Воспитаннику [illegible] Лазаревскаго
учебного Лазаревых заведенія
первого [illegible] класса Ни
ките [illegible] Архипу за
добрыя успѣхи и хорошее поведеніе.
Маія 1го 1814го Москва.

В знак его Попечитель
Дѣйствительный Коллежскій
Совѣтник и кавалер
Иван Лазарев

[illegible]

[illegible] 1961 թ.

ՅԻՍՈՒՍ ՈՐԴԻ

ասացեալ Շնորհալւոյ
[illegible]
ճառ մի տաղ։
Բնագ և ընդ միում
իմ Թարգմանութ.
արժանացեալ լու-
ծոյ փառաց։

Զմիւռնիա տպագրեալ [illegible] Յի [illegible]
[illegible] [illegible]

ԳԻՐՔ ՈՐ ԿՈՉԻ ՅԻՍՈՒՍ ՈՐԴԻ

Արարեալ և շարադրեալ 'ի Տեառն Ներսէ Կլայեցւոյ՝ Յոգնաբանաստ Հայրապետէն Յեղբօրէ Գրիգորիսի Վկայասէրի Հայոց Կաթուղիկոսի:

Ի՛ [illegible] հրամանաւ Իշխանազնեայ [illegible] Յովսեփայ [illegible] Ս[illegible] [illegible] Արղութեանց, և առաջնորդի ամենայն Հայոց որք են ընդ Տէրութեամբ Ռուսաց.

Ի Հինգերորդում ամի Հայրապետութեան բազմ[illegible] Աթոռոյն Էջմիածնի Տէ[illegible] ՂՈՒԿԱՍՈՒ ամենայն Կաթուղիկոսի ամ Հայոց.

Յամի Տն. 1785։ Իսկ 'ի Թուին Հայոց. ՌՄԼԴ.

Արդեամբք և ծախիւք բարեպաշտ և աստուածասէր Աղաբաբեանց Ն[illegible] բեան [illegible] պարոն Յովհաննէսին.

ԻՍԱՆԿՏ ՊԵՏՐԲՈՒՐԳ.

Ի տպարանի Խալդարեանց պարոն Գրիգորի:

Հրամանաւ կառավարչացն քաղաքիս գուբերնայց.

Նախադրութիւն Իւ

ՍԻՐԱՀԱՐ ԳՈՂՈՎՄԱՆ կանոյն Եկեղեցւոյ՝ այն սրբոյ և քաղցրաշարի բանից Գրքոյս այսորիկ, (որ կշռեցեալ ՚ի քառ-գոյգ վանկէ ոտից ախորժ ընթա-ցիւք) ՚ի նոյն պատճառ և ըղձալիս այս անհեռացեալ. Եւ զի թէպէտ բազմիցս տպագրեցեալ, այլ որովհե-տև նիւթս է մաշողական և փափա-գօղքն են բազումք, եթէ ոչ հետևի ցի նոյն անմիջապէս ՚ի ձեռն տպագ-րութեն կրկին, զրկեթէ զուրկ և կա-րօտ միան քաղցրութեն նորին.

Յաղագս որոյ՝ այժմ վերստին տպա-գրութիւ ՚ի լոյս ածեալ՝ յուսալով ժամանակութեն այնմ՝ դարձեալ ա-մատուցաք ձեզ փափագողացդ. զոր տպեցեալ սիրով՝ ուսանիցիք ջանիւ.

Եւ զի խնդրելի է՝ զի բազմերջանիկ նը հայրն մեր ՚ՆԵՐՍԷՍ Հեզինակն Գրքոյս այսորիկ՝ յոյժ դերազանց է-լով

Ա. Փոխադրութ.

յով 'ի գլխաւոր իմաստից՝ մանաւանդ 'ի շարականս բանս 'ի յերգեցողութիւն (ըստ որում գրեալ է 'ի նախերգանի շարականացն) անուն ՇՆՈՐՀԱԼԻ ընծայած յեկեղեցւոյ։ Որոյ բանիւքն յաւէժ զուարճանայ հանապազօր Եկեղեցի Հայաստանեայց։

Արդ յորդ շնորհացն՝ (որպէս Լինքն մաղթէ երանելին 'ի բազում տեղիս՝ զի տացի շնորհ զաս ուսանողին. և ուսուցանողին. և 'ի լսերան բանս առողին.) շնորհատու սուրբ Հոգին՝ մասն ինչ և մեզ պարգեւեսցէ։ Որ օրհնեալ է ընդ Հօր և ընդ Որդւոյն միածնի. այժմ, և յանդրան յաւիտեանս. ամէն։

ՅՍ որդի նեբյածարմնա ցեալ.
զայն որ մի էիր էր ընթեր ցեալ:
Շուրջ ի գնդեամբ խոկ պարակցել.
ընդ. մե. մանկանցն առ. երգակ ցեալ:

Յոհան 1. 14: Կոր 4. 17:
Կոր 11. 7: Յայտ 7. 10:

Տեառն

Տեառն

Ներսէսի Կլայեցւոյ Պահլաւունեան մեկնութ-
եան Յաղագս հանգանակի եկեղեցւոյ. Որ ըստ օրհ-
նէն դաւանութեան Յէ ԺԳր եւ եզակաւորութեան.

ՅԻՍՈՒՍ ՈՐԴԻ ՀՕՐ ՄԻԱ- ԾԻՆ.

Եւ ճառագայթ կերպարա նին.
Ծնունդ անճառ սկզբնաւոր ղին.
Անհասաբար քում ծնո ղին.

Յոր

Յորմէ եղեալքըս ներգոյ ծին:
իմանալիք՝ ճոքք երև լին:
Մարմին եղեալքս և անմար մին.
անքանականք հանդերձ քա նիճն:
Կենդանականք որք բուսա նին.
և անկենդանք որք ոչ շար ժին:
Յորոց ընդ հօր քում սիրո ղին.
քեզ գոհութիւնք վեր առա քին:
Եւ ընդ հոգւոյդ քում էակ ցին.
փառաւորութիւնք մատուցա նին:
'Ի յընտրելոց մաքրագու նից.
որք ընդ յարկաւ քո մուծա նին:
Ընկալ և զիս տէր ընդ նո սին.
զբստունդանօղս պատուէլիա նին:
Ըզնրմանօղս անառա կին.
և զինչըս հօրըդ փառանո ղին.
Զ'ի քէն պատիւն անարգո ղին
և հաճասար գող անմի տին.
'Ի զիճացն ոք յաղարա կին.
զերամ՝ խոզիցն արածո ղին:
Սովեցելոյն ոչ զոով հա ցին.
այլ լքսելոյ տեառնըդ քա նին,

Յան

Ցանկացելոյ ջերմ եղջե րին.
քաղցըր մեղաց դառնադու նին:
Որպէս ադամն այն առա ջին.
այն որ մեղօք անուանե հին:
Որով մեռաք ամենե քին.
և կորուսաք ըզ ցանկա լին.
Ո՜հ ես մեղայ նըման նը մին.
և յանցանաց մօրն եւայ ին.
Նաև առաւել քան ըզ նո սին.
զբաղեալ անյօղ սուրբ օրի նին:
Զի պատուիրանն էր նորա մին.
վասըն միոյ դառըն պը ղին:
Իսկ ինձ բազումք քարո զին.
վասըն բազմաց գլխ ապանո ղին:
Յորոց 'ի բաց կալ հրամա յիմ:
զի մի մահու մեռանե ցիմ:
Նաև կապեալ կամ 'ի նո սին.
տուամբ մեղաց որպէս ա ւին:
Բայց զականջըս պատըռ ղին.
և գլըխելէսըս չար օ ձին.
Լեզուաւս եւու զպատասխա նին.
անմըտաբար խորամա կին.

Զա

Օչայրս հալի տա ցանկա լին.
յորմէ արգել բան հրաման նին.
Ոսք իմ յանձնթողս արշաւե ցին.
փայտին մահու զիս մերձ ա ծին.
Ձեռն իմ ձգեալ յուղէշ ծա ռին.
կթել բղխատուղ ինձ մահա ծին.
Ի նորանս առեալ զճաշակ մեղ ճին.
բայց յորովայնքս մահձ դա ռին.
Հորմէ զիժեալ թայնք մըշա պին.
և դարշահոտ մահարե բին.
Ի՛ հեղ բղխեալ 'ի պըղծա լին.
գերբեկամոնս 'ի ջերմ ախ տին.
Ըկ պատմուճան սրբաս բին.
զոր ըղղեցայ յանմա նին
Օյն մերկացայ խարանմամբ չա բին.
զնեւ որկի զմաշկեղի նին.
Ընդ փափկան կենաց դրախ տին.
որ խնամակալն օրհնա կին.
Ոչարկեցի յիման մաեն ձին.
գիտաշ և զատառակ մեղաց բա սին.
Ընդ մնաշխատ կենաց փայ բին.
որ բա յուսայն թեթևա ցին.

Ու

Ուտեմք քըրտամբք զառօրէ լին.
դառնամք 'ի հող ուստի ա ռին:
Երդ ապաշխեմ ես ընդ նը մին.
Թէ հայր մեզ գոյ քեզ 'ի յեր կին:
Չեմ արժանի կոչել որ գին.
այլ վարձկանացդ արա մէր ջին:
Երժանայց մաքրագու նին.
հօրըդ բարուց որ ողջու նին:
Ընդ հովանեաւ հարմնարա նին.
ժողովեսցես զես մերըս տին:
Եւ զպատմուճանըն զառա ջին.
զոր աւազակք մերկացու ցին:
Երկցես զինև դարձեալ կըր կին.
որպէս ըզ զորդ պըռնեալ հար սին:
Զարքունական ըզ մատա նին.
ըզ նըշանակ տէրակա նին:
Տացես ունել յաջոյ ձե ռին.
ոչ խոտորել այլ յահե կին:
Եւ պահապան ընդ դեմօ ձին.
շնորհեա կօշիկ գարշապա րին:
Զի մի հարցէ ընդ խաւա րին.
այլ կոխեսցէ զգլուխ նո րին:

Զէն

Օրհնեմք եզին պարարտա կին.
որ 'ի խաչին պատարա գին։
Իւր տեղահոս արեան կա ղին.
կենաց վտակ մեզ բղխեա ղին։
Հաշտորդս արար զիս Տերու տին.
բառ տուակի անտառ կին։
Սուրբ ըղհոց քո զերկնայ քին.
ընկել զբաժակն կենարա րին։
Մոլորեցոյ յանապա տին.
Թափառեցոյ յանձկաբ վայ րին։
Որպէս առակն է ոչխա րին.
մի 'ի թըռչոցն հարիւ րին։
Օր պատուեալ չար Թըռնա մին.
վիրօք ըզգեց անհըրժա րին։
Սուտի այլ ոչ է դեղ մի րին.
բայց թէ 'ի քէն բըժըշկե ցին։
Ես որ գոչեմ արտասուա լի.
աղաղակեմ զիս ծերկե ղին։
Հովիւերդ քաջ և երկնա յին.
եղ 'ի խընդիր փարու հօ տին։
Ես այս տէր անկեալ ըղձա մին.
և կորուսեալ քո պատկե րին։

Զոր թաղեցի մեղաց յախ տին·
և չարաչար հատեալ յաղ բին։ Է
Լըծա զիս տէր յաղօթ ան ձին·
'ի մաքրութ̃ն ձեռան սպիտա կին։
Լըցցես ըզ թիւ տասն երոր դին·
որպէս ըզ՛ու քառասնե կին։
Բա՛րձ 'ի յուսոյդ բարձօղ խա չին·
հանցես 'ի վեր զանկեալ հօ ղին։
Ուրախացո՛ զզօրսըն վե րին·
վասըն մերոյ մեղաւո րին։
Ընդ արեանն պատարա գին·
'ի հոտ անոյշ քեզ ընծայ ին։
Ընկա՛լ և զիս տէր ընդ նը մին·
մի՛ խոտեսցես ընդ կայե նին։
Թէպէտ և ո՛չ ըստ արժա նին·
քեզ մատուցի զո՛ղջակի զին։
Զի ընտրեցի զիմն առա ջին·
և զքոյն վերջին մասն 'ի զո հին։
Նմանեցայ նենգաւո րին·
եղբայրասպան դաւաճա նին։
Ըսպանելով զիս կամո վին·
և նենգելով անձամբ ան ձին։

Ո՛չ զարտաքին եղբօր մար մին.
այլ ըզ հոգևս իմ ըզ ներ քին.
Ուստի շըրջիմ երերա լի.
միտք և խորհուրդք իմ տատա նին:
Որ մըխիթար սրտամաշե ցին.
եաուր ըզ ունէթ ընդ այն լին.
Լ՛ծել աղբաւնոյ նախատեղ ծին.
և նաշապետ բարբառ ով գին.
Փոզաալեցն ալեր և ցի նէն.
գորգեկորցս ասոյ տրբաման գին.
Որք են մասունք խմատա թեան.
ծընեալ մանկանց գործնակա նին.
Եւ անձնցն յես վերոց տին.
զանապականն անքոմին բա նին.
Օ՜ յուսոյ ծընունդն իմ աստ ջին.
հրեշտակական և երկնայ ին.
Մ՛նմանեցայց աղուոց ակ թին.
ցանկալ ըզբանեըգն կայե նին.
Ր.ալ ենովայ նաւհանգե տին.
որ յուսացած նախ աստ ջին.
Եւ ենովքայ անդարա տին.
այն որ փոխեցաւն է՛ի դրախ տին.

Որ

Որ ժառանգեաց ընդ հայրե   նին.
ընդ պահելոյ պատուիրա   նին:
Բայց յայսցանէ զինչ օգտե   ցեմ:
որոց՝ նըման ես ոչ լի   նեմ:
Զի չհետեւեմ շաւղաց նո   ցին.
ոչ զհրամանն միտօք յե   կին.
Այլ կամ անկեալ յախտըս խո   րին.
՚ի գուբ տըղմոյ գէջ խոնա   րհին.
Որով անդունդք անհընա   րին.
զիս ՚ի յինքեանս ըմբռնե   ցին.
Որպէս մարդիք նախնի դա   րին.
որք ՚ի յաւուրս էին նոյ   ին.
Որք ուտէին եւ ըմպէ   ին.
անամօթաբար խառնակէ   ին.
Մինչեւ եհաս ջուր հեղե   ղին.
ապականեաց զամենե   սին.
Միայն պահեալ զայն որ պա   հեաց.
զամն հինգ հարիւր ըզ կուսու   թին.
Արդ որ ընդ նոյն եւ զութ հո   գին.
ապրեցուցեր ՚ի տապա   նին:
Հանդերձ սեռիւք չորքոտա   նին.
եւ զթեւաւորս օդայի   նին:

Ո՜հ զիս պահեա՛ 'ի հեղե ղէ.
աշխարհածուփ յալեաց չա րին։
Քո տապանաւ ո՛ր խորա նին.
ամրածածուկ ընդ հովա նին։
Մերժեա՛ յողւոյս խի՛ տապա նին.
զզեխշատեսակ գոյն ադուա ճին,
Որ է նա ոխս գաղանի նե տին.
այնմ որ Թըռչի ընդ խաւա րին։
Ո՜ բայց ըզ սիրտս աղջամըղ ջին.
խնձ պատուհան մեծի լու սին։
Յորմէ խաւա՛րըն մեղաց ծին.
հալածական անհետ լի նին։
Մի՛ջ ընդ բացեալ լուսարա նին.
ըզ գոյն ոսկւոյ ո՛ր աղաւ նին։
Ներեւլ աւխս ըզ ձիթե նին.
որ է մաքուր եւ սուրբ հո գին։
ծ Բայց ես ախտիւք մարմնակա նին.
միայն չհեղձի զանձս 'ի ծո վին։
Այլ հոգեկան եւ մըտա ւոր.
կըրիւքն եղէ անօթ չա րին.
Քանզի նըման գոլով նո յին.
որ զաշտարկըն չինե ցին։

Փ

Ի քաղանէ մեծի դաշ տին.
և յաշխարհէ բաբելօ նին՝
Որ ՚ի ջրբոցըն հեղե ղայ.
ևԹէ գայցէ այլ պահեա ցին՝
Կամ Թէ յերկինքս վերա նալ.
հրպարտութեամբըն խորհէ ին՝
Մինչև հրնչեալ հողմդ յուժ գին.
հողւոյն հընչումըն սաստկա գին՝
Վհակեաց զներքինսըն հրպար տին.
և զաշտարակն այն ահա գին՝
Եւ ըզ լեզուսըն մեա կին.
զայն խառնակեալ յեօԹանաս նին՝
Զի մի ՚ի չար միաբա նին.
այլ բարեօք բաժանեա ցին՝
Նմանապէս և ես բարձրացու ցի.
զպարծանս մեզ աշտարա կին՝
Հըպարտութեն չինեալ քա րամբք.
ամբարտաւան ամբարտա կին՝
Որդ հրմուտ ճարտարա պետ.
է արուեստն անդընդա յին՝
Եւ գործայնօք չար խելա նին.
գիճայըն գունդք լէգէօ նին՝

Այք

Այլ և անկեալ կործանեա ցին·
ընդ մերձնոյս զոր շինե ցին։
Եւ եմ՝ վերծեալ հալածեց նո ցին·
որպէս եւեսն ներայն ցին·
✠ Որ յորինակ քեզ ընտրե ցեր·
զմեղսիսնդեկ քանանա ցին։
Ընհայր անմայր անազգայ ծին·
և քահանայ ածայ ծին։
Տառանորդօղ զետակա նին·
մինչ էր յերանն աբրահա մին։
Եւ Թագաւոր էր սաղէ մին·
որպէս և դու տէր երկնայ ծին։
Է Ընկալ և զիս հայցմամբ նո րին·
յերուսաղէմըդ քո վե րին։
Թագաւորել ընդ քեզ 'ի նմին·
որպէս զորդիսըն սիոն նին։
✠ Որ կոչեցեր արդամբդ ձայ նին·
ըզ նահապետն հանուրց ազ գին։
Ըզ աբրահամն այն ատա ջին·
պանդխտանալ յօտար երկ րին։
Եւ երեւեցար 'ի մամբրէ ին·
մինչ եւ երրորդ նա ընդ կող նին։

Եւ

Կերակրեցար որպէս մար	մին.
յորժամ բնութին էր անմար	մին:
Եւ խոստացար նըմա զոր	դին.
որով որդիք մարդկան որհ	նին:
Ի յօրէնակ քո գալըս	տեանդ.
որ մարմնացար յորդւոց նո	րին:
Հանգեա եւ զիս յորոց նե	ղեմ:
միջոց չարեաց նենգաւո	րին:
Ի բազմադոյն ախտից նեղ	ջին.
եւ ՚ի բանսից մեղսաւո	րին:
Զներժող եւ հայեաց մարմնով ՚ի սմին.
յաստուածի կեանս երկրայ	ին:
Փոփոխեսցես ՚ի հայրե	նին.
որպէս զորդին աբրահա	մին:
Երեւեցո զերեսս քոյ	են.
ինձ որ նըստիմ՝ ներքոյ սուէ	րին:
Զի ընդ առաջ քո յարու	ցեալ.
երկրպագից քեզ ՚ի գե	տին:
Խոնարհեսցես յիջեա	նիս.
ընդ քեզ եւ հայր քո եւ հո	գին:
Կերակրեսցես յիմումն բա	նին.
յաղթանակաց եւ ՚ի չըն	չին:

Զան

Զանձնընդական զամուլ հո գիս.
բարեաց գործոց հոգւո րին։
Պտղաբերեա՛ ընդ սառայ ին.
ամէնատէր բանիւք քո ին։
Որ աղօթիւք նահապե տին.
սիրեցելոյ աբրահա մին։
Սպասեցեր զնշդեօր որ դին.
հաներ ըզ ղովտ 'ի սոդո մին։
Զիս արձակեա՛ տէր ընդ նը մին.
կապից մեղաց հայցմամբ նո րին։
'Ի խորհրդոց սոդոմայ ին.
և 'ի գործոց պղծասի րին։
Զի մի 'ի հուր ծըծըմբա ծին.
տոչորեցիմ՝ որպէս նո քին։
Եւ մի յարձան մածանի ցիմ։
որպէս ըզ կինն 'ի չար դառ ձին։
Այլ հրամայեա՛ ինձ հրեշտա կին.
յափըշտակել զիս ընդ նո սին։
Հանել 'ի լեառնըդ երկնայ ին.
կարգել 'ի դասս ընդ որ կա ցին։
Ստեղծիչ սրտից տէր առան ձին.
տեսօղ գործոց և խորհըր դին։

'Ի փորձ մըտեր առ սիրե լին.
պատարագել քեզ զմիոր դին։
Երթալ 'ի մեծ բարձըր լե րին.
'ի գողգոթա՛ ուրպէս ա սին։
Բառնալ ըզփայտ ողջակէ զին.
իւր միածնին ողջախո հին։
Զոր և հանեալ 'ի սեղա նին.
ուրպէս ըզքեզ տէր 'ի խա չին։
Բուռըն հարեալ 'ի սուսե րին.
և մերձ եղեալ պարանո ցին։
Մինչ 'ի վերուստ հնչեալ ձայ նին.
Թէ մի՛ մխեր 'ի պատա նին։
Բայց հայեացիր յաջոյ ձե ռին.
կախեալ ըզ խոյն 'ի սաբե կին։
Զոր փոխանակ բանակա նին.
իսահակայ քում ծառայ ին։
Ետուր 'ի զոհ պատարա գին.
զանբան ստեղծեալ ըզ կենդա նին։
Մի՛ զիս փորձեր տէր ընդ նը մին.
զանփորձ բարեաց յամենայ նին։
Զփորձեաց 'ի չարին և յոչ բա րին.
և զանհամբեր անձն իմ փոր ձին։

Զէ

Զի ոչ արծաթ եմ քուրայ   յին.
և ոչ ոսկի թէ հրով փոր   ձիմ:
Այլ եմ անարգ ընդ կաւայ   րին.
որ 'ի պատրզկիլմն կորն   չիմ:
Եւ ոչ եմ վէմ յեզր 'ի ծո   վին.
որ 'ի յալեացն անշարժ պա   հին:
Եւ ոչ արմատ ծառոց լե   րին.
որ 'ի հողմոց ոչ տատա   յին.
Այլ եմ նըման եղեգան նա   ճին.
տարաբերեալ 'ի մէջ ծո   վին:
Կամ հողմավար խոտոյ լո   տին.
'ի ժամանակս աշնանայ   յին:
Արդ մի տանիր 'ի փորձու   թիւն.
որ ոչ փորձես զոր եղկելս   ծին:
Զի քո անփորձ գոլով չա   րին.
փորձիմք 'ի մէնջ որպէս ա   սին:
Այլ 'ի փրկել զմեզ փութա   ցիր.
'ի փորձութեանց ժամանա   կին:
Որպէս ըզ հայրըն հաւա   տոյ.
յորդւոյթեից փորձանաւ   րին:
Պատարագեալ ընդ խընդա   յին.
զհօղն ըզ մեռս և ըզ մնոյ   մին:

Կեն

Ընդդատականն զոհ անձին հեղ.
հանճոյ և սուրբ անձայ ին:
Որ ըզ կրտսեր ծնեալ որ գին.
խաչակից և ուրբն կին:
Մնաճանեցեր քեզ սիրե լի.
զյակոբ փոխեալն յերկնայն լին:
Յուցեր նորին զապագայ ին.
կանգնել սանդուղքն յերկրէ յեր կին:
Յոր ուէրդ 'ի նմին բարձր դէ տին.
և ել և էջք հրեշտակաց ին:
Իւղով օծեր ըզ վէմն մէ մին.
տուն անուանեալ ամրակա նին:
'Ի նմանութիւն մեծ խորհրդ դին.
զոր հողեկիրքըն ծանու ցին:
Փոխէմարտեալ յերկնից ին.
որպէս է գրեալ 'ի սուրբ տա ռին:
Նա ժուժկալեալ յառաւօ տին.
ամենայն յաղթեալ որպէս մար մին:
Նա ես կրտսեր առ 'ի բա րին.
և կատարեալ գոլ 'ի չա րին:
Որպէս Եսաւըն նախա ծին.
բայց բառ հագուստ զոլով մեր ջին.

Կա

Է

Սաձառակուրս անդէն դան ձին.
վասըն յագման որովայ նին.
Եւ եղծանօղըս կամա վին.
զգիրս անգրանկայ որ 'ի յեր կին.
Զոր աղաչեմ զգթութ մե բին.
զիշխան դասուցըն հրեղէ նին.
Բացցեն և ինձ դրունք եթե րին.
որպէս յայնժամ իսրայէ լին.
Հանցես 'ի մէջ զանձկեալ հո գիս.
ըստ լուսակազմ աստիճա նին.
Որ յօրինակ մարդկան ըն բին.
յերկիրէ յերկինս անդրադար ձին.
Ծնմանն անուշ խնդոյ հոգւ ոյն.
զոր կորուսի խարդմամբ չա րին.
Օծցես ըզգլուխ իմ մեղըս տին.
պաշտպանական աջով քոյ ին.
Ու ժուժկալեալ դէմ հրգօ րին.
զօտէկրուիմ ըստ յակո բին.
Վճանգի տըկար զօրով ան ձին.
անկայ 'ի բուռն անըզգա մին.
Այլ կարկառեա զաջդ երկնայ ին.
հան 'ի թիկունս ինձ 'ի մար տին.

Եւ՛ խորտակեա՛ զիմ թըշնա մին.
զի մի կացցէ այլ 'ի յո տին:
Երկոտասան ցեղապե տին.
ծընեալ որդւոց նահապե տին:
Պաճաճանեալ մետասա նին.
զյովսէփ 'ի ձեռն խնայէ լին:
Օ՛ նըզբայրն իւրեանց վաճառե ցին.
ընդ երեսուն դահեկա նին:
'Ի նմանութիւն աշակեր տին.
զայս նենգաւոր զող յուդայ ին:
Վաճառեցար տէր ընդ նը մին:
ծառայ 'ի տան պետափրէ ին:
Եւ՛ փրկեցեր եգիպտուհւ ոյն.
պհողի մաքուր ողջախո հին:
Մ՛ըտեր 'ի բանտ փարաւօ նին.
տեսիլ ցուցեր 'ի գիշե րին:
Ըղձակեցեր վասն երա գին.
և կացուցեր տէր աշխար հին:
Նոյնպէս և ինձ դաւ կործե ցին.
որդիքըն մօր գաղտ նենգե ցին:
Բազմաբեղուն ախտից մե ղաց.
վաճառեցին զիս դիւրա գին:

Թէ և լըցի զկամս նո   րին.
անհնարաւոր գոլով նը   մին։
Սակայն էառէ զիս 'ի բան   տին.
յանել յանցյս արդեա   նին։
Նայլ որ ըզնա յանձնայ   նին.
ազատեցէր յանցյս վայ   րին։
Եւ զիս փրկեա տէր ընդ նը   մին.
'ի զնդանային ախտից չա   րին։
Եղիպտաւորաց վաճառո   տին.
մի մատնեցայց գարշ պառնը   կին։
Նայն որ սողաց նըման օ   ձին.
աշեղ գոչէ բառ առիւ   ծին։
Նայլ բարձրացոյ քան ըզնո   սին.
և տէր կացի եղիպտո   սին։
Օ՜ք յաղթեցէց չար իշխա   նին.
աներևոյթ ըռնաւո   րին։
'Ի սովամահ լինիլ նո   ցին.
զիս տուն արա կենաց հա   ցին։
Օ՜ք յագեցայց և բաշխե   ցից.
որք են կարօտ անմահ բա   նին։
Օ՜յոք յիշեսցուք զերանե   լին.
այն որ յիշմանն է արժա   նին։

Թէ

Թէպէտ յորդւոցն է եսա   ւին.
այլ գերադոյն քան զյակո   բին:
Ա.յն որ 'ի քէն յոյժ գովե   լին.
եւ վկայեալն է 'ի բա   րին:
Թէ այր արդար եւ ճշմա   րիտ.
եւ կատարեալ յամենայ   նին:
Զոր բանսարկէր չար Թշնա   մին.
խնդրէր 'ի փորձ պատերազ   մին:
Որում արձակ իշխանու   Թիւն.
յայտնի լինել քում ծառայ   ին:
՝Նախ զաւարսն ստացուած   մեծին.
Ջնջէր խաղա ըղ կենդա   նին:
Ապա զորդիսն տանն   սին.
սպան յապարանսն 'ի բաղմա   ցին,
Որոց հասեալ անդ ղու   ժին.   ՃԺ
ոչ բանս անէր ինչ մարդկայ   ին:
Ա.յլ գոհութենս ածայ   ին.
իմաստութեամբ խօսէր հա   գին:
Տէր ասէ ես ըղ մեծու   Թիւն.
եւ տէր էառ որպէս կա   մին:
Մերկ ելաք մեք յորովայ   նէ.
եւ մերկ դրնիմք 'ի տապա   նին:

Պար

Պարծեալ փառեալ առ նա չա րին.
զիւր մեքենայս բազմադու նին.
Խնդրել'ի քէն զնորին մար մին.
տանջել ցաւօք անհնա րին.
Որով առեալ ըզ ցանկա լին.
բայց ոչ եհաս յիւր բաղձա լին.
Այլ մանրեցաւ ծախող ժա նին.
իբր 'ի պղինձ կամ՝ երկա թին.
Քանզի սատանիկ շարժեաց ախ տին.
և որդնալից աւար զմար մին:
Նստէր նեխեալ 'ի մէջ աղ բին.
քերէր քարամբ զշարաւ մի րին:
Բարեկամացն որք մերձ ե կին.
բանիւք գրգռեալ զերանե լին:
Այլ կրոնոյն անդրդա մին.
զոր զէն առեալ բստ եայ լին:
Եւ այքանեօք ոչ խախտե ցին.
զանդամանդեայ վէմ՝ հաւա տին:
Խօսիլ բանիւք հայհոյու թեան.
առ տիրախնդրդ քո բա նին:
Այլ գոհանայր ըզ քէն 'ի նմին.
ընդդիմանայր բանից նո ցին:
Ամէն

Մինչև եղև զբրաւն մար տին·
և կատարումն հանդէ սին:
Երևեցար տէր 'ի մէ գին·
և խօսեցար ընդ սեր լին:
Գրեալ ետուր դու յաղթո ղին·
առողջութիւն յայժ հիւան դին:
Ըզ կենդանեաց ազգ անբա նին·
զայն շնորհեցեր նըման կըր կին:
Իսկ ըզ բնութիւն բանակա նին·
պարգևեցեր նոյն միա կին:
Եւ այս խորհուրդ ծածկեալ խորին· Ճի
յառաջագոյն մեզ ցուցա նին:
Թէ որք մեռան ոչ կորըն չին·
այլ յարիցեն յօրըն վեր ջին:
Որդ ես հայցմամբ նահատա կին·
և համբերող ճըգնաւո րին:
Ո՛ր քեզ կարդամ՝ և պաղա տիմ:
հեղում՝ զարտօսր ցաւա գին:
Զի թէ խընդրէ իմ՝ թըշնա մին·
առ 'ի փըրձել զիս 'ի մար տին:
Մի՛ տար 'ի ձեռս աւազա կին·
մի՛ մատնեսցես կամաց նո րին:

Օ՜ն եւ տրտմար լուծեալ մաք մի՛ն·
հողխ յօժար լայց ո՛չ շար ժի՛ն:
Ընձն իմ խաւար մտքիս մի՛ թի՛ն·
կամու՛ 'ի բանտ կամ 'ի խո րի՛ն:
Բայց դու ընդ իմ տարատամն անձի՛ն·
մարտիր ընդ դէմ ախոյա նի՛ն:
Որ տայցես քաջալե րի՛լ:
զի յաղթեսցես չար իշխա նի՛ն:
Մինչ զկամսն իմ 'ի բա րի՛ն·
ընկալ փոխան յորդ ջա նի՛ն:
Եւ՛ ըզ պըսակս յաղթանա կի՛ն·
ինձ պարգեւես յապագայ ի՛ն:
Որ ըզ մախեւ բաքանչե լի՛ն·
զ'ի ծնընդենէ ընտրեալ ա րի՛ն:
Փրկեալ 'ի ջուրց հեղձակա նի՛ն·
մնուցեր 'ի տան փարաւո նի՛ն:
Եւ՛ 'ի լերին ժամանա կի՛ն·
կրկին անոյց քառասուն կի՛ն:
Երեւեցար տէր 'ի լե րի՛նն·
բացով հրոյ 'ի մորե նի՛ն:
Փրկիչ ըզ նա դերեալ ցե զի՛ն·
առաքեցեր իսրայէ լի՛ն:

Վասն առաջին սրբոց ուխ տին.
եղեալ առ հօրն աբրահա մին:
Ի չարչարել փարաւօ նին.
եղեր ընդ նա ած նո րին:
Եւ զօրութեամբ գաւազա նին.
ետուր նըմա զայն նըշա նին:
Հարեր զաշխարհ եգիպտո սին.
տասն հարուածք որպէս ա սին:
Յորում խորհուրդ զենման գա ռին.
և ելք որդւոյն իսրայէ լին:
Բաժանեցեր յերկուս մա սունս.
զանդունդս խորոց կարմիր ծո վին:
Եւ ըզ բնութիւն լուծակա նին.
կարծրացուցեր իբր արձա նին:
Որպէս ծաղկեալ մարգագե տին.
էր ճանապարհն անդընդոյ ին:
Ընդ որ ուխտք ընթանայ ին.
ոչ թանալով զարշապա րին:
Եւ զփարաւօն եգիպտա ցին.
որ զհետ մտեալ կառօք նո ցին
Ընկըզմեցեր 'ի մէջ ծո վին.
'ի յօրինակ բելիա րին:

Իսկ

Իսկ քո ընտրեալ և նոր հօ   տին.
առաջնորդեալ որպէս խա   շին,
Հորդան ետուր յանապա   տին.
Հըրով լուսոյ և սեամբ ամ   պին,
Ետուր նոցա հաց երկնայ   ին.
և մանանայ հրեշտակայ   ին:
Տըպաւորեալ ըզ քոյդ մար   մին.
յերկնից իջեալն ըզ կենդա   նին,
Հարեր ըզ վէմն և բըղխե   ցին.
զերկոտասան վտակն աղ   բին:
'Ի յօրինակ աղբեր կե   ղին.
առաքելոցն քարո   զին:
Երրեակ պահօք քառասնե   կին.
մովսէս գոլով 'ի մէջ մի   գին:
Որպէս կենաց ժամանա   կին.
ամքըն նորա այսքան Թը   ճին:
Ցուցեր զյետոյս քո խորհըր   դին.
Թաքուցելոյն 'ի փառս մէ   մին:
Հեղեր ըզ լոյսդ անճառե   լի.
'ի հողեղէն դէմըս նո   րին:
Առեալ զօրէնսն 'ի տախտա   կին.
գըրեալ մատանցդ ածայ   ին:

Վասն անօրէն անհաւա   տին.
և խրատեբանաս ժողովր   դին:
Զոր խորտակէր նա զաւա   ջին. ՃԽ
ընդ պիղծ որթուն զոր կազմե   ցին:
Նա՛ 'ի խորհուրդ ծածկեալ ի   րին.
վասն օրինացն որ լուծա   նին:
Որպէս երկրորդն որ հաստա   տին.
քայում եղեալ անշարժ ուխ   տին:
Որ կայ և մնայ յաւէտ 'ի   սմին.
մինչ 'ի կատար յաւիտե   նին:
Հրամա՛ն ետուր կազմել նո   ցին.
ըզ զանազան կարգ խորա   նին:
'Ի նմանութիւն պետրէ վի   մին.
կամ գերակայ մօր սիով   նին:
Նա՛ տապանակ կտակարա   նին.
յանփուտ փայտից պատեալ յոսկ   լին:
Նապական մաքրմայ քայ   լին.
Ճաճութեանց օրինա   կին:
Նա՛ զպատմուճանն ահարո   նին.
ըզ զգեստական քահանա   յին:
Նա՛ 'ի խորհուրդ հոգևո   րին.
զարդարեցեր զերևե   լին:

Նա՛

Ո՜չ պսպղանօք բարեգոր   ծեալ.
եւ առաւէլ քան ըզ սո   սին:
Սակայն որթուն երկիր պա   գին.
է՛ի ըսկըսբերակ զոհ մատու   ցին:
Զ մեծըն Մովսէս զառնացու   ցին.
եւ զահարոն անարգե   ցին:
Ընդ մաղխամ՝ խառնակէ   ին.
զորդիս դիւացըն զոհէ   ին:
Մինչեւ խոպա բարկացու   ցին.
Զ[illegible]երօղ ընութիւնըդ շարժե   ցին:
Ջուր 'ի յակոբ բորբոքե   ցին.
եւ բարկութիւն յիսրայէ   լին:
Ո՛չ յաւէտեանց ոչ աշխար   հին.
զոր խոստացար դու տալ նո   ցին:
Բայց 'ի յերկուցն անդ ոչ մ   տին.
վասըն մեղացն որ գործե   ցին:
Արդ ես ժըխտօղս յամենայ   նին.
եւ համեմատ չարեաց նո   ցին:
Որ առաւէլ տաի զըա   ըին.
Զեմ ապերախտ քան ըզ նո   սին:
ԾԶ Նոցա հերձեր ծով զըգա   լին.
ինձ ըզ խաւարըն աղջամըղ   ջին:

Յայն

Յայնժամ ծածկեալ զեղխալա ցին.
և աստ զիշխանըն մահա ծին:
Նոցա 'ի տանէ ամպ հովա նին.
Է 'ի գլխերի լոյս արփի նին:
Իսկ ինձ է լոյս իմաստ բա նին.
և հոլանի է ոչ հա գին:
Ընդ մանանայ լուծանե լին.
զի որք կերան մեռանէ ին:
Իմ աստ մարմին քո երկնայ ին.
որ կեանըս տայ ճաշակո ղին:
Նոքա արբին զջուր վիմա ծին.
և ես զարիւն վիմին կո ղին:
Նոցա կախեալ օձ պղըն ձին.
և ես տեսի զկենանոյ 'ի խա չին:
Նոցա օրէնքըն մովսե սին.
գրաւորական 'ի տախտա կին:
Իմ ինձ հոգւոյ իմաստու թեան.
աւետարանդ անծոյ ին:
Վասն այնորիկ յոյժ պահա ջին.
քան ըզնոցունց յինէն լա բին:
Որպէս առաւել է ծառայ ին.
զխոզ կամայն և անգե տին:

Նո

՚Նորա յաւէտ որթ կազմե ցին.
և քո փոխան երկիր պա գին.
Ե՛ս ես ՚ի սէր հիւթանիւ թին.
խոնարհեցայ անյաղ յախ տին:
՚Նորա քաղցեալ տրտմնջէ ին.
վասն հացի յանապա տին:
Ե՛ս ես յըրմամբ հարկանէ րին.
միշտ ՚ի խընդեր աճէյօք դին:
՚Նորա գերկեր շաղախէ ին.
պոռընկութեամբ մաղ խա մին:
Ե՛ս ըզ հոգիս իմ գերկնայ ին.
արտեգեցի գործովք չա րին:
Բայց որ քանեչ եղեր նո ցին.
տէր իմ գըթած հօր մա ծին:
Ե՛ս դարձուցեր ըզ բարկու թիւն.
հայցմամբ մեծի մարգարէ ին:
ձկ Նոյն յինէն զանձներն լին.
ըզ պատուհասն որ ինձ պա հին:
Ե՛ս պարգեւեա փրկչութե ան ձին.
և թողութիւն անցեալ ան ցին:
Մի արդեցես զիս ընդ բաղ մին.
յաւէտաբերե երկրէ քոյ ին

Այլ ընդ երկուցն որ անդ մը ալին·
մնյծ զես յաշխարհըդ քո մի րին:
Որ ըղ յեսու որդի Նա ւին·
ընտրեալ եղեան յետ Մովսէ սին:
Այն որ սնեալ 'ի խորա նին·
և 'ի լերինն էր ընդ նը մին:
Նշանակերն սքանչե լի·
անաճանըդ քում փրկակա նի:
Որում յաւէտ նախ կոչէ ին·
և զինքն յեսու առ ձայնէ ին:
Որ յաղթական գոլ 'ի մար տին·
ընդ դէմ ժողկերհ ամաղէ կին:
Մինչ տարածմամբ մովէս ձե ռին·
զՏր օրինակ քեզ 'ի խա չին:
Որով զորդեան իսրայէ լին·
զայն որ ծընան յանապա տին:
Ածեր յաշխարհըն պաղես տին·
ընդ քո խոստմամն անսուտ բա նին:
Ընդ յորդանան անցանէ ին·
տապանակաւ կտակարա նին:
Զուրըն 'ի յակունսըն դառնոյ ին·
'ի յօրինակ մարդկան ազ գին:

Սօթրն պարխապքն երկքս վին.
՚ի նմանութիւն խոր դըժո խին:
Սօթնեկյըս շուրջ դալով նս ցին.
զերթ ջուր հեղեալ կործանէ ին:
Ոչ զթղձօրս եօթանց ազ գին.
որ երեսուն թըւով է ին:
Չարեր նոխած զամենե սին.
կախեալ գխայտէ ներշանձա կին.
Զ երազընթաց շարժումն ար փին.
զարեգական լուսաբե րին:
Կացյց հանդէպ գարաձո նին.
զլուսինն ձօրյն երխ նին:
ՃՀ Ոչ այլ բազումն որպէս պատ մին.
հրաշագործեալ յայնմ յաշխար հին:
Զ որ մխձակեայ ցեղից նո ցին.
ինք ժամանեաց հարցն առա ջին:
Արդ ձըշմարտիդ զօրինա կին.
հոգւոց փրկչիդ զմարմնակա նին:
Յաղերս ածեմ վասն իմ ան ձին.
զարդարութիւն գործոց նո րին:
Թէպէտ և ոչ նըմանն նը մին.
արխայից ընդդէմ չա րին:

Ամէ

Ով մեղկացեալ յապարի զին.
եղէ հանդըյն վատ ծառայ լին։
Բայց ձեռըն տուր յիմում մարմին.
ընդ անմարմնին ամաղէ կին։
Զօրմամբ ձեռին քո 'ի փայ տին.
ընդ մոլեկալ անդր 'ի լե րին։
Հարցես և զուժ ազգ խորհր դին.
որպէս նոյնան քանանա ցին։
Զօր կորըստեանն և զպառըն կին.
զարծաթասէրն և զձանձրա լին։
Ըզբարկութիւն տըրտմակա նին.
և զնորափառ ոխըծ հըպար տին։
Կարկուտ քարեայ հոսեմ նո ցին.
և ըզ պնծակ զօրաց նո ցին։
Անցն ընդ գետս այս երկրայ լին.
անթաց յախթից դարշապա րին։
Դարձն անդրէն ուսանի և լին.
յանմահական վայրըս դրախ տին։
Պարխայք մեղաց երկրո վին.
դըրամբք փակեալ անյուսա լին։
Սըղաղակաւ տապալեա ցին.
դրունք 'ի հիմանց քանդեալ բարձ ցին։

Նէ

Ո՛վ յաւիտենացն աշխարհ մե րին·
յորում մնայր նախ առա ջին:
Հեռանեցայ հեռացոյ քո յին·
մատնեալ լինել ինձ մեղըս սին:
Որ ըստ արդար դատաստա նին·
սրով դատես զաղն եդեմա ծին:
Խնամեալ պահես բոլորո վին·
զհրաշափառ շնորհքն որ ըստ կար գին:
ԺԱ Բնութեան եդեր յիմաստ լին·
յետ յեռուցյ զօրակի բին:
Ըզ դատաւորս ցեղից նո ցին·
ըստ օրինաց դատել զնո սին:
Ըզգեղեցօն յաղթօղ ա րին·
որ զմարդկամ հարեր նո վին:
Երեքհարիւր զօրակա նաւ·
զբիւրըս բիւրուց այլա ռին:
Ո՛վ ըզ սամփսոն անյաղթե լին·
որ ուխտական յորովայ նին:
Այն որ զգիտակն ունէր մա զին·
ըստ հօրն այն շնորհացըն է ար փին:
Ո՛վ զօրըս ամենա որ կայ 'ի գր ին·
մինչ 'ի հեզին յայն ծերու նին:

Այն

Այն որ մեռաւ ընկմամբ ո ղին.
վասըն գերեալ տապանա կին:
Աչաւ և յիմրս քաղա քին.
զոր շինեցեր ձեռամբ քո ին:
Եդեր դատել դատաւո րին.
զՀօդեխ այրի մեռայ փող ձին:
Բայց ոչ դատեաց ըստ օրէ նին.
ոչ զխնայած չար սա խին:
Այլ մեղկացած կամաւ յախ տին.
մատնեաց ՚ի ձեռս անաղա կին:
Արդ որ փրկիչ եղեր նո ցին.
ետուր յաղթել հակառա կին:
Տացես և ինձ նոյ յաղթու թիւն.
ընդդիմանալ անյայ նին:
Ուստ դատել որպէս նո քին.
արդ արտաքս մեռայ զհո գին:
Օ՜ի մի զյետին նազարա կեան.
պահանջեցայց անդր ՚ի բան տին:
Որ անձայն լռեար ձայ նին.
և յամօթեանն ետուր զոր դին:
Օ՜ր քեզ մատոյց ՚ի խորա նին.
ընծայ զպատուղ որովայ նին:

Եւ

Ե՛ւ ես գոչեմ ձայնիւ նո րին.
անշարժ շրթամբք խորոց սըր տին:
Աղաղակեմ անլռե · լի.
Հեծեմ հառաչանս մըշտա գին.
ճղ Թէ զանդրդառաղ անձն 'ի բա րին.
և զպտղաբերս գործոց չա րին:
Պտղաբերեան բարեաց գոր ծովք.
և գօսացո զարմատ չա րին:
Զախտս մեղացս բազմա ծին.
դադարեցո ըստ փենեհայ ին:
Սնուլ հոգւոյս ըստ աննայ ին.
շնորհեա որդիս եօթանեք կին:
Մեռցին անդամք իմ երկրայ ին.
կեցցէ հոգիս իմ վերըն ային:
Իջցէ 'ի գուբ չար թըշնա մին.
և զիս հանցես յերկին վե րին:
Որ ըզ դաւիթ յեսսեա ծին.
յորդւոյն եղեալ ծընունդ վեր ջին:
Մանուկ խարանէշ գեղեցկա գին.
Հովիւ խաշանց անբան հօ տին:
Օծեր իւղովն որ յեղջե րին.
առ 'ի բեկումն որ յապա կին:

'Ի

'Ի ձեռըն սուրբ մարգարէ ին.
սամուէլի անուանո ղին:
Յորմէհետէ խաղայր հո գին.
և հովանի լինէր նը մին:
Հընչէր նուագ զերդ սաղմո սին.
իմաստնապէս 'ի տասնա ղին:
Հալածեալ զայսըն ձայ նից.
զոր հարկանէր 'ի սաւու ղին:
Մերժէր զգազանս երևե լիս.
զարջն և զառիւծ 'ի մի սին:
Եւ 'ի խըմբել պատերազ մին.
Ճակատ ընդ դէմ իսրայէ լին:
Վանեալ նուագ զու ըղ նո սին.
առանց զինու պատերազ մին:
Քանզի պարտէ հալածա կա նին.
դըղըն քարէ հեղեղա տին:
Հարեր զճակատ գողիա թին.
բարձեր զնախատ յիսրայէ լին:
Եւ 'ի նըշչացն որոց հա սին.
բազմագլխի վարձանք նը մին:
Շըլեցուցեր զկեանըս նո րին.
և կացուցեր գըլուխ նո ցին:

ԽԴ Ո՛չ ընտրեցեր զազգ Եփրեմ ին.
ո՛չ ըզ խորան Մանասէ ին:
Այլ զՅուդայեան Բեթղեհէ մին.
յորմէ և դու առեր մար մին:
Ետուր նըմա պարգև կըր կին.
յոյժ բարձրագոյն քան ըզ ընտա ծին:
Արքայ օծեալ հրեշտա նին.
և մարգարէ ա͞ծայ ին:
Թէպէտ և ո՛չ ըստ հրամա նին.
սխալեաց կամաւ ՚ի յերկը սին:
Պոռնկեցաւ ը՛նդ Բերսաբէ ին.
եհեղ զարիւնն Ուրիայ ին:
Ո՛չ յայտ լեալ թէ է մար մին.
ծանի զընութի նա մարդկայ ին:
Ե՛ւ ոչ օտար կամ՝ երկնայ ին.
այլ ՚ի ծնընդոց հողեղէ նին:
՚Նա և ՚ի յոյս յանցաւո րին.
ետուր գըթել յանժամ՝ մե ծին:
Ո՛չ մի մեղօք անյուսա ցին.
այլ որպէս մեա փութով դարձ ցին:
Ե՛ւ զիս առեր մարդ հողա ծին.
՚ի յադամայ որդւոց վեր ջին:

Ծը

Ծընունդ գոլով գեղեցկոյ լին.
երկնայի բերեալ և ափոյ լին:
Ծընար անախտ զիս ներըս ալին.
ստեղծեր նորոգ յաւէտ նին:
Օծեր իւղով քո երկնայ լին.
յորդեգրութեան հօրըդ մե րին:
Բայց ես անկայ յախտըս կըր կին.
եղեալ ծընունդ մեղաւոր րին:
Զօծումըն սուրբ ածայ լին.
աղտեղեցի գործովք չա րին:
Արդ պաղատիմ երգով նո րին.
հայցեմ 'ի քէն բառ սաղմո սին.
Սիրտ նոր հաստեա յիս ներըս ալին.
յորովայնէս զուղիղ հո գին:
Ինձ լսեցո զլուր քո ձայ նին.
զուրախարարն և ցընծա լին:
Յորժամ հընչէ փողն ահա գին.
ազդել ոսկերս իմ յաւէտ գին:
Տէր 'ի մեղաց դարձո զեր դիս. մժ
սրբեաց իմոց գիր ջընջես ցին:
Նէ յարենէ զայն որդա նին.
մաքրեա յիմոցս և յօտա րին:

Յայնժամ շրթունք հոգւոյս բացցին.
բերանս օրհնել արժանաս ցին։
Եւ զուարակիդ զենման գա ռին.
հաղորդ գտայց պատարա գին։
Որ յօրինակ քեզ ընտրե ցեր.
զորդի մեծի մարգարէ ին։
Ըղ սողոմն խաղաղու թիւն.
՚ի քէն ընդունեալ երկնաւո րին։
Նա ՚ի հօրէն իւր սերմա կան.
զաթոռն առեալ ըղ հայրե նին։
Որպէս և դու հօր միա ծին.
ոչ արտաքուստ կամ օտա րին։
Տաճար շինեաց նա երկրայ ֆին.
դու ըղ բնութիւնս մարդկայ լին։
Նմա տուեալ իմաստ բա նին.
բայց դու տուող անձնա շնոր հին։
Նա ժողովող յոգնիմաս տին.
անուանեցաւ յիսրայէ լին։
Իսկ դու զցրուեալ ազգ երկրա ծին.
ժողովեցեր իմիա սին։
Նման դշխոյն հարաւայ ին.
եկն ՚ի տեսիլ բազմամբք սր տին։

Քեզ

·Քեզ քառանկիւն կողմ աշխար հի·
անտեսաբար երկիր պա գին·
Ի՜նչ ես շնորհաց քոց ընդ նը մին·
եղէ ստացող մի քանքա րին:
Ո՛չ պահելով զայն ընդ մա տին·
այլ կորուսի ըզգըլուխ նո րին:
Օ՛չ որպէս նա զմ՛առս անձ զին·
փոխեաց 'ի վաուս եղծակա նին:
Նոյնպէս ըզլոյս շնորհաց քոյ լին·
փոխարկեցի ընդ խաւա րին:
Որդ եթէ նա վասըն յան ցին·
տուժիւք պատժեալ յորինա կին:
Օ՜ինչ ունիմ յոյս թշուառս ան ձին·
կորուսողիս ըզճըշմար տին:
Ի՜նչ թէ նորա գող թողու թիւն·
երկրպագելի զողջմամբ սըր տին:
Ինձ արդարև անյուսա լի·
բարկացելոյդ հօր հաշտու թիւն:
Բայց որ գըթածդ ես յամե նից·
հեղ յիս ըզսէր շնորհաց քոյ լին:
Իմաստութիւն հօրըդ մե րին·
իմաստնացո զիս յերկը սին:

Յար

Յարդիւնարար գործնակա նին.
և 'ի յիմաստ անեսակա նին:
Զի կարացից լուսով շնոր հին.
Երկու աչօք նայիլ յեր կին:
Քանզի է սկիզբն իմաստու թեան.
Երկիւղ քո սուրբ ըստ առա կին:
Ն՛ գիտութիւն առանց նո րին.
առիթ չարեաց է ունո ղին:
Ն յաւէրժ բազումք յանդիմա նին.
և սողոմոն նախ առա ջին:
Այն իմն և խուն իմաստու թիւն.
անօգտակար առ անցս ան ձին:
Թողից գյոլոխ որ ըստ կար գին.
զի ոչ ներէ բանըս բազ մին:
Ըզ մարգարէս և զթագա ւորս.
եդեալ 'ի տան Հրէաստա նին:
Որ 'ի յերկուս եղեալ բա ժին.
'ի յուդայի և եփրե մին:
Զի գիրքս սուրբք ածայ ին.
յառաջագոյն մեզ պատմե ցին:
Զիւրաքանչիւր վարըս նո ցին.
'ի զգուշութիւն մեզ ծանու ցին:

Զոմանց բարեաց մերկայն ցին.
զի յօրինակ մեզ եղի ցին։
Զայլոց ըզ չար մերկայն ցին.
զի մի նման լիցուք նո ցին։
Եւ ես մերժեալ յինէն զգա րին.
չրերի զվաճառքն տէր յան ձին։
Այլ ընտրելով զներհակ նո րին.
եղէ նման յայժ վատթա րին։
Եւ կորուսի զիմաստու թիւն.
զոր ընկալայ բանիւք քո յին։
Արդ քեզ գոչեմ զաղերս բա նին.
եղեկլեաց թագաւո րին։
'Ի նեղութեց փրկել կըր կին.
որպէս և յայն ժամ ըզնո սին։
'Ի յաւարուոց բըռնաւո րին.
'ի սպառնալեացն բռափսա կին։
Եւ 'ի յախտիցն սաստկա գին.
հայցմամբ մեծի մարգարէ ին։
Հարցէ խոսպա սուր հրեշտա կին.
ըզ բազմութիւն լէգէօ նին։
Զանմարմնականս հօրք 'ի մար մին.
ը՞նդ եկեղեցւոյ քում մարտըն չին։

Եւ՛ զախտ մեղաց մանկութե   րին.
տաղնապելոյս ջերմամբ նո   ցին։
Բարձցես յինէն հզօր դե   րին.
որպէս կարող յամենայ   նին։
Դարձո զբատուներ երեկոյ   ին.
'ի լոյս կենացդ անանց   տին։
Որպէս նաւաւ որ մի   կին.
դարձեալ եղէ տէ՛ր երրա   կին։
Որ էր նշան երեք լու   սոյ.
երրորդութեն երրեակ ան   ձին։
Նաւ ծաղման քո եւ դար   ձին.
եւ գալստեանդ 'ի յերկրոր   դին։
Բայց իմ բարձեալ որպէս նո   րին.
անուրբ կենաց հողեղ   բին։
Մերձ եմ 'ի դրունս դժո   խոց.
եւ սատներքս մահու չես ծանկե   ցին։
'Ի յէշատակ թողում յե   տին.
զհամբաւ չարեաց պարտուց ան   ձին։
Կամօք մատնեալ չար ոսո   խին.
որ 'ի յաւէտ նշանա   կին։
Այն որ մանրեաց փշկերս խո   րին.
եւ խորտակեաց զխորհուրդ սր   տին։

'Ի

'Ի ծնընդենէ առաւօ տին.
մինչ 'ի գիշեր մահու ստուե րին:
Եւ ես տըխուր որպէս ծի ծառն.
անդիմադարձ իբր աղաւ նին:
Տեսեալ ճըշեմ առ թըռչ մին.
Նըրանդ ձայնիւ որպէս մին չին:
Զայս 'ի լուսոյ խաւարե ցին. մե
եւ կուրութեանս զիս տանե ցին:
Յաշխարհ նոյնի յինձ ուսու ցին.
եւ ոչ 'ի լոյսդ ածայ ին:
Որդ ինձ շնորհեա՛ տր ընդ նը մին.
մերժիլ յախտից ցաւոցս ան ձին:
Պարձմ զմեղացըս դառնու թեան.
'ի քաղցրագոյն խաղաղու թեան:
Ընդ որ եւ զիս փոխարկես ցես.
'ի պըտղաբեր զամաւ հա գես:
Որ 'ի ծնանիլ զարդարու թեան.
զօրդիս լուսոյ հոգեւո րին:
Զի անդադար քեզ օրհնու թի.
մատուցանեմ մինչ 'ի մար մին:
Եւ ընդ հրեշտակս յայադոյ ին.
փառըս հընչել 'ի տաճա րին:

Եւ

Ա՛ ընդ ամաց երից հըն գին.
զոր յաւելեր 'ի կեանս նո րին.
Շնորհեա՛ և ինձ զանթըռե լին.
յանդըռաւական յաւիտե նին:
Զայնիւ մաղթեմ մանաւէ ին.
զըղջացելոյ յանցաւո րին·
Որ ըզպատկեր չորեք դէ մին.
կանգնեաց 'ի տան սրբարա նին:
Ահեղ զօրին մարգարէ ին.
սղոցիւ հերձեալ նըման փայ տին:
Ա՛ռ ինքն կառ զդարձուած չա րին.
կապեալ յերկաթ 'ի տան բան տին:
Գոչէր լալով այրմամբ սըր տին.
արտասուելով թախծեալ ան ձին:
Աղաղակէր յաղերս բա նին.
բաղխէր ըզկուրծս ողորմա գին:
Ամենակալ ստեղծող գոյ ից.
տէր և ա՛ծ արարչա մին:
Խոահակից քում ծառայ ին.
և յակոբայ սըրբասի րին:
Որոյ չեղեր ապաշխա րել.
զի վէրք մեղաց ոչ ունէ ին:

Այլ

Այլ եմ՝ ցաւոցս է ապեղա նին.
զի քան զաւազ շա՛տ է ծո վին:
Զեմ՝ արժանի նոցին յեր կին.
զի կափուցի զաչս 'ի բա րին:
Ե՛ս կուրացայ յաշխարհ սու րին.
կապեալ մեղօք իբր յերկա թին:
Ե՛ս կանգնեցի զպատկեր չա րին.
հանդէպ աչացս ըզտեսիլ ախ տին:
Այժմ՝ 'ի խոնարհ քեզ արկա նեմ:
զծունըրս ծընկաց և ըզսըր տին:
Հայցեմ՝ անձամբըս ցաւա գին.
լեզուաւս ասեմ՝ մեղայ յեր կին:
Թո՛ղ ինձ տէր թո՛ղ մինչ 'ի մար մին.
զի մի կորեայց 'ի մեղս ան ձին.
Մի՛ դատեցայց ընդ սատա նին.
ընդ փայլականըն սատա կին:
Այլ ընդ զուարթունս արժանացո.
փառաւորութեան անվախճա նին:
Յաղերս բանի քեզ ընդ բազ մին.
ըզվարս ածեմ՝ զեղխոյ ին:
Օ՛յն որ յերկրի էր երկնա յին.
իբր անմարմին կայս 'ի տաճա րին:

Որ կերակրեր 'ի յանձա ծին·
'ի յաղաւնոյ բերեալ հա ցին։
Շըջեր մարթովք մանեալ մաշ կին·
մոլորական յանապա տին։
Զրհնեալն առ կինն ոյ րի·
և պիտութիւն ճարհող նը մին։
'Ի յօրինակ կենաց հա ցին·
և յօծութեան հոգւոյդ շնոր հին։
Զփակող բանիւ քըզամ դեր կին·
և ըղըբացօղըն յետ դո հին։
Զոր 'ի սեղանն ողջանկե ղին·
լուար նըմա հրամ երկնոյ լին։
Այն որ անձրև յետ երաշ տին·
էջոյց նըման էջման քոյ լին։
Որով պարգևեալ ազգ մարդկոյ լին·
զցօղըն կենաց հոգւոյն ար րին։
'Ի սպանանողեայն եղբէ լին·
փախեաւ պահօք քառասնե կին։
Զի տկարութի բնութեա յայանին·
թէ չէ օտար հողանիւ թին։
ԺԷ Եւ 'ի քորեբ բատ մախի սին·
եմուտ 'ի յայրն բատ հրաման նին։

Լուռ դղրդիւն սաստիկ հող մին.
նման անցեալ ջրհեղե ղին։
Եանց և զհուրքն սաղա մին.
յորում դու ոչ տէր 'ի նո սին։
Օ՜հ բարկութիւն հանդերձեալ է ին.
և ոչ սէրդ ցուցման մե ծին։
Լքեալ և զձայներն քաղցր ո ղին.
'ի տխուր լռման քո մեղմա գին։
Որ զհեզաբար դաշնաւոր քոյ ին.
նշանակէր յամբս վեր ջին։
Նոյն որ մնչէր մեռեալ ախ տին.
զեղխեալ ոս կոչեաց յան դին։
Որպէս և դու զքէմ հաճա տին.
և սուրբ զորդիսն զեր թին։
Եւ զյորդառան ցելեալ նո վին.
անցին ցամաք բառ յեռու ին։
Զուղէն կառօք հաներ յեր կին.
զհողին եաւուր միայն կըր կին։
Որ համբարձման քո դաշա կին.
տալ ըզ հողին մեսասա նին։
Եւ քո փոխման լինել նո ցին.
և յետ նոցա որք բառ կար գին։

Օ՜հ

Օ՜ի որպէս նա վարդապետ տին
եղև նըման ամենև բին։
Ե՛ւ քեզ ընտրեալքն 'ի յաշխար հէ.
'ի գործ հրաշից նըմանև ցին։
Նա մաշկեկաւ՛ ափածեալ ճոր հին.
եհերձ ըզջուրն յորդանա նին։
Սորա զմեղաց ծովըն հեր ձին.
քարոզութեամբ կենաց բա նին։
Նա ըզ մանկունսըն բէթէ լին.
տապաստ էարկ վասն պըպա նին։
Սորա զծըննունդ մեղաց չա րին.
սըրով հողւոյն կատարե ցին։
Նա յամլութեն ծնորհեաց զոր գին.
զոր և յարդյ ըզ մեռեալ դին։
Գաւռիլ առ նա եօթանեք կին.
ըստ պայտանեան քո 'ի յու թին։
մհ Ե՛յեա մահուն կենդանու թի.
եաւն ոսկերքն 'ի տապա նին։
'Ի տեղ մահուան քո 'ի մի մին.
որով յարեաք մեք վերըս տին։
Սորա զամուլ եկեղե ցին.
'ի բաղմածնունդ փոխարկե ցին։

Ե՛ւ

Ո՜վ ըղձանալըս յարու ցին.
՚ի յարութեան հաճոտ վեր չին:
Նա զգաւրն ջուրն երկրո վին.
փոխեաց ՚ի քաղցր արկմամբ ա ղին:
Որքա ՚ի քէն ազ անուճա նեալ.
զանհամութենս անուշե ցին:
Նա զնէէման դամասկա ցին.
յորդանանաւ սրբեաց յախ տին:
Որքա ըղ սեալըս մարդկայ լին.
աճագանեն ջուրը մաքրե ցին:
Երդ քեղ հաճոյ վարուք ա ցին.
զիմ փոփոխեա զվարս ՚ի բա րին:
Ո՜վ փոխարկեա յերկրէ յեր կին.
զհողիս մարմնով յապագայ լին:
Ձայնմամբ կաւօք ամբարձո ղին.
զոր ՚ի թաբօր բերեր լե րին:
Ձանդերձեալ համդերձո ղին.
կարապետ քո յերկրոր դին:
Երբ հոգւոյս տուր լու թի.
որպէս նորօք ատ երկո սին:
Ո՜վ մաշկեկաւ մեռելու թե.
անսյա ընդ կեանս այս երկրայ լին:

Ըղ

Ըղձատնօրակ մեզաց հա մին.
փոխեալ 'ի քաղցր և 'ի բա րին:
Անապական ազնիւ բա նին.
զոր յիս արկցես բան առա կին:
Յարմ զհօգիս մեռեալ յախ տին.
որպէս նորոք զերիս մար մին:
Առքրեալ ըղձոր մահու մա սին.
բան աստուծոյ նէէմն նին:
Օխ վերածեալ բան տապա րին.
փայտիւ քոյդ կենաց կար թին:
Եւ ըՆրք աչաց հողւոյս բաց ցին.
բան պատանւոյն յիմնա լին:
Տուր աղեղամբ խնձ հրքօ րին.
հարուլ ըդ սիրտ ըեյքա րին:
Որպէս և նա 'ի վախճա նին.
նետիւք նշան եա արքայ ին.
Տացես և ինձ արու թիւն.
նետիւք խոցել զիմ թըրչնա մին:
Եւ ապրեցայց հայրէց նո րին.
յորոգայթէ չար որսո ղին:
Ինձ յօրինակ պտրատ յի շել.
և զպէրութիւն բարիօ նին.

Յոր

Յորժամ զուխտին որ օրի   նին.
զոր ասացեր Նոյա՝ ան   ցին:
Ածեր պատիժս 'ի ծով նո   յին.
յանուր վրիժուց դրթել ո   տին:
Աստուածական լցեալ բա   նին.
զոր աւանդեաց Մովսէս նախ   կին:
Քանզի ուրաց քաղդէա   ցին.
եմուտ յերկիր Հրէաստա   նին:
Զերուսաղէմ տապալե   ցին.
զորդիս նորա խողխողե   ցին:
Զտաճարն սուրբ հրով լու   ցին.
ըզ սրբութիւնսն պղծե   ցին:
Եւ զօրհներգուսն սրով   նին.
'ի գերութիւն խիստ վարե   ցին:
Որք 'ի յուռիսն կախե   ին.
որ զերգարանսն տաճա   րին:
Եւ անդադար նստեալ լայ   ին.
միշտ առ. գետովն Բաբելո   նին:
Նոյնպէս և զիմ քաղաքս ա   ռին.
խառնակութիւնք ախտաւո   րին:
Անմարմնական զօրքն չա   րին.
որք 'ի բարէին նշանա   կին:

Զմա

ճդ

Օ՜ մատունս երկս տիրակա	նին.
անտից սրբոյ խողխողե	ցին:
Ե՛ ըղ քառեակ ծընունդ տո	րին.
որով մատունք իւր յարդա	րին:
'Ի գերութիւն տարադրե	ցին.
յօտար աշխարհ պղատե	ռին:
'Ի յարածել գերամ խո	ղին.
յայսմ աշխարհի ադարա	կին:
Ե՛ 'ի տաճարս ածայ	ին.
յորում ընակեաց քո ն՛ը հո	գին:
Ըդ հուր մեղաց բորբոքե	ցին.
կիզմամբ անտից տաչորե	ցին:
Օ՜ այգիս տընկեալ աջով քո	յին.
և մըշակեալ հօր քո ձե	ռին:
Օ՜ ցանկըն քակեալ յատակե	ցին.
կըթեն անցորդք ճանապար	հին:
Այլ որ զեբերեալըն սիօ	նին.
յետ դարձուցեր առ հայրե	նին:
Շինել զտաճարըն վերըս	տին.
պայծառ և շքեղ քան զառա	ջին:
Պարծի և զիմըս գերու	թիւն.
որպէս և զուխտըն հարա	ծին:

Յօտարոտի երկրէ չա բին.
զմիտըս գերեալ ըստ երգո գին:
Հատո՛ զրպարտեալս եօթանեք կին.
ընդ բեռ չարեացն ՚ի ծոց նո ցին:
Եզ սարսափելոյս շաչեա՛ գծո գին.
խընդրեմ զարիւնըն զոր հե գին:
Նաև զբատեր բարիօ նին.
Թշուառական և զըժնէ ին:
Հատո՛ փոխան գործոց նո ցին.
զոր ՚ի սկըզբանց ինձ արա րին:
Հըզօր աւ՛ւր ինձ լինել յաւժ գին.
և ՚ի դիմի հարուլ չա րին:
Յանուլ զատից մանկանց նո ցին.
և հարկանել զկարծըր մի մին:
Լըսել ըզ բան մարգարէ ին.
ընդդէմ մահու բըռնաւո րին:
Որք ՚ի յերթալն իմ ողբոյ ին.
մինչ ըզ սերմանսըն տանէ ին:
Դարձեալ ՚ի գալն ուրախա ցին.
յարդիւնաբեր հունձս որոյ ին:
Ո՞ւր առէ մահ քո յաղթու թիւն.
կամ ո՞ւր դըժոխք խայթոց քոյ ին:

Մինչ դարձուսցես առ Հայրն նին.
ուստի անկաւ մարդն առա ջին:
Ի փափկութեան այգին դրախ տին.
անմահական և երկնայ ին:
Հայցմամբ մաքուր յորդորայ ին.
երեմիայ մարգարէ ին:
Եւ քրովբէից տեսանո ղին.
զանէրդ 'ի վերայ քառաւր գե տին:
Որք ընդ գերեւարն ընթանայ ին.
երբեւ հալիւ ըզկնի հօ տին:
Ջէ մի յանդիմա մարտի ցին.
և դաշամէժ հալուալ լե ցին:
Նաև յողունց համանման նից.
որք յայնժ էին ժամանա կին.
Քոյին հովուով տեսանէ ին.
և զաղաղայըն դաշտէ ին:
Յովսեփայ բարուց սերմանո ղին.
և անմոլոյ մարգարէ ին:
Միքիայ զծնունդ քո տեսո ղին.
'ի բեթղեհէմ տուն եփրա տին:
Եւ յովէլեայ աղերսո կին.
որ 'ի դէմն իմ վայ տայր ան ձին:
Եւ

Եւ՛ արդիւն հոգեկիր զին.
ընդ որս նուաճեալ՝ եղկեալ ցին:
Ամբոխումբ զարմանալ ւոյն.
պահօք եղող բարձր 'ի մէջ մին:
Այն որ զկուսակրին հրեշտա կին.
առեալ բերէր ձայն 'ի գըղ բին:
Սահմանից հրատարա կին.
և անդէն քարոզ բա նին:
Եւ՛ յունաստանէ որոց կի տին.
նինուէացւոց մեծ քաղա ղին:
Զխս վերածեալ տէր ընդ նը մին.
յորովայնէ չար մեծ ոյին:
Հայցմամբ քոյս օրհնա կին.
երեքօրեայ թաղմամբ յերկ րին:
Զարարից տեառն ղին.
և եօթնալոյս աշտանա կին:
Այն որ նրատեալ յանձնա կին.
գերդ անենայր նոր սխ նին:
Մարգարէս որ է մեր ջին.
'ի մարգարէն այն սուտ ջին:
Անուանակիր սուրբ հրեշտա կին.
և համատեղ գեղոյ նո րին:

Եր

Երից մանկանց բարեխօ նին.
աշակերտաց դասէն լին:
Ընտանեաց ազգէ ին.
մերքուր մանկան միայն լին:
Այնք որ ՚ի հուրն անկան հնո ցին.
զի պատկերին ոչ զոհե ցին:
Յորում խչեր նոր առ նո սին.
չորրորդ եղեր ընդ երրոր դին:
Փոխարկեցեր զնութ՛ի հրոյ ին.
՚ի մեղմնոյն ցօղ երկնոյ ին:
Որ բարձրանայր չորեքատ սին.
խոշն կանգուն յաւելուա ծին:
՚Ի յորինակ եօթանց եօ թին.
այսօր կենաց եօթանց դա ռին:
Յորում զօրէ հուր ախտոյ ին.
վառեալ վըժմանն մեղաւե րին:
Այն որ յաւուր ութերոր դին.
բանիւ խազա դալով քեզ ին:
Եւ մեղաւորք մեզօք ջըն ջին.
և անմարնչոք ոչ դրաս նին:
Բայց ես մեզօք յայժմուս կե զիմ:
խըր ըզ վառօղ այնըր հրա տին:

Ե՛

Եւ բարձրանայ յիս բոց չա րին.
յայժ տառապել քան ըղ հնո ցին։
Փըրկեա՛ և զիս որ ընդ նո սին.
յայրեցմանէ չար խորհըր դին։
'Ի կիզմանէ անրնակա նին.
և'ի հրատից բնութեան ախ տին։
Ցօղ քո լիցի իբր 'ի հնո ցին.
անձրև կենացդ տառածո տին։
Զիմ շիջուցեալ բըղբոց տա պին.
փոխարկեսցէ յամպ ցօղա գին։
Եւ զանմխախձան հուր գեհե նին.
զոր ժառանգեն հրեշտակք չա րին։
Ընդ դառնացոյն և զխաւա րին.
որ է ծընունդ մեղաց ախ տին։
Զոր վառեցի անձամբ ան ձին.
բորբոքեցի վըրժամբ չա րին։
Շիջո՛ յինէն հայցմամբ նո ցին.
արժանացո՛ լուսոյդ վե րին։
Պաղատանօք մարդասէր ին. ժէ
'ի մանկութեան տեսանո ղին։
Խնկելի հոգւով ծե րին.
մարմնով ծերոց կըշտամբո ղին։

Զանյայտ տեսիլըն մեկնո ղին.
բաբելացւոց մեծ արքայ ին:
Զվէմըն հատեալ առանց ձե ռին.
գտաւ 'ի կուսէն քո ըզ մար մին:
Եւ զգալըստեան քո օր վեր ջին.
որպէս տեսեալ ծնունդո ղին:
Զհայր հին աւուրց անճանո ղին.
և զքեզ ընդ ամպըս տեսո ղին:
Եղիազար մակաբայ ին.
ինքնանուէր քահանայ ին:
Եւ ըստ հոգւոյ որդւոց նո րին.
եօթըն եղբարց և մօր նո ցին:
Որք 'ի վերայ հարցն օրէ նին.
մարմնով մեռան և ոչ լու ծին:
Եւ զանտիրքըն երեւե լին.
և զանմարմինն անարգե ցին:
Զքո պատուեմ հայցմամբ նո ցին.
'ի ըղձանութեանց բեկե րին:
Զարչարակցօք քո առա ջին.
գու չարկող գլխըհուրդ խոս չին:
Բայց աղաչեմք բըժիշկ ան ձին.
ոչ բուժեցաւ ախտ մարդկայ ին:

Քան

Բանզի կարեօք ընութք էին.
և ըմբռնել ոչ կարա ցին:
Զի բան հզօր ցանոյ մի բին.
հզօր դեղոց պիտանոյ ին:
Յոր ընդունեալ տկար մար մին.
ապաքինել ոչ բաւէ ին:
Մինչ և կենաց դեղդ երկնայ ին.
էառ զմնութիւն մեր ախտայ ին:
Ինչեղ ըղ մաղձին ցաւս գին.
փոխել 'ի կենանին առա ջին:
Նախ 'ի հոգւոյդ ածայ ին.
մաքրել հոգի սրբոյ կու սին:
Նմ զօրութիւն հօրդ մե բին.
հովանացեալ գոլով նը մին:
Բան որդիդ հօր միա ծին.
կամաւ իջեալ յորովայ նին:
Մարմնապատեաս առեր մար մին.
ած և մարդ մի երկո քին:
Ծնեալ մարմնով բան մարդկայ ին.
որ 'ի հօրէ նախ անմար մին:
Լուծեր զերկուն նախաստեղ ծին.
զտերևապատն 'ի խանձար բին:

Բանդ

Բանդ 'ի մտաւորըն անըա նից·
գոլ կերակուր բանակա նին:
Լոյսդ յայտնեալ լուսով տա զին·
մոգքըն նուէր երկըրպա գին:
Պարք Հրեշտակաց իջեալ յայ րին·
որ ծընընդեան քո սպասէ ին:
Հովուացն աւետեալ աւետէ ին·
փառք 'ի բարձունս վերերգէ ին:
Ըստ նախահարցըն որ ուխ տին·
Թըլփատեցար յութօրէ ին:
Զի զանթլփատ սիրտ մարդկայ ին·
Թըլփատեսցես հոգւով քոյ ին:
Օրինաւորդ ըստ օրինի նին·
մտեր յընծայ 'ի տաճա րին:
Եւ զհին աւուրցըն ծերու նին·
գըրգուէր տըղայ 'ի սուրբ գըր կին:
Զիս որ մեղօք ծընեալ ախ տին·
ծընար դարձեալ յաւազա նին:
Զոր մըրկացայ խարանօք չա րին·
շաղախեցայ յախտս կըր կին:
Արարեալ ծնընդեամբ քո վերըս տին·
ընծայելով հօր 'ի յեր կին:

Եգ

Րզաւշանօք ածած նին.
և ծերունոյն Սիմէօ նին:
Որ յերկնուղէ տղայապա նին.
մանկակոտոր Հերովդէ ին:
Գնացեր յաշխարհ Եղիպտո սին.
ըստ բարբառոյ մարգարէ ին:
Օխ յերկնուղէ գիշերոյ ին.
մարդախողխող բռնաւո րին:
Ըմրացուցեր աջով քոյ ին.
'ի գաղտնաձիգ նետից նո րին:
Որ շըրջեցար խառնարհ յերկ րի.
զգեցեալ ըզ կերպըս մարդկայ ին:
Օխ վերայն յերկրէ յեր կին.
գանկեալս 'ի մեզ անդրընդայ ին:
Որ յետ լընլոյ երից ամ սին.
աճման մարմնոյ քո Հասա կին:
Օրեղ մկրտեալ ոչ ամէր գին.
վկայելով Հայր և Հո գին:
Ոչ թէ կարօտ մաքրագու նին.
մեզ պարգևէիր մաքրող բա նին:
Այլ զի ըզ մեզ աւազանից ին.
լուասցես Ջըրով Յորդանա նին:

Եւ զիմ լըսեա՛ զյանցանս ան ձին.
զախտըմին մեղաց ախտացու նին:
Որպէս երբեմն յաւազա նին.
զոր հնացուցի մեղօք կըր կին:
Ընդ յաղթութեան քո երրա կին.
'ի փորձութեան յանապա տին:
Տուր ինձ յաղթել չար իշխա նին.
աներևոյթ ըմբոնածո րին:
Գրեաց բանիւ քում հրաման նին.
յիժին վերայ և 'ի քար րին:
Կոխել ոտիւք զօրչափա րին.
զգլուխ կամակոր վիշապ օ ձին:
Ընդ ընտրեցելոց մեռտտա նին.
զոր ընտրեցեր գերաշխար հին:
Հրաւիրեցեր զիս ընդ նո սին.
լինել կըցորդ լուսազու նին:
Ընդ նոցա ես հոգւով հեզքըս մեր ջին.
խառան զըռայ ըստ յուղղ ին:
Թէպէտ և ոչ ափրակա նին.
այլ մասն եղէ անձամբ ան ձին:
'Ի քէն մաղթեմ հայցմանց նո ցին.
դարձեալ ողջել լուսոյ շաւ ղին:

Ըս

Սանել գործով զգաստ լա նին.
զոր հրամանաւ քո ուսու ցին։
՚Ի հարստնիւրն մարդկայ ին.
յոր կոչեցար ընդ մօր քոյ ին։
Փոխարինեցեր զնուրն ՚ի գի նին.
՚ի քեն հրաշից նախ առաջ ին։
Եւ զիմ լուծեալ յախտից ընտ թին.
փոխարկեսցես ՚ի կարծրու թին։
Յամարեցո՛ զնուր հեզե գին.
ալըն զգաժակ սպառնէլոյ նին։
Դարձեալ զորդւոյ թագաւոր մին.
բանիւ լուծեր զախտս ջեր մին։
Եւ ես մաղթեմ ընդ հօր նո րին.
զառողջութի հիւանդս ան ձին։
Եղեալ նրատար բարձր ՚ի լե րին.
որպէս երբեմն իջեր ՚ի սին։
Յամայն խօսեալ զորէնս հին.
զնորս ուսուցեր բանդ ՚ի մեր մին։
Բացեր զերանդ ձեռյ ին.
երանեցեր զորս ՚ի րա բին։
Ընդ տախտակաց տարն լա նին.
նորայս եստուր զկնն երա նին։

Սան

Սանդուղ եղեալ յերկրէ յեր կին.
խորին մտաւմբք աստեղծա նին:
Յանէր նախանծ զազգ երկրա ծին.
դաստկեցեր խնամեալ դա սին:
Բայց ես այն քան եղէ սառ րին.
մեղաց ախտիւք ծանրագու նին:
Մինչ զի և ոչ ելի ընդ մին.
յաստիճանայն իններոր դին:
Զաղքատայց հողուալ չա րին.
յորքայութենդ պատճա ռին:
Այլ մեզ փարթամ կամ 'ի նո սին.
բարեաց աղքատս ամենե ին:
Ոչ սուգ էառ հոգիս ներ քին.
լալ արտասուօք զմեղս իւր լիք նին:
Ոչ սփոփել յայնմ աշխար հին.
ծիծաղական անուամբ բա նին:
Այլ 'ի մտախս յայս ծիծա ղիմ:
և խրախճանամ 'ի մեսաս ան ձին:
Որում և վայն փոխանա կին.
և աստանմնայ կափմամբ լա լին:
Ոչ հեզ բանիւ առ համա գին.
խօսակցեցայ ըստ հրամա նին:

Ով ընդ պաշտօղ սուրբ օրի նին.
ժառանգէի զերկիր մի րին:
Ո՛չ քաղցելոյ աղքատ հա ցին.
և ո՛չ ծարաւ է յիս լա նին:
Ով յաղէի սիրով քո լին.
՚ի յըմպելեաց ածոյ լին:
Զզօրմեցայ նա ալքա ախին.
խմոյմ յուսոյդ կերպարա նին:
Ով յոր մեծի դատաստա նին.
ողորմէիր թըշուառս ան ձին:
Ո՛չ սըրբեցի յաղաց չա րին.
զիմ՝ անմաքուր սիրտս և զհո գին:
Ով անսաւթեանդ ածայ լին.
արժանացայց մի՛նչ ՚ի մօր մին:
Խաղաղարար հակառա կին.
չեղէ առխս ճի՛չ օտա րին:
Ո՛րով որդի հօրըդ մե րին.
լինիլ ընդ քեզ գործով քո լին:
Հալածեցայ բայց արժգո հիմ:
՚ի գործակցաց չարախո հին:
Ով թէ կամօք՝ ժառանգէ ի.
զարքայութիւն քո երկնայ ին:

Բանիւք բազմօք նախատե ցին.
բամբասանօք զկրծեցու ցին,
Բայց ոչ ընդ քո կամ սուտ նոք ին.
այլ արդարև ճշմարտէ ին,
Որդ պաղատիմ առ քեզ լալա գին.
զերկս արկանեմ անդր ո տին,
Թեթևացո զիս 'ի մար մին.
'ի ծանրութեանց մեղաց բե ռին,
Զի հնար լիցի հոգւոյս սաւ րին.
ելից առ քեզ մտօք յեր կին,
Ընդ սանդրղանն բանիւ քո յին.
զոնէ մասամբք ասախձա նին,
Նշապական ազդ երկնա յին.
զոր յաղեցեր զազդ մարդ կային,
Ըզ անճանեալ հոյցմամբ զըն գին.
զիս յագեցուցես բանիւ քո յին,
Զանհամութիւն իմոյ ան ձին.
համեմեցուցես շնորհիւ բա նին,
Զի մի անհամ գտեալ ա ղին.
արտաքս անկեալ կոխան լի նիմ:
յհ Յոյս 'ի լուսոյ հօր միա ծին.
լուսով լցեր զազդ երկրա ծին,

Նէ

Եւ զաշակերտս լուսոյ ըստ   նիդ.
լոյս ասացեր ըմպելք քոյ   լին:
Լուսաւորեալ լուսով նո   ցին.
զանզխառութեան խաւարս ան   ձին:
Թէպէտ և ոչ յաշտանս   կին.
այլ էրբ ըզ ճրագ ընդ գըրուճա   նին:
Ի նոր օրէնըս հրամա   նին.
հրամայեցեր զայս ըստ կար   գին:
Թէ ոք լուծցէ ինքեամբ ըզ   մին.
փոքրը կոչի առ արքու   նին:
Օրէնք արասցէ առ այսպէ   սին.
հօգիս լուծօղ զամենե   սին:
Որև մեզ Թէ քըննի   ցին.
չէ կատարօղ պատուիրա   նին:
Պահանջեսցես ըզ կնի նո   րին.
առաւելուլ յարգար մա   սին:
Քան ըզ դըպրացն հին օրի   նին.
զաշակերտացըն մախի   սին:
Եւ ոչ միայն չէմ յաւե   լին.
այլ և նըւաղ հասեմ մա   տին:
Լաւ Թափուր ամենե   լին.
Ի հին և նոր կատակարս   նին:

Օ՜ի

Օ՜ք պարտաւոր հրոյ գեհեն նին.
զիս որպէս ցամամին որդ տին.
Եւ բարկացայ ես ընկե րին.
տարապարտուց շարժեալ ախ տին:
Աչօք նայիմ ցանկակա նին.
՚ի գեղ գինւոյ իշակակա նին:
՚Ի սիրտս առնում զխոցեած նե տին.
ոչ զխոհելով ախս ձգո գին:
Ոչ շատանամ միով խո ցին.
՚ի միանգամ հայեցուա ծին:
Այլ յօժարիմ բազմագու նին.
մինչ կարծեմեր խոցեալ լի նիմ:
Եւ այն զի ձայն քո հրաման նին.
միշտ ՚ի յականջս հնչեալ յուժ գին:
Թէ որ հայի տարփմանն ՚ի կին.
Շնացաւ անդէն յիւրում սր տին:
Ում դատապարտանն յայտնի լի նին.
յառաքելոյ քո սուրբ տա ռին:
Թէ շունք և գողք՝ որք ՚ի կարգ ին.
յարքայութեան քում արտաք սին.
Բայց զինչ առեմ ըղ սոսկա լին.
ըղ տարապայուածն խմաւն ան ձին:

Օ՜ք

Օ՜ի թէ սաստուստ այնքան տուժին.
զինչ յանրձակման որք ախտաս ցին։
Որով հարևալքս յերկս սին.
'ի մանկալէր նեարց չա րին։
Եղազակեմ քոտ ախտա կրին.
զեր դեղ հոգւոյս խոցոյս խո րին։
Յաչաց մրտաց զախտից փո չին.
մաքրեա զնէրքին և զարտա քին։
Որով յրտակ անսից յեր կին.
ըղ կեզարանէդ Նախա տղին։
Եւ ընդ լէրց տըղեղ քա նին.
յունակութեան լցարա նին։
Տրպաճորեա զքան ՞նը տա ռին.
ա՛ծ ախտս կատակարա նին։
Գիր պահապան շրթանց ըեղա ճին.
ո՛չ բարբառել 'ի վնաս ա՛ն ձին։
Եւ յլ մէշտ խօսել կամաւ քո յին.
'ի չնորհ է 'ի շահըս լսո ղին։
Ձեռաց չնորհեա գործարա նին.
ըղ Աստուածային գործել զա րին։
Ոչ հեշտական փորել սո մին.
'ի վնասակար չոշափ ին։

Սոպա

Սպանող անձին ըղ սիրե լին.
'ի յոյժ տուժել բոլորո վին:
Եւ թէ գրթեալ գայթակղե ցին.
տուր հետևել ըստ հրամա նին:
Զորըն հոգւոյս ուղղեա յեր կին.
և հաստատեա յանշարժ վի մին:
Զի մի գլորեալք բոլորս ան ձին.
անկման 'ի հուրն տաթլե ցին:
Դերան բացեալ անդունդ ու նիմ:
որով բարիս ոչ բարեա ունիմ:
Տ.ր փրկարար դատարկ բա նին.
հեռանեցոյ փխտակա րին:
ՃԴ Եւ երանի թէ դատար կին.
թէ և համար տալ պահան ջին:
Եւ ոչ թանոց մահարե րին.
սուտ և նենգող չարախօ սին:
Օրըստօրէ քում հրամա նին.
լսել անկամք մոլիճակա նին:
Թէ մի երդնուլ անունե լին.
ոչ յերկնայինս և ոչ յեր կին:
Եւ իմ խոցեալ զականջս ան ձին.
ոչ տամ տեղի և մուտ բա նին:

Տ.ր

Այլ հոտաւէտ բերիմ՝ նը մին.
և անհնազանդ պատուիրա նին։
Զի ոչ միայն յաթու մե ծին.
և 'ի սուրբ պատուանդա նին։
Այլ որ նըսաւոդ յերկնից եր կին.
և էակից հօր և հո գին։
Զոր ոչ յուշայս բոլոր հո գին.
այլ է ազգամին բանաւորկա ծին։
Զի քեզ այսն է ճշմար տին.
և ոչն 'ի բաց հրաժարե լին։
Իսկ անելին քան զայն՝ չա րին.
խոկրզգանէ մարդասպա նին։
Զօրս 'ի յերբայ անուն խօ սին.
որպէս յառաջն 'ի ձեռն օ ձին։
Նայց որ եսուր գործի բա նին.
զմիսս և զեզու՝ պշուէնչ օդայ ին։
Նաց ըզ բերանս հաղւով քայ ին.
լից օրհնութեամբ հաւեւո րին։
Խօսիլ յորէնս ածայ ին.
յաւէտարանս նորոյ կտա կին։
Յիմաստութիւն տեսակա նին.
և 'ի խորհուրդ գործնակա նին։

Նե

Ջեռի արամ զբան հերձուա ծին.
զհայհոյութիւնն աններե լին.
Եւ ըզ տրտմութիւնըն ընդ բամբա սին.
ըզ քրթմնջիւնն ընդ շողմո գին:
Զխաբէութիւնն առ ընկե րին.
Եւ զնմանութիւն նենգաւո րին:
Զերդմնմըն բան երդմնահա րին.
ըզ սուտ խօսիլն որ է չա րին:
|դծ| Զգըրգըռութիւն կըռուասէ րին.
Խըրխ ըզշուն առ կերակ րին:
Արք անհեթեթըս բարբա ռին.
'ի թըշնամանս միմեանց ըն րին:
Ըզ ծաղրածու խեղկատա կին.
Եւ զախտաշարժ բանըս նո ցին:
Զանլուռ բերան բամբասխօ սին.
Եւ ըզ ունապարծ բան յիմա րին:
Ըզ շատախօս դիմակա նին.
Եւ զզօղանջիւն դիմողըա ճին:
Եւ զհամօրէն հոյլըս բա նին.
որ յետ խօսկըյն զըղջա ցին:
Եւ տուր ինձ բան բանըդ 'ի մարմնին.
'ի միշտ խօսիլ բանիւ քոյ ին:

'Ի

Ի շնորհս տալ իմ լսո ղին.
'ի շինութիւն քակտեալ ան ձին:
Ոչ մատուցի հարկանո ղին.
յետ այլ ծնողի գերագին ահե կին:
Եւ ոչ եսու փոխ աղքա տին.
որոյ փոխան տայ ոչ ու նին:
Եւ ոչ գնացի ընդ վարո ղին.
տարապարհակ մղոն կր կին:
Ոչ սիրեցի ըզթշնա մին.
և ոչ ցուցի գութ ատո ղին:
Այլ ատեցի ըզսիրե լին.
չար հատուցի բարերա րին:
Սիրեմ շըթամբք շարժմամբ լեզւին.
նըման գոլով նենգաւո րին:
Զըզգուշացայ քոյդ բա նին.
յորդորմութիւն տալ աղքա տին:
Այլ ծախեցի զնըրճազ չըն չին.
ընդ մարդկայնոցըս գովես տին,
Օ՛ի ոչ միայն ահեակ ձե ռին.
որ են կողմանք հակառա կին:
Այլ և փողոյ նըման ձայ նին.
հըռչակեցի զո՛չ ինչ բա րին:

Բառ

Ըստ աղօթից պատուիրա նին.
մտեալ մտօք 'ի տուն սըր տին:
Ե՛ւ ոչ յանկեան հրապարա կին.
գոնէ ունել վարձ մարդկայ ին:
ՆԺ Ոչ հեղգացոյց ես յերկո ւին.
առ կերպարանն և ճշմար տին:
Զի ծուլութիս յաղթեաց յու սին.
երկրաւորիս և երկնայ ին:
Որդ ըղթնութ՛ք քո հայր յեր կին.
զոր մեզ ետուր շնորհիւ քոյ ին:
Տուր ինձ կարդալ բոլորո վին.
'ի սուրբ սրտէ զանուն նո րին:
Որդայութիւն տիրակա նին.
զայցէ տիրել խնամս ան ձին:
Ե՛ւ յերկրաւորս առ իս լը ցին.
կամքդ նորա որպէս յեր կին:
Զհաց առօրեայ և զմիշտ է ին.
զմարմնոյս զարմանն և ըղբա րին:
Տայցէ առատ կարօտս ան ձին:
զիմանալին և զըզգա լին:
Թողցէ զյանցանս խնամ պար տին.
որպէս և ես պարտապա նին:

Կամ

Կամ մանաւանդ թէ զերկո սին.
Թողուլ տայցէ՝ զի խնճ թող ցին:
Եւ մի տայցէ թոյլ փորձո ղին.
փորձել ըզ ծոյլս որպէս զա րին:
Այլ պահեսցէ 'ի սրոյ նո րին.
և մարտիցն ընդդէմ չա րին:
Ո՛չ ձրնչեցի պահօք զմար մին.
զանեւոյ հանդերձն կեղծաւո րին:
Եւ ո՛չ հոգւոյն օծի զհո գին.
իւղով լուսոյ պատուէրո նին:
Ո՛չ լուացի զմտօքս խղ ձին.
որ 'ի յերեւս օրինա կին:
Այլ պարարտամամբ որոմ նին.
լուծի զկանոն սուրբ պահո զին:
Աղօտ լուսով առօրէ ին.
Ճրագ մարմնոյ աչքըս մթ թին:
Իսկ աչք հոգւոյս բանակա նին.
միտքըս ներսեմ խաւարա յին:
Արդ եթէ զլոյս պատկեր քոյ ին.
մեղօք փոխեմ գիշերո յին:
Խաւարն որքան յիս զօրա ցին.
անկեալն յերկնից արուսե կին:

Այլ

Նի

Որ աղաչեմ զդասդ երկնայ ին.
զփառաց ծագումնդ հայրե նին:
Զպատարագս մտաց հոգւոյս ճրագ ին.
դարձեալ վառեա լուսով քո ին:
Երկուց անբանից որք ներհա կին.
ծառայեցի գործովք կր կին:
Աներկարանօք խոհակա նին.
և ձղջմտութե խորհրդոց ին:
՚Ի սէր ժխտող մարմնոց ին.
զիս կապեցի կամաւ յախ տին:
Եւ գթոյդ լուծի առողջ ին.
ըզ կամս սիրոյ պատուէրա նին:
Պատուիրեցեր չհալալ զխող ճին.
ըզ կերակուր և զմիւն յին:
Զի պատրաստեալ ՚ի քէն մի նին.
բառ ազատութեան որ կերակ րին:
Զհաւատոյն խոստմանն բա նին.
և ոչ անսպեամբըն շուշա նին:
Որ ծխրբեցայ հոգօք նո ցին.
և մաշեցի զկեանս ընդ նո սին:
Որմոց յառաջ ժամանա կաւ.
ամբարեցի զնիւթ երկրոյ ին:

Որպէս անմահ մահկանացու ծին.
և անխախձման տաօրէ լին։
Ետ չարչարեցի զորբայու թիւն.
ըստ հայրօրէն բարւոյ խրա տին։
Օբ և տըճեալք լինէ լին.
ինձ հարկաւորքն և աճե լին։
Մեղօք խոտեալ անաստա նին.
ոչ ներկանեմ յիս դերա նին։
Արատս լինիմ այլում չու գին.
որման գոլով կեղծաւո րին։
Ըղ սրբութեան աճապա նին.
և զմարդասիրաց քոյդ շնոր հին։
Ճանց և խոզից նորանո գին.
կամաւ եղաւ պղծա րին։
Բայց արդ խնդրեմ զոր ոչ ունիմ.
տուր ինձ իմ յոյս ըզկորընչե լին։
Հայցեմ 'ի քէն զոր կարաւ ոի.
այժմ գտանել լուսոյ ձիր գին։
Բաղձեմ ըզգուշանորդ երկնից լին.
նախ քան զխակելն ընդդէմ Հրեղ լին։
Ողորմութե դռանորդ բաց ինձ.
մինչեւ փակեալ է ձրմար տին։

Ըդ

Ընդ պղտորայն չարայ սաս բին.
լոյն և արծաթի ձիւնապար հին։
Ի կարբունական օթևա նին.
որում՝ բաղումք հետևե ցին։
Ուղղեամ զատս իմ յանձուկ շաւղին.
Թեթև այամ զհետ դալոյս ըն ռին։
Զի կարացից ընդ սակա ճին.
Թեթև թռուչիկ անձամբ յեր կին։
Այժմ զիս է քեզ դուռն է մե րին.
անձայ սա հայր քո երկնայ ին։
Ճանապարհաւ նեղ և նըր րին.
ուղիղ վարուք անձայ ին։
Ուր որ չարայ ճապաշնոր հին.
և արդարոյն սըք 'ի բա րին։
Տաս համատար դյոյ անձրե ին.
և ըզ ծառայիս լայս արե ին։
Խնձ որ մեղօք մեռեալ չա րին.
և առաշնորհ սա քո բա րին։
Ցօղեամ ըղ յօղ շնորհաց քոյ ին.
և ըզ ծաղուսն խմանա լին։
Զեկեալս սա քեզ բան հաճա ախն.
և ըզ լուօղ կենաց բա նին։

Եկ

Շինել շնորհեա՛ քոյ որդւս նին·
՚ի վերայ քոյ անշարժ վի մին։
Զի ՚ի շնչել հողմոց չա րին·
և ՚ի յառնել գետոց փո ձին։
Տանըս հիմունք մի շարժես ցին·
քոյ յիմարին որ յաւա զին։
Այլ և լինձ քոյ բարո տին·
և հաստատուն մերձեցո դին։
Կամիմ՝ որքեանց բոլոր վին·
և մաքրեցիր յաղտոյ չա րին։
Զինուորեցոյ կայսեր սո րին·
որպէս և պետրին հարկը րին։
Նարրատեցոյ ես ընդ նը մին·
զակերասկան բանըս նո րին։
Ձեռն արժանի լեալ ընդ յար կաւ· նիւ
մնացես ընդ խմբս սաձա րին։
Այլ հրամայեա բանըղ քա նիւ·
զանօտ իմ մերձեալ ընդ ծառայ լին։
Տաղնապեցոյ ջերմամբ ախ տին·
զարընկական զաղբայս նին։
Եւ յանկողինըս պարշե լի·
մերձեալ անկայ անկանըլնե լի։

Ընդ

Ընդ զորանչի սեւոն մի մին.
զիս յարուցես ած հզօ րին:
Օր պաշտեցից ես ընդ նը մին.
զկենդանատուր խաչ ան ձին:
Եղբեր կենաց ջուր խնդրեր ցեր.
սամարուհւոյն ՚ի ծարա ւին:
Եւ շնորհեցեր ջուր կենդա նի.
փոխանակեալ անցաւո րին:
Շնորհեա և ինձ կենաց աղ բեր.
ըղձողեալ սուրբ ըմպե լին:
Գետաձեւեալ յորդակ նէ.
զսաստ բրդխոյ շնորհաց հո գին:
Ընդ բազմամեղ անկեալ ան ձին.
պղծապատիկէ յանցա նին:
Յորում և ես զոր ոչ ու նիմ:
զի զիս արկցէ մինչ յուզե ցին:
Եամ բաղնալ խայց մահ ծին.
այս է մարմնոյս թմանձրացու նին:
Ոչ մեղանչել դարձեալ կր կին.
յետ ողջութեան բուռ հրաման նին:
Որ ՚ի խաւարի այսոց ծա մին.
և յընկըղմել բարձեալ նա ւին:

Գու.

Գու սատանեցեր և լուծե ցին.
ալիք ծովուն հանդարտե ցին:
Տուր և ինձ ձեռն բառ պետրոսին.
վերաբերել յաղեալ չա րին:
Օփ մի մեղաց շարժեալ ա լին.
հեղձուցանել զիս ՚ի նը մին:
Ընդ դիւտաւնքայն մեծե գին.
՚ի դեբեղմանայն բնակո դին:
Տանջիմ և ես յոյժ ցաւա գին.
՚ի խորհրդոց որ չերև ին:
Ստանեմ և իմ չարադի ճին.
որպէս և յայն ժամ ան նո սին:
Եւ անդրանց մտանեմ խո րին.
որպէս ըղ խազան երամս կին:
Որ զանդամոք լուծեալ մար մին.
կարծրացուցեր հոգւով քր ին:
Շնորհեա և ինձ լսել ձայ նին.
Թէ մեղք քո թողեալ լի ցին:
Խնկան մեղաց ընդ յույս սին.
բուսըն հարից սեռանդ ու տին:
Վասըն դրանեք մեռելոս ան ձին.
՚ի տուն մարմնոյս մաշաքե րին:

Խօ

Խոնարհեցիր յիս ըստ նը մին.
դադարեցո՛ զձայն կակա նին:
Կո՛չ ըզձեռաց բանակա նին.
դարձո՛ այսրէն յիս ըզհո գին:
Եւ ընդ մեղաց ախտաւո րին.
'ի քղանցըս անառնըրդ հըրդո գին:
Սըրբեա՛ զհասումըն մեղա կին.
սրբեան մեաց զաղբաղա նին:
Յայժ կաղացող պատուէրա նին.
և կուրացող լուսոյ բա նին:
Կանգնեա՛ և զիս ահր ընդ կա ղին.
և լոյս ծագեա՛ ինձ ըստ կու րին:
Օ՛չ վաղեցից իբր եղջե րու.
ըստ կանխասաց մարգարէ ին:
Եւ զարուսեակդ առաւօ տին.
տեսից 'ի փառսըն հայրե նին:
Ես համբարձող բարեաց բա նին.
որպէս բերան այսահա րին:
Նըմանելով խուլ և համ րին.
և 'ի գիհաց երգեալ եր գին:
Ընդարձակեա՛ զկապըս լեզո ւին.
բարբառեցո՛ ինձ ըղբա րին:

Եւ

Ահ խիթ զահանգս ընդ դէմ օ ձին.
զի մի լըռպցի քաս եւայ ին։
Որ գօտացեալ գործնակա նին.
և չորացեալ յախտէ ձե ռին։
Բան ակրտկան քո հրամա նին.
'ի զգայութեան փոխարկե ցին։
Ընչեա և իմ մեռեալ մա սին.
կենդանարար ձայնիւ քո յ ին։
Օ՛հ կարկամեալս անհրմա րին.
'ի գործ բարւոյ արձակեա ցին։
Եւ յէ հոգիս լոյ ընդ ոյ րին.
իբր 'ի նոյին մեռեալ զոր դին։
Փրկեա և յիս տէր ընդ նը մին.
արժանացո կենաց ձայ նին։
Եւ ընդ կնոջ մեղաւո րին.
բուրըն հարից կենացդ ո տին։
Տուր համբուրել ինձ ընդ նը մին.
որպէս և նա սիրով սըր տին։
Բղխել աղբիւրս արտասուաց լի.
լուալ ըղձայնդ ածոյ ին։
Զուարթ քո զբեղ կեցու ցին.
զընա յանքըյթ խաղաղու թեան։

Կա

Կաւով մարմնոյս լըղըրծո զին.
գըրթեալ ընկէց զիս թըշնա մին:
Ընկլմամբ խմով գայթակղէ լին.
որք փոքրոգի յիմաստս է խին.
Որ ինձ պատժոց գերագու նին.
քան զիմ՝ յանցանս առ իթ լի նին:
Զսպարանեցէս ծանր արձա նին.
անկմամբ 'ի ծովըն գեհե նին:
Ես որ հընարք են անհնա րից.
կանգնեալ և զիս այժմ 'ի յա տին:
Զի որք գթեալք վասն իմ կանգ նին.
և որք կանգուներն են գոհա ցին:
Յաղագակի թըշնամաս ան ձին.
յոր ցանեցեր սերմն ըզբա րին:
'Ի քուն լինել հեղցս հո գին.
ցանեալ զորոմըն թըշնա մին:
Որք նախ հընձոց ժամանա կին.
քաղեալ յինէն 'ի բաց զի ցին:
Զի մի զցորեանն աղցես չոր հին.
զորոմըս առս հրոյ գեհե նին:
Յիմ կարծրացայ ըստ ապառաժ ին.
եղէ նըման ձիւնապար հին:

Փուշք

Փուշք աշխարհի զիս հեղձու ցին.
և անպտուղ գանձս արա րին։
Այլ սերմանօղ տէրդ ընդա րին.
յիս ամենայն ըղ ըղձս րա նին։
Օ՛ն տաց սրբուդ մեզ փո խան.
հարիւր՝ վաթսուն՝ կամ երես նին։
Ոչ ծախեցի զդէպք վաստակ լին.
ընդ դէմ գանձի յաղալա կին։
Օր գողացաւ իմ թըշնա մին.
և ետ փոխան ըզ կապան լին։
Այլ զդեղ որ գանձդ ես երկնայ ին.
մաղթեմ սրբոյն բոլոր վին։
Տուր ինձ խնամ գանձել յեր կին.
և անդր ունել զխորհուրդ սր տին։
Որ 'ի գողոյն դիւրեայ ին.
գաղտնի տկան ոչ հասա նին։
Այլ զգուշութիւ ամբարա հին.
ըստ քոյ լուսոյ պատուէրա նին։
Ոչ 'ի խընդրէր քո մարդա տին.
եկի նըման փառաւո ղին։
Եւ ոչ փոխան անփոխա նին.
եւս ըզ սէր անյագո րին։

Զմա

Զմաձաւեցի բառ հրաման   նին.
ըղ ցանկութիւն նիւթակա   նին:
Նա 'ի ստացուածին մեծա   գնին.
և ցօղածին բուսոյն   րին:
Արդարտօրէն ծընունդ կու   սին.
ած և մարդ մի երկո   քին:
Տուր ինձ սիրոյդ ածոյ   ին.
լինիլ խընդրող լաւաղակա   թին:
Նայց զառագաստ փափագո   զին.
մուտ 'ի սենեակ տարփմանն   սրտին:
Տաճարացն զիս մերբս   տին.
և ընդդըրկեամ աջով քոյ   ին:
Ո՛ հաւատ բոլոր մանանե   խին.
արքայութեան օրինա   կին:
Ո՛չ բառայոյ յեմուն ան   ձին.
որ չար լերինք փոփոխեն   ին:
Ե՛ս ոչ նըման թըռչնոց երկ   նին.
յարս հանդեաց պատուէրա   նին:
Յորում հոգիք մարմոյ հանգ   չին.
ժառանգք երկնից որ խորա   նին:
Ե՛ս ոչ եղէ խիստ բառ հա   մին.
կամ կործբաղդն ձըձեաց մի   տին:

Ո՛

Զօրաց մանրեալ մանր ըղձա նին.
և զիս կառած յաստրս ծա ռին։
Խորմոր եղէ վատթար և հին.
և ոչ յառաջ անձանն էա նին։
Յայն որ թաղացց յալերըն կին.
յեկեղեցի վարՀուրդ քոյ ին։
Զինա 'ի քէն առեալ նախ կին.
Նոքօք ծանեան զաւքըն մե րին։
Եւ ըստ զանդաւածս առաւելոյ ին.
խառնեալ բոլոր խորմորէ ին։
Զըրկեալ միայն ես յերկո սին.
յանձնառելի լոյս խմա ռին։
Սամ արաացես Հաղորդ կըր կին.
տացես դարձեալ զըր կորու սին։
Ընդ արդարեալս 'ի յաւեկա նին.
Հաներ և զիս յեղբբ ծո վին։
Նայց յընտրութե քո ըղձա րին.
անկաց 'ի բաց բառ խառա նին։
Որով 'ի նոյն ջուրըս խո րին.
դարձեալ լցի 'ի գէջ որդ մին։
Յորում անդունդք անհընա րին.
զՀոգւոյս մասունս պաշարե ցին։

Ն.Մ

Ուր դու կարօղ յամենայն — նին.
վերարկուերեամ զիս վերբս — տին:
Նէ՛ ՚ի բարի սուրբ ամս — նին.
ժողովեալս ընդ ընտրեալ — լին:
Որ ՚ի հրեղէն ներկման — կայ.
Նոյ խարկեցեր հինգ հազա — րին:
Նէ՛ ՚ի չորից դարձեալ զեա — սին.
կերակրեցեր յանապա — տին:
Օխս որ բաշխեալ են քո հա — ցին.
ամայնոյ երկնաւո — րին:
Ուր լնուլ հոգւոյս նո — մին.
յերկնից իջեալ և անմա — հին:
Վանմանուհեալ լոյսը ձայ — նին.
և շնորհեցեր ըղ հայցե — լին:
Ըղձաբաներ ես ընդ նո — մին.
շնորհեա և ինձ զիմ խնդրե — լին:
Օ՛ ի ներեն չուն կոչես մեր — քին.
արտաքսապէս լսեմ ձայ — նին:
Ուղղեցէք յօժարութեան ՚ի կոչ հավա — ճիք.
և հարածեալ դասարա — տին:
Թէ և մաներաց սնապա — տից.
չեմ արժանի կերակրել մա — սին:

Եւ փրկչանաց սուրբ սեղա նին.
արժանացի կենաց հա ցին։
Կարկամ եղէ ես առ քա րին.
նըման կընոջըն կարկա մին։
Ձեռըն տայես ինձ ընդ նը մին.
ղանկեալ հոգիս կանգնել յո սին։
Որ յայտնեցեր զանձու թիւնդ.
աշակերտաց քոց 'ի լե րինն։
Նոյն զանձառ փառսդ հայրե նին.
փայլեալ ցուցեր աչաց նո ցին։
Մաքրեա և զիմ միտքըս մը թին.
և զգայարանըս խաւա րին։
Ընդ յայտնայես 'ի յերկրոր դին.
յադել փառօքդ ածայ ին։
Ընդ լուսնական պսակա րին.
մանկանըն հօր անհամա տին։
Օրըստորէ տանջիմ նո լին.
'ի հուր ցասման 'ի ջուր գե ձին։
Յորոց հընար բառ մարդկայ ին.
չէ ողջութեան ինձ յերկրո սին։
Եւ թէ 'ի քէն որ երկնայ ին.
ցանցոյն ախթք հալածե ցին։

Զի՛ ջերմութենք տոճընջենայ ին.
և լուսնականքըն գիշե րին:
Մի՛ մեղկեցեն ինձ ըստ դա՛ թին.
և մի՛ մեղայ պատճառ լի ցին:
՚Ի հարցանելն ըզ քեզ մի մին.
քանզի թողուլ եղբօրն յան ցին:
Ո՛չ ասացեր զեօթնեկրե կին.
այլ չորս հարիւր ընդ. իննըս նին:
Զո՛ր կենցաղոյս աւերըն թը ճին.
անցաւորիս եօթանց դա րին:
Թէ որչափ եմք ՚ի յայս մար մին.
պարտ է թողուլ գըղջակա նին:
ՆՃ Նա՛ ես թէպէտ եղէ վեր ջին.
՚ի յոյչ թողուլ պարտապա նին:
Վասն ախտաւոր բնութեան սան ձին.
և անկատար գոլ ՚ի բա րին:
Սակայն առեր ՚ի քէն լը ցին.
քո ինձ եդեալ բան հրամա նին:
Թողուլ գյանցանս առ. քեզ պարտ ին.
որ քան զաւազ շատ է ծո վին:
Ո՛չ յաղքատիս միայն չա փին.
եօթանասնեկըն կանա նին:

Նայ

Այլ առաւել քոյդ զօրա ցին.
ըստ ողորմութեանդ որ ոչ թըր ծին։
Կենդանական չորեից ձայ նին.
որ ոչ թողեալ զհայրըն թո ղին
Այլ և մեռայ ընդ մեռե լին.
մեռելոտի գործովք չա րին։
Իուրըն հարի զմանձայ բա նին.
բայց ոչ նըման մանձակա լին։
Օ՜ն նա չհայի անդր ՚ի յե տին.
այլ ՚ի յականն որ յառա ջին։
Եհես թողի զխորհուրդ վե րին.
ըզ ճանապարհ մըտից յեր կին։
Դարձայ այսրէն յերկիր սաս րին.
ուստի հաներ իջմամբ քոյ ծին։
Արդ բարձրացայ զիս վերըս տին.
առ քեզ հանդես յերկնից եր կին։
Մէ տար դառնալ առ թըշնա մին.
զի մի հարցէ ընդ խաւա րին։
՚Ի ներքինեայն երեց բա ժին.
զոր որոշեաց բանըն քոյ լին։
Յորովայնէ և մարդկից ծին.
և ընդ վարուց երկնաւո րին։

Եր

Ներքինեցայ և ես մա սին.
հրեշտակական կուսակա նին,
Պատերազմի ընդդէմ՝ ախ տին.
և ընդ բնութեներս շարժո ղին,
Բայց թոյլ դրոյ յապարէ ղին,
և զէնընկէց 'ի ճակա տին,
Յորում և նետըք մուխ չա րին.
'ի սիրտ հարան տիրակա նին,
ՃԺ Զպահանջեցեր զանկարե լին.
այլ զիս եղեր իշխան նը մին,
Թէ որ կարողքն են տանե լին.
և որք տկարք ոչ պահան ջին:
Վասն այնորիկ ոչ ունի ցիմ.
պատճառ բանի խոցմանս ան ձին,
Եւ ոչ դիպօղ պատասխա նի.
'ի քո արդար դատաստա նին,
Այլ որ քննիչդ ես խորհըր դին.
և տեսանող գաղտնեաց սըր տին:
Արտօրէր փոխան պարտեացս ան ձին.
ընդ թըշնամեացն իմ՝ յաղթո ղին,
Մի տար տեղի յիս մերձա ղին.
մարմնոյ ախտիւք զիս պատրո ղին:

Այլ

Սալ պարփակեալ Թեւօք քոյ լին.
որպէս ըզ տխրոյն բեր ա- կին:
Յընթրիսըն մեծ կոչմեալ մե ծին.
տնըդ ծառայք զիս կոչե ցին:
Յորմէ 'ի քաղ հրաժարե ցի.
պատճառելով խրատուք չա րին:
Վասն աշխարհի ադաւոր կին.
և փառն եղանց զգայակա նին:
Նէ՛ ընդ կրկին հեշտանա րին.
որով կապեալ կամ 'ի սո սին:
Լուծիչ կապից գըժոխոց լին.
լոյծ ըզ կապանս իմ՝ զերե սին:
Զան 'ի հովտէս այս տըտմա դին.
տար 'ի տաճար յաւիտեան տե ղին:
Արժանացի կենաց հա ցին.
և ըմպելեաց սատանեծոյ լին:
Ուրախանալ զինեւոյ րա նին.
որ խառնեցեր անըզգա մին:
Յերուսաղէմ՝ մերոյ դրախ տին.
ընդ արամոյ յանցանօ րին:
'Ի յերկրոյն լիքն սոս րին.
անկայ 'ի ձեռս անօրա կին:

Որբ

Որք 'ի լուսոյն մերկացու ցին.
զոգիս մեղաց վիրօք լը ցին.
Ո՛չ կիսամահ թողեալ գնա ցին.
այլ յետ մահու պատերազ մին:
Հի Զ՛որ և մոլեգնեալն զետա ցին.
և ահարօն քահանայն հին:
Տունըն մեծի նահապե տին.
և մարգարէք հնոյ օրի նին:
Զ՛վէրըս ցաւոյն անհընա րին.
և ըզ խոցուածըս սաստի կին:
Դեղով բանից անցեալ տե սին.
և բըժշկել ոչ կարա ցին:
Ամենագուցդ զոր կոչէ ին.
առհմըն ժըպիրհ հրէակա նին:
Յուսից ըզ ցաւս խիղճ ան ձին.
տեսող աչացդ ածոյ ին:
Դրթմ և յիս բառ աղա մին.
դիր գեղ հոգւոյս խոցոյս խո րին:
Պատեմ զգեստուքն իմ առա ջին.
զոր աւազակքըն մերկա ցին:
Արկ 'ի վէրոյ զձէթ և զգի նին.
զինըն կենաց հոգւոյս մե րին:

Տա

Տալով զօծման դարձեալ զհո գին.
և ըզբաժակ նորոյ ուխ տին:
Բարձ 'ի վերոյ զպաստու խա չին.
տար 'ի պանդուխտ յեկեղե ցին:
Յանձնեաց զըլոյ քահանայ ին.
քեզ ըստ մարմնոյ պատարա գին:
Տուր ընդ երկուց դաշնեկա նին.
զոսն հին և նոր կտակարա նին:
Տանել զարմոն հոգւոյս նո րին.
որպէս կեցցէ հացին մար մին:
Նոյս քան ըզգալ բարեկա մին.
հոգւոյս խնդ պահանջո ղին:
'Ի յերկնայնոյն երկնաւո րին.
և զիս յերկինս ուղեո րին:
Բնութեամբ բարուց բարեկա միդ.
զոր առեցի սիրով չա րին:
Եւ զրուհս լուսոյ առաւօ տիդ.
կանխեմ հոգւով գիշերոյ ին:
Տուր ընդ երից նըկանա կին.
զդաւանութի երիցդ ան ձին:
Եւ ըզմարմին քո երկնայ ին.
որով ծանեաց զերկիս դէ մին:

ՀԷ Զի 'ի բարեաց գործոց մա սին.
չունիմ՝ դընել բարեաւ րին:
Միայն զհաւատ շնորհաց քոյ լին.
և ըզթըշուառ կենաց վեր ջին.
Ընդդէմ անժամ աղաչո ղին.
մի պատճառեր ըզդըրանց փա կին:
Եւ ըզմանկանցն 'ի յանկող նին.
զանմեղ հոգւոյն 'ի հանդըր տին:
Եւ մի ասեր զանկարե լին.
որ չկամեցայն փոխանա կին:
Զի քո կամին ամենե ւին.
է կատարեալ գործ 'ի բա րին:
Այլ տուր ժըռել բառ առա կին.
զի ընկալայց ըզկըրնդը լին:
Ուր ընդ սիրոյն զոր կորու սի.
այլ ընդ ժըռութեն աղաղա կին:
Ընդ մեծատանըն յիմա րին.
որում ասաւն անդք տոհմայ լին:
Յիմն անձնյին սերմանք չա րին.
և բազմացան 'ի միտս ան ձին:
Մինչև քակել շտեմարա նին.
հոգւոյս մասանց բանակա նին:

Եւ

Ե՛ մեծագոյն դարձել զան գին.
յաղնաւորեղուն պտղոյ չա րին:
Օ՜ր մանդաղաւ՛ քո երկնոյ ին.
հատցես ըզգոյս դառնաբե րին:
Ե՛ ահեղս յիս ըզգա րին.
պտղաբերել քեզ ՚ի յեր կին:
՚Ի մաքրութեան աւազա նին.
յորում՝ սանեցներ զիս վերըս տին:
Այսքըն չարեաց յինէն ել լին.
այնք որ յօձէ անդըր մը տին:
Որք շըրջեալ ընդ անձըր դին.
յաղ լիս յախտից ցամաքայ կին:
Յոր հանդերձեան վայր ոչ ե՛ գիտ.
զի ըստ կամաց խօր ոչ է՛ ին:
Այլ զի աղբեւր մեղաց ախ տին.
միշտ անըսպառ յինէն մը ժին:
Որով պատշաճ խոկ յարդա րել.
տուն և տեղի հոգւոյ նը մին:
Անեալ զընկերս եօթանեն սին. շէ
ըստ կենցաղոյս չարք ընդ չա րին:
Խառնեալ ընքեան այսքն առա ջին.
դարձաւ՛ նորօք ՚ի տունս ան ձին:

Որ

Որ գերադանց չորրս վեր ջին.
եղև ինձէն քան ըզնախ նին։
Զի յաղբերցն այլ ոչ մաք րին։
այլ տաժանմամբ և դըժուա րին։
Եւ զգուշագոյն գոլով նո րին.
յետ ըմբըռնմանն ամբաւետ նին։
Որում տիրեաց դարձեալ կըր կին.
ըստ առաջնոյ յարայցու ցին։
Զոր հերքեցեր դու վերըս տին.
՚ի յանապատն անդընդոց ին։
Թէպէտ և ոչ ըստ օրի նին.
այլ ըստ առատ քո պարգև ին։
Եւ ըստ չարացն եօթանե սին.
զոր մերժեցեր ըստ ներհա կին։
Բնակեցուցեր յիս ըզ Հո գին.
՚ի յեօթնարփեան շնորհաց քոյ ին։
Ըստ մարեմայ մագդաղե նին.
յորմէ և եօթըն դևքն ե լին։
Եւ ըստ զակքեոյ մաքսաւո րին.
և ըստ բազմացն օրինա կին։
Ձեղէ նմանօղ քում ծառա յին.
որ ակն ունէր տնըրգ գար ձին.

Եւ

Նա՛ ոչ յերկրորդ կամ յերրորդ ղէն·
պահու սպասեմ զայդ քոյ լէն,
Ըստ այսմ և ոչ յուսամ մե հէն·
և անպատուեմ խոստման պատո ճէն·
Ըմբել ընդ մէջ քո ըզգօ տէն·
անցեալ պաշտել ըստ ծառայ լէն:
Ըյլ եմ նրման յուսահա տէն·
քում ծառայից հօրկանո ղէն:
Ըրբեցողի և կերո ղէն·
և զինչըս անըրդ վատնո ղէն:
Նա՛ երանի թէ տըզի տէն·
և ոչ հանգոյն չար խմաս տէն:
Օ՜ի չըմպէի զան սաստկս ղէն·
այլ յոյժ սակաւ չափով մեա սէն:
Ըայց որդ գիտուն եմ վատթա րէն·
տըգէտ կամաւ լաճագու նէն:
Ձեմ զգուշական պահօղ սն ձէն·
արթուն մըտօք ըստ հըսկո ղէն:
Պ քնոյ զարթմ մնհարե րէն·
զի չզուշացայց ածագս կէն:
Տէր ակն ունիլ առածօ տէն·
զի յաղեցայց անալեաւմի քոյ լէն:

Ըրա

Արա՛ նըմին զիս ծառայ լին.
ծառայակցաց կերակրօ ղին.
Տո՛ւր 'ի ժամու զկշռատ բա նին.
խորաքանչիւր քաղցեալ ան ձին.
Զարեխական տուր ինձ զօ տին.
պընդել ընդ մէջ ցանկական նին.
Լո՛ւց ըզճըրագ պատուէրա նին.
յոգիս անձիս և խաւա րին.
Վարկանութեան կռանող ախ տին.
ողորմութեամբ խորտակես ցին.
Նը՛ քանկըն հին փոփոխես ցին.
յաւանց հնութեան ունող գան ձին.
'Ի դասս ընտրեալ փառքին հօ տին.
խառնեա՛ զծուլիս անբեր հօ ղին.
Զի հօր քո կամք հաճոյս ա ցին.
զարքայութեան տալ ընդ նո սին.
Հեղեր յերկիր զհուրդ երկնայ լին.
որով մարդկան հողեք մաք րին.
Նորոգեսցե՛ յանձն իմ ցըր տին.
զհոգւիս ջեռօ՛ սիրով քոյ լին.
Դու որ միայն լեր ինձ բա ժին.
ըստ պօղոսի դըեղ սիրո ղին.

Զփոխանակել էից մասին·
ոչ տանջանաց զանազանին·
Օ հաշւէն ես ոչ ըստ ոսոխին·
ետու յաստեաց ճանապարհին·
Ու 'ի չմտանել դատաւորին·
ընդ մատնութեան չարախօսին·
Որոց բերանքըն կարկեացին·
ոչ դատախազ լինել վասն իմ:
Օխս 'ի ձեռաց կորզեա՛ զանձին·
և հա՛ն յանել բանսէ նորին·
'ի նոր ձորձոյ անձաղանին·
սփածայ զմեղաց կապերտըն հին·
Որ ընկալա՛ 'ի լոյս նորին·
ըղգոյն ողխուր և զազտեղին·
Օերծ առ յինէն ըղքուրձ զգեստին·
և ըղգեցո՛ զուրախալին·
Ե՛ զպատմուճան հոգւոյս նորքին·
լըճա՛ աչաց ջուրբը արտասաւին·
Զնորացուցի ըզոտիկըն հին·
'ի հնութենէ մեղաց դհոգին·
Օի նոր զինի պատուէրանին·
առանց հեղման յիս պահեսցին·

Նորացուցեալս զիս վերըս տին.
աջըդ կարօղ հօր հըզօ րին։
Ո՜վ հայրատունկ որթոյդ գի նին.
անապական յիս պահես ցին։
'Ի վեհագոյն նըստոյ բար ձին.
յաստիճանաց քոց առա ջին։
Ո՛չ յառաջեալ կոչմանըն քոյ ին.
այլ ինքնաշարժ փառաւո րին։
Յորժամ կոչես զազգ երկրա ծին.
'ի հանրական կոչարա նին։
Մի յանդրդնիս բան կոչո ղին.
'ի վայր մատիր բարբառե ցին։
Ո՛րպէ անկեալս ոյժմ 'ի գե տին.
լուացց բարեացն 'ի քէն բա նին։
'Ի մեր մատիր բարեկա մին.
'ի բարձրութիւնս նծայ ին։
Ելից յերկինս աշտարա կին.
և զամբութիւնս ընդ ընծ չա րին։
Ընդ կուսութեան հրեշտակաց ին։
և ուրախայն մաքուր սրա հին։
Ո՛չ հաշտեցայ զծախսն վար ձին.
և ոչ զերկուսնս չնաշա ծին։

Ո.Ա

Այլ հիմն անձի կրօնից կոր   դին.
տաւանց գըլխոյ կատարա   ծին։
Բայց կատարելոց յամենայ   նի.
կերպաւոր բոլոր էակա   նին։
Զիմ կատարեալ շինեալ ան   ձին.
յօղեալ 'ի գլուխըդ վերըս   տին։
Զի մի անյօրըէ ծիծաղես   ցին.
յաւանց ըրբման Թողեալ լի   նիցին։
Այլ քո բանիւ պըսակես   ցին.
հիմն և աւարտն իմա   սին։
Իմ Թագաւոր իշխան հո   գիս.
յորժամ մըտի յաշխարհ նո   վին։
Ո՞րդ աշխարհական խաւա   րին.
Եմուտ 'ի մարդ պատերազ   մին։
Նախ ոչ խորհեալ եդ 'ի մը   տին.
եԹէ տատամիլք հաղա   րին։
Իբրև մարմնոյն զդայարա   նին.
չէցէ կարող մըղել մար   տին։
Ո՛րդ այնմ որ դայ բըռնաւո   րին.
հանդերձ զօրօք քսան հազա   րին։
Որք իմ տատամիք ինքեամբ   կրկին.
իմոյս ընդէմ անդուլ մըր   ցին։

Զորս

Զօրս և ահսօղք զիս դաւէ ին.
Երր ըղդիմօղ չարից ան ձին։
'Ի մարտ մըտեալն ընդ դէմ տկարին.
և ոչ քան զիս դիմադրա ճին։
Ո՛վ առաքել իմ հրեշտա կին.
Նախ քան զգալ պատերազ մին։
Ընկալն յիշօղ ընտրակա նին.
զի օրհնօք խաղաղա ցին։
Սակայն չեղել ունկըն խըռա ւին.
ատակաւոր քո հրաման նին։
Որով անկայ 'ի մէջ մար տին.
խոցեալ վիրօք անհընա րին։
Զայրս ունի համամար տին.
յաղթօղ դրօշեալ յառաջա դին։
Իսկ կարծեցի զէս ընդ նո սին.
յաղթել կըրօնից մընամար տին։
Բայց փորձութիւն երբե հա սին.
զանժուժութիւնս իմ յայտնե ցին։
Յառաջինեացն որոշե ցին.
և ընդ փառացըն զիս լը քին։
Ո՛վ Թագաւորդ իմ երկնայ ին.
ամենաշօր հօր միա ծին։

Լեր

Տէր մարտակից տկարիս ան ձին.
'Ի հոգևոր պատերազ մին.
Ճար ըզ հազարման որ յաղթե կին.
որք յայտնապէս չարեօք կըռուո ճին:
Եւ զբիւրաւորս յաջակող մին.
որք և բարեօք կերպարա նին:
Օձս ամբայծ 'ի սոյն նո ցին.
Ճշմարտութեան զինու քոյ ին:
Եւ պահպանեա զիս հանդա մս.
տաղաճարտին քո նըշա նին:
Մոլորեցոյ ըստ ուխտ ըին.
'Ի բանաճոր հօտէ քոյ ին:
Նըճաղեցի զթին հարկե ըին.
զոր յանապատ թողեր մե ըին:
Եկեր սիրով խընդրել ըզ մին.
գտանել հաներ ուսով յիր կին:
Տըցեր ըզթին անկեալ դա սին.
յուսախաւթեան հրեշտակաց ին:
Եւ զիս բարձեր ուեր ընդ բազմին.
ըռճայեր յադաց մեղաց տըղ մին:
Յորում դարձեալ առդ թաճալին.
ըստ անմ'ուք ազգաւե ըին:

Տուճա

Լուսոյ դարձեալ զիս արդարոյ ծոր·
զոր շնորհեցեր անդէպքն ան ձին:
Նաւատ վիրակ և սասակա գին·
ըստ յորդութեան անձագա նին:
Եւ զմոլորեալս կամաւ կեր կին·
դարձո 'ի կամաց ածայ ին:
Օտարականս կամս իշխո դին·
բարձ որ քաջումն ոչ հնազանդին:
Թէ արտաքոյ է բնակա նին·
զոր շնորհեցեր բանակա նին:
Նա որ պատճառ է նոձ չա րին·
'ի թշուառութեան թըշուառս անձին:
Օտարականս պատկեր քոյ ին·
զրոշմեալ 'ի դէմս մարդկայ ին:
Խոր թագեցի յազգես ակ ոին·
կորըստական խրատուք չա րին:
Օտար խնդրեցես լուսով դրա գին·
ածութեանդ որ 'ի մեր մին:
Եւ տանն անէլ ած բատ բա նին·
մերբեմ յախտից բատ աշխար հին:
ՀԴ Քոյլ հրամանաւ գործեալ զայս կին·
եկեղեցւոյ յորնա կին:

Կո

Կոչել զգրայիս զեր աշխար հին·
յուրախութիւն խնդ դար ձին:
Ե՛ւ զիս կցորդ արա՛ նո ցին·
՚ի խրախութիւնս որ է վառն ին:
Օ՛րհնաբանել ընդ ցընծա լին·
որք ըզ մեղաց սուգն ոչ ա ռին:
Ձեռնեցայ ըստ անսուա կին·
՚ի հեռաւորեակ տարաշխար հին:
Օ՛ հայրենական փառնեալ բա ժին·
զոր ընկալայ յաւագա նին·
Յորում՝ առիմ՝ կենաց հա ցին·
և ընկերացդ նձայ ին:
Դյարածել խող երա մին·
չյարկիմ՝ մեղօք քանցը եղեն րին:
Օ՛ հայրըդ կոչեմ՝ բառ կըռտաւե րին·
մեղայ ասեմ՝ քեզ ՚ի յեր կին:
Թէ և որդւոյ կոչման ձայ նին·
չեմ՝ արժանի հօրըդ մե րին:
Արա՛ զիս մի բառ վարձկա նին·
որք ընդ վարձու գործեն զբա րին:
Ը՛նդ ապրելոյն երկրորդ կար գին·
քանզի լուծի զանէր հայրե նին:

Դ

Ի դերկս ընկալ խնամոց քե հեղ.
արժանայն սուրբ համբու րեղ:
Փոխարկելով զհոտ անմա հեղ.
ընդ գխակնեալ հոգւոյս հո տին:
Տուր ինձ ըզմիս պարարա կին.
ըմպել զգինին որ 'ի խա չին:
Օ ըմարձնայն զգաստ անմար մին.
ընդ մեռելոյս կենաց դը տին:
Ըրեց որդի եբրայե ցին.
և կամ՝ որ են յարդար մա սին:
Որք յօրինայն ադարա կէ.
յեկեղեցի քո մերձ ե կին:
Միայն ըշեան հեռուստ ձայ նին.
պարտկեցելոյ մանկանց նո րին:
Եւ՛ 'ի տաճար անդր ոչ մը տին.
երբ ախտացեալք ըստ մարդկոյ ին:
Նախանձաբեկ դոլով նո ցին.
առ փըրկութեան հեթանո սին:
Որոց նախնիքըն պարծէ ին.
զի զօրինօք քո ոչ ան ցին:
Որք ոչ միայն պարարա կին.
զենմամբ որդւոյդ շողառէ ին:

Այլ ոչ փոքու զենեալ ու լին.
Հրեշտակական կամ մարդկայ ին:
Թէ և նոցունց պարգևէ ին.
Նախնի բարիքն ամենե քին:
Արտակարգանքն ըստ պօղո սին.
և աւետիքն և քոյդ մար մին:
Այց առ ինև չհամեմա տին.
միտք այսոցիկ զի ոչ յան գին:
Այլ նախանձու իմ Թըշնա մին.
ըստ արարչութեանն էրէց որ դին:
Որք չարախօս զինէն լի նին.
միշտ անդադար հօրըդ մե րին:
Որպէս յորսաւ ծանուցա նին.
և այլ բազմօք որ ըստ կար գին:
Զօրոց կարկել հայցեմ՝ լեզո ւին.
և ոչ դընել ունկըն բա նին:
Եւ մի մատնել փորձան քին.
Թէ և խընդրէ զիս ընդ նը մին:
Արարչական բնութիւն քոյ ին.
մի տուն շինեալ բանակա նին:
Տընաւես գոլով մարդն առա ջին.
յատակըս տանս այս երկրայ ին:

Եւ

Եւ յառաջեալ ծննդոց նո բին.
տընտեսք 'ի քէն դանադա նին:
Ամանք մարմնով դերաւխա ւին.
և այլք բաշխող հոգևո րին:
'Ի վեհ սկըսեալ թագաւո րին.
մինչ 'ի խոնարհ գործակա լին:
Եւ 'ի պետս հարցն սա ջին.
մինչ յննևբորդ դաս խորա նին:
Իւրաքանչիւր ոք ըստ կար գին.
տընտեսք 'ի քէն կարգեալ լի նին:
Ամանք գայից նիւթակա նին.
և այլք աննիւթ պարգեալ բա նին:
ոժ Յորում եհաս վիճակ մա սին.
եղեռնական թըշուառս ան ձին:
Տընտես լինիլ տանըն քո յին.
բաշխող բանից ածայ ին:
Տալ 'ի ժամու ծառայակ ցին.
ըղ կերակուր կենաց հա ցին:
Զոր ոչ եսուր քաղցեալ ան ձին.
այլ սովամահ թողի վնո սին:
Պարծեալ տընտես հաւատա րիմ:
մարմնոյ հոգւոյ՝ միոյ անմար մին:

Զի

Օ՜ իւրաքանչիւր պէտս նո ցին·
անօրինաբար տալ բառ կար գին։
Վերակերել բանիւ դշո գին·
և զարմանել չափով զմար մին։
Եւ՛ յերկրայունց կացեալ մի ջին·
պաշել անխփէպ ըզ կարգ նո ցին։
'Ի ծառայի գոլով մա սին·
որպէս սաեգծեր կարգել զմարմին։
Եւ՛ ոփրակամ խշլամ պշո դին·
բառ նախատիպ քո պատկե րին։
Բայց անհրաժէս 'ի յերկրո սին·
'ի յիմն անձին և յօտա րին։
Նըմանեցայ անհրա ժին·
իմ վատութեանս օրինա կին։
Որ անբաստան զնէն լի նին·
փառքն չարեաց որ միշտ գոր ծին։
Սէ պաշտպանն իմ անմար մին·
և մարմնաւորքն որք տաղնա պին։
Եւ՛ ես չունիմ իմաստու թեն·
յօգուտն ընարել ժամանա կին։
Ո՛չ տա 'ի կեանս մինչ 'ի մար մին·
և ո՛չ կենաց անխախձա նին։

Թե

Թէ ոչ 'ի լրումն կենցա ղոյս.
կարեմ գործել ես ըղձա րին:
Զոր ոչ մարթալ յորոյ ու նին.
զի ամաչեմ յոչ տալ նո ցին.
Նաև դու տուր յամենայ նի.
տուր ըզ զղջումն անզեղջս ան ձին.
Դառնալ առ քեզ բոլորո վին.
նախ քան կոչումն գիս յատե նին.
ոե Պարտապանաց դատաստա նին.
մասն ինչ թողուլ գոնէ պար տին.
Հոգւոյս գլխաւորն մար ձի թին.
մարմնոյս ըզ քսան քոռ ցորե նին.
Դարձեալ ըզ կնիք օծման շնոր հին.
Ձղուցելոյ զղջակա նին.
Բաղում շնորհել գլխաւորե կին.
տկար բնութեանըն պատճա ռին.
Իսկ որ 'ի հաց քո երկնայ ին.
անմաքրապէս ըստ իմ մեր ձին.
Սակաւ թողուս թըրծով քաս նին.
քանզի կարեօք չըլռնադա տին.
Նա և ըզ մեղսն որ ըստ հա ցին.
գործով ծանու թանձրացա նին.

Նէ զխորհրդովն որ ըստ ձի Թին.
մաքրեա յինէն շնորհիւ քո ին:
Ըրժանայս ընդ ողնոն սին.
երանաւէտ քում՝ գովես տին:
Թէ և որդի եմ աշխար հին.
տուր ինձ զխմատ մեղաց դար ձին:
Ընդ մեծատանն փափկասէ րին.
ես փափկեցայ յառօրէ ին:
Մարմնովս այսու անասնոյ ին.
՚ի փափկութիւն անըղդա մին:
Զգեցայ զբեհեզն և զծիրա նին.
՚ի յանկոճածոյ բազմոցա նին:
Թէպէտ և ոչ գերեւե լին.
այլ բազմադոյն կեղծօք զգա րին:
Սեղան զեղխեալ ամենա լին.
յողնահանձար խորախարա նին:
Թաւէջկէք լըցեալ զանոյշ գի նին.
զյիմարութեան առաջնոր դին:
Ուրախ եղէ ես յայսակ սին.
յուրախութիւն անցաւո րին:
Յերգ և քընար ձայն ախտոյ ին.
փոխան երգոյն տծայ ին:

Եւ յայսպիսեաց բարեաց բազ մաց·
զոր շնորհեցեր պարգեւ մա սին:
Ո՛չ դարձուցի զատամներոք դին.
քեզ 'ի քոյոյն պարգե ւին:
ղ Ո՛չ ստացական ինձ կարծե ի.
զոր ընդ յարկաւ ժողովե ի:
Յերկրէ՝ յօդոյ՝ եւ ծովուց ին.
բիւրապատիկ բարիք քոյ ին:
Յորոց չետու ես աղքա տին.
եւ ոչ բարձի զպէտս նո ցին:
Ո՛չ կերակուր քաղցեալ ան ձին.
եւ ոչ ծածկոյթ մարմնոյ մե րկին:
Ո՛չ հանգըստեան տուն տընա կին.
ոչ օթեւան հիւր օտա րին:
Ո՛չ տեսութիւն առ հիւան դին.
եւ ոչ խնամել զորս 'ի բան տին:
Ո՛չ ողորմածիկ եղէ վըշ տին.
որբամայրեցելոց յիրս ատան ձին:
Եւ ոչ խընդալ ընդ խնդա լին.
այլ նախանձու վառեալ նո վին:
Որք 'ի զազիր օրինա կին.
բազմապատիկք են եւ ոչ մին:

Եւ

Որ դուրս անկեալ էիր արտա քին.
ապաշաւէին ողորմա գին։
Եւ ես անյուր ձայնից նո ցին.
չարալով փրկութեան ըղձեալ նին։
Յորժէ պտուղնիկքըն յաղէ ին.
և հայկատակք պարպատէ ին։
Շունք օրէնաց քոյ արտա քին.
զոնէ լեզուած ողորկէ ին։
Եւ ես լսող քո հրաման նին.
լեզուած հարկի զքո նըման նին։
'Ի մեռ չարի զմեղս քա նին.
զմծախօս քո աւա կին։
Որք մեշտ լըռեալ անասնս լը նին.
քանզի չունէիմ ականջ ներ քին։
Ոչ յիշեցի զմահ աղքա տին.
'ի հրեշտակաց տանել զհօ գին։
Յաբրահամու նահապե տին.
'ի հանգստոց հանդչել զօ գին։
Թէ օրինակ է մարդկայ ին.
աղքատութեանց համբերո ղին.
Ով յետ ծերանալոյն փոխա նին.
յարքայութեան անդր համ չին։

Եւ

ռխ Եւ ոչ ընդհաճ յըղփանէ րին.
որ 'ի դըժոխս էջ ըստո րին.
Յորում լեզուն պապակէ ին.
'ի տապ բոցոյ դառնագու նին:
Որ կարօտ էր կաթել ջը րին.
'ի զագարէ ծագին մա տին:
Ընդ թակոյկաց լի բաժա կին.
բարձեալ մատանց մատրուաճա կին:
Թէ մեծատանց որ յաշխար հին.
ամ առ 'ի խրատ բոլորո վին:
Մի պարարել որդանց զմար մին.
այլ փոքր ինչ տալ և աղքա տին:
Արդ մի լըմայ զպատասխա նին.
ընդ մեծատանն զաբրահա մին:
Թէ ընկալար դու ըզբա րին.
զոր գործեցեր փոխարէ նին:
Եւ զպակաս փոքու չա րին.
հատոյց ըզվրէժ յաւէօրն ան ձին:
Որով սա աստ մխիթա րի.
դու պապակիս 'ի գեհե նի:
Այլ տուր աստէն զզջումն անձին.
ապաշաւել զոր գործե ցին:

Ընդ

Ընդ յղփութեան որոյայ նին.
պաճոյք ձրինչել զպատուճար մար մին:
Եւ ընդ երգայքն սրտոնք կին.
՚ի գինարբուսն անառա կին:
Տուր ձայնս ողբոց արտասուօ գին.
լալ ինձ ՚ի տանէ և գիւղ րին:
Զի բորբոքեալ նորոք հնո ցին.
վառումն այրմանց չիջանի ցին:
Եւ խորափիտ մեծի վի հին.
ընկեալ անդադ ես առ նո ռին:
Եւ ընդ բարուց անողոր մին.
խառնեալ յիս գութ ողորմա գին:
Զի յողորմին իմ աղքա տին.
ողորմութեան հասից քոյ ին:
՚Ի յիմ՝ քաղաք մարմնոյս դը նին.
աթոռ մտաց դատաւո րին:
՚Ի յատուծոյ աներկի գին.
Չ՚ի մարդկանէ անամօ թին:
Զի անձնիշխան է այնպի սին. ռծ
յոչ երկնչին և յերկի ղին:
Եւ անպատկառ ըստ խորհր դին.
զի յումեքէ ոչ ամաչ նին:

Եառ

Նաւ և հողմս 'ի քէն այ րին.
'ի փեսայէդ իւր երկնայ ին:
Քանզի զսեղեխ օտարս ային.
'ի յառաջատան եմոյծ քայ ին:
Որ անդադար այրմամբ սըր ային.
աղաղակէ մըտաց խըղ ճին:
Տէր դատ առնել ըստ տա խին.
զըրկող մարմնոյ քաղաքակ ցին:
Օձներըքին առնել դարձեալ վերջին.
և ըղձերին առնել սա րին:
Որպէս կարգեալ է արար չին.
հողւոյ ծառայ լինել մար մին:
Ո՛չ կամելով անիրա ւին.
լսել ձայնի աղաղա կին:
Վասն երկիւղի ածայ ին.
և ամօթոյ ինչ մարդկայ ին:
Սակայն յաշխատ առնել այլ ոյն.
յիշատակաւ խոյեալ մի րին:
Պատուիրանի լսել նո րին.
'ի նըշմարեալ ժամանա կին:
Նայ դատաւորդ իմ երկնայ ին.
որով երկինք ճեղկեր դա ային:

Պատուէրքս իմումն ան ձին.
զանել տացես զիս ըստ կար գին:
Զի մի յանէուր դատաստա նին.
դատապարտիմ ըստ դատո ղին:
Յորժամ կայես խիթա սին.
Հոգւով զմտօքն յանցած կա ղին:
Զայրացեալս 'ի քէն դար ձեալ.
կապակցեսցես սիրով քո յին:
Փեսայ լինել հոգւոյս հար սին.
յօդմամբ 'ի գլուխ քո մերքս տին:
Եւ զհակառակս ոտոն մար մին.
նահանջեսցես նեքեց նո րին:
Ծառայակս լռել լա նին.
Եւ անյապաղ գործել զբա րին: ով
Օրհնաւոր փափաք ցին.
աղօթելով 'ի տաճա րին:
Դնէր առաջի զգործեալ բա րին.
ամենատես աչաց քո յին:
Հպարտանայր յիմար հո գին.
առ հեռաւոր ազգ մարդկայ ին:
Եւ 'ի վերոյ մերձաւո րին.
աղօթակից մաքրաւո րին:

Զոր

Զոր ոչ միայն զաղօթե լին.
չէառ ընդունած մեծարա նին:
Այլ և յարդար գործոյ նախ կին.
վրիպեաց սնապարծ իւրով բա նին:
Բայց զի՞նչ առնեմ խնամն անձին.
ախտաւորիս բոլորո վին:
Բարեաց գործոց հեղգացո ղին.
չարեաց մասանց ժողովո ղին:
Զի բարութեանցն ոչ հետև իմ:
յոր պանծացած փարիսե ցին:
Ես զերազանց լինիմ նը մին.
'ի փառամոլ հրապարա ախ տին:
Այլ տուր ընծայն մաքառե բին.
բամբեալ հոգւոյս մաքառակ տին:
Ապաշխել քանիճ նո բին.
մծ քաւեա՛ զմեղս իմ ան ձին:
Արդարացն զիս ընդ նը մին.
որպէս ըղնա մօտ քա նին:
Խոնարհեցն զմիտս իմ նեբ քին.
զի բարձրացայց հնարհին քը ին:
Ընդ զաղտուռ բարեկա մին.
մեռեալ եղայ 'ի տապա նին:

Ոչ

Ո՛չ քառօրեաց այլ բազմա մին.
մեռեալ հոտեալ է 'ի մօր մին:
Զայնըդ հընչեա՛ յիս երկնայ ին.
և յարեսցի արա՛ բա նին:
Լոյծ 'ի կապից դըժոխոց ին.
հա՛ն 'ի տանէ խաւարայ ին:
Ընդ զաքէի մաքսաւո րին.
ո՛չ բարձրացայ յերկրէ ստո րին:
'Ի բարձրագոյն ծառ խմաս տին.
'ի տեսութիւնդ անձայ ին:
Փոքրը հասակ հողեղ րին.
բարեաց գործովք յիս չունձե ցին:
Եւ յարակաց նըմանցե ցին.
մինչ կութնարրու գիս արա րին:
Դարձեալ առակ հակառա կին.
եկի 'ի ծառ մարմնոյ ժամ տին:
'Ի քաղցրահամ՝ սէր երկնայ ին.
որպէս և նա 'ի թըզե նին:
Յորմէ հըզօր բանիւ քո ին.
փութով իջի գիս ընդ նը մին:
Եղանելով 'ի տունս ան ձին.
ընդ քեզ և հայր և որդ հո գին:

Հոդ

Ձօղուտս զրկմամբ տալով զմարմին.
զծառայութիւնըն չարեք կին:
Եւ զկես գայից մարմնակա նին.
աղքատացեալ տկարակա նին:
Օ՛ փրկական առ նա բա նին.
արժանացայց քոյդ ձայ նին:
Որդիս գոլով աբրահա մին.
ըստ հաւատոյ նահապե տին:
Որ յօրինակ հրեշտակա նին.
և անմաքուր հեթանո սին:
Նստար 'ի յէշ յաւանա կին.
զզօնացելոյն և տըբիմ գին:
Մաքրեա և զիս ըստ առա կին.
և յիս հանգիր հոգւով քոյ ին:
Նորա՛ աթոռ զիս երկնայ ին.
բազմեաց յոգիս ըստ քերովբէ ին:
Եւ ըստ միւսում օրինա կին.
հրէից ազգաց առ թըլգե նին:
Օ՛ր 'ի խորհրդեր գոլով պըղծ գին.
ոչ ընծայեաց զերեխայ րին:
Մի անիծեր զիս ըստ նո ցին.
թէ և նըման եմ անբե րին:

Օ՛ւ

Զի՛ մի տեսելըն հաճէս տին.
պըտղով գործոցն իմ՝ չորաս ցին:
Այլ հաստատեա՛ զիս 'ի բա րին.
որպէս և զուռն 'ի սուրբ ու թին:
Զոր մըշակէ հայրըդ վե րին.
պըտղաբերէ յաճումն հա գին:
Եւ զանպըտուղ ծառըս քաղց րին. ռճ
և զպըտղատուս դառնագու նին:
Մի՛ հատանէր յայգւոյ քո յին.
այլ փոփոխեա՛ բըրելով աղ բին:
Ջըրաւէրեցայ յառաւօ տին.
իմ ըսկըզբան յաշխարհ մը տին:
Գործել յայգի պատուէրա նին.
ըստ քո պատկեր դաշնեկա նին:
Եւ ես չըլուայ հրաւէրո ղին.
մըտանելով միայն յայ գին:
Բայց հեղգացայ 'ի գործ բա նին.
որով չունիմ՝ ակըն վար ձին:
Այլ տէրդ առատ յամենայ նի.
տուր ինձ ձըրի զդարդ և շնոր հին:
Ընդ մըշակաց մետասա նին.
մըտեալ յայգի ադլըն դըրախ տին:

'Ի հարսանեան տծայ էին·
որ հայր արար քեզ միա ծէին։
Կոչեաց և զիս ձայն քարոզ գէին·
ուրախութեան յանձնառու լէին։
Նստ 'ի խորհուրդ քո խորա նէին·
և անդ յաննիւթ քաղաք մե րէին։
Յաւէժական յանպատմե լէին·
յանփոխական ուրախա լէին։
Իմ քանզի զգեստ պայծառ չունէին·
արժանաւոր հարսանարա նէին։
Օհ սևադոյն մեղօքս ան ձէին·
աղտեղեցի զաւազա նէին։
Օգնեա և զգեցո որ անքըն նէին·
զգեցո՛ զիս քեւ այժմիկ կէր։
Իմ զպատմուճանըն զառա ջէին·
պայծառացո՛ զայժմ աղտե գէին։
Օհ մի լքա՛ցց տեառնորդ ձայ նէին·
զընկերըն ընդէ՞ր այսոր մու ծէին։
Իմ մատնեցայց նըման նը մէին·
'ի բանտ անել դըժոխոյ էին·
Զխնամանայ ես յերկո սէին·
ըստ խնամոց կուսից հըն գէին։

Զի զխելագինն ընդ գժէա   րին.
ոչ բաստցայ ես ըղբա   րին:
Այլ յիմարացն եղէ յե   տին.
ոչ պահելով իւղ լապտե   րին:
Ընդ կուսութն զողորմու   թիւն.
և կամ զօծումն աճագա   նին:
Որք 'ի գլխէրն անգործ վեր   ջին.
ինձ արծաթով ոչ վաճա   ռին:
Որով և դրունք հարսնարա   նին.
հեղգացելոյս ընդդէմ փա   կին:
Այլ աստանօր մինչ 'ի մար   մին.
փեսայդ իմ լուր հոգւոյս հառ   աչին:
Զոր փոխան անդր աղաղա   կին.
այժմիկ գոչեմ ողորմա   գին:
Բաց ինձ ըզդուռնդ երկնայ   ին.
մոյծ յառագաստդ քո վեր   րին:
Արժանացոյ սուրբ համբու   րին.
անախտական մաքուր գըր   կին:
Ինձ մի լինի լսել ձայ   նին.
զոչ գիտական պատասխա   նին:
Այլ տուր վառել շիջեալ ջա   հին.
միտաց կուրիս լուսով քոյ   ին:

Տրմանեցայ չար ծառայ ին.
'ի տագմանդայն մէջ շահո գին:
Նժ գերագանց գրոց նը մին.
զի կորուսի զպարգև շնոր հին:
Ոչ գործեցի ըզ քոյն կըր կին.
քառեակ զերկուս՝ տասն ըզ հնդ ին:
Օղ՝ի տիրէի բոլոր մին.
տարըն քաղաք զդայակի նին:
Եւ թագուցի յերկիր ըզ մին.
ծրարեալ ախտիւք վարշամա կին:
Զօրկի զարծաթն 'ի սեղա նին.
զի խընդրէիր ըզտոկո սին:
Եւ յաէ ըզքան պատուէրա նին.
'ի լըսելիս տիրակա նին:
Որք են սեղան խիմնա յի.
խիմաստութեան կենաց հա ցին:
Վասն այնորիկ ես ակն ու նիմ:
ընդ մեջ հատմանն և խաւա րին:
Մինչ 'ի խընդիր գայ տաղան դին.
զոր շնորհեցեր յաւագա նին:
ԷՃ Եւ փրկողիդ խնդ ան ձին.
ըմպել յինէն այս աստ ցին:

Թէ մինչ 'ի ձեռս է ինձ բա րին.
տուր քեզ հաճոյ լինել նո մին:
Որով լըռայց զուրախու լին.
ընդ ծառայի համատար մին:
Թէ մնաս 'ի տունն իմ երկնայ ին.
յուրախութեան տըրն քոյ լին:
Անոյշութիւն անկեալս ան ձին.
ամ ամէս յիշման կատարես ցին:
Կենաց բաշխող միշտ անթե րին.
'ի ձեզ և մեզ ձիր շնորհես ցին:

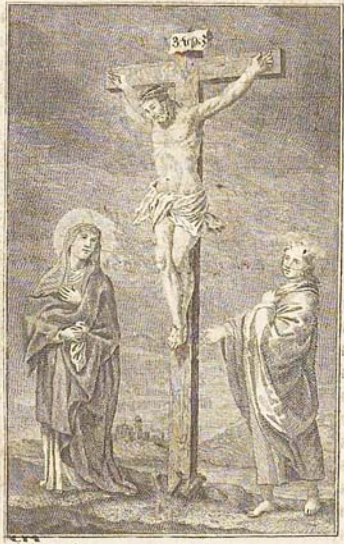

Տէրն փառաց կամաւ խաչ եալ·
Որպէս Պօղոս քաջ վկայ եալ։
Ա Կորնթացւոց 2. 8։

Նորին Տեառն Ներսիսի՝ Վ՜ Խաչի եւ Զուարթնոցայն.

ՈՐ ԶՓՐԿԱԿԱՆ

խորհուրդ խա չին.
յայտնեալ ցուցեր յերեկոյ ին:
Եւ զկենարարըդ քո մար մին.
բաշխեալ ետուր ընդ բաժա կին:
Որ և զիս ընդ սուրբ դա սին.
հաղորդ լինել քում սեղա նին:
Կենաց հացիդ յորմէ սո վին:
և ըմպելեացդ ում ծարա ւին:
Որ մաքրեցեր յաւազա նին.
մաքուր ձեռօք զոտըս նո ցին:
Եւ ուսուցեր զխոնարհու թիւն.
զոր նախ բանիւ յայնժամ յի րին:

Լը

Լքեալ և զիմ՝ տխմին չա   րին.
աղաչանօք որբոց դը   դին:
Եւ ընդվըննոյս ուղղեալ զը   տին.
խոնարհութեան եկեաք յեր   կին:
Որ ընդունեն քո մարդկայ   ին.
ցուցանելով 'ի գիշե   րին:
Տաղնապեցար դու յերկնիւ   գին.
աղօթեցեր առ հայր յեր   կին:
Փրկեալ և զիս զաղանի նե   տին.
և յերկիւղէ գիշերոյ   ին:
Մասունք հողւոյ մեր և մար   մին.
յերկիւղ քո ոչ ընեաևս   ցին:
Որ կապեցար ընդ կապե   լոյն.
արձակեցեր զհանգոյց կա   պից:
Օ՜զիս արձակեալ յինքնակա   պէս.
կապից մեղաց դըժոխոյ   ին:
ժէ Որ ընդ մեզօք պարտաւո   րէն.
կացեր անմեղդ 'ի յատե   նին:
Յորժամ փառօք գաս հայրե   նին.
մի դատեսցես զիս վերջո   տին:
Որ ձաղեցար 'ի թուք պըղ   ծին.
վասն անձիթոյ նախատե   ծին:
Գըն

Զընջեա՛ զամօթ մեղաց լըր րին.
որով զերես իմ ծածկե ցին։
Որ ներեցեր չար ծառայ լին.
ածեալ ձեռօք քեզ ապտա կին։
Ջա՛ր յուժգնակի զղջմիս չա րին.
որպէս և զիս եհար յուժ գին։
Որ ոչ թողեր հօսիլ վէ մին.
Ի խոր մեղաց անդընդոյ լին։
Սալ դառնապէս լալով սըր տին.
քամ՛իչ եղեր ուրացո ղին։
Կանգնեա՛ և զիս նըման նը մին.
Ի գլորմանէ սայթաքո ղին։
Յորդ արտասուս տալով աչա ցս.
և ջուր զըլխոյս նըման ծո վին։
Որ ըղձեցար ըղծիւ նին.
արկար քզամիդ կարմիր յան ձին։
Նախատանաց զոր կըրծէ լին.
զինուորքն սանտոյ պիղատո սին։
Ըզ քուրձ մեղաց մերկեա՛ յի նէն.
զորդան կարմիր արեան գու նին։
Եւ ըզգեցո՛ զուրախա լին.
որ զգեցուցեր զմարդն առա ջին։

Ի

'Ի ծունր իջեալ կատակէ ին.
խաղ առնելով ծիծաղէ ին.
Յոր հայեցեալ զօրքն երկնայ ին.
ահիւ երկիր պաղանէ ին.
Զի ըղըճնութեւս ադամայ ին.
բարձցես զամօթ մեղուանի րին.
Եւ զիմ հոգւոյս մեղաց խըղ ձին.
լուծցես զամօթըն տըրտմա գին.
Որ ըղդըլուխ քո զերկնայ ին.
յորմէ սարսեալ սերովբէ ին.
Ծածկեալ ձորձովքըն կըռւփէ ին.
և եղեգամբ հարկանէ ին.
Է Վասըն գըլխոյ հողեղէ նին.
խոնարհելոյ կընոջն ա տին.
Զի վեհագոյն յերկնից դա սին.
ըղնա դիցես 'ի քոյդ մար մին.
Եւ զիմ անկեալ մինչ 'ի գե տին.
և խոնարհեալ ոտից չա րին.
Վասըն գործոյ անօրէ նին.
որ զիս յերկիր կործանե ցին.
Մի թողուցուս խաղալ նո ղին.
որպէս մանկանց ըղընտակ խա ղին.

Նայլ

Այլ փրկեցես 'ի թըշնամ ւոյն.
յօդեալ 'ի գլուխ քո դներս ալին:
Որ 'ի բոլոր քոյ մար մին.
և բովանդակ մասն անդա մին:
Առեր սատակել զհարուած դա նին.
յետ վըճըռոյ դատաւո րին:
Օխ որ յոտից մինչև ցը գլուխ.
ցաւօք նեղիմ անհըն արին:
Առողջացո դարձեալ կըր կին.
որպէս շնորհօք աճողա նին:
Որ փոխանակ մեղաց մը շին.
զոր մեզ անէծքըն բուսու ցին:
Պըսակ 'ի փշոց 'ի գլուխ ե դին.
մըշակ.ք այգւոյն խորայէ լին.
Խըլեա՛ ըզ փուշ մեղաց յի նէն.
զոր յիս եհար իմ թըշնա մին:
Եւ՛ ողջացո զխայթուած մը րին.
զի սպիք մեղացըն ջըն ջեսցին:
Որ ընդ սըրտոյ քաղցրադու նին.
դառըն խայթիւ մահացուց ջին:
Ճաշակեցեր զխառնեալ ըն գին.
և ըզ քացախն 'ի ծարա ւին.

Աղ

Իղ դաւանութեն Թունանո րին.
զոր 'ի մնասունս հոգւոյս որ կին:
Սրբեա 'ի բաց հանդերձ նո լին.
և քաղցրացի սէր քո 'ի ախին:
Որ փոխանակ մահուբե րին.
ծառոյն բուսեալ 'ի մէջ դրախ տին:
Բարձեր 'ի յուս քո զխաչ խա չին.
'ի գողգոթայ հաներ ան դին:
ՀԷ Օ՜խմ առ 'ի մեղս անկեալ զհո գին.
և ծանրագոյն բարձող բե ռին:
Թեթևացո քաղցըր լը ծով.
և փոքրոգի բեռամբ խա չին:
Որ յուրբաթու ժամ յերրոր դին.
յոր պատրանաց նախաստեղ ծին:
Բևեռեցար տէր 'ի խա չին.
ընդ անօրէն աւազա կին:
Զեռք որ զերկիր հաստատե ցին.
տարածեցեր զայն 'ի խա չին:
Փոխան նոցա ձըգման ձե ռին.
որ 'ի ծառոյն մահ կրթե ցին:
Օ՜խս որ յանցեայ նըման նո ցին.
և սաւանել քան ըզնո սին:

Զե

Ձեռամբ տընկեալ տունկ գամբրին.
պըտուղ կըթեալ սողոմյ ին:
Մի՛ տուժեսցես չափով չա րին.
մի՛ պահանջեր զհամար պար տին:
Այլ լե՛ր քաւիչ իմոյ յան ցին.
որպէս նոցա յանցյս վայ րին:
Որ բարձրացար 'ի նու խա չին.
բարձեր զանէծսըն մարդկայ ին:
Եւ՛ ըզ բնութիւնըս թըշնա մին.
բեւեռեցեր դու 'ի նր մին:
Օխ ամբոցն ընդ հոլան եաւ.
ամենայաղթ քո նշա նին:
Եւ՛ 'ի ծագելն յարեւե լից.
լուսաւորեա՛ լուսով նո րին:
Որ յաջակողմ ա՛ւազա կին.
բացեր ըզ դուռն այլին դրախտին:
Յիշեա՛ եւ զիս յորժամ գայ ցես.
յարքայութեամբ քո հայրե նին:
Լուայց եւ ես ըզ ցընծա լին.
զքո ասացեալ պատասխա նին:
Այսօր ընդ իս իցես յա դին.
'ի հայրենիս քո առա ջին:

Որ

Որ ողորմով բաղխմամբ սըր տին.
ինըրդ ինոյ մայր առ խա չին:
Յորժամ լուեր ըզ ծարա ճին.
Հեղոյր արտասուըր ցաւա գին:
չի Տացես և ինձ հեղուլ վասն իմ.
յորդ արտասուս նըման ծո վին:
Զի լըւացից զյանցանս ան ձին.
և զաղտ հոգւոյս պատմուճա նին:
Որ յահաւորին գուշմամբ ձայ նին.
բարբառելոյ դէլէ լին:
Հնչմունք երկրի սասանէ ին.
լերինք բարձունք սասանէ ին:
Եւ վարագոյր հին օրի նին.
վերուստ 'ի վայր պատառէ ին:
Եւ գերեզմանքն բանայ ին.
մարմինք սրբոցն յառնէ ին:
Արեգական լոյս քող ար կեալ.
խաւարանայր միջօրէ ին:
Նաև լուսինն օրինա կին.
փոփոխելով յարեան գու նին:
Քանզի ըզ տէրդ իւրեանց տե սին.
մերկ 'ի խաչին չհանդուրժէ ին:

Որ փոխանակ բանակի նին.
անբան տարերքըն տարաւ ին։
Արդ ընդ վիմայն որ շարժէ ին.
շարժեա զանշարժ սիրտս 'ի բարին։
Ընդ մեռելոցն որ կանգնէ ին.
կանգնեա զմեղօք մեռեալ հո գին։
Ընդ պատառիլ վարագու րին.
վարըն պարտեայն ադամայ ին։
Զիմ պատառեա զհնութի չարին.
ցնծեա ըզգեր մեղացս ան ձին։
Ընդ խաւարիլ լուսաւո րին.
հերքեա յինէն զգունդ խաւա րին։
Ընդ լուսանալ յիններոր գին.
լուսաւորեա զիս վերըս տին։
Ընդ մերկանալ քո 'ի փայ տին.
ընդ մերկութեան նախաստեղ ծին։
Զիս ծածկեսցես փառօք քոյ ին.
յաւուր մեծի հրապարա կին։
Որ փոխանակ խաչահանա ճաց.
տանըն լըքեալ հրէից աղ գին։
Աղօթէիր առ հայր յեր կին.
թողուլ ըզմեղսն որ գործե ցին։

Իմա՛ որ հոգեալ հաճառա ցեալ.
Երկրպագեմ քեզ մա ծին:
Թո՛ղ զիմ զյանցանս որ գործե ցի.
Մ՛ի յիշեսցին մեղքն առա ջին:
Որ յետ լինելոյ գրելոյ բա նին.
անմեղեցեր առ հայր զհո գին:
Տիրամէ հարեալ զինաւէո րին.
աղբեւր ըղձնեաց 'ի նը կո դեղ:
Ջ ուրն 'ի լուծացումն աւնօգա նին.
ախէնն յարբումն խորհրդ գին:
Ս արն մերացըն կողած նին.
որով մեզաւէ մաղդն առա ջին:
Օ՛ես որ յախտէ ծընեալ մար մին.
և 'ի հողոյ զանգեալ ա բին:
Օ՛որ մաքրեցեր ցողով կո գին.
և ես դարձեայ 'ինոյն կըբ կին:
Ա՛յլ թողուցուս կայ 'ի նը մին.
այս յուսացես զես վ՛ ըբս տին:
Թ՛է ոչ պարգևքըն շնորհես ցին.
այս արտասուօք առողես ցին:
Բ՛աց ըղքերան իմ վրաս կին.
քո սուրբ արեան կողահո սին:

Որ

Որպէս արդոյ սրընդեոյ ին.
որ զմօրն ծնըեան ձրդէ զըս տին։
Օ՛ի ես արբից զուրախա լին.
և զմայլեցայց 'ի սուրբ հո դին։
Ուշ քաղցրացի համ բաժա կին.
սէր մատրատ անապա կին։
Որ 'ի մահու քո անմա հիդ.
զոր ընկալայ մահ 'ի մար մնդ։
Յանմահութիւն զիս փոխե ցեր.
զմահու համեր դջիլըս մեր ջին։
Օ՛ես որ մեղօք մեռայ կըր կին.
և կորուսի զանմահ բա րին։
Վերդանացի կամօք քոյ լին.
արդարութեանն պատուէրս նին։
Օ՛անանց պարգեւդ անզանա րին.
'ի պարգեւի խընդրեալ մա տին։
Ի՛դ պարգեւիչդ արարա ծոյ.
մահկանացուաց և անմա հին։
Ի՛նդ յոխնեփոյ արեմա թին.
արդար և սուրբ աշակեր տին։
Ինձ պարգեւեա դքեզ ձեր շնոր հին.
կենաց բաշխօղ յաւէնայ նին։

Որ

Որ պատեցար սուրբ հրով   ծոց.
եղար 'ի նոր գերեզմա   նին։
Զիս մի թողուր նորման կե   նիլ.
որք իջանեն 'ի դուր ներ   քին։
Տ.ր թռաւսցես զանձն իմ ախ   տին.
կենդանացն երկնաւո   րին։
Տա 'ի խորհուրդ որ զոմբո   տին.
անուշահոտ մաքուր խն   կին։
Որ 'ի դառուց հողեղի   նաց.
աջիւ պատուէիս յիմանա   լին։
Նոյն պահեցար 'ի գինուէն   բաց.
պահպան անքուն խորայէ   լին։
Զիս պահպանեա աջով քոյ   ին.
և յանձն սրա որ հրեշտա   կին։
Պահել ամբողջ 'ի դէշե   րին.
յանթերևույթ պատերազ   մին։
Որ կրկնեցար դու մատա   նեաւ.
դասուք լուծեալ քահանայ   ին։
Պսակեր կենաց անմահու   թեան.
ծածկեալ եղար 'ի սփիւռ երկ   րի։
Ըստ գրուն մեռէկ ըզգայու   թեանց.
յորս է քարուց մեռ և չա   րին։

Արն

Աղաչեմ խաչիդ քո նշա նին.
և հաստատեա յիս ըղձա լին.
Որ 'ի կանանց իւղաբե րից.
արտասուեցար յառաւօ տին.
Շնորհեա և ինձ կաթել սըր տիս.
ջերմ արտասուօ տարփմամբ քոյին:
Եւ՛ ամէնտեօք սերովբէ ին.
որ 'ի վերայ գոչէր մէ մին:
Ինձ լսել տուր զհըն չիւն.
զձայն յարութեան փողոյ վեր ջին:
'Ի նոր և կոյս գերեզմա նէն.
յարեար մարմնով քո կուսա ծին.
Եղեալ պտուղ և անդրա նիկ.
ննջեցելոց մեզ առա ջին:
Օ՛յս որ կապեաց իմ թըշնա մին.
ախտիւ մեղաց որ 'ի մար մին:
Արձակեսցես զիս մեռե լին.
որպէս զՀոգիս որ 'ի բան տին.
Որ յայտնեցար 'ի պարտէ զին.
մարիամու մագդաղէ նին.
Ե՛ւ մերձենալ ոչ նե ցեր.
որ յեւայի ազգէն կը կին.

Յայտնեայց և ինձ յութերոր դին.
մեծի վերջի աւուրծ տին։
Ե՜ ներեսցես յայնժամ մեր ձին.
անարժանիս իմոյ ան ձին։
Որ յարութեան յերեկոյ ին.
միաշաբաթ կիւրակէ ին։
Երևեցար մտաստ նին.
փակեալ դրամբք 'ի գիշե րին։
Ե՜ ըզփրկչումըն գառա ջին.
զոր կորուսաք մեք 'ի դրախ տին.
Պարգևեսցես դարձեալ նո ցին.
նորօք ընութեանըս մարդկայ ին։
Օ՛խ որ զհոգւոյս փակեալ ունիմ.
զդրունս մտից քոյոյ րա նին։
Ե՜ անձամձանչ խաճարաց ին.
իբրև ըզդուռն գողոմ մը թին.
Ա՛ն թողուցուս անյոյս յար կին.
մի՛ օթակեց լինիլ չա րին։
Ր.Ջ պառազատ բայց ըղձըր տիս.
փոյլեմ 'ի սամ զլոյս արփի նին.
'Ի նմին ածուր կիւրակէ ին.
յեմնաճուսայ ձանապար հին։

Աղէտականց մինչ երթայ լին.
խոստակցելով քո ընդ նո սին,
Ծանօթ եսուր յօթեա նին.
'ի բեկանել սրբոյ հա ցին,
Ընտես եղեալ յաչաց նո ցին.
Ճըմլեալ սըրտիւք վարանէ ին:
Ծանեաւ և ինձ զանձառե լին.
զծածուկ տեսիլ քո բաղձա լին,
Ո՜վ ճըմլեցի սիրտ իմ յան ձին.
յիշմամբ սիրոյ քո երկնա ին:
Յայսըմ հոլովէս տըրտմակա նէ.
եւս 'ի սըրտի դընել յեր կին:
Յոր ուխտեցեր մեզ միա ծին.
զարքայութիւնըդ քո վե րին,
Որ 'ի յաւուր ութերոր դին.
մըտեր դարձեալ տէր առ նո սին,
Լըցեր զըղձումն աշակեր տին.
թերահաւատըն Թովմայ ին:
Շօշափելով զխոցուած կո ղին.
և զբեւեռացըն սուրբ տե ղին:
Որով տուաք մեք զերա նին.
որք ո՛չ տեսաք որպէս նո քին,

Օլա

Ո՛վ ես որ հոգւով հաստատա ցեալ.
տէր և ած խոստովա նիմ:
Զայնիւ գոչեմ զայս ընդ նը մին.
որպէս ուսայ բանիւ նո րին:
Արժանացո յօրըն վեր ջին.
յորժամ գայցես փառօք քո յին:
Ո՛ քեզ տեսանել մարմնով նո վին.
ողջագուրել սիրով սըր տին:
Որ առ ծովուն տիբերայ կին.
ներգործեցեր հրաշըս կըր կին:
Լրմամբ ձըկանցն 'ի յուռկա նին.
և նորաստեղծ ձուկն 'ի կրա կին:
Ո՛վ ես որ աչքըս այս երկրա յին.
'ի ծով մեղաց ընկըղմե ցին:
Աչաբերեամ յանախաս բա րին.
սուրբ ուռկանաւ պատուէրա նին:
Որ երրակի սիրով բա նին.
հարցանելով քոյ յետ ճա շին:
Ուրացութիւնըն զերե սին.
բըժշկեցեր ըզպետա ռին,
Յես որ թէ բիւր հարցանիր ձիմ:
բարեայ մնասունք ոչ երկ րին:

Առող

Առողջացո՛ զվէրըս խո ցին.
և զեր ՚ի խոր զայլեղա նին.
Զի խոցեցայց սիրով քոյ ին.
քեզ ընդգրկեալ սիրտ իմ լուցին.
Որպէս երգեալ տատրակ գին.
ըղձէր հարսին առ փեսայ ին:
Եւ ուղղեսցես զիս ընդ նը մին.
հետևանալ քեզ ՚ի յետ կին:
Թէպէտ որմամբն ինձ անհնա րին.
բայց քեզ հընար ամենե ին:
Որպէս մատուցում աշակեր տին.
սիրեցելոյն քո բաց ան ձին:
Խոստանայիր բանիւ քոյ ին.
ոչ ընդ մահու լինել ձե ռին:
Որ մերձեցեալ այսօրա նին.
անմահ մընալ բանից նո րին:
Կամ թէ կամաց իմ շնորհա կին.
թէ կամիցիմ ըզկեալ դո բին.
Զիմ ըզմեռեալ հողիս կըր կին.
կենդանացո՛ տէր վերըս տին:
Եւ պայծառեամբըն քո վեր ջին.
անմահացո՛ զիս ընդ նը մին:

Եւ

Եւ ընդ օդոյս իշխանու թիւն.
զոր ըղձանութեամբ այժմիկ ուսին:
Ներխառնաբար խաղաղու թեամբ.
զիս անցուցես հոյզմամբ նո րին:
Որ ՚ի ըղրման քառամանե կին.
սուրբ յարութեան յետ պատեհ քին:
՚Ի ձիթենեաց հանեք ըն րին.
զենարկալ ըղձաս մատաա նին:
Եւ զաճեալս հօր ըղձո գին.
խոստանայիր շնորհել նո ցին:
Եւ օրհնելով ահր ըղձո սին.
վերհամբարձար փառօք յեր կին:
Եւ ըզգենութիւնս մարդկայ ին.
զոր չարն արար անդընդոյ ին:
Բարձրացուցեր դեր ՚ի մե րդ.
քան ըզգենութիւնս հրեղէ նին:
Նըստար յաջմէ քում ծնո ղին.
ըստ կանխաստաց մարգարէ ին:
Երկրպագեալ յանմարմնա կան.
զօրացն ընդ հօր և ընդ հո գին:
Եւ զիս անշարժս առ ՚ի քա րին.
վերաբերեալ ընդ քեզ յեր կին:

Օնե

Օ՛ նեխեալ անգամս այս երկրային.
յօդեալ ՚ի գլխաւոր մերոյս տին,
Թէ և մերձին յաւէնայ նին.
իբրև ոտից գարշապար բին:
Սակայն ՚ի թիւ սուրբ անդա մին.
համարեցայ ես ընդ բաղ մին,
Որ յիմներեալ յոբելի նին.
՚ի կատարման ըլենալ կոս տին:
Բաշխեցէք զքո սուրբ հո գին.
՚ի մերձաւորութեանն խորհըր գին:
Բան կանխագոյն խոստման բանին.
և աճեցեալ քոյ հրամա նին,
Մխիթարել ըզորբուստ թիւն.
աշակերտաց մեռա նին:
Յորում անուան և անքըն նին.
հրաշեաց նըման հողմոյ յաւժ գին,
Իւրեց ըզգաւնն յոր նըստէ ին.
մաքրէ բոցով ծախող հը բին,
Յորմէ պարգևք ածայ ին.
հրեղէն լեզուօք բաժանե ին,
՚Ի համարումն ընտրեալ բա նին.
որ ցըրուեցան յաշխար հին,

Յիս

Յիս որ թախծեալս եմ տրտմագին.
'ի հեռանալ շնորհաց քոց ին:
Վասըն մեղաց որ միշտ գոր ծին.
յանձն իմ' սիրող կամաւ չա րին:
Առաքեցեր զառատ հո գին.
որ է անծախ 'ի պարգև ին:
Ինկել ախտիւիչ ապրտաւմս ան ձին.
'ի մերկութիւն չար խորհըր դին:
Եւ՛ նորոգեա՛ զուղիղ հո գին.
որ ոչ հնանայ ամենև ին:
Յիս 'ի հնացեալ մեղաց բա գին.
և յօթարան կամակ րին:
Հոգւով հաստեա՛ տէրակա նին.
և մի հաներ յինէն զհո գին:
Ա.Ս առաջնորդ ինձ 'ի յեր կին.
հոգիդ լիցի սուրբ և բա րին:
Պաղատանօք ամած նին.
անապական և միշտ կու սին:
Եւ՛ յոհաննու կարապե տին.
յանապատէ բարեխաւ ձոյ նին:
ձջժ Առաքելոց մաքուր դա սին.
մարգարէից նախ ասա ջին:

Որք ըղձօսանս հոգւոյդ ար րին·
և ընդ հանուր մեզ արբու ցին։
Աշակերտաց գերադու նին·
սուրբ հաճատոյ անշարժ մի մին։
Նմ անօթոյ ընտրեալ բա նին·
անճառաւելեայլն տեսո ղին։
Մաքուր որդւոյն զեբե թին·
որք ՚ի վերուստ որոտա ցին։
Նմ անդրէի քում խաչակ ցին·
և մատթէի քարոզ բա նին։
Փիլիպպոսի զհայր հարցո ղին·
բարդուղիմեայ զմեզ կոչո ղին։
Յակոբոսի մակալին նին·
և Թովմայի երկուորե կին։
Նախանձայոյզ շմաւօ նին·
և յակոբեանըն յուդա յին։
Նմ ըստ անուան եղբօր քո յին·
արդար անուն աշակեր տին։
Եօթանց սրբոց զոր ընտրե ցին·
սարկաւագաց փոքու հօ տին։
Որոց նախկի պսուոց դա սին·
պըսակ անուանն է ընդ նո սին։

Ո՜վ քում՝ ընտրեալ եօթանասնե նին·
աշակերտաց քարոզ լա նին:
Ո՜վ որք նոյայն հեռաւե ցին·
յերկրպագանչիւր ժամանա կին:
Զայրացելոց հանուրց ազ գին·
փարթամացելոց ուղիղ բա նին:
Որք գթով ողջի հօր միա ծին·
խոստովանել մեզ ուսու ցին:
Սպասաւորաց սուրբ խորհըր դին·
իննեակ դասուց յեկեղե ցին:
Զամենամենայ վերինագու նին·
փառաւորողացն ածայ բին:
Նաև նոցունց որք են յեր կին·
հայցմամբ վեհերյն ողորմեա ինձ:
Որք և վասն իմ քեզ պաղա տին·
անտես չառնել զգործս ձե ռին:
ձկի Մարտիրոսացն անթիւս ան ձին·
որք վասն քո զարիւնս հե ղին·
Տուր ինձ արտոսրս ցաւա դին·
հեղուլ փոխան արեան նո ցին:
Ի միկոյէն սուրբ սոսա ջին·
առանձնանք զքեզ ամեա ղին:

Մինչ

Այնչ 'ի վերկայս բնաւէից վեր ջին.
որք 'ի նեռնեն կատարես ցին։
Զորչարանոք ամենայ նին.
'ի տանջանաց փրկեամ չա բին։
Եւ կամաւոր մահուամբ նո ցին.
'ի մահուանէ անվախճա նին։
Խաւար բանսիւք արդեա նին.
լուսաւորեա գիտաւորս ան ձին։
Եւ կուրութեամբ ալշաց նո ցին.
յաչքս հողւոյս փայլեա զար փին։
Հատմամբ ունկանց լսարա նին.
զիմքս բացցես քոյդ ձայ նին։
Եւ ծնցրակուր փողոց օ դին.
յոգիս բուրեա զհոտ անմա հին։
Արտրեալ լեզուօք որդրալա նիցն.
զիմս արադեա բանիւ քոյ ին։
Եւ տատմանց քաղմամբն յուժ դին.
բաց բերանս անհուլ զհո գին։
Հատմամբ ուսոցն երկուց ձե ռին.
զիմս արձակեա մեղս 'ի բա բին։
Եւ կապանամբ մատանց նո ցին.
զիմ զըրեսցես անուն յեր կին։

Հերձ

Ձեռամբ մաքրոյն որովայ նին.
հերձ ար. յինէն զխորհուրդ չարին:
Ո՜վ կըտրելով ատից նո ցին.
տուք իմ գըթուք հաստատես ցին:
Բեռամբ մոլթոյ սըրբոյն անձին.
բորբք մեղացն իմ քերես ցին:
Ո՜վ մորմոքմամբ հարման ա ղին.
հեշտախտութիւն իմ մաքրես ցին:
Ընդ բաղմահնար տանջման նոցին.
տանջանք հողւոյս բըժըշկես ցին:
Ո՜վ ընդ հատեալ մասանց նո ցին.
ցաւք յօդուածոյս իմ ողջաս ցին:
ՊԼ Նեկմամբ բարձիցըն յօդուծա ծին.
գիմիս պընդեալ յողդողդ մար մին:
Ո՜վ խիստ գանիւ գաւազա նին.
բղխրատութիւն կաթըլեալ սըր տին:
Ընդ տատասկաց սուր երկա թին.
ըզսուր քո հան ընդ դէմ չա րին:
Ո՜վ բեւեռօք գամշամա րին.
զիս բեւեռեա յերկիւղ քոյ ին:
Ընդ նետաձիգն որ ա նո սին.
զիս խոցեսցես սիրով քոյ ին:

Ո՜վ

Եւ ընդ գեղոց գեղարա նին.
զիմ՝ ճըմլեցես սիրտս առ բա րին։
Ընդ եռացումն կապա րին.
զոր 'ի բերանն արկանէ ին։
Շէջն զեռանդ բոցոյ ալ տին.
և եռացն յիս ըղձո գին։
Ընդ սպառնալեաց խրոխտագու նին.
զորս առ ոչ ինչ համարէ ին։
'Ի սպառնալեաց փրկեա չա րին.
և դարձուցես 'ի գլուխ նո րին։
Եւ ընդ խոստման անցաւո րին.
յորոց 'ի բաց հրաժարէ ին։
Մի մատնեցայց ես պատրո ղին.
խաբիլ սիրով հեշթանիւ թին։
Կախաղանօք որոգայթն ո տին.
զընթացս ուղղեա առ քեզ յերկ կին։
Եւ կապանօք ծանր երկա թին.
թեթեւացն զհոգս երկրոյ ին։
Ընդ շղթայից պարանո ցին.
զիս կապեցես սիրով քո ին։
Եւ ընդ կոճեղս որ յոլո քին.
զիս 'ի կապից խըլեա չա րին։

Ընդ

Որք վասըն քո ընդ հուր ան ցին.
և ընդ եռանդըն կաթսայ ին:
Շիջո՛ ըղձուր մեղաց ախ տին.
և ըզվառումըն գեհե նին:
Նո՛ ծովահերձ սառամանի ցըր տին.
որում նոքա համբերե ցին:
Զիմ՛ ըզզաղդեալ սիրտս առ քարին.
ջեռո՛ սիրովդ հոծոյ ին:
ոխ Որք վասըն քոյ ողոքե ին.
ըզչար գազանն յուտել զմար մին:
Զի՛ս 'ի ժանեաց փըրկեա չա րին.
և յեղջերէ միեղջերո ճին:
Ընդ բազմօրեայ քաղցի նո ցին.
տո՛ւր ինձ ըզհաց քո երկնայ ին:
Նո՛ ընդ պարքումն ծարա ւին.
զանապականն աղբեւր կո գին:
Ընդ օձարինակ խաւար գը բին.
յոր լուսատուն էր խմ՛ ան ձին:
Հա՛ն զիս 'ի գըբոյ սատանա նաց.
տրտմութ կամաց հայցմանն նո րին:
Նո՛ զինչ տանեմ զի ոչ թը ճին.
լեզուաւ մարդկան սանձանք նոյ ին:

Որք

Որք այժմուս քեզ ծանկնլպահին.
և անդ յայտնի համաւցյա նին:
Որոց աւմիւք զանազա նին.
բուժեա́ ըզգածս խնդ ան ձին:
Օ՜ մարմնոյ զհոգւոյս և ըզմի տայ.
և զխորհրդոյ զգործոյ զքա նին:
Եւ ընդ համանն զըլխոյ նո ցին.
որով զըլխոյդ անդամք չէ նին:
Օ՜ խս յարմարեա́ տէր ընդ նո սին.
առնուլ զանձուն ընդ բոլո րին:
Ճըգնաւորքն յանապա տին.
հետևողաց կենաց ձայ նին:
Տո՛ւր ինձ թողուլ զսէր աշխարհին.
մաքել սիրով քո երկնայ ին:
Եւ բարձողաց ուսով խա չին.
մեռա́ և զխս բառ աշխար հին:
Եւ քո ըզկնի ընթացո ղին.
ըզգընացս իմ ուղղեա́ զօ տին:
Պաղատանօք մեծն Անտօ նին.
հեղինակի սուրբ երա մին:
Եւ մեք նոխաձ յայս կարդ ե կին
մինչև յայժմս և որք լի նին:

Օա

Օ՛ անապատնեալ վարուք նո ցին.
և ծաղկերանդ քեզ ընծայ ին։
Շնորհեա փոխել անբերս ան ձին.
ըստ պտղաբեր քոյդ տըն կին։
ւպծ Որբ զաղօթիւն ըզշնորհս ա ռին
և զարտասուաց յորդ վտա կին։
Զերգեա և զիս հայցմամբ նո ցին.
Թէ և հեղգամ 'ի նոյն բա րին։
Նէ ոյք պահօքըն մեռու ցին.
զախտըս մարմնոյ սէր զենա չա րին։
Տուր ինձ նոքօք առ ցանկա լին.
սանձել ըզլիրս որովայ նին։
Որք խորհրդովքըն յաղթե ցին.
պառընկական պատերազ մին։
Տուր յաղթութի ծուլիս ան ձին.
դոնէ լըրման գործոց չա րին։
Նէ որք 'ի խաւն փարու նիւ թին.
ագահութեանըն տի րե ցին։
Տուր ինձ յաղթել անկրա ւին.
և շատանալ բաւակա նին։
Քաջ եղելովքըն յարխու թիւն.
ընդ ձանձրութիւն միջօրէ ին։

Երկայն զհեղգս առ քա րին.
և զերադօղս առ վատթա րին:
Որք բարկութեանըն յաղթե ցին.
և զօրաւորութիւնըն սանձե ցին:
Նոքօք սանձեամ տէր զերկո սին.
մինչ տարապարտ առ ի շար ժին:
Եւ որք հպարտ փառամո լին.
յաղթօղ զըրաւն յասպարի զին:
Օ՜խ փրկեսցես հայցմամբ նո ցին.
յաջակողմեան մնամար տին:
Որք զերազանց պատուէրս նին.
քան ըզընութիւնս ժուժկալե ցին:
Տուր ինձ զանձ բանանալ քըյ ին.
քաղցր ըմբօղ զթեթև բե ռին:
Եւ թէպէտ ոչ ընդ առա ջին.
ձմեռնապարհօրդս որ 'ի յեր կին:
Այլոյն վերջնոյն եղէ մեր ջին.
հեռաւեալ հեռոց նո ցին:
Եւ թէ մեհիյն օթևա նին.
չեմ արժանի հօր քո յար կին:
Արժանացոյ յայժ խոնար հին.
քան ըզընաւէից թերևս յե տին:

ռկէ Միայն 'ի թիւ օրհնաց դա սին.
կայր և զիս յաջակող մին։
Նէ՛ լրբեկցի ըզօրէնծա լին.
զերանաւէտ ձայնըն քոյ ին։
Յորժամ զըրեալքըն կատա րին.
որ զայնմ՝ ասէուր մեզ պատմե ցին։
Մարգարէից բանքըն յար գին.
առաքելոցըն վըճա րին։
Յորժամ տարերքըն դըղըր դին.
հաստատութիւնքըն սասա նին։
Երբ ըզձովու կոհակք կու տին.
'ի յեռանդեանըն կաթսայ ին։
Լայնատարած գօտւոյ զե տին.
'ի թանձրութեանց հիմանց շար ժին։
Մի ըզմիմյ հետ խառնա նին.
կասեալք յերկուցըն տատա նին։
Լերինք հիմամբըք զարհու րին.
և յուժգնակի բախմամբ թըն դին։
Կարծրը բնութիւնք վիմաց հա լին.
և ամենայն նիւթք հըրդե հին։
Մինչ գետք հրեղէնք յորդահո սին.
Երբ ըզգհեղեղ ջուրց ծաւա լին։

Յող

Հոգւով հանդերձ սաստիկ հընչին·
և մեղախտաւորն մըռը ռին։
Խորթնահայեաց գինօք մա ռին·
և սթափանցիկ փայլուն րին։
Իբր ըզտեսլն մի բոլոր քին·
ընուլթեանք ամէն հոգեղէ նին։
Բլուրք լերամբքը հալես ցին։
և դաշտաձև աշխարհ լի նին։
Ծովու ալիքըն ցամա քին·
և կենդանիք նորա նուա զին։
Յորժամ բարբառըք նըմա դին·
փողըն գոչէ գարըրի լին։
Յանկարծակի մէջ գիշե րին·
'ի յեղակարծ ժամանա կին։
Յորժամ հողըքըն սըլա ցին·
ուր ամբարեալք այժմիկ պա հին։
Գան միանան ընդ նոյն մար մին·
որք յաղամոյ և անդ լի նին։
Մինչ գերեզմանք մարդկան բանին· իգ
փըտեալ մարմինքըն նորա դին։
Եւ զոր կերեալ ձըկանց ծո վին·
և զոր գազանքըն 'ի ցամա քին։

Քանզի տարերք ամենե   քին.
առնուն յածանդ ըզմեր մար   մին:
Եւ անկորուստ պահեն զնո   սին.
զի հնազանդին քում հրամա   նին:
Եւ 'ի լինել ահեղ ձայ   նին.
ած որդւոյդ կենդանաշ   խին:
Օ իւրաքանչիւր պահեստ մար   մին.
բերեն յառաջ ըստ դադա   րին:
'Ի նոյն բնութէ դարձեալ խառ   նին.
ըստ արուեստաւոր քոյդ բա   նին:
Ոչ 'ի յայժմուս լուծանե   լին.
այլ 'ի յանեղծն որ 'ի դրախ   տին:
Ոչ ծերն 'ի ծեր յառնէ մար   մին.
և ոչ տըհաս տղայն 'ի   նմին:
Այլ հաւասար երեւմա   մին.
'ի չափ յառնեն նախաստեղ   ծին:
Ոչ բնութիւն գոյ ախտոյ   ին.
և ոչ կրքիւք նեղի մար   մին:
Այլ հրեշտակաց նման բե   րին.
ըստ կանխասաց բանից քոյ   ին:
Յորժամ նշան քո նը խա   չին.
որպէս փայլակն երեւե   ցին:

Յարևելից ճառագայ թին.
'Ի չորս անկիւնս տարածա նին:
Արեգական լոյս նըմա ղին.
և լոյս լուսնի խաւարե ցին:
Աստեղք յերկնից թօթափե ցին.
և զօրութիւնքըն շարժե ցին:
Եւ հրեշտական ազգըն կո ծին.
զի տեսանեն զոր խոցե ցին:
Մահմետականքըն կորըն չին.
որք անարգեն զնըշան խա չին:
Երկրպագուքըն քեզ պար ծին.
և խաչակցեալքըն բերկրե ցին:
Իսկ մեղաւորքըն թախան ձին.
որք ծուլութ̃ը կեանս անցու ցին:
Լապտերք կուսից պայծառ վա ռին. պէ
որք զիւղն յառաջ պատրաստե ցին:
Իսկ յիմարացըն շիջա նին.
որք անագան գըտնել գնա ցին:
Յորժամ հայր քո և որդ հո գին.
ընդ քեզ յերկիր խոնարհե ցին:
Որպէս տեսեալ զանիէ լին.
ըղձէին աճուրյն և զմիշտ է ին:

Օ՜հ արարածք արժանաս ցին.
յայնժամ՝ տեսլեան երբեկդ ան ձին:
'Ի վերկայել քեզ միա ծին.
ըստ յորդանան և 'ի լե ռին:
Ընդ քեզ և զօրք վերինք հո սին.
մինչ զի թափուր մնայ եր կին:
Հրեշտակք յուսաց ընթանայ ցին.
հրեշտակապետք պարունա կին:
Աթոռք զօրութեանցն դաս կար գին.
և պետութեանցն գումա րին:
Իշխանութիւնքն զարհու րին.
և տէրութիւնքն սարսա փին:
Սերովբէքըն թևաւո րին.
և 'ի խոնարհ ըդդէմն ու նին:
Ե՛ւ քերովբէք աթոռ կար գին.
զի զթագաւորդ ընդունի ցին'
Իսկ թագաւորդ 'ի մեծ բեմ րին.
Նստի յաթոռ դատաւո րին:
Օ՜հ հայր չդատէ զոք երկրա ծին.
այլ քեզ միայն ետ միա ծին:
Զուարճիդ հանդէպ գան ժողո վին.
հօտից նըման ազգք երկրա ծին:

Օդէքն

Օդէքն յաջնայորդ կարգես ցին.
ուղքն 'ի ձախմէ քումմէ դա սին։
Ընդ թագաւորքըն չերե ին.
և ոչ իշխանքըն պատուես ցին։
Ոչ մեծամիտք հըպարտաս ցին.
և ոչ հըզօրքըն պարծես ցին։
Զի միայնակ միայն լի նին.
տանիցն զօրու զոր այժմ ու նին։
Եւ տեսանեն զոր ոչ տե սին.
և ձանուցեն թէ սուտէր էին։
Ըզգաստք հոգւով թագաւո րին. իզ
և բարեգործքըն մեծաս ցին։
Վաղջեալք կենաց հացիւ լց ցին.
և մեծատունք ունայնաս ցին։
Եղուք ձարտարք անդ համբաւացին.
և հայհոյիչքըն կարկես ցին։
Զի ոչ ունէին զպատասխա նին.
տալ քում՝ յարդար դատաստա նին։
Ընդ կարկամիցըն ձեռք կա պին.
որ 'ի յաղքատս ոչ արձա կին։
'Ի քէն լսեն ըզ սոսկա լին.
'ի հուրն երթայք յաւիտե նին։

Ընդ

Ընդ զըրկողաց կըշիռք դը նին.
որչափ զըրկեալըն պահան ջին։
Եւ 'ի գողոց գողանք խըն դրին.
դառնալ 'ի տեարս ուստի ա ռին։
Եւ զի լծափուր և մերկ լի նին.
հատուցանել ոչ ունի ցին։
Զգործըս բարեաց փոխան առ նուն.
Թէ ոչ ըզշնորհս աճապա նին։
Ընդ և սպանողքըն պատժես ցին.
անպարտ արեանցըն զոր հե ղին։
Եւ բորբոքեալքըն 'ի քոյ ախ տին.
պոռնիկքըն անշէջ հըրով տան ջին։
Ընդ նմ՝ գաղտնիք յայտ նին.
զոր 'ի ծածուկ աստ գործե ցին։
Քո առաջի և հօր քոյ լին.
և հրեշտակայն ամենայ նին։
Միայն որք աստ խոստովա նին.
լինին ծածկեալք և ոչ յի շին։
Եւ որ զամօթ կըրեն առ մին.
ոչ պատկառին յայնմ ատե նին։
Որք 'ի մարմին սերմանե ցին.
հընձեն զորմըն հըրոյ լուց կին։

Եւ

Եւ զ·ք յոգնս պտղաբե րին·
տանուն զօրայն տարք հաս կին:
Որք յերգարանս գինեաւ լըկ տին·
և պաշտօնեալ ծաղու լըց ցին:
Լան և ողբան 'ի գեհե նին·
և սատանայքըն կափկա փին:
Որք զօրավարքըն պաշտե ցին· ԺԹ
և զամօթոյըն պատուե ցին:
Յանմահական հայեց սո վին·
զգենուն զամօթն յաւիտե նին:
Որոց պղծեալ են անկո ղին·
և պաշտօնեալ ար ցանկա լին:
'Ի կայծականց վերայ նըր հին·
անքուն որդանցըն կեր լե նին:
Որք 'ի կըշիռ տուրեա ռին·
վաճառականքըն խաբե ցին:
Յորդարամէս քո կըշը ռին·
բազմապատիկ պահանջես ցին:
Որք յաշխարհի գործ արուես տին·
'ի յերկաթոյ կամ' արծա թին:
Եւ կամ' յայլ ինչ նիւթեղէ նին·
զուարքըս նիւթոյըն նենգե ցին:

Հատուցանելն անզըրէն նո . ցին.
՚ի քո արդար դատաստա նին.
Ո՛չ թէ ըզնութըն զոր ա ռին.
այլ թէ զչարիս աստ գործե ցին.
Որք դատաւորք են երկրայ ին.
և ո՛չ զաղքատս ուղիղ դա տին.
՚Ի յանաչառ քո ատե նին.
յանդիմանեալք կըշտամ բին.
Որք տէրութի յաշխարհս ու նին.
իշխան բազմաց կամ՛ նըճա գին.
Սո՛ դառնագոյն սըրտիւք լի նին.
առ հնազանդեալս հրամա նին.
Ո՜վ քաղցրութիւնդ ամենե ին.
՚ի դառնութիւն փոխի նո ցին:
՚Ի յերեսաց քոյ որո շին.
և ՚ի յանել բանտ արկա նին.
Որք ընդ փոքու ինչ պատճա ռին.
հանէին զանդամ քո սանդըճէա ծին.
Սո՛ կամ՛ սպանէին բոլորո վին.
զոր ո՛չ օրէնք քո դատե ցին.
Պահանջեսցես զարիւն նո ցին.
և ըզ հատեալ մասն անդա մին.

Սո՛

Նա՛ իբրև ոչ տալ ունի ցին.
մատնես 'ի մահն յաւիտե նին:
Որք նենգաւորք միմեանց լի նին. ջժ
դաւաճանեն զանմեղ հո գին:
Գաղտնիք նոցա յանդիմա նին.
և ըստ չարեացըն տուժես ցին:
Որք ոխակալք են 'ի սըր տին.
և ոչ թողուն յանցաւո րին:
Յայնժամ 'ի .քէն ոչ ընկալ ցին.
ըզթողութի̃ իւրեանց պար տին:
Որոց իժից թունօք լեզո ւին.
հայհոյութի̃ առ .քեզ խօ սին:
Նա՛ որք յերգմունքս յանդըգ նին.
և 'ի յիշոցըս զազրա լին:
Լեզուք նոցա հրով տոչո րին.
և 'ի գեհենեանըն պապա կին:
Զանգի համար տալ խընդրես ցին.
դատարկ բանից ըստ հրամա նին:
Որք բամբասանս ընդ նախան ձին.
յօդեն ստութի̃ առ ընկե րին:
Ըզ չափ մեղացն որով առե ցին.
յանձինս իւրեանց ընդունի ցին:

Որք ոտն են այժմ երա նին.
և չորք եղեալ բարի կա չին:
Տիեզերաց ծանակ լի նին.
մինչ մերկանայ մարդըն ներ քին:
Պարծեալ որք ինձ համեմա տին.
և կայր աչօք լալ անուա նին:
Մինչ խաւարին գործըքն յայտ նին.
'ի կաչողացըն նախա տին:
Որք յերկեւղէ ինչ մարդկայ ին.
կամ ընդ փառաց անցաւո րին:
Զատ քեզ հաճաւն յոր մկըր տին.
փոխանակեն ընդ խաւա րին:
Հօր առաջի և հրեշտա կաց.
յուրաստ լինին վասըն նո ցին:
Յանհաւանից դասըն կար գին.
որոց անշէջ հուրըն է բա ժին:
Որք 'ի խորհուրդ քո երկնայ ին.
մեռեալ մեղօք հոգւով մեր ձին:
Ընդ տեսապանըն կարգես ցին.
կցխափայ և անձնայ ին:
ՋԻ Ւսէ ամենայն որք յայնմ ա ճուր.
անապաշխար մեղօք լի նին:

Իւրաքանչիւր որ զարմա նին.
տայեն ՚ի քէն չափով յան ցին:
Նաև բարւոյ կողման մա սին.
պարգևք բարեաց ՚ի քէն տա ցին:
Ըստ հաւատոյն և ըստ գոր ծոյ.
և ըստ շնորհայն ահագա նին:
Նախ առաքեալքըն քո դա սին.
յերկոտասան աթոռ նըս տին:
Զերկոտասան ազգըն դա տին.
մեղուցելոյ Իսրայէ լին:
Ընդ մարգարէքըն յարդա րին.
երամ երամ դասաւո րին:
Որք զայնմ աւուր մեզ պատմե ցին.
յառաջագոյն զոր ինչ լի նին:
Ընդ նախաստեղծքըն հետ ցին.
և նահապետքըն բարանչա ցին:
Զայնքան տեսնել զարդ մարդ կային.
որ ՚ի յինքեանց յառաջ ե կին:
Ընդ և հովիւքըն քաջ պար ծին.
և զօրաւիքն ընդունի ցին:
Իսկ հեղգացեալքըն տաժես ցին.
որք ՚ի գալըստն ոչ պահե ցին:

Ընդ

Ընդ մարտիրոսքըն պըսա կին.
որք և մարտեան ըստ օրի նին:
Կոյսքըն մաքուր թագիւ պըճ նին.
որք փեսայիդ բաղձա ցին:
Արեգական նըման ծա գին.
փայլեն հանգոյն արուսե կին:
Պէս պէս փառօք զանազա նին.
ըստ աստեղացն որ 'ի յեր կին:
Իւրաքանչիւր արդար մա սին.
առցեն 'ի քէն զոր գործե ցին:
Ամուսնացեալքն ըստ օրի նին.
և ծնընդաւորքըն որք առա ծին:
Եւ ամենայն որք ըստ կար գին.
զիւրոյ անձին գործեալ բա րին:
Քեզ ընծայեն իբր ըղձա ցին
'ի հոտ անոյշ և երկնայ ին:
Ամէն զաղօթըն սուրբ սըր տին.
և զարտասուսն որ միշտ հե ղին:
Այլ ամէն ըղ սէրն ածոյ ին.
և որ յեղըսպան է ըստ ան ձին:
Ամէ ըղ հըսկումըն գիշե րին.
և ըղ կանխումն առաւօ տին:

Ամէ

Ոմն ըզ պահոյն ըզ պընդու թիւն·
ըզ կերակրին և ըզ ըմպո ճին։
Ոմն զառատ տուրս աղքա տին·
զոր ընդունիս ձեռամբ նո րին։
Ոմն ըզ բաժակըն ցուրտ ջը րին·
զոր տասցես թէ չկորըն չին։
Ոմն ըզ խընդալըն ընդ խընդա լին·
և զարտասուէլըն ընդ սրտաստ ճին։
Այլ ոմն ըզ տեսըն հիւան դին·
և զհետեւումն որ 'ի բան տին։
Մ'ենն ըզ ծածկոյթ լինել մեր կին·
և զհովանի յարկ տնան կին։
Այլ ոմն ըզ հայր լինելըն որ բին·
և խնամ ածել գըթով զայ րին։
Ոմանք զյաղթելըն խորհըր դին·
այնմ որ շարժէն ըզ բոց ախ տին։
Այլք ըզ փակելն զգայարա նին·
ըզ պատուհանսն ընդդէմ չա րին։
Ոմն ըզ պարկեշտ ամուսնու թի·
ոմըն զամբիծ ըզ կոյս հո գին։
Ոմն զարիւնըն պանծա լին·
և զչարչարանսն որ 'ի մար մին։

Մ'ենն

Անձն ընդներօղ լինել սըր տին.
'ի բարկութեան ժամանս կին:
Ե՛ թշնամւոյն առնել զբա րին.
փառքն քոյդ սուրբ հրամա նին:
Բայց ես թափուրս յամենայ նին.
մեծամեծաց և նըրժա զին:
Զ՛ի՞նչ տաց յանժամ քեզ ըզ բաղմին.
բարեաց աղքատս ամենև ին:
Զ՛ի յայցմանէ զոր ամա ցի.
զոր յընտրելոց քեզ ընծայ ին:
Չունիմ մի մասն 'ի բարե րին.
այլ եմ ունակ հակառա կին:
ջե Վասն այսորիկ նոցա տա ցին.
փարձս ըստ գործոյ զանազա նին:
Եւ ես զըրկեալ ամենե ին.
յառատաձիր քո պարգե ին:
Սըրդ 'ի յաղերս բանիւ խօ սիմ.
կամեցողիս բարեաց վասն իմ:
Զ՛ի փոփոխեմ այժմ 'ի բա րին.
զի մի անփոխ մնասցիմ չա րին:
Աղաչանօք ընտրեալ հօ տին.
որք յաջակողմն քո դա սին:

'Ի յարեւելս ոլորտոյ նախ կին.
մինչև արդար մարդըն վեր ջին:
ʻՆահապետաց՝ մարգարէ լից.
նախ քան զօրէնսն և յօրի նին:
Առաքելոց նորոյ կտա կին.
և այք նովաւ հանճարա ցին:
'Ի յարձակել մահու գչո գին.
և 'ի կապել քո վերբս տին:
Ողորմեսցիս ինձ յերկո ւին.
զի քաղցրագոյնք երևես ցին:
Ո՛հ լսեցի տէր ընդ նո սին.
զերանմանէլի բարբառ քոյ լին:
Եկայք օրհնեալք հօր իմ՝ վե րին.
ժառանգեցէք զանձաւ բա րին:
Ո՛հ ո՛չ միայն լսումն ան ձին.
այլ և իմոյն այս եղե ցին:
ʻՆախնի ծնողաց հարցն առա ջին.
այժմու եղբարցս և որք լի նին:
Ո՛հ այք բարի մասն ինձ ցու ցին.
և անարգիս պատիւ ե գին:
Ձատո՛ նոցա զպարտքս վար ձին.
իբր արժանոյ Թէ արա րին:

Նա ոչ միայն որք սիրե ցին.
այլ ողորմեայց և առո դին։
Որ թըշնամեայն խմոյ ան ձին.
թողցես զլխոյանս առխ պարտին։
Ձանուրց ծնելոյն աճաղա նին.
որք այժմ 'ի քեզ հաճառա ցին։
Ընծանիօթից և ծանօ թին.
ողորմեսցիս յայնմ ատե նին։
ջծ Որ ինձ շնորհեաց տէր ընդ նո սին.
յօթեանանց հօր քո վե րին։
Թէպէտ և ոչ առ առա ջինս.
այլ հուսկ յետոյ վերջնոյն յետ ին։
Որ որք 'ի բանս ծնայ ին.
զոր շնորհեցեր խմուռն ան ձին։
'Ի յընթեռնուլն աշխատե ցին.
և յաղօթելըն տաժա նին։
Շնորհեա նոցա զաղօթե լին.
հասո ըզվարձս աշխատո ղին։
Լոյս տուր աչաց որք նայե ցին.
մաքրեա զլեզուն որք վերծա նին։
Նաև ձեռամբ մանկագրո ղին.
և ուղղայէս փոխարկո ղին։

Այլ

Այլև գոյեւք բռնացո ղին·
մասունք բարեաց 'ի քէն տա ցին։
Ե՛ աննախանձ փափագո ղին·
և ջերմեռանդ ընթերցո ղին։
Ե՛ս 'ի բերան բան առո ղին·
լսցես սովաճ զեղձըս սըր տին։
Այլ թէ և յոխտ ոք շարժես ցին·
պարսաւաղէտ բանիս լը նին։
Որք ոչ յինէն յառաջ ե կին·
այլ յաննախանձ քո պարգե ւին։
Մի՛ համարիր զմեղըս նո ցին·
այլ մաքրեսցես զախտսըն սըր տին։
Քաջ իմանալ զիմաստ բա նին·
որ ամբարեալ կան 'ի սո սին։
Ե՛ որք ինև և կամ յետ իմ·
այսու բանիւ քեզ պատա տին։
Համարեսցին միշտ ընդ նո սին·
զիս ըղձերպէս մաղթել սո ղին։
Ե՛ առ հօգիս իմ յաւան դին·
և 'ի մարմինս 'ի տապա նին։
Բարեաց ազգումն 'ի քէն լը ցին·
և ցընծացեալքըք կայտառե ցին։

Ե՛

Ո՜վ մանաւանդ դես յերգս   դին.
և թողութիւն ինձ խընդրո   դին.
Բարեբարոյ ընթերցո   դին.
զմիտըս բանիցըն քըննո   դին:
ջէ Ողորմութեանց պարգևք տա   ցին.
յառատաբուղխ բարեաց քոյ   ին:
Ո՜վ հաճատր զամենե   սին.
ուր իմ յերգեա յորըն վեր   չին:
Ո՜վ քեզ ընդ հօր քում անծը   նին.
անեղ անեղըբ էակակ   նին:
Ո՜վ ընդ հոգւոյդ քում էակ   ցին.
անձառ ըղձմանըն հայրե   նին.
Ալոյ ընութեանդ ածայ   ին.
մի աշխութեանդ և միշտ է   ին:
Գերակատար երկիցդ ան   ձին.
կատարողի արարա   ծին:
Փառք և պատիւ և գոհու   թի.
և բարձրագոյն իշխանու   թին:
Յանցեալըն յայժմըս յապագայ   ին.
և յանըդպատ յաւիտե   նին:

Յէ

Յեղանակաւորեան Ներբողէ Երանելոյ Մաղթա-նոյ Տեառն Ներսէսի Կլայեցւոյ։

Ի վեց հարիւր հայոց թուականին.
եւ յառաջին սկզբնաւոր նոր ամ։
Ժամերս գրեցաւ աղօթա կան.
երկ հաղարեան տառերք յանգա կան։
Սկիզբն 'ի հօրէն մեր նախնա կան.
մինչ 'ի վերջին դարուս վախ ճան։
Ըզբան եւ զգործ համանգա մայն.
առ իս փոխեալ զիմաստ կան։
Ըրթուն հոգւոյ խորախձանս կան.
'ի բանս եւ յերգս զանա զան։
Ընդ ոչ դէմ յանդի ման.
խոստակցելով անձն անար ժան։
Քանզի սիրոյն արարչա կան.
որ սերմանեալ 'ի մեզ բնա կան։
Ամ զարթուցիչ ներքուսա կան.
հանօղ յաձուն արդիւնա կան։
Օ՜ հոգւին մըթին նըսեմա կան.
զգանդեալն 'ի հող այս նիւթա կան։

Սա

Սա՛ փափուկ լոյս պարզա կա՛ն.
խառնէ 'ի գունդն անմարմնա կա՛ն:
Զմիտս անմաքուր աշխարհա կա՛ն.
որ ըստ ծովու ալեաց ծըփ մա՛ն:
Սա՛ վերբերէ հրոյ 'նը մա՛ն.
որպէս բնութիւննէ վերնա կա՛ն:
Զանձն ըզգածեալ և զհոգև կա՛ն.
'ի պատճառէ ինչ տրտմա կա՛ն:
Սա՛ ներգործէ ուրախա կա՛ն.
'ի թախծութե՛նցն հեշտա կա՛ն:
Ե՛ւ որք արբեալք են թըմբրա կա՛ն.
ըմպօղք գի՛նւոյն յիմարու թեա՛ն:
Սոլա՛ զարթնուն և զգաստա նա՛ն.
թէ ընթեռնուն մըտասա կա՛ն:
Որք ո՛յ սիրոյն բաղ ձա՛ն.
գերադունի լուսոյն ցա՛ն կա՛ն.
Սորին թեօք վերասլա նա՛ն.
մերձին 'ի տխուն աննեսա կա՛ն:
Ե՛ւ զփոքրագոյն անձին մարդ կա՛ն.
որէ պատկեր ծառայա կա՛ն:
Ընտանեկոյն և տէրա կա՛ն.
բնութեանն առնէ սա՛ օթա րա՛ն:

Ըզ

Ըղ ծայրագունըն բարձրու թեան.
որ 'ի յերկնից երկին ընա կան.
Սա վայր ըերբ խոնարհա կան.
որք յիւր անուն ժողովե ցան.
Եւ զարարիչըն հանրա կան.
որով բոլոր էակք ստեղ ծան.
Սովաւ կոչել որդիք մարդ կան.
հայր ըստ շնորհի արժանա ցան.
Վասն այսորիկ տաժանե ցայ.
գրրել չափով ըզգանս 'ի սմա.
Ներսէս եղբայր գրիգորէ սի.
հայրապետին ազգին հայ կայ.
Այնմ որ յաղունց գոլ գերա կայ.
նախ նըստեալոց յաթոռ նո րա.
Արեանառու լոյս ծագո ղին.
եւ հետեւօղ հետոց նո րին.
Բայց ես հողւով գոլ բացա կայ.
մարմնով չօգտիմ թէ մերձա կայ.
Օ՛ի ոչ յիմացըս խրատե ցայ.
եւ ոչ յայլոց զոր ընթեր ցայ.
Արթուն թուէլի եւ թըրմբե ցայ.
եւ իմաստունս յիմարե ցայ.

Այս կարծէի խաւարն ցայ·
'ի միջօրեայ նըսեմս ցայ:
Զի լուսատու անաճանե ցայ·
բայց մառախուղ մըթին յիս կայ:
Որմիչկ այլոց հրաշէրե ցայ·
բայց ես ախտիւք մեղաց լը ցայ:
Փոխան մեծին ես կոչե ցայ·
յանդուգական աթոռ նո րայ:
Ո՛ր 'ինմանէ յոյժ հեռա ցայ·
որքան երկին առ սորա կայ:
Քանզի ձրայլի նըմանե ցայ·
որ անսաղայ ըզ լոյսըն տայ:
Ոյլ իւրն մըրով աղգեղա նայ·
և յիւր լուսոյն չայծառա նայ:
Ո՛ւ կամ աչացս որ 'ի մեզ կայ·
անսող այլոց գոլ 'ի բա ցեայ:
Բայց իւրն յիւրեան անտեսա նայ·
և ըզ գխալանան անղխա նայ:
Ո՛ւ կամ քարին այն յեսա նայ·
որ սուսերայ ըզսուրըն տայ:
Ո՛ւ իւրըն գուլ ոչ սըրա նայ·
թէ՛ և բազում անգամ ջա նայ:

Այն

Այնպէս և ես յայս յարա կայ.
զայս մաղթանաց բանս խօսե ցայ։
Թէպէտ և յիս ոչ ազդե սայ.
սակայն արթնոց մաքրէն մը նայ։
Եւ մի 'ի յայս ոք ախտա նայ.
Թէ չափաւոր բանիւ է սայ։
Եւ արտաքին կարծի մը մայ.
որպէս և զերդն ափրոդի տեսայ։
Զի եթէ սուան որ ձևա նայ.
սակաւ այնքան գեղեցկա նայ։
«Բանի՞ արդեօք վայելչա նայ.
Ճշմարտութեան բանս որ 'ի ամայ։
Հանդոյն երգոյն սաղմո նի.
այնմ որ երգոյ երգ անուա նի։
Որ զփեսային երկնաւո րի.
ընդսէրն աւթէ հարսին կու սի։
Եւ կամ դաւթեանին սաղմո սի.
այսահարած մարգարէ ի.
Որ յօծմանէ սամուէ լի.
հոգւոյն երգէր 'ի տաւմա ղի։
Եւ այլ բազմոյն որք են յայս նի. ՉԴ
որք վարեցան չափով բա նի։

Ու

Ո՛չ 'ի յինքեանց այլ 'ի Հօ գայն·
այն որ շարժէ զորըս կա մի·
Օ՛չ մի աղքատ մեծըն կար ծի·
և կամ՝ տառամն ըռնիշտ դա տի·
Ըստ այսմ և շնորհն ոչ մա կի·
այլ 'ի բազումս բաժա նի·
Ոմանց տայ շնորհ մեկնել բա նի·
զի հանրական լուր օգտես ցի:
Այլոց իմաստ ծածկեալ ձա ռի·
զի զարթուցէ զնիրհեալ հօ գի:
Ոմանց տայ բան որ ոչ չա փի·
բայց զօրաւոր և բառ կար գի·
Այլոց շնորհէ բանըս տա զի·
զի և այնու միտքըն բա նի·
Քանզի ընութեն մերէ յայտ նի·
արագայաղ և ձանձրա լի:
Վասն այսորիկ նա՛ տայ լեզո ճի·
ըզյօդնաւսեա ազգըս բա նի:
Ըստ այսմ և նա նրկարե ցի·
զներբողական բանս 'ի քար տի·
'Ի զուարձութիւն բանաւ րի·
և բարեմիտ ընթերցո ղի:

Յորում յիշման զիս արժա նի.
համարեսջիք սիրով սր տի:
Զի թողութիւն ինձ պարգե ւի.
յառատաձիր տեառնէն ձը րի:
Նաև ծնողաց մերոց բա րի.
որք 'ի ժողովս են այժմ երկ նի:
Մաղթեմ յիշմամբ աղօթե լի.
յարտասուելոյն ժամանա կի:
Այլև եղբարցն իմ ըստ կար գի.
նախ վեհագոյն տեառնըս մե ծի:
Ապա վասն վեհ իշխա նի.
զօրավարին բարձրագու նի:
Եւ ծնեալ նոցունցըն զաւա կի.
և բովանդակ ազգատոհ մի:
Յինէն նորոգ բանս այս լը ցի.
պատճառ ընաւէից յիշատա կի:
Եւ մարեմայ ծրգնաւէո բի.
քեռ ըստ մարմնոյ մեր ցանկա լի:
Եւ վահրամայ իւր զաւա կի.
հանգուցելոյն առ քրիստո սի:
Ահա յիշատակ սա եղե ցի.
այժմ և յաւուրն ապագա յի:

Թ.ո

Թօղուլ զկանոնսն որ 'ի մարմնի.
կարգել 'ի դասըն հրեշտա կի·
Նաև համուրց ամենայ նի.
Մրգաձակայէս և դք հե ռի·
Որք համառօտն իմ յիսու սի.
տէր համօրէն աղօրմեա ցի·
Ընդ մեն փառք յեկեղե ցի.
ընդ հօր հոգւոյն Ճըշմար տի·
Յաւէտ յայժմս և միշտ էի.
և յաւիտեանս յաւիտենի·

Որուն Ստեփաննոսի առ Սուրբն Ներսէս·

Մէջ երջանիկ աչերըդ ներ սէս·
ղքեղ որ ընտրեաց 'ի յԾէս։
Տրնօրէննել հայոց հան գէս·
զնկերեցի շնորհօք պէս պէս։
Երկնաճօրայ ներմանս պէս·
ենքըն դասուց խորհրդոց պէս։
Փառս առաքել երկնահան գէս·
առան ոչ 'ի յերր հօ ռէս։

Օրհնել զփրկիչն անհատա պէս.
Ընդ հօր և հոգւոյն յոյժ միա պէս,
Նորին վեհի մաղթեմ պէս պէս.
զքեզ աղաչեմ որդ ներ սէս,
Նըմաստ ոգիս ես սնափառն նոս.
մաղթեմ վասն իմ միշտ առ քս:
Որով սրբի բոլոր մարմ նոյս.
Ջնջին յանցանք խաւար հո գւոյս,
Սիրով զարթնուլ ՚ի խոր քը նոյս.
Վերաբերել ընդ քեզ ՚ի լոյս,
՚Ի յաղջամուղջ տըղմէ դը բոյս.
Ինձ ձեռընտու լինել և յոյս,
Երգել ընդ քեզ զերգըս հա ճոյս.
Երրորդութեն ստեղծչին ըղ գոյս,
Բուսեալ անձին ծով և հի քոյս.
Լեր նաւահկեց ընկըղմ լոյս,
Գոհաբանող լինել գե բոյս.
տեառն արարչին որ է մեր յոյս,
Ստեղծեալքս մեք հոգանիւ թոյս.
փառս տացեմք առ տէր յի սուս,

Երրորդութիւն միասնա   կան
Միութիւն անհատա   կան։

Նուէր Տեառն Ներսէսի · Շնորհալւոյ — Սուրբ Երրորդութեան.

ԽՈՍՏՈՎԱՆԻՄ
աստուած ընդ Հայր·
անծին անեղ և անըս կիզբն:
Խոստովանիմ ած զՈր դին.
անժամանակ հօր միա ծին:
Խոստովանիմ ած զՀո գին.
'ի բնութենէ հօր անքըն նին:
Երրեակ անձամբ երրորդու թիւն.
միաւորական ածու թիւն:
Մի էութիւն և մի բնու թիւն.
մի տէրական իշխանու թիւն:
Հայր է ծնօղ որդի ծը նունդ·
Հոգին 'ի նոյն 'ի բնութե նէ:
Ոչ մարմնական ծնընդեան նը ման.
զի է անմիտ և պարզա կան:

Նէ՜ ո՛չ տղերը հասման հան գոյն.
գոլ անմարմին բրղխութին հա զոյն.
Ո՛չ բաժանեալ յէութե նէ.
բանն և հոգին առ 'ի հօ րէ:
Ո՛չ մինն ստեղծիչ մինն արա րած.
և միւսն օտար պաշտօնա տար.
Որպէս կարծիքն արիո սի.
հեթանոսաց համախո հի:
Որ եւ և էջս աստեղծա նի.
բնութեանն և մոյծ հաճասա րի.
Նէ՜ ո՛չ անձամբ խառնակե լով.
երկոյն 'ի մի ժողովե լով:
Ի՞սա որում թուեցաւ այս սաբե լի.
հրէականին հեստեա ղի:
Նալ 'ի յերկրի լոյս զատու ցեալ.
երկոյն 'ի մի լոյս միա ցեալ:
Որպէս 'ի մի ջահ ժողո վեալ.
երից լուսոյն մի և ղեալ:
Ի՞սա արեգականն հաճա՛ր մանն.
պհուբ և բգ լոյս և ջօթա բանն:
Կամ թէ զաղբիւր ըղխեա ծովն.
այսմ օրինակ առ բերե լով:

Նոյն

Երկրին ջուր ընութեան գո լոյ:
անոճամբ անձամբ բաժանե լոյ:
Ոճ այս է մի ածու թխին.
երից անձանց անոճանդրու թխին:
Կամ լոյս 'ի ջուրըս ծագե լոյ:
և ձառագայթ ներգործե լոյ:
Որպէս և հայր յորմէ որ գի.
հոգին ծաւալ ձառագայ թի:
Հայր է պատճառ անպատճառ ռայ.
որդւոյ ծննդեամբ հոգւոյն բղխմամբ:
Ոչ ի այ չէին պատ ճառ.
լինք պատճառաւ գոյից պատ ճառ:
Ոչ է յառաջ հայր քան զոր գի.
և կամ որդի քան ըզհո գի:
Այլ ոչ հայր միշտ յաւէ տեան.
և համագոյքն իւր յէու թեան:
Ոչ նթէ լոյս որդին փա ռայ.
և կենարար հոգին կե նայ:
Ոչ արդ երբեմն աւանց լու այ.
և անկենդան յոչ գոլ հո գւոյ:
Ոչ ըստ ընութեանըն մեծ է հայր.
քան որոյ սկիզըն է և պատ ճառ:

Ոճ

Եւ ոչ նրճաստ ուրք ՚ի նմա նէ.
զի այս և զհայր տրկար սա նէ:
Ըստ պատմութեին մեծ սոփ հայր·
և ոչ բնութեամբ քանզի է հայր:
Որպէս և մերըս հաճա սար·
և ոչ նրճազ որդի քան զհայր:
Բայց զի որդի սոփ որ դին·
ոչ մարմնական և ախտոյ լին:
Իբրու կարծեն կոյրքըն մի տոք·
հաճանականքըն մահմէ տին:
Որք րան սուեն ըստ յօհան նու·
և յանուանէ փախչին յոր դւոյ:
Ոչ գիտելով յիմարըն հո գւով·
Թէ չէ օտար բանն ՚ի յոր դւոյ:
Օք ոզ ծնունդ է բան սըր տի·
նոյնպէս և հօր ծնունդ է որ դի:
Այս ՚ի լուսոյ յառաջ ըն բում:
և ոչ նրման ծննդեան մե բում:
Բան աստուած անուն նո րին·
զի անմարմին է ծնունդ բա նին·
Եւ զի նըման հօր է բնու թեան·
անուանեցաւ որդիու թեան:

Եւ

Ընչաս մարդկան և հրեշտա կաց·
բանիւ անճառ անտես մի տաց:
Միայն հաստատ ուղղափա ռաց·
երրորդութեան է մերձա կաց:
Որ է անկէտ և անսահ ման·
աներբ անուր և անխախ ճան:
Որ էրեն միշտ և է այժ մու·
և էասցի անբաւ դա րու:
Ոչ բովբանալ ոչ դադա րեալ·
և սկզբանելոյ պատճառ և դեալ:
Իմանալեաց և ըզգա լեաց·
և զորս նորօք պարունա կեաց:
Ոչ այլայլեալ 'ի բնու թենէ·
և ոչ փոխեալ 'ի անեղու ջէ:
Որ այլայլին որք եղա նին·
և փոփոխին ըստ փոխա դրին:
Նայէ նախաճ լուցեալ եր կին·
երկիր և խորք անդընդա յին:
Նաև ներքոյ ամենայ նին·
և արտաքոյ արարա ծին:
Խնամօղ տածօղ եղակա նաց·
և 'ի յէից անպակա գայց:

Զուրկ ամենից և մերձա ւոր·
և յամենքէ ոչ հեռա ւոր։
Տեսող մարդկան ծածուկ սր տից·
զխորհուրդս ըղձման զգործըս կըրից։
Նա՛ ինքն յաչաց հողեղէ նի·
անտեսութե՛ն ամփոփ ծած կի։
Միայն մըտօք նըկարա գրի·
աղօտ նըշ՛աղ բառ փայլածո ճի։
Իբրև ըղձաւր սըրբեցե լոյ·
ցինչ և մաքուր բառ հայե լոյ։
Որ սկըզբնատպին լուսոյ նը ման·
զինքըն գիցէ դէմ յանդի ման։
Նա ըզնորին գեղոյն նը ման·
յիւրըն ցուցցէ ախտ ախրա կան։
Նայլ 'ի բնութիւնն անտանե լի·
և ոչ աղօտ միայն ձըր գի։
Ոչ մարդկայն մաքրագու նից·
ոչ երկնայնոց սեռին վե հից։
Զի եթէ է գոլ հաւա տամք·
բայց թէ զինչ է անգիտա նամք։
'Ի յառաջինն իմաստ փու թամք·
և յերկրորդէն յոյժ վերջա նամք։

Որբ

Որք յառաւելըն ներկըր   տըն.
և առ սակաւըն տկարա   նան:
Ի՛նչ որք չափով վերաբե   րին.
դեր քան ըզչափըն վերա   նան:
Յարարածոցըս ծանու   ցան.
ստեղծող ասցա թէ է ան   բան:
Ի՛նչ 'ի տեսլեանցըն զանա   զան.
թէ չէ ընութեին այն որ ցու   ցան:
Զոմանս առ լինք կամաւ դը   գէ.
զորս 'ի բարեն գոլ ճանա   չէ:
Որպէս ճարտար արհեստա   ւոր.
ընտրէ ըզնիւթ պատշաճա   ւոր:
Զի թէ անհաս ամենայ   նի.
նա ամենից անյուսա   լի:
Յանյայտն է ոչ ձեռնարկե   լի.
և ոչ մտաւորք հաղորդե   լի:
Սակայն այնորիկ խոնարհէ   նա.
յանհաս փառացըն գերա   կայ:
Զի մեք եղցուք փոքր ինչ առ   նա.
'ի յաշխարհէս ըստորա   կայ:
Ի՛նչ այն սիրով ըղձմամբ սըր   տի.
որով հոգին սըրբեալ մաք   րի:

Ածանես այնու զի նի.
որպէս խոստումըն տէրու նի:
Արդ այսպիսիս ածա ցան.
ընդ անեղին և միա ցան:
Ընտանեբար խօսակցե ցան.
եղեալք բազումք միա ցան:
Սակայն յորժամ՝ խորոց մը րին.
միոք այսպիսեաց գան 'ի քըն նին:
Ոչ տեղ ունէին ուր դադա րին.
և ոչ կայան ուր հանգը տին:
Օր անըսկիզըն անդ անուճա նեն.
և անյայտել զնա ոչ կա րեն:
Այլ 'ի սորինս այսր իջա նեն.
անմահական անուն դը նեն:
Նէ ժողովեալ միադու մար.
դէչ ըսկըսեալըն և զանգա գար:
Յաճախանէց և միշտա բար.
բանիւ զանուն էին ա բար:
Արդ մի անձանցըն միշտ էից.
մինն 'ի յերկից այս անբա ճից:
Անճառ ծընունդ գերադա ին.
ծանկեալն 'ի ծոց հօր խակա կից:

Հօր

Զօր իւր սահման անշարժա կան.
կրնէր շարժումն և կերպա րան:
Աներեւոյթ անտեսա կան.
Լոյս 'ի լուսոյ անմարմնա կան:
Պատկեր հօր ոչ փոփոխա կան.
այլ անփոփոխ համա ման:
Սկիզբն ըսկըզբանն արարչա կան.
աղբիւր կենացն անմահու թեն:
'Ի կերպարանն իւր ըստեղ ծեալ.
գայ կամաւ հօր անդ խոնար հեալ:
Որ 'ի լուսէն յայնժամ՝ առ ճեալ.
'ի փառաթարէն այժմիկ ա ռեալ:
Իջ անձեռօքըն հրեշտա կին.
ընակել յարգանդ սրբոյ կու սին:
Նախ 'ի հոգւոյն մաքրեալ հո գին.
հօր զօրութեան օթարա նին:
Բանն անմարմին ըստ էու թեան.
եղև մարմին ճըշմարտու թեան:
Ո իւրըն պահեալ անյեղա պէս.
և զիմս առեալ ըստուգա պէս:
Որ այս խառնումն ըսքանչե լի.
ած ընդ մարդ բնութե խառ նի:

Ոչ էութիւնըն փոփո   խի.
և ոչ ձևով կերպարա   նի՝
Ող ասաց ժամուն եւտ   գէս·
Թէ ոչ մարմին առ խոկա   պէս·
Այլ առ աչօք անց ընդ կու   սին.
խաղալակի նըմանա   պէս·
Կամ՛ կաղապար հրաշալե   լեաց.
որ ըզգնութ՛են ոչ տայ են   քեանց:
Միայն ըղձեքս քանդա   կեալ.
և ըղքանակս ենթակա   ցեալ՝
Եւ ոչ յերկուցըն միու   թիւն.
բաժանելով յերկու բնու   թիւն:
Եւ կամ՛ յերկուս որդիս ըզ   մին.
ըստ նեստորի չարաբա   նին:
Եւ ոչ մարմին անմտա   բար.
որպէս ասացն ապօղի   նար:
Եւ անհոդի խոր ՚ի բա   գին.
ընակեաց ած բանն ՚ի մար   մին:
Որդ յայտնեաց փախչիմք ՚ի   բաց.
խոր ՚ի քորբից թունաւո   րաց:
Հեռանելով լուսոյ շաւ   ղաց.
ըստ ուղղափառ վարդապե   տաց:

Ե՛ւ զաւանախնըք միու թեան.
ոչ այլայլել այնու զլնու թեան:
Նալ նոյն որդէն որ 'ի հօ րէ.
եղև որդի առ 'ի մօ րէ:
Ե՛ւ մի ասեմք բնութե՛ն այ սու.
ըստ խառնմանն անճառե լոյ:
Որպէս հոգի մեր և մար մին.
'ի մի բնութիւնըս ժողո վին:
Ոչ թէ սոքա են որա բած.
և միանան անայլայ լած:
'Ի յանմարմնոյ և 'ի մար մնոյ.
անփոփոխարար գոլ միա ցած:
Ոչ չեն զարմանքը հիաց ման.
թէ արարիչ բնութ՛ին և բան:
Նոյն որ յաւէտ անմարմնա կան.
և եղելոցս արարչա կան:
Խառնի ընդ մեզ անշփոթա բար.
և միանոյ անճառա բար:
Նա օրինակ և գաղա փար.
մերում բնութեանս և ոչ օ տար:
Ոչ որք երկուս բնութիւնս ա սեն.
և 'ի յերկնակիրս բաժա նեն:

Հա՛րկ է յերկս գոլ բաժա   նել.
և կամ ՚ի մի միաւո   րել:
Այս է յոգւի և ՚ի մար   մին.
և ՚ի բնութեան ածայ   ին:
Ե՛ կամ զխառնուածն մարդկայնոյն.
առել հզօր քան զաստու   ծոյն:
Երկու առել դարձեալ բնու   թի.
վասն ՚ի յերկուց գոլ միու   թի:
Չէ այս օտար ճշմարտու   թի.
Թէ չբաժանեն յերկուս ըզ   մին:
Բայց մեք այսպէս խոստովա   նիմք.
ածայնոցըն հետե   իմք:
Եթէ հոգի մարմին և   միոք.
որով եղեն ազդ մարդկայ   ինք:
Նա ՚ի մէնջ ածըն   բան.
և միացոյց բնութ՟ք յին   քեան:
Անմեղ արար զմեղանչա   կանն.
զապականեալն անապա   կան:
Որ բովանդակ յորովայ   նին.
և էր լըցեալ նախա՛ եր   կին:
Ծածկեալ յարգանդ սէ՞յ կու   սին.
և ՚ի ծոցս հօր անբա   ժին:

Զոր

Օ՜ր ինամանեաց ժամանա կաց.
արկար ընութի՞ յերբեան տա րաց:
Նէ որպէս մարդ զած ծը նաց.
և կուսութիւնն ոչ խախտե ցաց:
Սանդղօղ մանկանց մանուկ ցու ցաց.
և չէն աճուրքըն տղայ ցաց:
'Ի յանբանից մըսուր ե դաց.
'ի հրեշտակաց փառաւորե ցաց:
Բանեղբըն լոյսըն ծագե ցաց.
և 'ի մոգուցըն պատուե ցաց:
Խորհրդաւոր ընծայե ցաց.
ոսկեաւ կընդրուկ և զմիւռ սեաց:
Բացօթեից հովուաց յայտ նեալ.
ած փրկիչ որ և օ ծեալ:
Բ՛ն որ հովուէիցըն զխաբայ էլ:
որպէս խաշինն առաջնոր դեալ:
Սերակերեցաւ կաթն 'ի մօ րէ.
'ի կուսական սուրբ ըստե նէ:
Ոչ զարարածս իւր կերակ րէ.
բանից ըզ ձեռն և ըզ ցուս ցէ:
Բա նախահայրըն թըրփա տի.
յիսուս փրկիչ վերակո չէ:

Բաս

Քառասնօրեայ նկարէ րէ·
ըստ օրինացն 'ի տաճա րէ:
'Ի գիրկս առեալ սիմէօ նի·
առ արձակող որ պաղա տի:
'Ի յաննայէ դուստրա նի·
եկեալ փրկօղ խօսայր յի:
Նըստի թեթև ամպոյ նը ման·
դ՛ող յեգիպտոս փախըստա կան:
Որպէս ըզ մարդ երկիւղա կան·
բայց մանրէ զկուռսն եգիպտա կան:
Յեգիպտոսէ կոչմամբ դառ նայ·
'ի նազարէթ պանդըխտա նայ:
Անանի 'ի տաճարն յամե փայ·
զոր մոռանեաց հայր և մը կայ:
Յերկոտասան ըլըլաւն ա մայ·
յերուսաղէմ տօնի դա կայ:
Օծերեան խօսեալ ըստ օրի նայ·
դնէր առաջի հրէից աղ գայ:
Արմենով ամէր և զարդա նայր·
որով մանկունք հասանէին յայր:
Իմաստութեան իմաստնա նայր·
որ իմաստնոց զիմաստըն տայր:

Որ

Որում հնազանդ են հրաման նայ·
դասք անմարմնոց հոգեղի նայ:
Լինէր հնազանդ մարմնով ծնողայ·
ըստ օրինայն իւր հրաման նայ:
Նմն երեւուն այսպէս ըն ռէր·
և ոչ նըշանըս ցուցա նէր:
Եւ ոչ բանիւ փառաւո րէր·
այլ թաղնալով յերկրի շըր ջէր:
Մինչ 'ի լնուլ թիւ երես նին·
յայր կատարեալ չափ հասա կին:
Զի մի առ աչս երեւե ցին·
անօրէնութիւքըն մարդ կին:
Յայնժամ եկ գայ 'ի յորդա նան·
առ յովհաննէս 'ի բանին ձայն:
Եւ անկարօտ 'ն մաքրու թե·
առ 'ի մաքրել զաղտս մարդ կան:
Ում կարապետըն վկայ է·
գառն ոյ մերանձայ նէ:
'Ի մկրտուել նմա հրաժա րէ·
թէ ինձ 'ի քէն մաքրիլ պարտ է:
Քանզի ծանեաւ 'ի հրեշտա կէն·
այն որ կոչեաց յանապա տէն:

Թէ

Թէ սա՛ է բանն ինկրգա նէ.
զոր ծանուցեր յորովայ նէ:
Թո՛յլ տուր արդէն զոր ասե լով.
Է՛ 'ի յորդանան իջանե լով:
Եւ մկրտուելն մերձ կա լով.
զստեղծօղն ինքեան մկրտաւ լով:
Հայր 'ի վերուստ աղաղա կեալ.
դա՛ է որդի իմ սիրե ցեալ:
Աղաւնակերպ հոգին ի ջեալ.
զանձն էակցին մատամբ ցու ցեալ:
'Ի յանապատ հոգւով վա րէր.
քառասուն օր ծածկով պա հէր:
Որպէս մովսէս 'ի սինա էր.
և եղիա նմին ձըն շէր:
Եւ զի սա՛ զոր գոլով նո ցին.
և անկարօտ յամենայ նին:
Օ՛ ինքն ոչ տայր թոյլ մերձիլ քաղցին
մինչ 'ի լնուլ քառասնե կին:
Այլ զի մարմին էր մարդկայ ին.
ծածկեալ նովաւ լոյսն երկնայ ին:
Արկեալ կամաւ փափաք հա ցին.
իբր կարթիւ կեր փորձո ղին:

Որ մերձենայր յերկրորդն ա   դամ:
ըստ առաջին խորին խաւր   մամբ:
Գտնէր առաջի որպէս յայն   ժամ:
ըմպըս պատրող երկուք փորձ   մամբ:
Եթէ որդի ես աստու   ծոյ.
որպէս լըսոյ ձայն ՚ի վե   րոյ:
Գործովք ըզնոյն ճըշմարտե   ցոյ.
առ ՚ի քարանց ՚հաց լինե   լոյ:
Զոր ոչ սատանայ ըմբերան   եաց.
իբր ըզկարօղ պատուհա   սեաց:
Այլ հեգնաբար պատասխա   նեաց.
մեզ յօրինակ վարդապե   տեաց:
Թէ ոչ հացիւ միայն կեց   ցէ.
մարդ. երկրածին զի կըրկին   է:
Զայն ըզմարմինըն բուծա   նէ.
բանն ըզհոգին կեցուցա   նէ:
՚Ի տաճարին այր աշտա   րակ.
դարձեալ կանգնի չարըն դի   մակ:
՚Ի յայգմանէ զքեզ ՚ի վայր   արկ.
՚ի հրեշտակաց լե՛ր ըմպու   նակ:
Որում տըրեալ պատասխա   նի.
ըզգըրեալըն յօրէնսըն մովսէ   սի:

Մի

Մի՛ տար ըղքեզ 'ի փորձ չա րի.
զի որ ած քո ոչ փոր ձի:
Հանէ զարձեալ բարձր 'ի լե րին.
և ցուցանէ զփառս աշխար հին:
Զոր խոստանայ տալ ստեղծո ղին.
եթէ երկրպագեսցէ նմ մին:
Որում սաստեաց նա տիրա պէս.
յերկրէն փախեաւ ծառայա պէս:
Հրեշտակք մատեան 'ի յայն հանդէս.
և պաշտեցին ածա պէս:
'Ի կերակրոց ենչ հեթա կան.
որչափ մարմնոյ պաշտաման կան:
Ոչ 'ի յերկրէ յոգեւոյ մարդ կան.
այլ նորաստեղծ արարչա կան:
Դարձեալ՝ յետ փորձին կատարման.
յայտնէ զբնութիւնն ածա կան:
Եւ նշանաւք զարմանա կան.
զոր ոչ տեսին աչքք մարդ կան:
Նախ յաղթելով չար իշխա նին.
ապա առեալ զաւար նո րին:
Զի խրաւանք դատաստա նին.
բռնադատող մի կործե ցին:

Սան

Այսն պսակի ընութեան մի բով·
մեր յաղթողին յաղթեաց մարմնով:
Նա ’ի չպարծել չարին այ սով·
Թէ յաղթեցայ մերկ սատան ծով:
Եւ մեք ուսցուք յօրինա կէն.
Նախ խորտակել ըզ չարին դէն:
Ապա սատակել դիւացն ան դէն.
զազրս մարդկան բուժել յախտէն:
Եթէ ախտից մեղաց յաղ թեմք.
զախտս ցաւոց մարմնոյ բու ժեմք:
Եթէ զօրէնսըն կատա րեմք.
ապա քարոզ լինել կա րեմք:
Որդ մինչ վանեաց զընդդիմա կայն.
առ յաղթանակս գայ յորդա նան:
Զոր անուանէր ’ի լուր մարդ կան.
գառն իմ եւ քաւա բան:
Կառնոյ յաշխարհին դալի լեա.
Եւ անուանեալ զխուզին կա նա:
Յերրորդ աւուր գալոյ նո րա.
’ի հարսանիսն կոչի նա:
Զոր ինքն եւ մայրն անդր ընթացան.
յայտնել զփառսն առաջին կան:

Ակերըն գործոյն սքանչելա կան.
առ 'ի տեսանել եղեալ յայն ժամ:
Զի որ ըղձուրսըն հիւթա կան.
փոխէ 'ի տունկըսըն սեռա կան:
Դարձոյց և այժմ նոյն հրթա ման.
զջուրն 'ի գինի անապա կան:
Այն որ զընութենըս լուծա կան.
արար կայուն անմահա կան:
Այժմուս լուծացմանըն յաճա ղան.
և անդ լուսոյն ածա կան:
Ի ճանապարհ վաստակե ցաւ.
որով երկիր հաստատե ցաւ:
Այլ է հանգիստ աշխատե լոց.
և ճանապարհ մոլորե լոց:
Նա ջրհորին ծարաւե լով.
զընութեն մարմնոյն ցուցանե լով:
Սամարուհւոյն ջուր խնդրե լով.
զջուրըն կենաց խոստանա լով:
Այլ ուր առ ինք ձայնէ կո չէ.
ըզ ծարաւելս զի արբուս ցէ:
Ով որ ըստ գրոց հաւատաս ցէ.
գետոց բըղխել յորովայ նէ:

Դար

Պարզեալ կանաչ դալարէ ին.
յայտնեաց ըզ փառսն անձայ ին:
Տալով որդւոյ Թագաւոր մին.
զառողջութիւն ըստ հրամա նին:
Պրոպատիկէ յաւազա նին.
ութ և երսուն ամ հիւան դին:
Ասաց բառնալ իւրն և մահ ճին.
շրջիլ նովաւ յօր շաբա թին:
Յետ յովհաննու մատնիլ բանտին.
Ճրագին դընիլ ընդ գըրուա նին:
Զայ՝րն քարոզ յանապա տին.
լռեալ սրով հերովդէ ին:
Արեգակնըն լոյս ծա գէր.
բանըն փոխան ձայնին խօ սէր:
Զազգըս մարդկան լուսաւո րէր.
զախտըս մարմնոյն 'ի բաց մերժէր:
Նախ զաշակերտսըն ժողո վեաց.
զոր իսկըզբանց յառաջ ընտ րեաց:
Երկոտասանս իւր անուա նեաց.
եօթանասուն՝ զորս առա քեաց:
Նոքօք 'ի լեառըն հետեւ ճի.
և ժողովոյն ողջ ըզկըլ նի:

Խոնարհութիւն բազմեալ նըս   տի.
բանից գլխաւորն կենդա   նի:
Յորմէ բարի բանըս բըղ   խեալ.
կենդանատար ջուր արբու   ցեալ:
Սրբանութեամբ իննեակ տըր   ճեալ.
որոց գործոցքըն հետե   եալ:
Նոյն որ երբեմն առ մաքսի   սին.
անհաց խօսէր ահեղ ձայ   նին:
Մի սա խոնարհ և հեզ բա   նին.
լինու զօրէնսն որ խօսա դա   նին:
Նա որ ընդդէմ գնա կարծէ   լին.
օրինակին արժեւոլ բա   նին:
Նաև չէկն զի լուծա   նին.
այլ 'ի լինել ընդունման թե   բին:
Նոյն տարածէ թէ մի չը   նար.
բայց ես դառնեմ զի հայե   ցար:
'Ի ապականմանէ անդ ադդե   լար.
բայց աստ դեհեան թէ բարկա   ցար:
'Ի յերկրմանէ ուղիղ   յած.
չէ յօրինաց այս ադդե   լած:
Բայց առդ յինէն է հրաման   ած.
Թէ մի երկնուր ոչ յարա   բած:

Ո՜ յապալխի բանիւք բազ մօք.
խրատեաց գաշխարհս ամէն նո քօք:
Ասայց մաքուր լինիլ պա հօք.
և ողորմած որ ոչ կեղ ծօք:
Ո՜ մինչ հոգւով կերակրե ցան.
բազումք մարմնով բժըշկե ցան:
Այրքն լուսով պայծառա ցան.
զայն որ յերկնից աչօք տե սան:
Օ՜ ձայնըն կենաց խուլքըն ըն ճան.
և 'ի մարմնի անմահա ցան:
Համբըց լեզուք բարբառե ցան.
ընդ ում խօսակցե ցան:
Ձեռքըն կարկամքըն պարզե ցան.
և գօսացեալք առողջա ցան:
Իբր եղջերուք կաղք ընթա ցան.
անդամալոյծքըն կանգնե ցան:
Յածակոխ լեռնէն ի՛ ջեալ.
և ըզգլորոտըն զայն սըր բեալ:
Կափառնաում քաղաքն ե՛ կեալ.
զհարիւրապետըն ծառա ցեալ:
Օ՜ հաճառըն մեծ յայտնի ա՛ բար.
քան զիսրայէլ հըզօրա բար:

Զձայն հեծմանց յախտ մնչա բար.
կեցոյց բանիւ կենդանա բար:
Զորանչն անկեալ կայր սխա նի.
յախտըս ջերմանն յոյժ տագնա պի:
Զորդեալ ըղձեւքըն կենդա նի.
յորդոյ առողջ փոխվարա կի:
Նազմոյ եղե նա կենսա տու.
յորժամ՝ եհաս մաւս արե ու,
Որ զեստեաց գիրըն լը նու.
Թէ դցա՛յս մեր 'ի մէնջ առ նու,
Զանձըն նենգօղ խորամա կին.
կրցող չէառ ճանապար հին.
Որչ ապաւենուց ըղձոր հօ գին.
որպէս ասէ ըղաւիծ նին:
Միւսումն որ էր յաշակեր տայ.
այն որ ըղձեա գրնայ ա տայ:
Թաղել զմեռեալն ոչ հրամայեաց.
այլ քարոզել զօանըն կե նաց:
Ընդ աշակերտան եմուտ 'ի նաւ.
այն որ կայր զծով ամա դաւ,
Զոր 'ի շարժելըն մըրր կաւ.
հանդարտեցոյց մի հրամա նաւ,

Նկեալ

Նկեալ յաշխարհ գերդեալ ցուոց·
զտառապեցան տանջեալք յայ սոց։
Զմարդիկերն արար առողջա ցոյց·
զգեւսըն խաղիւքըն խորա ցոյց։
Լուծեալ մարդոյն ըղձեցս և թող·
որպէս հզօր տէր և յաղ թող։
Զմարմինն այնքան արար կա բող·
մինչ զի մահձուոյն եղև բար ձող։
'Ի յանցանելն առ մարդոյ նոց·
եւսն նրատեալ ըղ մաղթէ ու։
Ոսանեալ գհօղւոյն որ 'ի նմա լոյս·
կոչեաց որպէս գեղխէ ու։
Աշխարհօտկան սիրոյն կա պան·
խորդեալ սիրոյն անմխիթա կան։
Զեղե արդել ինչ և խա փան·
լսել ձայնին տէրունա կան։
Զյայրոս անուն դուստր իշխա նի·
ախտրն մահու հանեալ զհո դի։
Կանգնեաց բանիւ նորին լե նի·
որպէս 'ի քնոյ զարթուցա նի։
'Ի ճանապարհն յայն բա րի·
տեսանեն կինըն հաւ լե նի։

Վեղանցէք զգեստուն փրկեալ լինի·
հաճառքըն մեծ հրապարա կի·
Ասուրաց երկուց առ ոտս ան կեալ.
ձեռըն հրպմամբ լուսածո բեալ·
Համբը դիճըն զոմըն կա լեալ·
շնորհեաց խօսել ըզգօնա ցեալ·
Բզգօսացեալն 'ի մէջ կո չեաց·
ձրդել ըզձեռըն հրամայ եաց·
Զմռնեալ անդամն 'ի կարգ Թըճեց·
այլ անդամոյըն կենդա նեաց·
Գիճահարըն խուլ և հա մր·
շնորհեաց ըզխօսս և ըզլը սել·
Որով լեզուքըն մահա բեր·
բեղըերուզած ամեն հա ներ·
Նրստեալ 'ի նաւ յեզր 'ի ծո վըն·
մարգարեաբէր 'ի յամա քըն·
Բզ սերմանեայն առակ խո րըն·
զոր եղ ցանել յերկիր բա նըն·
Ով 'ի Թըռչնոց օդակա նըն·
առ ձմնապահ քաղեալ հա տըն·
Ով յապառած տապոյլ կի զըն·
և այն 'ի փուշորն հեղձա նըն·

Իսկ

Իսկ որ յերկիր բարի ան կաւ.
եբեր պտուղ տոհմակս նաւ:
Բարեբախտից պատահե ցաւ.
ըստ հաճառոյ պտղաբերե ցաւ:
Օրինաւորն՝ երեսնա ւոր.
և կուսութիւնն՝ վաթսունա ւոր:
Իսկ պատարագքըն բանա ւոր.
մեկայքն արեամբ՝ հարիւրա ւոր:
Դարձեալ հարիւր բերեալ պտղոյ.
զաճառն երկնից մինձակե լոյ:
Եւ փափկութեան դրախտըն մի ջոյ.
երկիրս նորոգ՝ անդի մերջ նոյ:
Եւ զորոմանցն ագարա կին.
զոր 'ի վերայ ցանեալ չա րին:
'Ի հրձողաց խորցունք կա պին.
և ընդ ցանօղն 'ի հուր մտա նին:
Յայնժամ արդարքըն արեգա կան.
փայլեն ծագման լուսոյ նը ման:
Որք 'ի յորոմն ոչ փոխե ցան.
այլ այ մնացին ցս բեան:
Նաև ըղձարն մանան խոյ.
որ փոքր է նա սերմըն խա տոյ:

Եւ է

Աճէ լինի ծառ մեծա   գոյ·
մինչ զի զթռչունս բառնալ ա   տոյ։
Դարձեալ խօսի վասըն խմո   րոյ·
յաղաւրակլին գանձ ծածկե   լոյ։
Զվաճառականըն մարգար   տոյ·
և ուռկանին ծով արկե   լոյ։
Որք և բանին գանձապա   նին·
իւրք 'ի նոյն միտս ըն   բնին։
Արքայութ̃ն որդիք լի   նին·
որ 'ի նոճաղից յորդեալ ա   ծին։
Եկն 'ի քաղաքն իւր նազա   րէթ·
յոր շաբաթու 'ի ժողովն   երթ։
Զգիրս եսայեայ զոր ոչ ու   սաւ·
'ի փորձողաց լուր ընթեր   ցաւ։
Որք նախանձու բորբոքե   ցան·
հանեն լերինըն յարտե   ան։
Գահավիժել զնա կամե   ցան·
որ գնայր ընդ օղըն յանդի   ման։
Զճրագ օրինացըն յովհան   նէս·
որ հրաժարեալ էր յաշխար   հէս։
Շիջոյց արեւամբըն հերով   դէս·
յաճուր ծնընդեան խուրդ հանդէս։

Որ

Որ մինչ 'ի բանտն էր առա քէր·
և ըզգայոցըն հարցա նէր։
Դու՛ 'ի ներքին բանտըն դայ ցես·
եթէ զայլըք տառապես ցես։
Զի աւետիս տամ խընդա լով·
և կարապետ լինիմ յու սով։
Որպէս յերկրի ձայն բարբա ռով·
և 'ի դըժոխս որոտա լով։
Զի դու փեսայ ես երկնայ ին·
ես հարսնածու մաքուր հար սին։
Դու արեգակն յառաւօ տին·
և ես ճրագ գիշերայ ին։
Ում վըկայէ բանիւ յայտ նի·
այն յովհաննէս յայլում վայ րի։
Ե՛ւ զաւանի ըղամ որ դի·
հօր աստուծոյ անմեկնե լի։
Որ հաւատայ որդւոյ ա սէ·
զյաւիտենից զկենանըս տես ցէ։
Ե՛ւ որ որդւոյ չհաւատա ցէ·
ըզբարկութին նորին կրես ցէ։
Մինչ 'ի քաղաք անուն նայ ին·
երբեմն երթայր յառաւօ տին։

Ըզ մի ամօր թզրտոյ որ դին·
եռես բարձեալ ըղձուեալ դին։
՚Ի յարտասուս մօրըն նայ տեր·
աբաղ ըզսուղ արտին սփո փեր։
Մանուկ դու քեզ ձայնեմ ա- սեր·
և ընդ բանին յարուցա ներ։
՚Ի նոյն քաղաք մինչդեռ բաղ մեր·
փարխսեցոյն տունըն ձա չեր։
Կինըն պոռնիկ համարձա կեր·
ըզ չէշ խուզոյն նարդեան բե րեր։
Ըզգլուխ բոլոր եփցս օ- ծեր·
առ ոտս անկեալ նն արտասա ճեր։
Զոր հաճառով տերըն կանգ ներ·
Թողեալ լեցին քեզ մեղք ա- սեր։
Որ կերակրէ զաշխարհ ա- մեն·
եա քաղցելոց հաց պարե դեն։
Նա ՚ի հընդից նըկանս կեն·
յաճել նըշխար հինգ հազա րեն։
Նա որ դընէ յամպս ըզգը նացս·
մինչ անմարմին էր բանն ա- սայ։
Նոյն և մարմնով թեթև գը նայ·
՚ի վերայ ջուրցըն կոհա կայ։

Ըզ

Ըզ պետրոսի ձեռըն կա լաւ·
մինչ՚ի ծովուն ընկըղմ ցաւ·
Ալեօք մըրրիկ զեղումն՚ի նաւ·
հողմոյն սաստեալ հանդարտե ցաւ·
Քանանուհւոյն լըւաւ ձայ նի·
վասըն դըստերն այսահա րի·
Առեալ զմանկանցն անարժա նի·
ըզհացն եւ շան տիրասի րի:
Զկինըն կապեալ դիւէն կար կամ:
անկեալ յերկիր ութու տասն ամ:
Կանգնեաց յախտէն առողջ անդ ամ:
կենդանարար բանիւ յայն ժամ:
Ժողովելոց դարձեալ շնոր հէ·
լի կերակուր յանապա տէ·
Քանզի յեօթանց նըկանա կէ·
ըզչորս հազարըն կերակ րէ·
Խօսի բանիւ նա հարցա կան·
ընդ աշակերտսն երկմտա սան:
Վասըն կարծեացըն հրէա կան·
թէ ո՞ւմ ասեն զինէն նը ման:
Ոմն ասելով թէ եղի ա·
եւ միւսն ասէ զերեմի ա:

Ըզ

Ըղ յովՀաննէս ասեն նո քա·
և կամ ըղձի նորման սո ցա:
Որ ոչ լըճան ձայնին յամ ուղ·
'ի յորդանան վճկոցն ըղ:
Լուսաւորեց որդւոյ իմ սիրե լւոյ·
որ է կամաց իմոց հա ճոյ:
Իսկ որ լըճան գձայնըն հո գւով·
ներկեաց ըղձիստ անեղ զու նով:
Ըզապակեաց զաճանե լով·
դու ես որդի հօր ասե լով:
Որով յայտէր նա զերա նէին·
'ի բարբառոյ սուրբ բերա նին:
Եւ զեւրակման անուն մի մին·
շնորհէր նորա զանշարժե լին:
Յետ վեցօրեայ բաւ մանաթէ լին·
և ութօրեայ բաւ զուէկայ լին:
Որ մին զաճուցան եցոյց մի ջին·
միւսն ըղնախնին և ըղվերջ ջին:
Հանէ 'ի լեառըն առան ձին·
զնա և զորդխարն զեբե թին:
Յայտնէր ըղփառսըն հայրե նին·
և ձըշմարտէր զբանըս նո րին:

Զ մով

Զմոլեալս ընկենալ 'ի մեան լոյս·
և զեղիաս 'ի յանմարմ նոյս։
Ցուցեալ թէ չէ ումն 'ի յայս լոյս·
այլ որ բոլոր արարա ծոյս։
Զի առէքն վայրն նո րուն·
լուծիչ գըրոյն և շաբա թուն։
Զօրէնսդիրն երեր նո ցուն·
և որ վառեալն էր նախան ձուն·
Ուէ զի յերկուց բան հաստա տի·
մինչև յերկին օրէնս դրի։
Երկուք 'ի հնոյն ածեալ լի նի·
երկուք նորովքս վըկայ լի։
'Ի յայս խորհուրդ գերեւ մի ոյն·
տեսար զփառս այս խորհըր դեան։
Ուէ զի յուդաս անդ մեա բան·
չէր արժանի այնմիկ տես լեան։
Մին հաւանի նոյա լի նէր·
և հօրն ամենայն ազդա կէր·
Դա է որդի իմ վըկայ էր·
և զպետարոսեան բանն հաստա տէր։
Ոչ եթէ բանն 'ի դմա ընա կեալ·
այլ որ յերկուսն է մեա ցեալ։

Ոչ

Աչ որոշեալ ոչ բաժա նեալ.
ո՞վ նեստոր յերկուս հա տեալ։
'Ի գուշմանէ անհեղ ձայ նին.
'ի ծագմանէ լուսոյ որ փին։
Սորսեալ յերկիր անկանէ ին.
և 'ի ծածկելըն կանգնէ ին։
Պետրոս յահէն դող զարհու րած.
խօսէր զերից տաղաւա րաց։
Անդխտանայր թէ զինչ ա սաց.
հոգւին յայտնէր զերրեակ ան ձանց։
Ե՛ պատուիրէր զայն ոչ ա սել.
մինչև 'ի մեռելոց յառ նել։
Զեղեայէ սկըսաւ սպառ մել.
զերկրորդ գալուստն իւր յարդարել։
Ե՛ 'ի լերինն օթագայ եալ.
առաւօտուն վաղիւն ի ջեալ։
Ըզ լուսնական այրն մեր ժեալ.
և ըզմանուկըն բըժըշ կեալ։
Բայց անդրանկին արարա ծոց.
նոյն անդրանիկ և մեռե լոց։
Պահանջի հարկս 'ի ստեղծուածոց.
ըստ անդրանկայն երբայե ցւոց։

Օր պետրոսի տալ հրամից է.
ոչ յարձանթս որ 'ի յերկ րէ:
Առ արկանել կարթ 'ի ծո վէ.
զստատերն առնուլ 'ի ձըկա նէ:
'Ի յօրինակ ընութեանս մարդ կան.
տալըն բորոտքըն սրբե ցան:
Իննունքըն տալ փառս ոչ դը տան.
բայց 'ի միոյն օտարա կան:
Թշըրօք լուսոյ կենարա րին.
լոյս շնորհեցաւ 'ի ծնէ կու րին:
Ձեռք որ ըստեղծ զմարդն առա ջին.
'ի նոյն նիւթոյ լոյս ետ նը մին:
Ու զղազարու բարեկա մին.
զինքըն 'ի յերկուց յայտնէ բա նին:
Մի էութին գործըք կըր կին.
ածային և մարդկայ ին:
Արտասուեցաւն ըզ սիրե լին.
և ուր եդիք ասել զնմա մին:
Այսու զընութիւնս մարդկայ ին.
ցուցանելով ըզ հաւաս տին:
Իսկ 'ի կոչել զանուն նո րին.
'ի դըժոխոց դրանց բաց րին.

Աբել հոտեալն 'ի տապա նին.
և զալ արտասուս զոյգ ընդ ձայ նին,
Այսու զընութիւնն ածայ ին.
եցոյց խառնեալ հոգեգի նին,
Քանզի ձայնն ոչ էր անմար մին.
այլ 'ի մարմնոյ խառն ընդ բա նին,
Ոչ 'ի յերկուս բաժանե լով.
'ի յերկակի կերպս կրե լով:
Ոմն ըստ մերումն արտասուե լով.
ոմն ըզմեռեալըն կոչե լով:
Այլ 'ի յերկուց միացե լում.
անձնատուր մի եղե լում:
Կրկին կերպից ներգործե լով.
ախորժարար կամաց մի ում:
Ընդ յարութենըն ղազա րու.
Հրէայք լըցան չար նախան ձու,
Ի յեփրայիմ քաղաքն այ նու.
գնաց յայնկոյս յորդանա նու:
Ետ յերկրով քաղաք դար ձեալ.
զանէծս յետուայ անդուստ բարձեալ,
'Ի տուն զաքեայ սեղան մը տեալ.
և զըրկողաց օրէնս ե դեալ:

Սա

Ա՛ռ ճանապարհն երկրո վի·
լըռեալ գիւղայն աղաղա կի:
Խոնարհարար առեալ զոե դի·
զլոյսն շնորհեաց պարգև քա րի:
Մերձեալ զատիկն հրէակա նի·
՚ի բեթանիա եկաւն րի:
Ընդ ղազարու յընթրիս բազ մի·
՚ի մարեմայ նարդեամբ օ ծի:
Որպ քրովբէք աթոռ փա ռաց·
նստաւ ՚ի նուաստ իւր արա րած:
Նա՛ զոր օրհնեն դասք հրեշտակաց·
գովեն մանկունք բազմոխէ աց:
Նշ՛ն յօրինակ հրէից ազ գաց·
և յաւանակն հեթանո սաց:
Ամ՛ն օրհնօք ըզգօնա ցած·
ամբ՛ն տըրմուղ ըղձեա կա մաց:
Յորդս բազմի բանն ւրծ·
մաքուր յողխս կրկին ա գանց:
Ող ըղ վէմ անկեան քա րանց·
միացուցիչ կրկին կող մանց:
Ոստս ՚ի ծառոց առեալ ձե րոյ·
՚ի ձիթենեաց պարարե լոյ:

Խմա

Իմաստութեան նըմանե լոց·
ողորմութեան տիպ ցուցե լոց։
Մըմանենիս բերեալ տղայ ոց·
'ի բարձրութեան ձև արդա· րոց։
Ընդ առաջ խաղան ձայնիւ երգ ոց·
ծը. արարչին արարա ծոց։
Յանպըտղութեան դէմքս հրէ ից·
կամ 'ի մեղաց պըտղոյն բե րից։
Սա թըզենին ձգեալ անի ծից·
եղև ցամաք փայտ 'ի հիւ թից։
'Ի ձիթենեաց լեառըն նըս տէր·
և զաշակերտան ուսուցա նէր։
Զապագայից իրըս պատ մէր·
և ըզգալուստն երկրորդ յայտ նէր։
Սարըն կուսից այն առա կաւ·
հինգըն իմաստուն լի լապտե րաւ։
Հինգըն յիմար յորոյ չա ռաւ·
ողորմութեան իւղ ամա նաւ։
Եւ ծառայից այն տաղան դօք·
միումըն հինգ մեծաց շնոր հօք։
Աեւսումն երկու միջակ բա րեօք·
այլումըն մի փոքումբք գոր ծօք։

Յոր

Յորժամ փառօքըն հայրա կան.
և հրեշտակօքըն անմարմնա կան։
Գայ 'ի դատել զորս ըստեղ ծան.
զբանականացն ազգ ամե նայն։
Զբարիսն յանձառ կեանըս կո չէ.
որ աստ բարւոյն հետևօղ է։
Զչարսըն բանիւ անխնա նէ.
և ընդ չարին 'ի հուր մատ նէ։
Յայնժամ միամիտ յաշակեր տաց.
անուն յուդա սկարիով տաց։
Գաղտ 'ի հրեէից ժողով գը նաց.
մատնել 'ի մահ զորըն տե րանց։
Ընդ երեսնից թիւ արծա թին.
ծախէր զարիւն մերոյ դնո ղին։
Աշխատակուր գող եղեն լին.
կորոյս ըզ շահն ընդ վաճա ռին։
Յերեկոյի հինգ շաբա թի.
անհաս մերնոցըն խոնար հի։
Լայն բափածաէ զենձակ կառ ճի.
զոտըս լուանայր հողեղի նի։
Եկեր ըզգառըն հին զատ կի.
և ըզպատարջն ընդ եղէ գի։

Աչքիս զօրէնսըն մոռացի ակի·
զծըշմարտութեան օրինա կի:
Ըզ հինն 'ի նորըս փոխե լով·
զըստուերըն 'ի լոյս ճըշմարտե լով:
Փոխան զառին ինքըն զո լով·
զատն ազյ նըւէրե լով:
Ընդ բաղարջին հաց անխը մոր·
եւ ըզ մարմին իւր զերկնա ւոր:
Ըզ կուսականն անսակրիմա ւոր·
եւ ոչ յախտից զող երկրա ւոր:
Ա՛ւ ընդ զառինն արեան ուխ տին·
զարիւնն իւր եւ մեզ ուխտ կրկին:
Ա՛ւ եղեգան զառանագու նին·
փոխան ըզ վարս ածայ ին:
Առեալ զպատառըն յուզայ ի·
եւ ել արտաքս 'ի գիշե րի:
Պետրոս խօսէր խրախուսե լի·
եւ կըշտամբիւր հաճախօ սի:
Ըզ մատնութեանըն յորդո րէր·
ոչ երկրընչէր քաջալե րէր:
Զիւր յաշխարհէ զխոխինն ա նէր·
եւ ըզ գալուստ հօգւոյն պատ մէր:

'Ի

Ի վերնատունըն խորհըր դոյ·
եւ կենդանական յայնկոյս ծո րոյ·
Նմուտ պարտէզ ընդ պարտէ զոյ·
եմոյծ զաղամ դրախտին ներ քոյ·
Նրբիւքն եղեալ առանձնա բար·
հոգւոյք ըզգերեզըն տըրտամա բար:
Փըրկել զաշխարհս հողէս յօ ժար·
բայց է ընութի մարմնոյս տը կար:
Ոչ ոմն ուժեղ և զօրա ւոր·
և ոմն անզօր վըտանգա ւոր:
Այլ մի և նոյն գոյ միա ւոր·
կըրէր ըզգերեալն կամա ւոր:
Ծունըր դընէր խոնարհա կան·
սրտում կըրկնի ծունր ամե նայն:
Բանըս խօսէր աղօթա կան·
վասն իմ առ հայր իւր էա կան:
Եթէ փըրկել մարդկան հնար է·
առանց մահու իմ որ գըրեալ է:
Բաժակ մահուս յինէն անց ցէ·
ոչ իմ կամաւ այլ քոյդ եւ ցէ:
Այս հօր կամաց չէ հակա ռակ·
ոչ կարծեն որք են ներ հակ:

Այլ

Այլ հաճաւոր յորժ և մի ակ·
ցուցցէ զերկուսն անընդդէ մակ։
Եւ յերկիւղէն քրտանց հո սեալ·
երակաձև կայլակ մի ժեալ։
Ի զօրանալ հրեշտակ մըր ձեալ·
զօրինակն գերըն ըռ ցեալ։
Օ՛է կատարեալ էառ զընու թի·
ածըն բան ըզմարդկու թիւն։
Պարտ էր զերկիւղ և զտրտմու թի·
յիւրումըն կրել անօրէնու թի։
Եհաս յուդաս որ մատնե լոց·
հանդերձ զաստուք փարխե ցուոց։
Ընկան նըման սատրանկե լոց·
որք յաճխտեան չէն կանգնե լոց։
Յուդաս մերձեալ համբուրե լով·
առիթ մահու նըշան տա լով։
Փոխան սիրոյ գնա մատնե լով·
չար ընդ բարւոյ փըձարե լով։
Պետրոս առ զութ ջերմըն սի րոյ·
ըզ ծառայն չարարա րոյ։
Եհաս սուսերը զականջն առ ջոյ·
զոր ոչ լըճալ տեառըն խըրա տոյ։

Իսկ

Իսկ տէրըն մեր ածո   պէս.
յունկըն մերձեալ ըբժըշկա   պէս.
Նաողջացոյց տըղա   պէս.
զոր ոչ տեսլին կուրայն հան   դէս.
Կոյրն կամաւ զանկարել   լին.
կարեւոր ըղձեւոն արձակե   զին.
Դյապարանսըն տանէ   լին.
կայլափոյ և աննոյ   լին.
Նայլ աշակերտըքըն ցըրուէ   լին.
պետրոս ըզհետ երթայր նըը   մին.
Դյաղջկանէ շարժեալ մէ   մին.
Թողոյր երեցս ըղջաղձա   լին.
Օֆ տկար բնութիւս մարդկայ   ին.
տը ոյ մի պարծեւ   ցին.
Ընդ դիմանալ հնարից չա   րին.
տանոյ նորին հըզօր ձե   ռին.
Նըշանակեալ հաւըն խօ   սէր.
տը 'ի պետրոս նըրն ակն ար   կէր.
Օրանըն յիշէր դառն արտասուէր.
'ի գըրումանէն դարձեալ կանգ   նէր.
Ծառայն գերեւ ձին տապա   կէր.
յորմէ սրոյլէն թեւառօ   դէր.

Քան

Փառօքն վկայս չորեսց բե րէր.
օրհնաբանից դաստաստար տէր:
Պիղծ բերանով թըքանէ լին.
յայն որ թըքով լոյս ետ կու րին:
Զչեմքս լուայ ապտակէ լին.
զայն որ փայլեաց լոյս 'ի լե րին:
Ի յուրբաթու աւուրս տին.
ետուն յատեան պիղատո սին:
Նոյնայն յատեան դատաւորա նին.
որն 'ի դատել կայր առա ջին:
'Ի հարցանել պիղատո սի.
որն ոչ առնէր պատասխա նի:
Զի կանխասաց գիրքն լըց ցի.
եղէ ես մարդ որ ոչ խօ սի:
Զոր ետ տանել առ հերով դէս.
առ 'ի նորին դատել հան դէս:
Եւ հերովդի անդամնե լով.
արհամարհեաց նըմանա պէս:
Բայց որ զգլուխ եղե ան կեան.
միջնորդ գոլով հօր և մարդ կան:
Սովաւ նոքա նախ հաշտե ցան.
ապա բնութին բոլոր մարդ կան:

Սրց

Որդ ըզգեստանէ լոյս փա ռաց.
արկին հանդերձ նախատա նաց։
Նախ ըսպիտակ հասարա կաց.
ապա քղամիդ կարմիր ներ կած։
Զի որ զգեցեալն էր՝ էր կըր կին.
ած և մարդ մի երկա քին։
Սպիտակն 'ի լոյս ածայ լին.
կարմիրն 'ի գոյն արեամբ մարմ նին։
'Ի յիմարութե՞ն կամից նո ցա.
խնդրել գի՞ն թէ զբարբա րա։
Ըղձաւեն խաչել ըզ նա.
զգողն արձակել փոխան նո րա։
Պէղատոսի զձեռըն լըւա ցեալ.
'ի յարենէն անպարտ ե ղեալ։
'Ի գլուխս ինքեանց ասեն բարձեալ.
և 'ի նոցունց որդւոց ծը նեալ։
Ըստ 'ի մահ դատապար տեալ.
զմահապարտաց զանըն հա րեալ։
'Ի զինուորաց ձեռն տըր ճեալ.
որք յապարանսն ըզնա տա րեալ։
'Ի հանդերձէն մերկանա լով.
և զգեցուցին կարմիր գու նով։

Պըսակ 'ի փշոց նախատանս լով·
և եղեգան գաւազա նով։
'Ի ծունր իջեալ կատակէ ին·
զգլուխն եղեգամբ հարկանէ ին։
Զփուշ անխծիցըն բարձո ղին·
և առ 'ի կեանս ըզմեզ դնո ղին։
Յետ այնր 'ի խաչին տանէ ին·
բառնայր ուսով ըզփայտ խա չին։
Մինչ 'ի տեղի գողգոթայ ին·
ուր էր եղեալ մարդն առա ջին։
Տուեն ըմպել գինի զմուռ սեալ·
և կերակուր լեղեաւ խառ նեալ։
Զոր բատ մահուն չափ ճաշակեալ·
և զառմնդակն այն ոչ առ բեալ։
Զի ըզձեռսն իւր ստեղծուա ծոյն·
զառ 'ի մեղաց ճաշակ սպըա գոյն։
Փոխարկեսցէ ըզդառնա գոյն·
'ի համ կենացըն քաղցրա գոյն։
Մերկացուցին զերկրորդն ա- դամ·
զի զգեցուսցէ ըզհինն ա- դամ։
Զհանդերձս յինքեանս բաժանեցին
պատմուճանին վիճակ ար կին։

Ըզ ձեռամն և զոտսըն ծակե ցին·
ըստ յայտնապէս դաւ՛թին ձայ նին։
Ը՛նդ փայտ խաչին բևեռե ցին·
զմնացուածն որ գրի՛ց 'ի տախտակին։
Ձեռք ընդ ձեռին տարածե լոյ·
ոտք ընդ ոտին ընթանա լոյ՝
Փայտ ընդ փայտի դառըն պըտ ղոյ·
կեանք ընդ մահու փոխարկե լոյ՝
'Ի մէջ երկուց անօրէ նաց·
կայր մերկացեալ առօղն օրէ նաց։
Զոր ոչ տեսին աղբըն կու րաց·
բայց 'ի միոյն աւազա կաց։
Ետես խաչեալ և հաւա տայ·
թէ է մահու տէր և կե նաց։
Յիշեա զիս տէր աղաղա կեաց·
ընդ իս իցես պատասխա նեաց։
Վասն այսորիկ արեգա կան·
ըզ տիւն արար գիշերա նման։
Խաւարեալ ըզ լոյսն ըզգայա կան·
մաւըն լուսոյն արփիա կան։
Զըստեղծողըն քօղ արկ մերկու թե·
զի մի տեսցէ ակն անար ժան։

Որ զի լուսոյն մեծի ծագ ման.
Ճաճանչ փառուց խաւարե ցան:
'Ի միջօրեայ նըսեմա ցաւ.
յորժամ ադամ մեղօք մե ռաւ:
'Ի յիններորդն 'ի լոյս դար ձաւ.
յորժամ մահուամբ մահըն լու ծաւ:
Բացախ ետուն 'ի ծարա ւի.
այնմ որ բըղխեաց գետ յաղե նի:
Որ 'ի վիմէն յանապա տի.
Երկոտասան վըտակ բա րի:
'Ի յերրորդ ժամ պատրեալ օ ձին.
զմարդս նախնւոյ մօրն եւայ կին:
'Ի վերջն անկեալ. մարդն առա ջին.
Հաւանական բանիւ նո րին:
'Ի սոյն ժամու որն 'ի խա չին.
զի քաւեսցէ զմեղս նո ցին:
Որ յորժամ եւ ադամըն հին.
եմուծ ըզդրոյն 'ի մէջ դրախ տին:
Ողբելի աղաղա կէր.
ի նոյն ընդ իմ զհայր աղա չէր:
Նոցա չյիշել զմեղս առօ թէր.
եւ ըզդմեղ ոչ թողուլ հայ ցէր:

Գոր

Պարծեալ ձայնիւ աղաղա կեաց·
զհոգին կամաւ հօր աւան դեաց:
Եւ ընդ ինքեան վերաթեւ եաց·
զհոգիս մարդկան հօր ընծայ եաց:
Ոչ ըստ մերում արտաքին չէ·
այլ աստուծոյ մերոյս գոր ծէ:
Զի մերձ 'ի մահ ձայն մեր ըն ռէ·
իսկ նա հրնչմամբ մեծաւ գո չէ:
Թէ ոչ այլուստ աստ իմա նի·
եթէ կամաւ նա մեռա նի:
Որպէս ասաց ինքըն նախ կի·
դնող և առող անձին յայտ նի:
Նոյն բանն որ էր ծընունդ նա հօր·
եղև մարմին յորովայն մօր:
Ճըշմարտապէս մեռաւ մարմ նով·
զի փրկեսցուք մեք նով:
Նմահ բնութեանն ընծայ ին·
մեռաւ բնութեամբ մահկանա ցուին:
Եւ մահացուն խառնեալ 'ի նմին·
եղև անմահ ընդ անմա հին:
Ոչ ոմն անմահ ոմըն մե ռեալ·
զի այս երկուք են բաժա նեալ:

Այլ որ անմահ նոյն և մե ռեալ·
և որ մեռեալ անմահ մնա ցեալ։
Որպէս ծընունդն ըսքանչե լի·
նոյնպէս և մահըն հրաշա լի։
Եւ՛ երկրորդումն անքըննե լի·
զի աստուածոյ է արար չի։
Օ՜վ անդ որ էր դարձեալ լի նի·
և էութիւնն ոչ կորըն չի։
Եւ՛ աստ անմահըն մեռա նի·
և 'ի մահուն էր կենդա նի։
Որպէս և հուրըն ընդ երկա թոյ·
տանջի ուռամբ հարկանե լոյ։
Թէ և նըման չէ այս ազ գոյ·
զի երկոքեանն են 'ի նիւ թոյ։
Այլ զուգըմաքերայ նըմանե լով·
հոգի կրակից մարմնոյ դո լով։
Բայց չէ և այս ճըշմարտե լով·
զի բաժանին չարչարե լով։
Իսկ էութիւնն ա՟ծա կան·
առեալ զընութիւնս նիւթա կան։
Անբաժանելի է միա կան·
յորովայնէ մինչ յաւի տեան։

Ուս

Ուսալ հոգի խոր մորմքեալ լին.
զոր աւանդեաց առ հայր յեր կին.
Հանդերձ բնութեն ածայ լին.
էջ 'ի հողին որ 'ի բան տին:
Որ բովանդակ և 'ի մար մին.
մինչ բաժանեալ եղև հո գին:
Ո՛հ ոչ թափուր ծոց հայրե նին.
և ընդհանուր էից ընու թիւն:
Ո՛հ զի ած էր որ մի ռա՛.
յայտնեն զարմանքըն որ գործե յա՛:
Երկիր հիմանք սասանե ցա՛.
և վարագոյրն ընդ մէջ հեր ձա՛:
Վէմք 'ի յիրերանց պատառե ցա՛ն.
և գերեզմանք մահու բա ցա՛ն:
Մարմինք սրբոց բազմաց յար եա՛ն.
'ի հաւատալ մեզ յարու թեա՛ն:
Ո՛հ զի մեռեալն էր կենդա նի.
Թէպէտ և մահըն հաւա տի:
Յայտնեալ կողին խոցեցած տե ղի.
կայլակ աղբերցըն կըրկնա կի:
Ջուրն 'ի լուա՛նալ մեղուցե լոյ.
'ի մահ նորա մըկըրտե լոյ:

Լր

Արեւն 'ի սնունդ մաքուր հոգւոյ.
առ 'ի քն տղայացն   լոյ:
Կողին խոցմամբն որ պատա   ռեայ.
ըղ կողածնեին մեղրս ջրն   ջեայ:
Զեկեղեցի այնու շի   նեայ.
և ընդ դրախտին մեզ պարգև   եայ:
Որ եղելոցըս շնորհ բաշ   խէ.
ըղՆա յոխնէի պարգև խընդ   րէ:
Նէ զոր փառաց լոյսըն ծած   կէ.
մաքուր կուսօք ըղՆա պա   տէ:
Բանն որ ըղ բան բաներձա   նէ.
'ի բարբառոյ բանից լը   ռէ:
Որ շունչ բոլոր զզայնոց շնոր   հէ.
հոտոտելեօքն ոչ առըրև   րէ:
Զաչսն որ զանդունդըս ներկա   տէ.
յոխնէի ձեռօք կափուցա   նէ:
Զունկն որ լռեալ շըթանց   լսէ.
ըխպուՃած մահուն խըփուցա   նէ.
Զձեռն որ զերկինըն հաստա   տէ.
երկըղաղնդ պաքուՃան   դէ:
Զոտն որ ընդ օդս վերաթև   է.
տրկար ընութիւն կըրաՃոյ կա   պէ.

Խուն կ

Խունկ և զմուռս նշան Թաղ մա՛ն.
մարմնոյն ընծըն անապա կա՛ն:
Որպ եԹերն է օԹա րա՛ն.
մարմնով եղա՛ 'ի նոր տա պա՛ն:
Մխոնին ընդդէմ եղեալ դը րա՛ն.
զքէմն արգելքն ըդ գլուխ ան կեա՛ն:
Ն՛ զարեգակն անստուերա կա՛ն.
'ի գուբ ծածկեն նըսեմա կա՛ն:
Ննջուն էին պահա պա՛ն.
ննջէ մահուամբ 'ի գերեզ մա՛ն:
Ն՛ որ երկինք չեն բաւա կա՛ն.
կնքել յայրին պարագըրա կա՛ն:
Որով մեռեալք համանգա մայ՛ն.
յառնեն ձայնիւ կենդանա կա՛ն:
Ինքըն մեռեալ անօրինա կա՛ն.
կայր 'ի բանտին դըժոխա կա՛ն:
Յորմէ սարսին զօրքըն վե րի՛ն.
դիմուք պահեն ազգ երկրա ծի՛ն:
Ն՛ տըրտմուԹՆ մեր բարձո ղի՛ն.
կանայքն ողբով խուզս բե րի՛ն:
Նընջէր աւխեծն 'ի խոր գը րի՛ն.
մըրընչելով չար դազա նի՛ն.

Ն.յն

Նոյն որ ընդ ծնունդս ադամայ ին.
կրեալ պաշտէր յորովայ նին:
Մինչև ժայթքեաց զամենե սին.
զինքըն կորուս դիւրօք նո րին:
Զաւառն էառ ընդ գերո զին.
դարձոյց անդրէն առ հայրե նին:
Ոչ արգելեաց վէմն երկրա ւոր.
յելեց ընդ վէմըն հողե ւոր:
Նոյն յառաւօտն երրորդ ա- ւուր.
ծագեաց յերկրէ լոյսն երկնա ւոր:
՚Ի կոյս մօրէ ծընեալ մարմ նով.
ընդ կուսութիւնն ոչ խախտե լով:
՚Ի կոյս երկրէ նոյն յառնե լով.
և զինքըն ամբողջ իսկ պահե լով:
Մի զօրականն ընդ նմա տես եալ.
զառք զինուորայն եղեն մե ռեալ:
Ընդ կափարիչ վէմըն բար ձեալ.
անհեղ լուսով վերանըս տես եալ:
Զայն աւետեաց կանանցն եր գէր.
նըման փողոյ հընչմամբ գո չէր:
Յարեաւ խաչեալըն զոր խընդ րէք.
մի զարհուրիք այլ խընդա ցէք:

Նշա

Աշակերտացըն պատմե ցէ՛ք·
և զեհեայի պարտաւըն ը ցէ՛ք։
'Ի գալիլեա երթայ.ք տե սէ՛ք·
և աշխարհի քարոզե ցէ՛ք։
Այրոցն երթեալ փողփողա կի·
բայց մարխամ կայր յարտա սու՛քի։
Նոցա 'ի գնալըն պատա հի·
յողջոյն տուիցն երկըրպա գի։
Մարխամու մագդաղե նի·
ցուցան նըման պարտէզպա նի։
Վարծէր ըղնա անյուսա լի·
բարձօղ մարմնոյն տէրանկա նի։
Ծանօթըս տայր ընդել ձայ նով·
'ի յանուանէ զնա կոչե լով։
Զոր մարխամ բաղձմամբ սէ րով·
հրպեալ 'ինա փափաքե լով։
Նա արգելու զնա ասե լով·
մի մերձենար գգալի գը թով։
Զի չեմ ելեալ առ հայր ամ պով·
աղամայ{ին} զգեցեալ մարմ նով։
Ո՛ յերկնային ծառայս կե նաց·
նախ աղամեանքն են մերձա կայց։

Եւ ոչ՝ նմայ ձրղմամբ ձե   ռաց·
որ հան զադամ յանձառ փա   ռաց:
Այլ զյարուն պտուղս առա   ջին.
պարտ է նուիրել հօրըն մե   րին·
Որ իմ ըն ւթի է հայր յեր   կին.
և ձեր շնորհօք առատա   նին:
Ինձ կոչի իմ բառ մարմ   նոյ·
զի սա է մասն արարա   ծոյ:
Եւ ձեր ած ընութին բա   րւոյ·
որ և առեղծիչ գոլ յանգ   ոյ:
Ընդ հակառակս ընթանա   լով·
պետրոս և յոհաննէս սի   րով:
Զպատանայն լոկ տեսանե   լով·
և զխորշանակն ուրոյն զնե   լով:
՚Ի հրեշտակաց ծայլեալ գո   լով·
առ ՚ի պատիւ մեծ խորհր   դով:
Զերբըն գըրուխ մեր պատճե   լով·
և զմեզ անդամբք յօդե   լով:
Իսյոյ զինուորայն անդրէն դարձել·
հրէից պատմեն զհրաշսն տես եալ:
Զորս արծաթով կուրացու   ցեալ·
յիւրոյն առեն զնա գողա   ցեալ:

՚Ի

Ի նմին աւուր յայլումն դի մայ·
յայտնեալ երկուց կրկէս պեանց:
Ըզ վիճմանէ նոցա է հարց·
իբր ըզ տրդէտոքս կշտամբ բեաց:
Ըզ մանկանէ կարդաւ պատ մեաց·
զոր մե ինքեան նախ գուշա կեաց:
Ի բեկանել հայլին յայտ նեաց·
և նոյն ժամայն զինքըն ծած կեաց:
Եւ մինչ դարձան և պատմե ցին·
առաքելոց մետաաա նին:
Մխաշտաւթ յերեկոյ ին·
եմուտ փակեալ դրամբք առ նո սին:
Շնորհեաց նոց փրկչմամբ զհո գին·
զայն որ կորոյս մարդն առա ջին:
Իշխան տրար յերկիրէ յեր կին·
Թողուլ ըզ մեղս մարդկայ ին:
Յորում Թովմաս անդ ոչ գո լով·
յասել նոցա չհաւատա լով:
Յետ ութ աւուր դարձեալ գա լով·
զոր հաւատայ շօշափե լով:
Օ խոցեալ տիգ լին ձեռամբ տեսեալ·
'ի նոյն մարմինն որ յարու ցեալ:

Տէր

Տէր և անձ խոստովա   նեալ.
զայն որ 'ի խաչին բևե   ռեալ։
Ո՛չ յարութե՛ան այլափո   խեալ.
կամ 'ի նուճառակից փառաւո   րեալ։
Որպէս և չար ամե՛ն կար   ծեր.
անապականն նախ ոչ ա   ռեր։
Սրկայէ բանն ընդդէմ չա   րաց.
զոր յարուցեալ վասն խր ա   ռաց։
Թէ նոյն մարմին եմ ոսկե   րաց.
և 'ի յառնելս ոչ փոփո   խեաց։
Ըայց աշակերտք նորա զնա   ցին.
'ի ժամադրեալ նոցա տե   ղին։
Ըյլակերպեալ զտէրն տե   սին.
որպէս երբեմն 'ի նոր լե   րին։
Եօթն 'ի նոսա յերկուանայ   ին.
բաց 'ի յերկին որ նախ տե   սին։
Տէրըն խօսէր մեռոսա   նին.
և առաքէր յերկիր զնո   սին։
Ընդ հեթանոսս աշակեր   տել.
երրորդութե՛ըն մկրր   տել։
Ընդ պատուիրանն ուսուցա   նել.
խնքըն յաւէտ ընդ մեզ լի   նել։

Դարձեալ յայտնի ցլանըլ մա՛ն.
առ ծովակին տիբերա կա՛ն:
Յուցեալ գործոցքըն հրաշա կա՛ն.
զինքն ՚ի ընութ՚ն արարչա կա՛ն:
Զըկանց ծովու հրամայե լո՛վ.
յուռկանս նոցա ըմբըռնե լո՛վ:
Եւ զնորաստեղծ հայն առնե լո՛վ.
ձուկն ՚ի կրակին խորովե լո՛վ:
Եւ ընդ նոսին ճաշակե լո՛վ.
զիւր յարութ՚ին ըստուգե լո՛վ:
Զպետրոս երիցս հարցանե լո՛վ.
զուրացութ՚իւն քաւե լո՛վ:
Եւ զկընի իւր հրաւիրե լո՛վ.
չարչարանօք խաչակցե լո՛վ:
Եւ զյօհաննէս յաւէտ սե լո՛վ.
ասաց պահել ըմնի՛ն իւ լո՛վ:
Եւ ՚ի յաճուրըս քառա սու՛ն.
զինքըն յայտնէր ամենե ցու՛ն:
Խօսէր ըզգեմնս ոգւոյն ար թու՛ն.
արքայութ՚են առնէր գի տու՛ն:
Եւ ՚ի լմնուլ քառասնե կի՛ն.
ըզկերակուք խընդրէր վեր ջի՛ն.

Օ՜ մամն ինչ ձրկանց խորամա ծէն.
և ըզխորհուրն քաղցըր մեղ ուէն:
Զանէ ընոաս ՚ի բեթան իմա.
երբ ըզմովսէս լուսաւըն սո նա:
Եդ ՚ի վերայ դըր լայց նո ցա.
զձեռն իւր օրհնել ըամբէ զնո սա:
Ե՛ զաւէտաւորն Հայրա կան.
որ է Հօրէն ոչ մնացա կան:
Նահէր ենրեակն առաքա կան.
որպէս մի տէր և Համա կամ:
Ե՛ ՚ի յերկինս վերա ցեալ.
վերայ թևոց Հողմոց և լեալ:
Նովին մարմնովն Համբար ձեալ.
որով մեռաւ և յարու ցեալ:
Նըստաց յաջմէ Հօրըն փա ռաց.
զընութիւն անկեալ կոխան դե ւաց:
Երկրպագեալ ՚ի Հրեշտա կաց.
և յամենայն երկնաւո րաց:
Մինչև նորքոյ պարշաքա րաց.
Նորա դիցին Հոյլք թըշնա մեաց:
Ըներկեալ Հակառա կաց.
Երևելի մարդկան չա րաց:

Յոր

Յորժամ փառօք հօր եկես ցէ.
Նովին մարմնովն որ 'ի կու սէ:
Զխնութեն մարդկան յարուցա նէ.
և ըստ գործոց հատուցա նէ:
Զարդարոյն ըզշար վըճիռ հատ ցէ.
յաւիտենից հրով տան ջէ:
Իսկ որ բարիքն են պըսա կէ.
անձառ փառօք փառաւո րէ:
Զեկեղեցին հարսնացու ցէ.
և ընդ ինքեան միաւո րէ:
Այդ անդամ 'ի գլուխ յօ դէ.
և ժառանգորդ հօր իւր առ նէ,
'Ի հրեշտակաց դասըն կար գէ.
զի զանկելոց Թիւըն լը ցէ:
Զանձառ խնամոցըն ծանու ցէ.
բանըն բանիւ վարդապե տէ:
Մինչև նըման ինքեան գոր ծէ.
ոչ խոստումն իսկ անսուտ է:
Զի տեսանէ 'ի նոցա նէ.
երբեւ ըզհայր և 'ի հօ րէ:
Բայց վայելումըն Թէ զի՞նչ է.
և ոչ միտք ոք հաս նէ:

Յան

Յանմահութիւն բանըս դի տէ.
ճանախոստութիւն միայն թէ է։
Ըցհարսանեաց անուն բե րէ.
զոր միածնին հայր իւր առ նէ։
Ի՛ւ ինք փեսայ անվախճան է.
և յաւիտենան թագաւո րէ։
Ո՛րդ որ այսպէս հաւատա ցէ.
որպէս և գրեալքն ՚ի սկըզբա նէ։
Զոր ծանուցաք փոքրիշ տէ.
յուղղափառաց հարցն աւան դէ։
Զարքայութի՛ն ժառան գէ.
զանբաւ բարեացն վայե լէ։
Եթէ գործովք հաւատա րէ.
և ոչ նովին մեռուցա նէ։
Բայց որ արդէն չհաւատա ցէ.
այլ ընդդիմակ և ներհակ է։
Յորժամ յերկնից եկեալ տես ցէ.
յակամայ կամս երկրպա գէ։
Թէպէտ և ոչ յոժարս բե րէ.
այլ անձամբ զանձըն կոծես ցէ։
Զորս գեհենին դատապար տէ.
զչհաւատացեալսն ՚ի նոցա նէ։

Իսկ

Իսկ մեք հանցուք փառս ըն Որդւոյ.
Հօր և Հոգւոյն միշտ յարա կայ։
Յանցեալն յայժմուս և յապա գայ.
Երրորդութեանըն մըշտա կայ։

Յիշատակարան Տեառն Ներսիսի:

Լաւն ո՜յ խօսել զայս բան.
ինձ ոչ էր անկ և ոչ նր ման։
Զի սէրտ յիմար անձն ա-
նարժան. ոչ է տեղի իմաստու թեն։
Փոյթ է սրբոյն որ ընակս բան.
և մարդկոյն մաքուր կայ ան։
Նոյա լինել տծա բան.
և անձնաւէյրն վէրպա սան։
Բայց փափաքումն ողոյս ընա կան.
տխրեայ քան զոյժըս գերա կան։
Ե՛ւ գըթութին հայրա կան.
համարձակիլ ետ ինձ այս քան։
Ի գրել բանիւ տծա կան.
ոտիւք չափել ներստաղա կան։
Վասն էութեանն անհասա կան.
և բանին հօր մարդեղու թեն,

Ու

Ոչ նորաձև և անհնր   շան.
յինէն շինած առանց հի   ման:
Նայ 'ի վերայ անշարժա   կան.
վիմին եղեալ սա Կեփայ   եան:
Եւ զի առիւք է սպարզա   կան.
և ոչ բանիւ անշահա   կան:
Մի յայս լեզուաւ պարսաւա   կան.
բարբառեսցի անփակ բե   րան:
Քանզի բազումք նախ վարժե   ցան.
դադէս յիմաստս նծա   կան:
Օք որարչին բանի ընու   թե.
տացեն պատու բան գովու   թե:
Ոզ դաւթեան սաղմոսա   րան.
և սողոմոն առակա   րան:
Մեծըն գրիգոր նծա   րան.
և նըն եփրեմ ասորա   կան:
Նոյին և մերս հետևա   նան.
բան զուգերգեալ համանը   ման:
Ոչ մի տաւիւ վերջ յանգա   կան.
զի մի ծուլից լուր ծանրա   նան:
Նայ խրատառար փոփոխա   կան.
զի ընթերցողքն ոչ ձանձրա   նան:

Թէ

Թէ արժանի առնէք յիշ   մանս.
զիս ընթերցողս անձն անար   ժանս:
'Ի թիւ եօթանց տանց հարիւրոց.
կատարեցաւ բանս հանա   տոց:
'Ի վեց հարիւր թուական հայ   ոց.
յինըն հարիւր չորք հռո   մոց:
'Ի տիարանալ հռոմայե   ցւոց.
և զօրանալ հագարա   ցւոց:
Ընդ ըմբռնել մեղաց մե   րոց.
յոյժ բարձրացելոյն ՚ի գ.քաղդեացւոց:
Սաստուտ սուլտանն յիկոնա   ցւոց.
եկեալ յաշխարհ գերմանա   ցւոց:
Առեալ զաւանս քաղաքաց   նոց.
մինչ 'ի կողմանս եփրատա   ցւոց:
Իսկ հայրապետն համուրց հայ   ոց.
անուն զուարթուն գրիգորի   ոս:
Քառանդ նախնեացն որ աթո   ռոյ.
անուանակիր սեռազգայ   նոյ:
'Ի ծով անուն դղեկէն ե-   լեալ.
զոր սեպհական ինքեան շէ   նեալ:
'Ի յանսասէիլ ամիցս հա   սեալ.
հռոմայական կլա յորջոր   ջեալ:

Յոր

Յորմէ նախնի աերանցն ե լեալ
յաւէտ նեղչացըն փախու ցեալ
Եղաւ կամաւ որդին տը ճեալ
լինել յաւէտ սեպհակա նեալ
Նորդ յայտնիխում ժամանա կի
դառն և դըժնեայ և անբա րի
Յորում ընակիմք յայսմ ամբո ցի
'ի դետապատ քարանձա ճի
Ի յեփրատայ պարապըն լի
որ յաղլեայ քաւորդ հո սի
Յելից կուսէ հեղիկ շար ժի
'ի միւս փոքուէ մըտխք սպա տի
Ինքն ամբարձեալ իբր ըղեղ գի
յալեաց ծովու ոչ երկըն չի
Ի մարդկանէ ոչ գարշու րի
զի է հնարից անյաղթե լի
Զոր անօրինիչն ամենայ նի
անդ պատրաստեաց պալաճի նի
Այլ աթոռոյս լըքանե լի
'ի բարկութեն ժամանա կի
Յորում նեղիմք յանօրէ նայ
'ի յարտաքին չար դաշա նայ

Ընչ՛ նըհա՛յ 'ի դըրժըտ նից·
'ի սուտ անուն քըրիստոնէ ից:
Յորոց փըրկեցա՛ մեր կե նաց·
մինչև ցայսօր ամէրայ՛ց ազ հեաց:
Որք և յաղայն ժամանա կաց·
յանձն եղիցուք նորին կա մաց:
'Ի սամա գըրեցի զըան հաճա ոյց·
տասնամէոր տաղի՛ չա փոյց:
Եւ անարժան գոլով բա բոյց·
ներքէս եղբայր անըրս մե րոյ:
Ով 'ի յինէն բան բատ մարմ նոյ·
զի խմատ ոչ է յիս մար դոյ:
Նաև 'ի տառից սըրբոց նիւ թոյ·
որք խօսեցան քըլսանը հո գւոյ:
Փորըը բանին կարձ 'ի կար ճոյ·
միայն բըղխմամբն ցայցե լոյ:
Ընթերցողաց վերծանե լոյ·
արագ մըտաց հասանե լոյ:
Ջանասիրաց պարապանձե լոյ·
որք ընդդիմակք են հաճա յոյ:
Եւ ձըշմարտէց հաստատե լոյ·
մանկանց սըրբոց եկեղե ցւոյ:

'Ի

՚Ի յիշատակ բարեաց հո   գւոյ·
բարեպաշտից ծնողացն ի   մոյ:
Յազգէն գոլով պայծառու   նւոյ·
համատոհմից որշակու   նւոյ:
Եւ հարազատ եղբարցս ի   մոյ·
նախ մեծագոյն անձըս ի   մոյ·
Որ է յանթառ որ գրիգո   րոյ:
զոլ համանուն համանմա   նոյ:
Եւ երկոցունց աշխարհա   նոյ·
գեր փառաւոնակ պատուեցե   լոյ:
Սահլ անուն մեծ արքու   նոյ·
և զօրավար կոչեցե   լոյ:
Եւ մարեմայ քեռ ընտրե   լոյ·
և այրութէ բարեմնե   լոյ:
Որ յետ մանկանցն որ ըստ մար   մնոյ·
սատանայր մանկունս ըստ   ւոյ:
Եւ համօրէն նոցին ծնըն   դոյ·
յողնաշաւիղ բարեգար   մոյ:
Որք կենդանիք ստեխ լու   սոյ·
և որք ննջեն առ աստու   ծոյ:
Օ ոմանց հայցել միշտ պահե   լոյ·
խաղաղական կենօք բա   րւոյ:

Օր

Օ՛րմանց խնդրել ժամանե   լոյ·
անճառ կենաց հանդերձե   լոյ։
Իսկ խընդրողին զգանըս դը   բոյ·
Երեցադոյն եղբօր որ   գւոյ։
Որ ապերատ յորձորջե   լոյ·
բաց Նախնեաց հօրըն անոճանե   լոյ։
Սա եղեւ պատճառ բա   բւոյ·
յիմաստութեան կործել հո   գւոյ։
՚Ի սորբնայնոյս ամբառնա   լոյ·
և յերկնայինսըն հրաժե   լոյ։
Իսկ բոլորից հնազանդե   լոյ·
այժմ ահանդէց անձ   նոյ։
Տայց յն պարգև բա   բւոյ·
այժմ և յաւուրն խուռամ վերջ   նոյ։
՚Ի փառըս հօր պատիւ որ   դւոյ·
՚ի գոհութեն տուողին հո   գւոյ։
Որ միշտ երգի յարարա   ծոյ·
յիմանալեայն և ՚ի զգա   լոյ։

Սրբանկազարդ որ հայրըն Ներսէս,
Նենկրք քերթօղ մեզ եւր ըզ Մովսէս.

Նորին Տեառն Ներսէսի ՍՐԲ Շնորհալւոյն Բան խրատական Յաւիտենական անձանց. ՚Ի դէմս այլոց ընթերցողաց՝ ստացաւոր լսելի։

ԱՅՐՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

դբեց մտքան — կայ·
լինել խրատ ինձ հաճա — աւ։
Տեսող գործոց ըղձամ ի — մա·
լսող բանից ծանիր ըզ — նա։
Գուպանիք սրբոց՝ աչաց նո — րա·
չեն ՚ի ծածուկ այլ յայտնի — կայ։
Թէ այս մտօք հայիս ՚ի — նա·
անմեղ մնաս միշտ յարա — կայ։
Խնդրին բանից աւէ չա — րեաց·
սանձեալ զլեզուդ վասն ընկե — րաց։

'Ի բերանոյ քո հանէ 'ի բաց.
զխօսս աղտեղի նախատա նաց:
Նաև 'ի բանս բամբասա նաց.
դիր պահապան քոյոց շըր թանց:
Օ՛ի արգելցես դու 'ի մե ղաց.
և յ նոյնս դատաստա նաց:
Գ Գեղեցին զբնակս ածոյ լին.
ուսուցանէ խրատել յեղա ճին:
Բանք քո նոքօք յարդարես ցին.
զոծքդ նոցին հեռացես ցին:
Ե՛ւ մի լինել դէմ կալ հրամա նին.
այլ հնազանդելոյ սպասաւորս նին:
Ե՛ւ ասքը քո ոչ մը րին.
'ի ճշմարտիս ծնանդապա հին:
Գ Դայն զատագին երկնաւո րի.
խրատէ բղբեղ ազատել յերկ րի:
Ե՛ւ 'ի մարմնոյդ քո փոխա նի.
հոգւոյդ կոչմանցն տէրու նի:
Մնալով լինել յանկարծա կի.
նման զողոյ 'ի գիշե րի:
Օ՛ի որ ասցին այնին կալ ցի.
նա 'ի մեղաց ոչ յաղթես ցի:

Ե՛ն երգէ միշտ յախանձքս քո. Ե
տալ ըղ համար պարտուցըն քու:
Ոչ մանկունք յուսման դը րդ.
ըղ տախտակին համար տա լդ:
Կամ՝ որը մեհեց տրնաես գոր ծդ.
առ 'ի զհամար պահանջն լդ:
Քանզի տրնաեւ ես քո հօ գւդ.
և պարգևայն ածդ նդ:
Օ՛յն զուգակից սրմին ծա նէր. Զ
որ միշտ առէ թէ զօրա ցէր:
Դ՛ի խոր քընոյ մահու զար թէր.
և 'ի յանձին քում զգաստա ցէր:
Յանյաճօրոյըս մի խա բէր.
յանանց կենայըն մի զը կէր:
Օ՛րդարութի այժմ ըզգե ցէր.
և անդ փառօք պայծառա ցէր:
Ի՛նչ լուսոյն հանուըց ծա գող. Է
խրատէ լինել միշտ հայե ցող:
Ը՛զ մեզս առէ առեմ և թող.
և սրբութենց լէր սերև ցող:
Օ՛ի ով չէ խաւար կը րող.
պայծառ լուսոյն և նըման նող:

Ա՛յսպէս հողի չարեաց գոր ծող.
մաքուր հոգւոյն չէ ընդու նող:
Ը Ը՛նթն ընկերի քո սպաս հել.
բարեաց խրոց խնչ յաջո ղել:
Խրատէ ըզքեզ մի յաչա ղել.
մի մախանօք ըզքեզ այ րել:
Ո՛չ թէ կամիս առէ հանգ չել.
և աստուծոյ հաճոյ լի նել:
Պ՛ու գոհութե՛ն առնողին յա ճել:
այնմ որ գլխէ հաճաս րել:
Թ Թ՛ան թագ առէ արքունա կան.
կամ պետութե՛ն իշխանա կան:
Թ՛է ընկալցիս դու ըզմարդ կան.
մի համարիր քեզ սեփա կան:
Ո՛չ բան հարանց քոց որ ան ցան.
ծանիր ըզքեզ ծաղիկ նը ման:
Ե՛ւ մի լինիր ամբարտա ւան.
այլ քաղցր և հեզ խոնարհա կան:
Ժ Ժամանակեայ գլխանս անցա ւոր.
կարծել չրտայ քեզ փառա ւոր:
Օ՛ի թէ 'ի կառս ես թագա ւոր.
և կամ իշխան յոյժ զօրա ւոր:

Զողջ ծընունդ ես հիւթա ւոր·
յոր զառնալոյ յոչ կամա ւոր:
Ոչ որ գործոյ կամ սպասա ւոր·
յորմէ կոչիս ոչ յօժա ւոր:
Ի ցասմանէ դու 'ի բայց լեր· Ի
և մի ըզքեղ տաէ այ բեր:
Եւ մի ըզբանըս թինա բեր·
առ 'ի սըրտէդ յառաջ բե բեր:
Ան անողորմ ըզոր տան ջեր
մի անխըտիր խըրըս զոր ծեր:
Օհ մի կըսազեա զոր ասաց տէր·
զանձինն 'ի հոգըն մահա բեր:
Լըսելըն լըսել փորդալե տէ· Լ
'ի ցաւոտէն բարկութե նէ:
Զանդըչիլ սաէ 'ի չար ախ տէ·
և յանհանգիստ սրտմութե նէ:
Ընկալ ըզգոյն և 'ի տեսա նէ·
յերանութն հեզոյ բա նէ:
Ծանիր թէ մերձ է որ դա տէն·
հատուցանել քեզ փոխա րէն:
Խորհըրդակից բարի և դեալ· Խ
մերժէ զխորհուրդ խորաման կեալ:

Լի

Լսիցէ 'ի քէն նա հեռա ցեալ.
որ յաստուծոյ է ատե ցեալ:
Ճշմարտութիւն լեր հետե եալ.
ուղիղ խօսից սիրող գը տեալ:
Մինչ զի և քան լոյս ասա ցեալ.
լինել երդման դերազան ցեալ:
ծ Ծանուցանէ յոյժ ծանրա գոյն.
ըղձան երդման ուրանա լոյն:
Զի թէ փակեաց ծորն 'ի յայ ոն.
և 'ի չարէն ասաց որ տոյն:
Զինչ առնիցեն 'ի յերդնը լոյն.
միշտ 'ի յանուն տեառն նոյն:
Նէ այն սուտութե յոլովա դոյն.
որոյ մեղաց չէք վնհա գոյն:
կ Կենըն կենաց զանցանէ րէ.
կրկին դըրամբք քաղաք աւ օէ:
Ընդ մին մըտեր մերկ յարդան դէ.
ընդ միւսն ելցես մերկ յաշխար հէ:
Որդ զինչ օգտես դու 'ի շա հէ.
'ի քաղաքիս այս վաղճա նէ:
Յորժամ 'ի դրունսըն կոզոպ տէ.
մահն որ կենաց թշնամին է:

Հայ

Հայեաց ասէ յոյժ այս ըստ նիս· Հ
և մի զլաղէր միշտ 'ի մնտ տիս·
Մի յապաղեր դու 'ի չա բիս·
այլ փութանեաց փոյթ 'ի բա բիս·
Օհ յորժամ ոչ դիտես կա չիս·
և ըստ գործոց քոց պահան ջիս·
Եւ թէ չունիս պատասխա նիս·
յանկայս խաւար բանտ արկա նիս·
Ձեռ ըղքեղ օրինա կով· Ձ
զմարմինդ 'ի կառըս լըծե լով·
Եւ կառավար ուղղիչ սան ձով·
զհոգիդ աստ անդ նըստե լով·
Թէ անմոլար ձանապար հով·
գընաս յօրէնս նորին սբ բով·
Յայնժամ յառնելըն քո մարմ նով·
ընդ առաջ նորա թռչես ամ պով·
Պէկըր առնուլ քեզէն ձար տար· Ղ
նաւել յոյս ծով այդ հրման բար·
Նաւ յուղեւ ալեացն յեր կար·
ընդ դէմ կոյսեալ հրձօրա բար·
Մարեա զհողութ նաւէն անդադար·
հոգւոյն թեւօքն արիս բար·

Օհ

Զի հաստուցես անդորրա բար.
յանքոյթ տեղին խաղաղա բար։
Ճէն ճառագայթ առ 'ի սրբ ածէդ.
առէ ծաղկեայ լուսոյ հոտ գէտ։
Զբանըս բարի հեզ 'ի լեզու ճէդ.
զողորմութիւնն 'ի ձեռա նէդ։
Բայց յարարչէն քեզ պարգեւ էդ.
մի վատթարաց վասնէր յան պէտ։
Թէ ոչ վըճար տաս 'ի յանձ նէդ.
յորժամ խընդրէ 'ի յառա գէդ։
Աներժել 'ի բաց առէ 'ի քէն.
զախտըս մեղաց որ 'ի չա րէն։
Զպառընկալանն և զայլս ա մէն.
որով գողտնի նետիւք խո ցէն։
Յայս կապարճից սանուռ խըռ ղէն.
'ի գեղեցիկ տեսլեան դի մէն։
Եւ՛ հարկանէ զաշտըդ քե ղէն.
'ի չարաչար հայեցմա նէն։
Յինէն առէ մանուկ ընա բեալ.
զայս բան խըրատ յաշխարհէս կալ։
Ունայնութեանց ըղձել մի տալ.
մնալ խաղօք անմըտա նալ։

Ր.Ա

ՈՎ յիմաստնոց դրունըս զը նալ.
և յուսմանէ ոչ ձանձրա նալ։
Օ՛ի մի՛ անձինդ տաս զրըջա նալ.
յորժամ հըննար չէ՛ յետ դառ նալ։
Նորոգ տաէ երխտա սարդ. Ն
զիմաստութեան զգեցիր քեզ զարդ։
Մի՛ զպատմուճաններս բազմա զարդ.
որ ըզ տըղայս առնէ զը հարթ,
ՈՎ ըզհանճար ծերոց և զխրատ.
որով յայտնի ճանաչիս մարդ,
Քանզի յիմարն է հասեալ յարդ.
իսկ իմաստունն ոսկի ըզ վարդ։
Շատ է առէ մզ ծերու նիդ. Չ
հնացեալ մեղք կալ յաշխար հիդ,
Քամ'է դառնալ ուժմ 'ի հո գիդ.
մինչդեռ 'ի ձեռս է քեզ բա րիդ։
Ծառայեցեր մարմնոյ դե բեդ.
մինչև 'ի յափըն տապա նիդ։
Տուր 'ի մնացեալ ժամանա կիդ.
զմասն իւր հոգւոյ բանակա նիդ։
Ուսուցանէ քեզ դիւրու թի. Ո
և սա և անդ լի՛ բարու թի։

Սիրել զմեծ Ճշմարտու թ̃ի·
և զքո ընկերն բատուղու թ̃ի։
Մերժել ըզչարն ատելու թ̃ի·
զբրկել զգարին սիրելու թ̃ի։
Պահել պհողեց քո սրբու թ̃ի·
և անհրապարտ խոնարհու թ̃ի։
է Ձայր է տալ ապահու թի·
զի շատ մեղաց է ծնելու թի·
'Ի նմանէ է ըսպանու թի·
նա է ամար և դեղու թի
Ընտի սկըսեալ և գողու թի·
և անիրաւէ դատողու թի
'Ի յայնմանէ ւաշխատու թի·
և ըղձմանս ատելու թի։
գ Պէն պատուէրէ կոյ անբամ բաս·
'ի յայս չարեաց յորում թէ կաս·
Օ՜ի մի հողւոց տանես մը նաս·
'ի ձախակողմին կայով դաս·
Ու մի նախատ 'ի կեանըս յաս·
յորում զարժանն ումեք ոչ տաս·
Տուր զանցաւորն զոր ատա նաս·
և առ զանանցն յոր դը նաս։

Գ.րն

Քընջել դհօղիդ սուտ ջը բովք․ Ջ
յախտից մեղաց չեմ՛ արտաս ւօք։
Օ՜ի լաւ է յոլ սատէն կա մօք․
և անդ ցընծայ մեծաւ փա ռօք։
Քան սուտ խընդալ պէս պէս մե ղօք․
և անդ կըրձել խիստ սաստ մօք։
Ի՞ւ այս սակաւ ժամանա կօք․
և այն յաւէտ անթիւ ա մօք։
Այս ուսմիկ արանց հա նուրց․ Ռ
ոչ նախանձել խրատէ վա րուց։
Ի՞ւ դընարանաց երկոց պա րուց․
մի հաղորդել լեզուն բա րուց։
Օ՜ի փոխանակ սաստէն ծա ղուց․
կործանմն և յայդ է անդ նո ցունց։
Ընդ մեծատանն այնմիկ դա սուց․
որ փափաքէր կաթել մի ջուրց։
Սէր աշխարհիս այս ախտա շարժ․ Ս
սաել խրատէ զսաստկագին դ որշ։
Ի՞ւ թէ մեղաց մի լինիր բաժ․
ախտից տառամիլ ձգել յով 'ի փարշ։
Օ՜ի թէ մորմնդ սատայէ փո շ․
հոգիդ հեշտանդ լինի և հաշ։

Թէ տաս ուրախ առնէ և — հրաշ.
այլ յետոյ տայ քեզ մահու — ճաշ:
Վարք սուտ պերճ և սնոտ — ռահի.
որն կամայ է յոյժ ներ — հահի:
Եւ որ ՚ի յոյս սէրէ հա — մահի.
է տառածոյ սիրոյն դի — մահի:
Որդ մի ընկեր խնամ ախոր — ժահի.
զանցաւորին սիրոյ բա — ժահի:
Ոչ փոփոխեմ զմիզբաունն — սահի.
յանապակին սէրըն յա — տահի:
Տիեզերին սերանց և իշխա — նաց.
խոստ ընծայէ խնամառու — թնց:
Թէ մի սիրեք ժողովել — գանձ.
այլ ըղձացոյ բարի ա — ռանց:
Ըզ մտաբերեմըն աէրու — թնց.
եղջերաւօզին քամու — թնց:
Որք փառքն ձեր ՚ի մահ սա — ձանց.
կամաւ զխոհն որպէս ՚ի — գանձ:
Բէն սոսս չէ բանն սերա — ճած.
այլ յակամայ ընդունելա — բած:
Ասյդ դու զախանձդ առ ընթերած.
Թէ պինչ խօսի ըզ մտած — ած:

Սիրեմ բոլոր սրտիւ զնծ.
և օրհնեմ նորին խնամ ած:
Զհոգիդ պահեմ յախտից մաքրած.
և 'ի մեղաց միշտ լուա ցած:
Յոն ցուցանէ միւս բան խոր բատ. ց
որ 'ի չարեացն առնէ ա զատ:
Մի՛ նախանձիր ըննաւէ ընդ մարդ.
և մի՛ նենգեր զնկեր քո գաղտ:
Զի ոչ ծածկեալն է յայտ.
և հատուցէ փոխան քեզ դատ:
Կամ 'ի յատակ կեանս անընդ հատ.
կամ 'ի վերջին օրն հաս տատ:
Խիղճն յողակամն միայն է տուռ. ւ
բայց զոր յօդէ քեզ խրրատ տու:
Յորժամ մեղաց դատըն սա տառ.
քեզ երեւի քաղցր և դիւր ու:
Նախ քան զուտել նորա խս պառ.
յիշեա զամօթ և ըզ պատ կառ:
Ու՛ շիջանի բոցն որ 'ի վառ.
և զղջմանց միւթէզ յա մառ:
Փուշն փառաց է քեզ քա րող. փ
ընդ խրատական բանից սայ լող:

Սամ թէ սրտիւ լինիս 'ի յոյզ.
և տաս անձնլ որպէս ըղ բոյս:
Զհոգիդ մաքուր պահէ և լոյս.
'ի յաշխարհի խաւարեւ լոյս:
Եւ հանդերձեալ կենաց տայ յոյս.
պըսակ առնուլ քեզ ընդ հա ձոյս:
Բէն կատարումն է այս տա ուից.
տայ ակն ունել աւուրն և լից:
Ոչ ընդ սիրոյ տարակոյ ից.
միշտ բեեռիլ յանլոյծ կա պից:
Այլ ազատիլ յայժմուս ախ տից.
ընդ քե գոլ խաչա կից:
Լինել սրբոց քաղաքա կից.
և անմարմնոցն պարա կից:

Յորոգ բանիս յայսմիկ հան դէս.
գումարելոց աստ տիրա պէս:
Երգել տաղիւ հոմերա պէս.
խառնեալ 'ի հիւթըս հոգե պէս:
Բամեալ 'ի քերըս տարըա պէս.
զանազանեալ տառիւ յան դէս:
Սա ոչ գիտնոց այլ տղայա պէս.
մանկանց տըրեալ նուաղայա պէս:

Լ,

Ի թագուցեալքն մարմնա պէս·
Երից յիմնից խորհրդա պէս։
Սուրբ հոգևոր բանքս պէս պէս·
որոց ներպաստ եղև նէր սէս։

Նորին Տեառն Ներսիսի· Բան հառա-
ջոյ՝ ըստ Հայկական տառիցն ձևոց զաւա-
հարանունեանց· Զանգակաձև ոտից·

Այրն անըսկիզբն ասէ զնծ·
Անեղ բնութիւն ոչ արարած։
Յերիս անձինքս բաժա նած·
'ի մի բնութիւն միաւո րած։
Բնողն բնաւից ասէ ան ձառ·
հաստման մտաց գոլ անհը նար։
Օրհնեցս ծընունդն անյեղա բար·
զհոգւոյ բղխումն անհաստա բար։
Գործէ ընկերամբ 'ինիւթ է- ի·
զաննիւթականն իմաստ բա նի։
Թէ ա̃ծ էր միշտ կենդա նի·
և է այժմուս և եղի ցի։

Գայն

Գոյն զաւծանի զերրորդու թեան.
Երեք անձինք և մի բնու թեան:
Ոչ միութիւն 'ի խառնու թեան.
ոչ բաժանմամբն յօտարու թեան:
Երրեակ անձամբ թէ՛ կատար եալ.
զերրորդութիւնըն ծանու ցեալ:
Ոչ քան զերկին առաւել եալ.
և ոչ երկուս կամ մին ե‿ ղեալ:
Զայս թէ՛ ասեալ բան եաց եայ.
'ի սրամտեից որպէս և նա:
Երեքըս սուրբ ասել նը մա.
և մի անգամ՝ որ գերա կայ:
Ի՛նչ էապէս մեզ քարո զէ.
զոր էնն ուսեալ 'ի մովսի սէ:
Թէ ա̃ծ էր իսկըզբա նէ.
և ոչ եղեալ 'ի յումե քէ:
Ընթն ընդ էին հօր զուգա կան.
զորդի՛ ասէ համարինա կան:
'Ի յոհաննէ ուսեալ զայս բան.
որ որոտաց յաւետա րան:
Թոն թարգմանէ մեզ ախրա բար.
զհոգւոյն բըղխումն անքըննա բար:

Թէ

Թէ 'ի հօրն է յատկա բար·
առնու յորդւոյ անձառա բար:
Ժամանակի պարունա կող·
ասէ զա՟ծ գոլ ըստեղ ծող:
Ո՛չ ժամանակ առ նա հա սող·
և ո՛չ աւուրց ընդ նա չա փող:
Ին իսկապէս ասէ բա նին·
'ի յոչընչէ ստեղծեալ գեր կին:
Հաղորդ ընդ հօր է և հո գին·
որով եղեալքս ամէն լի նին:
Յայն որ անեղ և դերա զանց·
լուսոյ սկըսաւ ասէ ստեղծո ւած:
Նախ առաջին ըզ հրեշտա կաց·
երկրորդ զգալի համատա րած:
Խաւար մածեալ 'ի յանդընդ դոց·
ասէ փոխեալ լուսոյն 'ի բոց:
Որով եղև տիւըն գոր ծոց·
գիշերըն հանգիստ քընոյ արթ նոց:
Ծխըն երկնային յերկրորդ աւուր·
Մեկնեաց ասէ զջուրըն երկնա ւոր:
Եւ յերրորդին տունկ բեւըրա ւոր·
յորում և դրախտըն լուսա ւոր:

Կա

Կայլեաց զանկայն առէ 'ի լոյս.
'ի չորրորդին յանօթ նիւ թոյս:
Զարեգակնէ և ըղ լուս նոյս.
և զաստեղաց պարուն յօ դոյս:
Հրամանն առէ արարչա կան.
համ 'ի ծովէ կերկին կեն դան:
Զայնս որ 'ի յօդս են թևա կան.
և որ 'ի ջուրսըն լողա կան:
Զայն տիրական առէ ե հաւ.
առ 'ի սորին հողանիւ թեայս:
Երկնել յերկրէ զչորքոտա նեայս.
զանազանից կենդանեաց դաս:
Գօղեալ խորհուրդ առէ թա գուն.
երրորդութեանըն միա բուն:
Ա՛յ 'ի հօրս առեղծեալ մար դոյն.
առնել պատկեր նըման նո րուն:
Ձ՛էն ձառադայթ առէ փա ռաց.
զգեցոյց մարդոյն զանման կե նաց:
Զկինն 'ի կողէն արար հաստո ճած.
օրէնս եդեր պատուիրա նաց:
Անխեալ առէ առ 'ի չա րէն.
ընդ մեր պատիժն որ յարար չէն:

Եհան

Նշան խաբմամբ առ 'ի դըրախ տէն.
Էած յերկիրս յայս փըշե ղէն։
Յայն քան մեղաց ատէ չա րիս.
արկ ըզբնութիւն հողեղէ նիս։
Մինչ սահմանաց բանաւ երկ նից.
ծածկել ջըրով զորս 'ի յերկ րիս։
Նոյ յաղթի անդ ատէ ընտր եալ.
միայն գըտաւ իւրովքն ապ րեալ։
'Ի տապանին զոր էր գոր ծեալ.
յորմէ կըրկին երկիր լը ցեալ։
Շինեած ատէ աշտարա կին.
յետ այնորիկ յանդըգնէ ին։
Յոր խառնակեալ լեզուք նո ցին.
Ձեռամբ իւրեանց զայն քակե ին։
Ուսուցանէ աբրահա մու.
Թէ հաւատոյ տան հիմն ե դու։
Որով զնա հիւր ընկա լու.
և անեռեայ որդի ծը նու։
Զարեօք ատէ մարդկան որ դուոյ.
Լըցան աշխարհ պաշտամամբ կը ռոյ։
Բաց յակոբեան յայն ծըննըն դոյ.
որ յերկաթին մըտին հը նոյ։

Պրտուճեալ տապանն առէ զմով սէս·
եւ յակոբայ զարմին հան դէս:
Փրկել զնոսա աստուածա պէս·
յեգիպտոսէ սքանչելա պէս:
Զանայ առէ առ ինք ձը գել·
որըն զորդիս մարդկան փըր կել:
Մատամբն խըրով օրէնս դը րել:
եւ մարգարէս սէս առա քել:
Որդիկ առէ զազգըս մարդ կան·
զի ոչ պսաւ առնա դար ձան:
Մեծագունի կարօտա ցան·
հնարից դեղոյ բըժըշկա կան:
Սիրով առէ հայր առա քեաց·
զբանն ընդ մարմին միաւո րեաց:
Զոր եւ մաքուր կուսըն կըր եաց·
ծընաւ մարմնով որով փըր կեաց:
Վերնոցըն լոյս առէ մաք րից·
ծագեաց յաշխարհ այս սառը էից:
Նէ հալածեաց զխաւարն յէ լից·
ոգւոյ՝ փայլեաց լոյսն ամե նից:
Տայ առել բան ըղ ծայրա գոյն·
վասըն բանին խմնա լոյն:

Տն

Տեառըն փառաց խոնարհեն լոյն·
մինչև խաչի համբերեն լոյն։
Բամ՝ անեանեայ ձայնիւ՛ լի նի·
Թէ և ընութեիըն ձայն չու նի։
Թէ որ նընջեայն 'ի տապա նի·
նոյն ապառեայ զօրս 'ի բան տի։
Ցան ցընծութիւն մեզ քարո զէ·
զմիշտ կենդանութեան յարութե նէ։
Եւ՛ զյարութիւն մեր հաստա տէ·
նըմին նըմին յորժամ՝ գայ ցէ։
Իւսէ ըզ մեզ ընդ նոյն սի բով·
յօղեալ 'ի գըլուխն ամբառնա լով։
Այն որ նըստի ընութեք մե բով·
հօր ընդ աջմէ բազմեալ մարմ նով։
Փառայն անձառ լինի գու շակ·
որոց զնծ սիրենն յըս տակ։
Յորժամ մարմնոյն մեր ու նակ·
ծաղի յերկնից որպէս փայ լակ։
Քէն քի ձեռին իւ բով·
զմեզ յորդորէ խաչակցե լով։
Օլ և փառաց նորա յու սով·
հաղորդ լիցուք մաքրեալ հո գով։

Նո

Ա՛յրոդ մանկունք իմաստու թն.
տրէաք զայս բան ձեզ խրախու թն։
Երկնածորայըն գխտու թն.
և համայնից եղելու թն։
Բակերտ էին արարչու թն.
և փըրկական անօրէնու թն։
Աերոզք բանին խոհեմու թն.
զմիտըս սորին տուք քըննու թն։
Նէ՛ ճաշակէք համբերու թբ.
քան ըզ մեղու յայժ քաղցրու թբ։
Սակաւ է սա քանակու թբ.
և յողնախուամբ ունակու թբ։
՚Ի յիմաստնոյ ծանօթու թբ.
որք մտ դընեն մերձանու թբ։
Լ՛ին բանի բան դոհու թբ.
մատուցանեն փառաւորու թբ։
Օ՛նեբանէս յիշել մի դանդա ղէք.
որ զոճարձանայքըդ յայդո սէկ։
Տուք զփոխարէն զոր և պար տէք.
զաղօթըս սուրբս յոր պաղա տէք։

Ն

Նորին Բան Գովեստ Նեկտարեան Ա-
Նորահաս մանկունս Սուրբ Աստուածածնի՝ ՚Ի դէ-
ման այլ ու քերթից տառից:

Այրն սաւսմլին ըզքեզ տօնողայ·
հանէ յիմաստըս գերա կայ՝
Ներբողութեանըն մերձա կայ·
լինիս երեւք սահմանիք նո րա:
Բանըն բանից ՚ի քեզ բըղ խէ·
զկաթն իմաստից աղբեւցա նէ:
Ձեռին խորով վարդապե տէ·
ըզխոնարհելըն որդւոյ պատ մէ:
Գեղմըն զանձէ քեզ բեւր բա րի·
գրելով զիմաստս ՚ի տախտա կի:
Օձնա ա́րկ ՚ի քում պարանո ցի·
որ պատուճական է քան զոս կի:
Գուռըն բանայ քեզ գետու թն·
ըզ տաճարին իմաստու թն:
Բաղխեալ և մնւտ արիու թը·
մի արտաքըդ մնար հեղգու թը:
Նրկնաճորացըն տայ ցան կալ·
՚ի յերկրայնոցս ՚ի բաց դառ նալ:

Սւս

Ուսմամբ գրոց զբօսարձա նայ.
իմաստութեամբն ուրախա նայ։
Զարթուցանէ ըզ քեզ մա՛ նուկ.
Ճայնիւ հընչմամբ ոպ թըմ՛ բուկ։
Մի՛ յուսմանէ լինիր տաղ տուկ.
զի մի տաս վայ անձինդ յա տուկ։
Երանութեանց նախնի դո լով.
զքեզ հրաւիրէ դաւթեան եր գով։
Ու 'ի չարեաց հեռանա լով.
խորհիլ յօրէնս տըն սի րով։
Ընդ քեզ խօսի զայս բան կըր բատ.
'ի յանխըրատիցըն կալ 'ի զատ։
Զի մի՛ տընկեն զինքեանցն ա րատ.
'ի սըրտի քում որպէս ար մատ։
Թէ մա դընես ած բա նին.
իմաստութեան սողամն նին։
Ոչ կարօտիս իմա՛ւմ՝ խրա տին.
քանզի նոմա՛ խօսի հո գին։
Ժուժկալ լինիլ ասէ յու սում.
Թէ և տըղայ ասնուս յար բում։
Ջայեա՛ց յաւկլն որ 'ի քըրայ ու սում.
զի ծեծելով ասնու զմաք րուսում։

՚Ի նանրութենց ասէ դար ձեր.
և սուտ խաղօք մի՛ ըղձա գեր:
Ը՛նդ անմիտ մանկանց մի՛ նախանձեր.
ոչ իմաստնոց նըմանե ցեր:
Լո՛ւր արդ ասէ հօր քո խրա տու.
լեր օրինաց մօր քո հը լու:
Վարդապետին հնազանդ կաց դու.
յորմէ շահիս բան լուսա տու:
Խրատէ խաղալ ընդ ո՛ւ գը րոց.
մի՛ ընդ անմիտ ուըն տղայ ոց:
Եւ՛ ընդ բանից մեծ իմաստ նոց.
փոխան վիճմանցն ըղձար յե շոց:
Ծո՛ւլու նըման ասէ գի մաստ.
որ ՚ի յերկնից իջեալ է աստ:
Բա՛ց ըզհողութ քո զաստ դաստ.
ծըծել մըտօքդ լե՛ր պատ րաստ:
Կաթիլ միայն թէ առնու ցուս.
՚ի ջրոյն կենաց որպէս մե զուս:
Ո՛չ ծարաւիս ասէ յայժ մուս.
ոչ բատ գետոց բըղխես զա ռուս:
Հայեաց ասէ մանուկ և տես.
զինչ ՚ի տախտակըդ գըծա գրես:

Օ՜ի մոլեկալ դու նըման նեա.
գնելոս ոյ կրկէն զը ընա:
Զայնէ սա քեզ մանուկ ու չէմ:
Թէ ախոյեանք յուր ըզբանս խմ:
Ուսման զըրոց լեր մըտե ըեմ:
և բարձրանաս դու 'ի յեր կէն:
Պաշտար փառէ քեզ լուսա ճոր.
եթէ լինես մարդ մըտա ճոր:
Արթնեայ յիմաստս հոգե ճոր.
որով լինիս դու երկնա ճոր:
Ձեն ձայնաչել տայ ըղձան ձոր.
ըստ առաւաց բանին յար մոր:
Որով խրատս լինիլ ար գոր.
և աստուծոյ հաճոյա բոր:
Մտաւորանէ քեզ օրի նակ.
զորս 'ի մանկանց բարեաց ու նակ:
Ըզ զանիել մըտօք յա տակ.
զոր և ցանկայր նըմա հրեշ տակ:
Յիշեա առէ զմանկունեան և ըխա.
զաշակերտեալս զանիէ լխա:
Օ՜ի թէ այսս նըման մաք ըխա.
'ի հրոյ մեզաց ոչ այրե ցխա:

Նոյ

՛Նայեաց և տես առ դյալ ակէպ·
ըղ հրեշտակաց նըմանն 'ի դէպ·
Պաշեամ և դու զքեղ անձն ըէպ·
եղիպտական ախտին հան դէպ։
Շնորհեաց առ թէ ես սէ բող·
դու խնամոց լեր հետև օղ։
Որք առ խնամոյն փափա քող·
մինչև 'ի մահ եղեն ձըր նող։
Այլ դու առ մանուկդ 'ի բյա·
նըման առ ,քեղ զեղխե ա։
Որ 'ի մանկեակըն հըայե լյա·
եթող ըզանէր ըստորնոյ նյա։
Չարչարանաց առ հաւ բեր·
պանդխտութեն ժուժկալ դու լեր։
Թէ հարկանես մի երկնչ տեր·
փառս խնամողըն շահա բեր։
Պէն պատուէրն պարկեշտ լե նել·
մի զորովայնըդ խըձո դել։
Մի ըզգլխի ըրնաէ սի բել·
մի տարաժամ քերանդ ա ծել։
Զանէ հասցես առ չնոր հաց·
մի ծոյլ կենալ և դեգե բած։

Մի

Մ՛ի սիրեր զքուն զանգաղա նայ.
մ՛ի արթնութե՛ն ըզբաղա նայ:
Ո՛ւահեա՛ հանէ զքեզ 'ի բարձունս.
գընալ հոգւով ընդ իմաս տունս:
Թէ՛ զանձըն քո տաս 'ի ձըր գունս.
երգես յիմաստըս գերար բունս:
Սիրել առէ ըզնըխէթ ուս ման.
զխոհեմութիւն ասեմ և զջան:
Բայց զխորհուրդըս մըքրա կան.
որով հոգւըն զօրա նան:
Վարք աշխարհիս զայս ծանու ցեալ.
թէ է ներհակ ուսման ե֊ ղեալ:
Օ՜ի որ ախտի՛ զհոգւին զան գեալ.
նա 'ի շնորհաց հոգւոյն զա տեալ:
Տայ քեզ խըրատ բան հոգւե ճոր.
պահել զհոգին ըզգուշա ճոր:
Մ՛ի յոք հըպիլ արատա ճոր.
և մ՛ի ունիլ չար մերձա ճոր:
Բարունաբար վարդապե տէ.
քեզ ըզբարիս ուսուցա նէ:
Հնազանդ լինիլ ծերոց ա֊ սէ.
որպէս օրէնքըն պահան ջէ:

Յածումն առէ խոնարհա միտ.
լե՛ր առ ընկերն և բարե միտ:
Ե՛ւ ոչ հպարտ բարուք և ըբրտ.
Թէ և շնորհ ունիս յո գիգ:
Խեւաէ ընդ այս բանիս յար մար.
մի՛ շատ խօսիլ և վայրա պար:
Մի՛ ծիծաղիլ անկարգա բար.
մի՛ վիճաբանն լինիլ և չար:
Փութա՛ առէ վարժիլ ան դուլ.
զի մի՛ շնորհաց լինիս ա- մուլ:
Ե՛ թէ միտօքդ ես բութ և դուլ.
Ջանիէ զիմաստըն կեր և կուլ:
Քեզ համբերեալ այս բարե կամ.
որք մի՛ ուսմանն հարուն քեզ դան:
Քանզի ապտակ և դաւա զան.
յետոյ բաղում փառըս քեզ տան:
Նախանձելի մարդկան լի նիս.
Թէ զվերոյգրեալս 'ի միտ ու նիս:
Եկ բե՛ր մանուկ զունկըն քո յիս.
լուր և անսա՛ խնում բա նիս:
Բարուն լինիմ բըղխմամբ սըր տիս.
ուսուցանեմ քեզ ըզբա րիս:

Սիրեա՛մ զուսուցիչն որով պատո ճիս.
'ի յերկնայնոյն և 'ի յերկ րիս:
Երանելի և մեծ լի նիս.
Եթէ զերկիւղ տն ուսա նիս:
Սերդ 'ի բաց լե՛ր աշխար հիս.
և աստուծոյ սէրըն վա ռիս:
Ինձ լուր ո՛րդեակ հօր քո խրատ խիս.
և յուսմանէ մի ծուլա ցիս:
Եթէ 'ի յայս սէր բոլո քիս.
անանց կենաց ժառանգ լի նիս:

Նորին Տեառն Ներսէսի Մոկացւոյ Մեծի
Աղբանոյ:

Աանեղ անհաս կայ.
հայր գըթու թեանց
Ինձ ողոր մեա՛:
Բանդ 'ի հօրէ անձառ ծը նունդ.
որ մարմնացար 'ի յկս դը թա՛:
Գովեալ հոգիդ սուրբ ոյ.
որ նորոգող ես ողոր մեա՛:
Գոհանալս երրորդու թենդ.
երրորդութեն նը յկս դը թա՛:

Երկ

Երկնաւորաց և անմա հից·
բանիւք ստեղծող ինձ ողոր մեա՛:
Զազգըս մարդկան յօրինե ցեր·
ձեռամբ պատկեր քո յիս գը թա՛:
Էրանուհւոյ ա̃ծած նին·
որ ծնընդեամբն ինձ ողոր մեա՛:
Ընտրեալ մեծի կարապե տին·
մկրտութե̃ն 'ի յիս գը թա՛:
Թագաւորացն ընդ քեզ յեր կինս·
առաքելոյն՝ ինձ ողոր մեա՛:
Ժառանգողացն ըզկեանսդ անձառ·
աղաչանօքն 'ի յիս գը թա՛:
Իւրաքանչիւր քո սիրո ղաց·
մաքուր հայցմամբն ինձ ողոր մեա՛:
Լուսապսակ քոց վիճա կից·
հեղմամբ արեանցն 'ի յիս գը թա՛:
Խաչակցելոյն ընդ քեզ հոգ ւով·
պաղատանօքն ինձ ողոր մեա՛:
Ծառայելոյն աղբեր ջը րոյդ·
որքա՛ և զիս և յիս գը թա՛:
Կենաբարիդ չարչարա նօքն·
որ յաղագս իմ՝ ինձ ողոր մեա՛:

Ճար

Ճարմանք ծնօտի քո պատկեր ըլն.
'ի ծառայէն և յիս գը թա՛:
Զաղանօքն 'ի զլենուն բայն.
և եղեգամբն՝ ինձ ողբ մեա՛:
Պօղանջանօքն հայհոյու թեան.
և վարքն թքոյն 'ի յիս գը թա՛:
Ճշմարտապէս խաչելու թեամբ.
անպարտականդ՝ ինձ ողբ մեա՛:
Սածմամբ մարմնոյդ 'ի փայտ խաչին
որ բևեռօքն 'ի յիս գը թա՛:
Ցանպարտական կողին հաս մա՛ն.
արեամբ և ջրովն զիս լը ճա՛:
Նորոգելով 'ի հնու թե նէ.
կողէն պարտեալ հենն ադա մայ:
Շարժմամբ աճէն երկիր հի մանց.
անշարժութ՛ք քո ողբ մեա՛:
Որ զմարդկային հոգին յա ճանդ.
ետուր առ հայր քո յիս գը թա՛:
Զարչարանացն անարգա բար.
համբերելովդ՝ ինձ ողբ մեա՛:
Պատկա՛ռ փրշոյն ըզգլուշ մե ղայ.
բարձեր 'ի մէնջ և յիս գը թա՛:

Պահելոյ ժամն իմ 'ի ծառա   ճին.
զդառն և զվերջին՝ ինձ ողոր   մեա:
Ոսկին քաղցու մեղ արբու   ցեր.
մարմնով հարեամբդ՝ 'ի յիս գըթ   ա:
Ողբով եղար և արտասու   հօք.
'ի տապանին՝ ինձ ողոր   մեա:
Վերաբերեր քո յարու   թեդ.
զմարդիկ 'ի կենաց և յիս գը   թա:
Տէր ըզընութենս արձակե   ցեր.
և արձակեա՝ ինձ ողոր   մեա:
Բանեա զմարմինս իմ ընդ հողւոյս.
'ի գալըստեան քո յիս գը   թա:
Յընծայաց ընկերեալ յու   սով.
քոյին ծնընդեամբն՝ ինձ ողոր   մեա:
Խուսմամբ փառաց պըսակե   լոյ.
աղաչանօքն 'ի յիս գը   թա:
Փրկիչ յորժամ գայցես փա   ռօք.
զիս նորոգեա և ողոր   մեա:
Քեզ գոհութի՛ երգեմք ընդ   հօր.
և սուրբ հոգւոյդ այժմ յարա   կայ:

Նորին Տեառն Ներսիսի Բան քաղուածոյ Յառակացն Սողոմոնի. որ երգի յետոյն Գերեալ:

Մեղէն հոգւոյն 'ի նմ ա-
խաղաղուէն անուանն որքա:
Բարբառեցաւ իմաստութեամբ բ-
զորդիս խրատեաց ըզգօնութեամբ:
Գեղեցկագիր բանիւն 'ի կար գ-
գրիչ եղև հոգւոյն արա գ:
Գաւթի որդի մեծ քան ըզ մարդ-
մարգարէին ծծազար դ:
Երրեակ տառիւ մերայինը ե.
զմարդիկ յերկինս մակաղը ե:
Զգեստ արկանէ ողջոյն ըսհեն զ.
զհնազանդ լինելն հօր և հեր զ:
Էին չնորհօք պըսակ կայ է.
մանեակ ոսկի զպարանոց է:
Ըստ մանկական ախոյ նոցա ը.
նոյն և խոստումն յարակայ ը:
Թորմիեալ զհոգին առնէ զըճար թ.
'ի չանկանիլ դառն որոգայ թ:

Քա

Ժամանակեայ կենցաղըս յոյ Ժ.
ամէ, զանկեալս 'ի սմա մերու Ժ:
Իբրև երազ խոր գիշեր Ի.
կամ՝ պըղպըջակ ինչ կաթուած Ի:
Լայն ճանապարհըն հեշտեւ Լ.
տանի 'ի դուռ խորին ճանէ Լ:
Խոստացեալ մանկանցն 'ի յու Խ.
խրատ ընծայէ սա հոգեւու Խ:
Ծածուկ բարեաց խորհըրդածած.
միշտ 'ի յոգւոց ունել պատուէր Ծ:
Կենդանութիւն ապաւել հանմ Կ.
ոչ մնամեայ որ գէշատառ Կ:
Հայել մերձին յորն եւ 'ի մա Հ.
'ի սպառնալեացն երկեղ եւ ա Հ:
Ձայնըն հանան յայժ գերապան Ձ.
որով զայլեն մեռեալքն 'ի գար Ձ:
Ղօղեալ սարսեն զաւեղըն 'ի խաղ.
տղան տրկար ձայնիւ նըեա Ղ:
Ճառագայթիվ լուսոյն ձաձուն Ճ.
լուսին ճառագեղք ձեմեն զրճար Ճ:
Մեծին փայլմամբ չփայլեն այլու Մ.
մինչ փայլակէ լոյսն անպատու Մ:

Յոր

Յորժամ թռչին 'ի կառս ամպոյ յ.
արդարք նըման խիստ մարախս յ։
Նըշլին ծաղկի նըշան գարնա ն.
գունով պըճնելին փեկայքն արեա ն։
Շըջին կոծով գնացողքըն դար շ.
կամար մըղայն անկցին 'ի քար շ։
Որք 'ի բարձունս հայլին լուս ո.
աւիշին գողուն յահեղ բոց ո։
Չէ ախտանի արծաթըն յին չ.
և ոչ ոսկւոյն գեղ զարդարի չ։
Պարօղն անուէր հասցէ 'ի վէր պ.
պատկեր եօթանց դարուցս 'ի դէպ պ։
Ջըրոյն կենաց ստիպըն 'ի մէն ջ.
այն խորտակի աղեւըրըն մէ ջ։
Ռահէմ որըոցըն լուսա վա ռ.
գնացեն յերկինս 'ի տունն անձառ։
Սա մէջակին է խրատ մարդոյ ս.
յորժամ շարժի ախտակցըն բոյ ս։
Վերադառնայ ներհուն բանն վ.
երգէ զխմաստս երրորդ տառս վ։
Տիրականի մասին սա գա տ.
որ յերկրայնոց կըրիցս 'ի գա տ։

Րաբունական սիրոյն սիպտ ր·
կացուցանէ անմիջապս ր:
Ցընծալ երկրէլ ընդ հրեշտակաց·
՚ի յառագաստն օրհնողա ց:
Ւիւսեակ հարսին սիրով հիւսո ւ·
մարգարտայեւ և լուսատո ւ:
Փեսայն իջմամբ ցողատարա փ·
համբուրէ զախըլն լուսաս ար փ:
Քաղցր կոչելով յածակա ք·
յաննեւեթական տարեալ քաղա ք:

Ութերորդութեան տաւնի Ցեղանի:

Քաղցրադունի այս մաղթանք·
ցեալ հոգին խաճար մ ոք:
Փափագեցի յոյժ սրբատո փ·
Եւ որ ընտանեցի բարեաց ամէնո փ:
Ւիւրաքանչիւր բան կենատո ւ·
ակս ակս յաճաց խմ լուսատո ւ:
Ցընծամ հոգւով միշտ կարդացէ ց·
Թեպէտ և ոք ոչ եմ յախտի ց:

Րոսէ զմարմինըս հոգեւո ր·
զմիտըս զործէ բանից աղբիւ ր:
Տանել զանտեսն ամենագէ տ·
Հայել յանմնութ լոյսն ողջ գէ տ:
Վասն այնորիկ տաժանելո վ·
ձեռամբ ըզամ գրծագրելո վ:
Ստացոնած բարեաց յերեւելոյ ս·
ե յետ մահու յիշումն ե յոյ ս:
Ռետին քաղցու կենաց բարբա ռ·
պըտղաբերէ անմահ այս ծա ռ:
Ջերմ արտասուօք ջուր կաթէածո ջ·
՚ի լըսողաց հոսէ հոգւո ջ:
Պատան միրաց լինի և կա պ·
Թէ որ սրտին լինի պարա պ:
Չէ նախանձոտ ամ ուսուցի չ·
քանզի ձըրի է պարգեւի չ:
Որ ոք մըտացըն բերան ո·
դուռն ըզքանոյ այս հանձար ո:
Շնորհէ յառատ գանձուցն իւր ու շ·
խղով մարդէ ՚ի հոտ անոյ շ:
Նարդոս քրքում զմուռս ը հալէի ն·
կազմէ քաւիւք ղաւաքինի ն:

Յան

Յանդատանէ բերեալ խընկօ յ.
մեռելութիւն ախտից մարմնո յ:
Մերժէ 'ի բաց զախտըս տարտա մ:
գործովք բարեաց առնէ փարթա մ:
Ճառից սորա լսել պատշա ճ.
կենդանի ձայն հընչէ յական ջ:
Պանծար լուսոյ մըտաց նըշմա ր.
նեխեալ հողւոյ լինելով ա ր:
Ձիոց նըման մեծատանց սան ձ.
և աղքատաց՝ խնատից գան ձ:
Հաց հանձարոյ սորա անմա հ.
եկայք կերայք սովեալք 'ի մա հ:
Կացցէ 'ի սիրտըս ձեր յըստա կ.
խառնարանին անմահ բաժա կ:
Ծարաւեցայ բանիցս անբի ծ.
և տարփացայ դըրոշմել 'ի գի ծ:
Խանդակաթեալ սառ միջամու խ.
հասի յաճախ վախճան կանու խ:
Լըցի զըղձումն իմ անձկայե լ.
'ի սոյն ժամու վարժմամբ կըթեա լ:
'Ի ժամանակ յոյժ անբար ի.
մինչ գերմանիկն առեալ լին ի:

Ժամանեցին աշխարհի գոյ Ժ.
քրիստոնէից գոլով անոյ Ժ։
Թուեցին հայոց հինգ հարիւր ու Թ.
նաև ութսուն երկուք և ու Թ։
Ընտրեալ գըլուխ գըր հայկայն Ը.
գըրիգորիս պալհաւուն Ը։
Էր 'ի յաթոռ լոյս 'ի լուս Է.
շնորհօք լուցեալ 'ի քրիստոս Է։
Զարմ՝ և զաւակ հօրն աննխա Զ.
համանըման և ոչ նըման Զ։
Եղբայր էրէց գոլ յարգանդ Ե.
իմ՝ ներսիսի որ զայս երգ Ե։
Դարձեալ եղբարց երկուց ծընունդ Դ.
ըստ աշխարհի գոլ բարեմնուն Դ։
Գովեալ վասն իշխանն ասոյ Գ.
և զօրավար ընտրեալն 'ի կար Գ։
Բայց և ծնողաց հանդերձ մեր քեր Բ.
լեալ յիշումն յանուրն աներ Բ։
Ասար բանիս որ ողորմի Ա.
առ հասարակ մեզ և նոց Ա։

Նորին Ժողովողէ յանուան առաքելոց:

Սա՛ մարգարէ տեառ բան.
և իմաստուն յոյժ խոհա կան:
Սա՛ օրինակ է անոր ման.
սողոմոնի ճշմարտու թեն:
Սա՛ 'ի Հօրէն իւր սեպհա կան.
առնու ընթացն և դպաճա ռան:
Սայլէս և ատէրն իւր Հայրա կան.
նրատեալ յաւթուն տեա կան:
Ունի լինել այն Թագա ւոր.
երկուց կանանց նախ դասա ւոր:
Որև մխեռած փառակա ւոր.
եցյց զարեանքն մերձա ւոր:
Որպէս և տրն իմ՝ դասա ւոր.
խաչիւ զկչկանքն ըրբնա ւոր:
Որով կրքկին գայ աՀա ւոր.
դատել ըզսեռալս բանա ւոր:
Պամպարանխայլ շինեաց սա ճար.
այս սողոմոն խորանա յար:
Լուր երկաթոյ չՀընչեալ՝ 'ի քար.
լոյս օրինացն 'ի նմա բնա բար:

Հաճագոյն յոյժ քան զայս տաճար·
զառ 'ի կուսէն մարմին ա- բար:
Լերանց նշման անշարժա բար·
զեկեղեցւոյ կանգնեալ կա մար:
Ունել ունէր սա՛ սրբոյ լէ·
խաղաղութեան 'անուն բա րի:
Որով յաղթող բազմեալ նըս տի·
յերուսաղէմ որ յաշխար հի:
Ուստի և տէրըն մեր լի նի·
խաղաղութիւն որոց յերկ րի·
Ոչ մարմնական որպէս ա- սի·
այլ անմարմնոց՝ ճոխք 'ի մարմ նի:
Մեծափառագ անճջմամբ ըդ ցան·
տոփան գըրչոյն որ 'ի հա բան:
Մինչ զի ծագաց երկրի չը գան·
յիմաստութեան սորա համ բան:
Մեծ քան ըզսա՛ տըրն ասա ցան·
որով զհրեշտըն դատե ցան:
Մերյն փոխան ժողովս ան բան·
առ տըրըն մեր հաճոքե ցան:
Ոչ համեմատ երկրածը նաց·
բանն ոյ ըզնա՛ ա- սաց:

Ոչ

Ո՛չ 'ի նախնեաց թագաւո րայ·
ո՛չ յապարագայ բռնաւո րայ։
Ո՛չ մարմնական միայն փա ռայ·
կամ՝ հեշտութեանց անցաւո րայ։
Ունի զխնամս գերա պանծ·
զոր վերագոյն ծանեաք բազ մայ։
Նոյն ինձ ըզքանն ոծ ի մայ·
անզուգական գոլով նը մայ։
Նա՛ 'ի յերկրէս բառնա կայ·
որ՛ն 'ի յերկնից իջեալ ար քայ։
Նորին զխնամսն չափով տայ·
իսկ ինքն ունի զհօրն անխը նայ։
Նա կոչուեալ զոր եա նը մայ·
սա՛ շնորհըս տայ որք յաղա մայ։
«Սըմնաբար խորհուը 'ի նմին·
յայտնէ եւ միւս անուն նո րին։
Եկա՛յք տեսցուք զխնամս բա նին·
ըզմիտս անուեան ժողովո ղին։
Բամէ զհանճարըս սա՛ 'ի սմին·
զխնամութեանց ըզգլխա նին։
Սիրով զորդին խորհէ լին·
ժողովելով զամենե սին։

Նա

Եւ տեսանել զայս առ փրկ չին.
Ճըշմարտապէս ժողովս ղին:
Սարտուցելոցս աղդմամբ չա րին.
բերող զորդիսն խմիա սին:
Ի խորանի աստ բստո րին.
յերուսաղէմ հանէ մե րին.
Բայց և ըզշնորհս ածայ ւին.
զոր բաժանէ մասունս հո գին:
Աշակերտաց շնորհէ բա նին.
նորօք ծնընդոց ա՛ազա նին:
Ներսէս ծառայ անրգ մե րին.
հայցեմ առատ շնորհեդ կըր կին:
Սրբել զհոգիս յախտից չա րին.
տաճար առնել քեզ մերս տին:
Երրորդութեդ երրեակ ան ձին.
երգել միշտ փառս ընդ սրովբէ ին:

Թուղթ մխիթարական Տեառն Ներսիսի Հայոց Կաթողիկոսի՝ առ ոմն Իշխան սգաւո- րեան. Ի մահ որդւոյ իւրոյ պատանւոյ մեռա- նելոյ։

Աննման է յոյս ածոյդ ին.
քան առ բնոյս անսուտ բանին
Բայց որք բանան զաչս սրտ ախին.
այնք հաճոյով 'ի նա հայ ին.
Գանձեն զաննիւթ գանձն 'ի հողին
և ոչ զանկան նիւթական նին։
Գիտեն զաշխարհն զայն մի բին.
ուր ոչ է սուգ ոչ տրտմու թին։
Եթէ դու գիտես մեղաց մթին.
մարդիկ յուղարկ աչաց բը բին։
Զմնուկ տրդոյդ քո զբաղձա լին.
այլ ոչ զբաս կրակըծա գին։
Էրանելեացն քաղա քին.
ընդ բնակակից նայիս նո ցին։
Ընդ հրեշտակաց ծննեալ դա սին.
և անդրանկաց գրելոց յեր կին։

Թօ

Թագաւորից լոյս երա մին.
համապայծառ է պանծա լին:
Ժառանգ վերինին սեղ նին.
Ժառանգակից որդւոց նո րին:
'Ի գիրկս հօրն է գրգռե լին.
յոյժ գերադոյն անսա կին:
Այս աշխարհի հօր միած նին.
յեղբայրութիւն հրաւիրե լին:
Խորհուրդ մեծաւ այսու յու սով.
սթափիր 'ի սգոյդ ըմբռնե լով:
Ծանիր զքնութիւնս մեր մարմնով.
մահկանացու անդարձ վճ ռով:
Այց 'ի կանգուն օրինա կով.
զոր մեզ ետուն հարքն գը րով:
Հայեաց յարեւ արեամբ մա հով.
հօրն առաջի մեռանե լով:
Զեզ զարբահամ տեղ առնե լով.
զորդին տուեալին նուէրե լով:
Գամփառ մանկանց ողջակէ զով.
ըզմին ընդ երկս ընծայե լով:
Ճոխացելոց խորհին թը ռով.
եղբարց եօթանց նըմանե լով:

Սան

Մանկանց մօրըն շամունէ ով·
զօրս ոչ տայր ըրնծա րով:
Յիշեմ և զկեանքըն տապա նով·
ըզ մարդկան մահ մեռանե լով:
Նոյն 'ի յերբեք օր յառնե լով·
և մեզ եա յոյս նըմանե լով:
Թէ՛ և զբանկեալս նորոգե լով·
յանմահութե՛ն փոփոխե լով:
Որք հէնց տաղանդ պատճէրա նով·
շահէն ըզգործոյն հաճա տով:
Զորք որ չարեայն են գործարան·
յառնեն 'ի մահն անապա կան:
Պատրին բացոյն անշիջա կան.
ուտին որդանյն որ անմահ ձան:
Ջերմ արտասուաց կարօտա նան.
որ անօգուտ է յետ մահո ճան:
Ոսամ փարուց հեռաց ցան.
վասն այնորիկ անդադար լան:
Մէ տրդայն ոչ լալոյ ձայն.
այլ երգ խընդման վայելչա կան:
Ա՛ն որոյ զդոյնըն տրխուր կան.
ըզանաւ ըզգեստ 'ի յանձնէ դ հան:

Տըրտ

Տրտմական կիրքն տայց փոխձան.
զսան արտասուք ձեր և կա կան:
Բանեմ զերկուՆըս թախծա կան.
զոր մեզ մանկանըն ձեզ ծը նան:
Ծայց զակամայս կամայա կան.
տալ սներծողին Նըէկա կան:
Իբեծեալ մարմնոյն որ 'ի սա պան.
ծանիր դշոպին յերկնից խո րան:
Փառօք փայլէ յարքայու թէ.
ծագէ Նըրմին արևա կան:
Քեղ մխիթար սակայն այս բան.
չափով տառեցըս Հայկա կան:

Այսեայց զոր ես քեզ թաղնաբար.
Հայրըն դըլթած և բարե բար:
Եհան զորդին քո յերկրէ չար.
'ի Հրեշտակաց բիւրուցըն պար:
Բենական լուսոյն ան ձառ.
Հուալ և տեսող ըղնա ա_ բար:
Մերէ որ զայն խրրատա բար.
անցէ զորդին ընդ ունա բար:
Եցոյց զորդին ձեր գերա փառ.
օրհնել Նորմա գինըն անգա դար:

Սրբոյն որ անդ համագու մար․
և ընտրելոցն հաւա սար։
Դրբերանց ձեր գոհա բար․
փառաւորութի՛ հայցէ ան ձառ։
Երրորդութեան տուք ըզ փառ․
այժմ և յաւէտ և անս պառ։

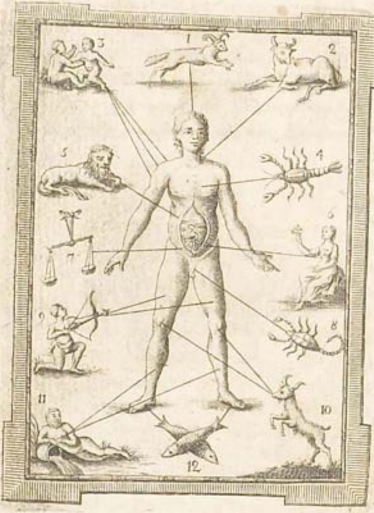
3
1
2
5
4
6
7
9
8
11
10
12

Նորին Տեառն Ներսէսի Կլայեցւոյ՝ յա-
ղագս Ծննդեան և զարդարոյ նորա.
Բանաստեղծեալ ՚ի դիմաց նորա. ՚Ի չափ եր-
կրաչափական դասաւորեալ ոտից. ՚Ի ներքոյ առն
Ճէժէկայեան և ասպուղակետն՝ Մեծամը
անձնն:

ԵՄՆԳԱԿԱՆ ԳՈ
լով բանիւ և սերընդընական.
՚Ի յանեղէն ծրգեալ կամաց անժա-
դակեան:
Ընջըրպեանմ զջուրսն մերձն և
զնեւրընական. որպէս պատմէ զինէն
մովսէս նմարան.
Ես եմ միջոց ընդ անմարմնոյս և
մարմնական. ունիմ առ իս յերկուց
բնութեանցըն յատկական:
Ըստ անմարմնոյ ոչ ՚ի ձեռաց շօշա
փա

փական. և ըստ մարմնոյ գոլով ա-
չաց տեսողական։

Աիտատրը եմ միագունդ համանը-
ման. հինգ երորդ ծածկոյթ քառից
որոց ծրման։

Անքանակ եմ և չափից անչափական.
այլ և Թըրզանէ միով չափիմ Թէ ոչ
մարդկան։

Պարունակող եմ անզգայնոց և զգա-
յական. պարունակիմ յայլմէ վեհէ
անտեսական։

Բոլորակ եմ կիսագունդ որպէս խո-
րան. բնութիւ կայուն անձամբ շար-
ժուն անշարժական։

Հիմն և աճարտ եմ դայութեց այս
նիւթական. անդունդք 'ի խոր բար-
ձունք 'ի վեր մինչ վերանամ։

Ոչ ունի անդունդք ոմըն բարձունք
անփոփոխական. զի չեմ կայուն ես
մէջտ 'ի նոյն այլ շրջական։

Այլ որ անդունդք նոյն և բար-
ձունք են վերինքն. և որ բարձունք
նոյն

նոյն և անդունդք բատորնականն·

Շարժիմ յաւէտ թռուչիմ արագ ան
հատական. 'ի շարժմանէ թարթել
ական մի չկայանամ:

Տանն եմ մեծի ձեռունյարկի պարա
ձղական. ոչ յեցեալ յինչ ոչ սիւնք
նեցուկք պարարառնան·

Քանզի ձրգեալ զիս և պարզեալ
որպէս վիրան. ոչ պրնդելով լարից
հնարիւք այլ միայն բան·

Ժամանակաց երկարութիւն ես ոչ հր
նանամ: և 'ի գունդս պայծառութեն
չաղեղանամ:

Նոյն եմ աչաց տեսողութեն բազմա
ակցան. միշտ հայելով ոչ վրշտաց-
նեմ կամ ձանձրանամ:

Հողմոց հնչմանք ոչ տատանեմ այլ
կանդուն կամ: յորոտմանէ ոչ սասա
նեմ այլ զօրանամ:

Քանզի 'ի ծոց եմ են սորա երրու
ծընան. և ըստ կամաց իմոց շարժին
չեն ատրաստամբ·

Ես եմ պատճառ երից սեռից կեն
դանութեան. օդականաց՝ երկրաւո
րաց՝ և ծովականաց։

Նոցին մահու դարձեալ լինիմ ես
դերեզման. և յարութե՛ն միոյ ընու
թեան որ բանականն։

Փարթամութե՛ն ամենայնի եմ պա-
հարան. որ պատուականք և պան-
ծալիք են առ մարդկան:

Ժամանակաց ամենեցուն բաշխողա
կան. ոմանց նուազ ոմանց բազում
անուրբս տամ։

Ո՛չ 'ի յիմենէն այլ 'ի վերուստ բա-
ժանեցան. այն որ զհետ զօղուածն
տայ որդւոց մարդկան։

Ունիմ առ իս պայծառատիպ մի կար
կեհան. եղեալ՝ի լանջս ըստ վակա
սին ահարօնեան։

Փեսայօրէն ջերմամբ սիրոյ յոյժ բղ
ձական. զիրկս արկանէ հարսին իւ
րոյ խոնաւութե՛ն։

Իսկ առ գիշերբք սովորականայ
րեւ

բիւրեղանման. որ միշտ ածէ և ներ-
ճայի Հնդկաստան։

Չափէ ըզԹիւ ժամանակաց որդւոց
մարդկան. զոր և քընարըն տասնա-
գի երգէ ԴաւԹեան։

Ոսաւորեալ գիծին խոնաւ և հիւ-
Թական. միաւորեալ յամեմնուԹի
կիզողական։

Յորոց խառնից գոլ համայնից ծը-
նընդական. բուսոց տընկոց և ըզ-
գայնոց որ շընչական։

Յես ընդ սոսա կանԹեղք եօԹն
են 'ի վառման. որ մօրըեալ տան
անմոլար իմաստ մարդկան։

Ունին յինքեանս ըզԹիւ աւուրըն
արարչուԹեան. և ըզխորհուրդ եօ-
Թանց դարուցըն կատարման։

Է և քաղաք յիս պանծալի պարա-
գրական. յոր աշտարակք կենդանա-
կերպք երկոտասան։

Որք են եօԹնից մոլորակացըն կայ-
արան. 'ի մըտանելն ազդեն կանուխ

ընդ վաղորդեան։

Ոմանց բարի տեսն զխօսք և խոս-
տմանն. այլոց ընդ չար թէ լինիցի
խօսին ըզբան։

Նա զի լինի և կատարի զոր խօսե-
ցան. է զի սխալօղ և ընդունայն
բարբառեցան։

Նա՛ այսր իբր պատճառ է յոյժ խոր
հրրդական. զոր ասասցուք փոքր
իշատէ լսող ունկան։

Զի թէպէտ են յանկենդանեաց
նորա ձանրան. սակայն շարժմանն
անձանց ունին ինչ ազդական։

Ոչ 'ի յինքեանց ընդդայութեց զօ-
ղուայրն տան. այլ 'ի բանէն որով
երկինք հաստատեցան։

Նա՛ չեն զարմանք բարբանչելեաց որ
յոյս փութան. թէ 'ի շարժմանց
սոցա լինին նախ գիտական։

Զի թէ անբանք յոյս էակալ և ընա
ձրեցան. և յարմարոց տանէն աղ-
ղամբն գիտութեան։

՚Ի կերպարանս աղջի աղջի տալով
նըշյան. ծանուցանեն բանաւորաց
զառաջիկայն։

Նաև ջըրոյ բնութեն կրկին որա-
կական. արբուցանել և ողողել բնա
հորեցան։

Ըղնոյն և հուր ներհակարար բե-
րէ յինքեան. լուսաւորել և հրդե
հել յիւր զօրութեն։

Միով բարի և օգտակար ներգոր-
ծեցան. միւսովն չար հապականել
ունակացան։

Ոչ թէ ինքեանք յոր և կամին փո
փոխեն յայն. զի անըզգայք չունին
բնութիւն փոփոխական։

Այլ որ ըստեղծ եդ 'ի նոսա զայս
բընական. և չէ հընար լուծանելոյ
բաց յիւր հրամանի։

Արդ թէ փորձունք 'ի յեղելոց հա
ստատացան. զի նախադէտ լինիլ ին-
քեանց պատրաստեցան։

Չէ անտեղի զայս խմանալ թէ կա

դեցան․ զարդ իմ պայծառ ունել
խորհուրդ իմացական։

Բայց որ միայն կրթեին ուսմանը
սովորական․ և ըզգենութի մըտացն
ունեին անմաքրական։

Աղօտագոյն նըրբից շարժմանց ոչ
հըմտանան․ վասն այնորիկ խօսին
յոգունըս սխալական։

Եթէ ըզմեզ ծածկոյթ լուսոյ մը
տայ տեսլեան․ որք են մեղաց հոյլք
և զբաղմունըք նանրութե՛ն։

Հողմով հողոյն զայն անձէին հա
լածական․ և ըզհողին հողոյն մա
քուր սուրբ բնակարան։

Արտաքոյն աչս ունելով տեսողա
կան․ տեսանէին զիմոյ շարժմունս
անվրիպական։

Ոչ նախնեացն այնք որ հասին այս
գիտութե՛ն․ ՚ի հեշտութե՛նց մարմնոյ
՚ի բաց որոշեցան։

Այլք ՚ի կարաս մըտանելով առանձ
նական․ այլք յանապատըս բնակէ-
ին

են ձրդնողական։

Ու՛ ՚ի տառողէն ամենեցունց ողոր-
մութեն. պաղատեմ բանալ զմեզոյ
ը դդրախտական։

Որոց շնորհեր զխմաստութեն զվե-
րական. խառնելով ծածուկ ընդ կըր
թութեան նոցին և ջան։

Պարգեւայ՝ է այլ պատճառ լինիլն
սխալական. ՚ի թայլ տալոյն բարի
կամացն արարչական։

Ո՜վ մի զասա կարծեն տրեօղ այս
զխտութեն. և յարարչէն խրեանց
լինելն մոլորական։

Նա խմաստնոց մտացն և այս է քըն
նական. թէ էր տրեալ առօք ի-
մաստս այս խոհական։

Բանդի յորժամ աստուածատեղծ
ըն մարդն ազատ՝ կորոյս մեզօք ըղ
շնորհըս հրի և տիրական։

Ողորմելի որդւոց նորա թըշուառա
կան. ՚ի յարարչէն նրէալ խմաստ այս
շնորհեցան։

Նա

Նախագուշակ լինել մարդկան չար պատահմանն. զի աղօթիւքն տա՛ նա փրկելն 'ի փորձութենէ:

Ով նորա որ արուեստս այս հրամ տացան. ըստ այսմ բանի յայտնի լի նին զայս խոստովանն:

Թէ չէք հրնար 'ի փորձութեանց որ մարդոց գան. փրկել ուժք քան աղօթիւքըն մաքրական:

Ով երազք որ 'ի յանուրջ զարհուրա կան. պաղատանօք տա՛ 'ի բարիս փո փոխեցան:

Զանմիր և զայս ծով իմաստուն և խոհական. զի այս արուեստ հաւաք էր 'ի տաճն արքահամեան:

Նաև մաղթեա և ոչ բնարեալք յայս վարժեցան. զհոգս զըննել ամենի մասան արարչութեան:

Բայց ոչ մեղար ատատելոք խաբո ղական. այլ ճշմարիտ յստակ մի տօք և մաքրական:

Որպէս գրէ պօղոս 'ի թուղթն

հաւանական. Թէ զարարիչն արարա
ծոյք մարդիկ ծանեան։

Նոյն հեթանոսք 'ի յայս մոլորեցան.
և յարարչէն զգործս մերժել ժը-
պրհեցան։

Վասն այնորիկ լուսոյ մըտաց խա-
ւարեցան. և յաղձատանըս պառա-
ւանց գոլով սնկան։

Թողին առնել զխնամըն հոգւով որք
խաբեցան. և զոր սկըսայ դարձայց
յիմացըս գովասան։

Են և սկուէք յիս պատուհականք և
բազմազան. ոմանք նուաղք և այլք
պայծառ բոցանըման։

Յաչըս մարդկան են յոգնակի և ան
թուական. բայց յարարչէն 'ի թիւ
անկեալ անուանեցան։

Որք օրինակք են արդարոց 'ի յա-
րութեն. զի կէսք նըւաղ՝ այլք առա-
ւել պայծառանան։

Կայ մի խմաստ ծածկեալ ընդ
խորհրդական. որ խմաստնոց է լաւ

լեաց հաճանական ։

Ո՜վ թէ եօթնից թիւ աստեղաց մո
լորականն է օրինակ այսմ աշխարհի
որ անցական ։

Եօթն անգամ շրջապատեալ այս
հազար ամ․ անիծն 'ի գուբ ընկղ
մելով յետ կատարման ։

Իսկ բազմութիւն անմարմնոց որ ան
շարժ կան , յութերորդի անթիւ
դարուն որ յաւիտեան ։

Յորում ոչ ամք և ոչ ամիսք են
թրճական․ ոչ ժամանակք և ոչ մա
սունք ժամանակեան ։

Ո՛չ հազարաց շրջապատումն բեւր
անգամ․ և ոչ բիւրուց բիւրապատիկ
բիւր հազարեան ։

Ո՜վ ի մի օրն այն է անէրեկ և անխախ
ճան․ հանապայծառ և անպատճեր
արփիական ։

Ո՛չ կարօտի աշխարհ սա տիւ արե
գական․ և կամ լուսնին աստեղք 'ի
լոյս գիշերական ։

Զի լուսաւորքս յերկնից լուսոյն
խաւարանան. յորժամ ծագէ լոյսն
անմատոյց աստուածութեան։

Եւ փոփոխի այս աշխարհի կարգ ա-
մենայն. 'ի հնութենէ նորոգելով
որպէս գրեցան։

Ես գալարիմ՝ ուր կոնդակ կտակա
գրեան. կամ մագաղաթ յորժամ 'ի
հրոյ հատ մերձենան։

Զի վարագոյր եմ՝ աթոռոյն արքու-
նական. որ քան ծածուկ է յաշխար
հէ այս նիւթական։

Եւ մինչ կամի յայտնիլ ծածկեալ
լոյսն էական. բառնան 'ի բաց զիս
սպասաւորքն աննիւթական։

Գայ իջանէ մեծ թագաւորն ահե
ղական. յայտնի անեղն էից հա-
նուրց որ եղական։

Յարուցանէ որք են մեռեալք 'ի
գերեզման. նստի յաթոռ աստուածային
դատողական։

Տալով բարեաց զանձառ բարիս
յար

յարքայութեն. չարայն ըղձար հուր
գեհենին միշտ յաւիտեան։

Յայնժամ և զես նոր նորոգէ զար
մանաղան. և զլուսաւորս իմ պանծա
լի յոյժ հրաշական։

Ոչ ՚ի պիտոյս շրջագայից որպէս և
այժմ. զի անդ մի աւր ոչ գոյ գի-
շեր հաստատական։

Նորոյ երկնից նորոյ երկրի որք նո
րանան. տարերց քաւից որք ընդ
նորօք պարփակեցան։

Զի ակն ունին որք ընդ գրկաւն
ծառայեցան. յազատանալ գկլոյն
ինքեանց ազատութեն։

Որդ ըստ բանի նը սաղմոսայն եր-
գոյ դաւթեան. զգործս արարչին
իմ խօսեցայ ես որ անբան։

Երկինք պատմեն զգործս արարչին
յոյժ լուսելեայն. և զարարածս հաս
տատութիս անձայնական։

Ընդ որս և ես որ սպասաւորս եմ
բանական. զոր ՚ի գինմաց երկնից
գրե

դրեցի սակաւ զայս բանս։
Նայիմ յերկինս և նկատեմ զայս
ամ: և փառըս տամ անեղ բնութեն
արարչական։

Նուէր Աղաւթից Տող Ներսիսեան Անուան
Նախադասեցէ զրուցյ։

Միշտ էիր անեղ բնութիւն
բնածօրեցան. անեղեդ ան-
մահութին հետևեցան։
Խորին խորհուրդ անճին անուն պար
փակեցան. և որդւոյդ ծընելութին
ոչ ճառեցան։
Ի հօրէ բղխումն հոգւոյդ ոչ քըն
նեցան. և համան յորդւոյ առումն
ոչ պատմեցան։
Թէ զի արդ երբեակ և մի գոլ ծա-
նուցան. բայց թէ զինչ է քո բնու
թիւնդ ոչ յայտնեցան։
Արարածք պատմեն ըզգործս որ էա
ցան

ցան. անմարմինք և մարմնականք որ
գոյացան:

Բոլէից քառեկ տարերք որ տար-
րացան. սերբեկք և հակառակք որ
միացան:

Բարձրագոյն հոյլք անմահից որ բոց
հրացան. հրեշտակաց դասք իննե-
բեակ հոգիացան:

Ժամուց մեր ունող յինքեանս լոյսք
այլ ցուցան. եօթնեկի մոլորակաց
որ կարգեցան:

Իսկ վերինք յոր անմոլար զարդ կա-
ռուցան. կենդանիք երկոտասանք
անուանեցան:

Շարունակք անշարժք շարժուն շա-
րադրեցան. յոր մոլարք ոչ մոլորեալք
մոլորեցան:

Կառուցեալք անշարժ բնութեամբ
բայց շարժեցան. շարժելոյս ազգեն
շարժումն յոր փոխեցան:

Ընդ նոսին բաղդականքս հաստա-
տեցան. սեռք և ազգք եռաստորոհին

որոշեցան։

Նոյնք 'ի յօդս օդապարիկք որ պարեցան. երկրաւորք և ծովայինք բաժանեցան։

Կենդանիք ամենեքեան որք սերեցան. քում աջեղըդ հրամանաւ նեք գործեցան։

Ադամեան սեռ մարդկային որ ըստեղծեցան. 'ի պատկեր աննըմանող յօրինեցան։

Լուսատեղ զարմանազան նըկարեցան. երկնաւորն և երկրայինըս զուգեցան։

'Ի դըրախտի անմահութենըն տընկեցան. 'ի պըտղոյն մահու կերան և մերկացան։

Նորին ադամ հնոյն ադամայ որդիեցաւ. 'ի կուսէն ած և մարդ նոր խառնեցաւ։

Երկակին անձառապէս յօժ միացաւ. և ընութեն երկոքանչիւրն ոչ շփոթեցաւ։

Բաժանեալքն 'ի մի յուսոյն բնութենց չբաժանեցաւ. և յերկուսն միուն
ոչ քակտեցաւ:

Այս ա͞ծ նոյն է և մարդ որ մեզ ցուցաւ. 'ի յերկրի 'ի մէջ մարդկան
մարդ շրջեցաւ:

Իջ յաշխարհ և 'ի հօրէ ոչ մեկնեցաւ. եւ առ հայր և յաշխարհէ ոչ
հեռացաւ:

Այս 'ի խաչ վասն ադամայ բևեռեցաւ. ճաշակեաց ըզմահ մարմնով
զոր ըզգեցաւ:

Իր ա͞ծ նոյն էր և մարդ որ խաչեցաւ. դնոցն 'ի կեանս եղեալ 'ի մահ
կամաւ արբաւ:

Օ՛ չի անմահ բնութիւն իւրով ոչ մահացաւ. այլ իւրով մարմնով մեռաւ
մահկանացուաւ:

Ըզմեռեալ դուռըն դըժոխոց խորտակեցաւ. յորժամ էջ 'ի նոր տապան
և թաղեցաւ:

Յարուցեալ յերրորդ աւուր որպէս

գրե

գրեցաւ. մատեան առաքելոյն ե-
րեւեցաւ։
Այն յերկինս ող և էջ նամ վերա-
ցաւ. ընդաջմէ ծնողին խուրդ նոյն
բազմեցաւ։
Բոյց գոյցէ ունձաւ փառօք որպէս
ցուցաւ. ՚ի յերկուցըն հրեշտակաց
մինչ համբարձաւ։
Եկէ փող մեզ յարութեն զոր խոս-
տացաւ. դատաստան յաւիտենից որ
ծանուցաւ։
Նմա փառք այս յաւիտեան յոր
ընթացաւ. և անկէտ յաւիտենին յոր
կայացաւ։

Ըստ աստու:Թիւն ներբաղա կան.
Դատուք ձայնեալ մինչ ի վախ ճան.
Ըստ որ ցուցեալ որդւոց մարդ կան.
Միանգամայն հարց պարտա կան.

Շարադրութիւն Հռիփսիմեանց Վկայաբանութեան ամէն Հայաստանեայց ... և Մարտիրոսեանց դարձ՝ ՚ի ... ՚ի ...։ Սա ա-
... Ներսէսի եղբօր Կաթողիկոսին հայոց Տէր Գրիգորիսի՝ ... ... ։ Ի
համեմատութեան ... ...։

ՊԱՐՏԱԿԱՆ ԶՕՐ
է որ դի.
հատուցանել ըզփառս ծնո ղի։
Եւ անդրադարձ փոխարի նի.
բաղում երկանցըն պատշա ճի։
Ուստ աւկայն ոչ վարկ պարա գի.
այլ զօրութք և ըստ կար գի։
Օրէ է և այս ըստ օրի նի.
սոյն տասնեակ սաղմո նի։
Ի ծննընդեան անդրա մի.
վրձիս հատուցանել թէ կարըն չի։

Խոկ

Իսկ հնազանդեալըն զաճա — կի.
սահման եդիր նա ըզգա — րի.
Քանզի երկրորդ յետ արար — չի.
ծնելոյ ծընող պատճառ ա — սի:
Սյան պարտիկ ոչ յիշե — ցի.
զանկարգութիւնն յամենոյ — նի.
Զորդխութեն յիմաստ բա — նի.
վասն անկատարըս հաստ — կի:
Զի հրահանգից վարժարա — նի.
չեմ տակաւին ներկուռ բա — նի:
Յաթենականըն քաղա — քի.
զանձս խմատիւք ոչ կըրթե — ցի:
Ուր լըսարան պըղատո — նի.
և չափ ոտից հոմերո — սի:
Ուր ստորաղօղն արիստո — տէլ.
տասըն բանիճ գըրօղն — էի:
Ուր հօյլք ամէն հըռետո — րի.
ժողովարան ճարտասա — նի:
Ներհըմտութիւն քերակա — նի.
բայց քերթումըն քերթո — ղի:
Զորըս գիտել նախ պատշա — ճի.
և ստա ապա ձեռնարկե — լի:

Ո՜ զի լինէին այս է հե ռի·
տարաբերբերիմ յամենայ նի։
Ո՜ թէ զի՞մոյդ սիրանակ ցի·
և կամ մ՞ոյէս վրձարես ցի։
Սակայն եղեալ եմ 'ի մէջ տի·
զառատածիլքն որ հօ դի։
Ըզ տու՛օղ վերինքն պարգե ի·
և ըզ գիբչեալքն յիսու սի։
Զի տացէ արմատ բա նի·
ինձ ներխսխի անարժա նի։
Սկըսանելով 'ի յայս տա ռի·
'ի նախահարան իմ ըստ աղ գի։
Թէ ոյք էին և կամ ուս տի·
և կամ յորում ժամանա կի։
Ո՜ մանկադրել 'ի քարտե զի·
զառ 'ի նոցայն գործեալ ի բի։
Զամանց պատմել յոյժ գովե լի·
զարիութիւնքն պանծա լի։
Զամանց ձոնել զգործ անբա բի·
և զխօտ անունան 'ի յաշխար հի։
Զի որ բարութն է բաղձա լի·
առ 'ի բարեաց նախանձ շար ժի։

Ե՛ւ որ չարին խընամ՝ տա   նի·
յօրինակաց աստ կըշտամ՝   րի:
Զ՛որ կարծառօտ և բատ կար   դի·
շարադրեցից 'ի յայս տա   ռի:
Ըզվերծանօղըդ մաղթե   լի·
դեր քան ըզկարըն չխընդըրե   լի:

Վերադառնալէն Նոյին՝ ըստ հոգևոր․ ուսէր 'ի վերուստ:

Սատանօր սկըզընածօ   ըեալ·
քանխս ըզբանն ըսկիզըն եղեալ
Բանն որ ընդ հօր է էա   ցեալ·
անյեղապէս գոլով ծը   նեալ:
Ոչ ժամանակ անդըր մը   տեալ·
ոչ 'ի ծայրս իւր բաժա   նեալ:
Ոչ նախնական գոյին առեղ   ծեալ·
ոչ պատճառակցօք դերազան   ցեալ:
Այլ միածին որդի ծը   նեալ·
լոյս 'ի լուսոյ հօրէ ծա   գեալ:
Յորմէ և կեանքն աղբերա   ցեալ·
'ի նոյն հօրէ հայլին բըղ   խեալ:

Երբ

Երրորդութեան անձնաւո րեալ·
յածութեն մի հաւա քեալ։
Ըստ երեսաց տարորո շեալ·
բնութեան անքակ յայժ միա ցեալ։
Ոչ արարած գոյ անդ թը ճեալ·
և ոչ կրտսեր որ ծառայ եալ։
Ոչ բարձրութեան որ մեծա ցեալ·
ոչ եղ և էջս աստիճա նեալ։
Ոչ յերերաց որ արա րեալ·
ոչ ’ի փոքունց յառաջա ցեալ։
Ոչ ’ի միմեանց աննըկա տեալ·
այլ համասար հաստատուն է ղեալ։
Ըստ ’ի յորդւոյ հայր ծանու ցեալ·
զորդի միայն հայր գիտա ցեալ։
Եւ ’ի հոգւոյ նորին քըն նեալ·
և նոյնք ըղնա հետազօ տեալ։
Բայց արտաքնոյս անմոլ ծածկեալ·
և գիտութեան դըրունք փա կեալ։
’Ի որոմելեց չէ խմա ցեալ·
’ի քըոմելեց անհաւն է ղեալ։
’Ի հրեշտակաց անհըմտա ցեալ·
’ի սարոնայնոց անհաս է ղեալ։

Ըստ

Աստուածախօսըն վըկայ եղաւ.
որ 'ի վերուստ որոտա ցեաւ:
Թէ զԱծ չէք ոք նայե ցեաւ.
և քան բնութեն ըզնա տե սեաւ:
Բայց միածինըն մեզ պատ մեաւ.
այն որ 'ի ծոց հօր բընա կեաւ:
Սրով երկինքըն գոյա ցեաւ.
և աշխարհի սիւն հաստա տեաւ:
Յորմէ երկրորդ լոյս սըրա բեաւ.
'ի յառաջնոյն աղբերա ցեաւ:
Որք են հոգիք հարկաւո րեաւ.
և 'ի սպասու միշտ առա քեաւ:
Սրով երրորդ լոյսն բաղե ծեաւ.
քաոսից տարերքըն բաղկա ցեաւ:
Օ՝ որ խորհրդեամբըն պատկե րեաւ.
և իւր ինքեան կերպարա նեաւ:
Յանմահական դրախտին և՝ դեաւ.
'ի յադենի զոր էր տըն կեաւ:
Իշխանական կամօք պատո ճեաւ.
և պատուիրան զուննկըն ար ճեաւ:
Իսկ արուսեակն առա՛ծօ տեաւ.
որ յամբառնալըն խաւա րեաւ:

Ընդ.

Ընդ պարգևին մեր մախա ցեալ.
զոր յարարչէն էր ընկա լեալ:
Ջանանական բան ընծայ եալ.
'ի ձեռն օձին գլխնըն խա բեալ:
Ընծական փառօք պատ րեալ.
զբանալ աչացըն խոստա ցեալ:
Զոր դառնութենըն ճաշա կեալ.
յանմահական կենացն ան կեալ:
Նախ թըղնեաւէն այնու սփածեալ.
ապա զմաշկեակն եղեն զգե ցեալ:
Յարփիափայլ վայրէն ե- լեալ.
և 'ի յերկիր մահու ա- ծեալ:
Յոր անձեցեալ և ուռձա ցեալ.
որդի ըզհայր փոխանոր դեալ:
Երկիր ծննդեամբ մարդկան լը ցեալ.
և յընդ հանուրըս ծաւա լեալ:
Որոյ 'ի դէպ թէ զըրչա ցեալ.
զյանցանըս հօրն ապաշխա րեալ:
Իմ թողութեն մեղաց հա սեալ.
և 'ի յադէն դառնայ դար ձեալ:
Այց յանկական ախտիւ զեղխեալ.
և 'ի մարմին զհօգին փո խեալ:

Մին

Մինչ և եղեն ջուրք հեղեղ դեալ.
և սահմանաց երկնից բա ցեալ:
Զաշխարհ ամէն խորտաու դեալ.
և զամբարիշտսըն սատա կեալ:
Այլ տապանին ապրեցու ցեալ.
զորս 'ի յինքեան էր ամփո փեալ:
Ընոյ որդւոյքն խուռնք մր կեալ.
որք ոչ զողխուրն մեռու ցեալ:
Որոց ցեղեալ և տարա ծեալ.
և վերըստին աշխարհ շի նեալ:
Ըղձ ըստ ազգի զոյ բաժա նեալ.
յորդւոյն խորոյ զոր էր ծը նեալ:
'Ի սեմայ երեր սե րեալ.
եբրայեցիք են անուա նեալ:
Ուստի փրկիչըն մեր ծը նեալ.
յաբրահամեան տոհմէն յայտ նեալ:
Եւ 'ի քամայ քանան ե լեալ.
և զանիծից մասն ընկա լեալ:
Որոյ ծընունդքըն խառնա րեալ.
առ 'ի լուսոյն երկնից ծա գեալ:
Իսկ յաբեթի զմեզ միձա կեալ.
նախ ըղձամբր եղէ ծը նեալ:

Եւ

Եւ ՚ի սմանէ գոլով յայտ նեալ.
այն որ Թիրակին կոչե ցեալ:
Ծննդեամբ անդուստ իսկ յառաջնեալ.
և Թորգոմայ սա Հայր ե- ղեալ:
Յորում մովսէս ազդարա նեալ.
և տասանօր զմերայն Թո ղեալ:
Եւ Թորգոմայ զՀայկն ծը նեալ.
յորմէ և Հայք մեք անուա նեալ:
Յաշտարակին մին սա ե- ղեալ.
յեօԹանասնեցն որ զնա չէ նեալ:
՚Ի տորոՀական լեզուացն լեալ.
Հայք ՚ի սորա մասին Հա սեալ:
Որդ յաշխարՀըս մեր ե- կեալ.
և ծընընդօք ըզսա լը ցեալ:
Արամանեակ անդրանիկա ցեալ.
որով արմէնք մեք կոչե ցեալ:
Քանզի յաղԹօղ ազգաց ե- ղեալ.
և քաջուԹեն անուն ա- ռեալ:
Եւ ՚ի սմանէ կադմոս ծը նեալ.
այն որ զեւրայն զալ զեկու ցեալ:
Զոր և Հայկին ծանու ցեալ.
արիաբար զբէլն Հա բեալ:

Ըղձայնալիձըն լի քաք շեալ·
և շեշտ կըրծիցն ըզխափ ան ցեալ·
Այս գովեստի արժանա ցեալ·
Նահապետին նախ ներգոր ծեալ·
Արմանեկայ որդի և ղեալ·
որ արմայիս էր անուա նեալ·
Յարմայիսայ գոլով յայտ նեալ·
ամասիայն անուանա դրեալ·
Յամասիայն եղև ծը նեալ·
այն որ գեղամըն կոչե ցեալ·
'Ի գեղամայ հարմայ և լեալ·
'ի հարմայէ արամ ծը նեալ·
Ն՛է այլ բազում դոն համա րեալ·
որ 'ի սոսա են յարմա րեալ·
Զոր անհլորդ թըռչի վար կեալ·
ծուլադունեից լուր ծանրա ցեալ·
Բայց այս նոցա անդէտ չե ղեալ·
որ գքերըթողին տառ. մերձա նեալ·
Քանզի պատմէ թագաւո րեալ·
զոնուն պարոյր նախադա սեալ:
Ն՛է ըզոխդրան 'ի մերջ յան գեալ·
գյոդունս 'ի մէջ սոյա կաք գեալ:

Զա

Զարայն ընութի՛ գեղեցկա ցեալ.
և ըղձհրաշեայն վիմօք մա ռեալ:
Նա՛ զայլ բազումս շարա դրեալ.
յարշաւունիսըն հատու ցեալ:
Յաբրահամէ ազգաբա նեալ.
յորմէ քետուրն եղև ծը նեալ:
Որ զանձնախըն հաստա տեալ.
յորմէ ազգաց Թագաւո րեալ:
Նոր 'ի սորին զարմէ սեր սեալ.
պարԹևական տոհմ անուա նեալ:
Ուստի արշակ Թագաւո րեալ.
արշակունի ազգըն ցե ղեալ:
Նա՛ ըղձքաղաքըն պահ ա ռեալ.
պահանունեք անդ կոչե ցեալ:
Մի այդ յաղԹօղ միայն տեալ.
արևելեանց կողմանց տի րեալ:
Զաղէքսանդրեանսըն փախուցեալ.
'ի գարեհէն զահու նըս տեալ:
Նա՛ սորա այսպէս քաջա ցեալ.
և գերադոյն յաղունց ե ղեալ:
Զարքայական Թագն ըստա ցեալ.
արտաշէսի որդւոյ Թո ղեալ:

Որոյ փոխան գոլով նորա տեալ.
այն որ արշակ մեծ անուա նեալ:
Ի զպատերազմ ազանց մա նեալ.
զընդդիմամարտս յաղթահա րեալ:
Նաև եղբօր ձրի պարգև եալ.
որ փառարշակն էր անուա նեալ:
Օ՛ հայաստանեայց աշխարհ տրմեալ.
և սատանօր թագաւո րեալ:
Որոյ զօրօք բազմօք և կեալ.
մակեդոնեանց յաղթօղ դը տեալ:
Օ՛ արքայական գահ յօրի նեալ.
և զնախարարըս հաստա տեալ:
Քաղաքական օրէնս և դեալ.
և բարիոք կարգաւո րեալ:
Ի՛ յետ ամաց ինչ փախճա նեալ.
մերն արշակայ թագաւո րեալ:
Այն որ զպղնտառս գոլով գե րեալ.
և յաղթութեն նըշան թո ղեալ:
Օ՛ի զանարի արձանն ա ռեալ.
յեզրը ծովուն մեծի կանգ նեալ:
Ի՛ զեռնական արեամբ մը խեալ.
տիգաւն ըզթափ ինն անցու ցեալ:

Օ՛ր

Զոր և յունացըն զայն ան սեալ.
իւր աստուծոյ երկըրպա գեալ։
Որք այժմ ըզմեզ զո՛ն աղարտեալ.
զանթագաւո՛րքըս պարսա ճեալ։
Բայց մեր 'ի յայս ոչ պանծա ցեալ.
զի ըստ մարմնոյ զդ ներդոր ծեալ։
Սակ այս քաջի վախճան հա սեալ.
արտաշխի մերոյ նրս տեալ։
Ե՛ յերկրացըն զաւհ չհաւա՛ նեալ.
ըզնախնականն յափշտա կեալ։
Ա՛յ զօրս անթի՛ւրս ժողո վեալ.
ըստ քաղաքէցըն կարկա ռեալ։
Ե՛ յորեմնասրս խաղա ցեալ.
և զ լիւզացւոյ արքայն կա լեալ։
Ե՛ զընդհանուր ծով հնազան դեալ.
և ըզցամաքըս նըմա ձեալ։
Քան զաղէքսանդըր մե՛ծ է գեալ.
ոլիկրատեայ զաւազա նեալ։
Որ նետաձիգ զօրացն է գեալ.
և զմիջօրեայն մըթացու ցեալ։
Ե՛ այլ յողունց արկա ցեալ.
մինչ զի զկիւրոսըն տապա կեալ։

Յե

Յիւրոց զօրաց դողալ լու ցեալ·
յորմէ փախստեան մաշու ա֊ ռեալ:
Ըստ տիգրան թագաւո րեալ·
այն որ միջինըն կոչե ցեալ:
Ըղյունականն զօրըն հա տեալ·
'ի պաղեստին նաւ արշա ւեալ:
Ըղղարխանըն փախու ցեալ·
և զմեհրըդատ յնքըն կա լեալ:
Հռոմայեցւոց զօրաց յաղ թեալ·
և ըղկրասոս մահացու ցեալ:
'Ի պաղեստին զօրս առա քեալ·
և զհիւրկանոս գերի ա֊ ծեալ:
Զհռոմայեցիս պարտէ դար ձեալ·
և իւրովի նա փախստա նեալ:
Յորմէ որդին ըղթայն ա֊ ռեալ·
որ արտաւազդ էր անուա նեալ:
Որ քաջութեան անուն շա ռեալ·
այլ զօրականըն մեծա բեալ:
Մինչ 'ի փախստեան խնճեչա ցեալ·
և նախարարքն նախանձայն ե֊ դեալ:
Ըզամ արջամ՝ փախստա կեալ·
որ և արշամըն կոչե ցեալ:

Արտաշէսի որդի ե_ ղեալ.
և արդարու հայր անուա նեալ:
Որդ ամաց քսանեաց կա ցեալ.
խաղաղական կենանս բնա ցեալ:
Եւ՛ բարեօք վախճան ա_ ռեալ.
ըզկնի արդար թագաւո րեալ:
Յայսմ՝ վայրի իմ՝ նորո գեալ.
և փրկութիւն ինձ երև եալ:
Օ՜ի՜ այ որդին ծը նեալ.
և յանձնիցըն զիս գը նեալ:
Ո՞վ իմ՝ անձըն մարդ ե_ ղեալ.
և զիս յերկրէ յերկինս հա նեալ:
Բայց աբգարու զեղեա չէ նեալ.
և անդ գաւթառն իւր հաստա տեալ:
Ընդ հերովդի խաղմ՝ արա րեալ.
վերջօք որդին իւր սատա կեալ:
Ըզփրկչական լուրըն լը ճեալ.
և զըղձական նամակ գը րեալ:
Ի փառքաղդյն քաղաք իւր գալ.
և ըրժըշկել զինքըն ախտա ցեալ:
Այլև ած խոստովա նեալ.
և անդրանիկ հօր դաւա նեալ:

Սուտ՝ զերթային ոչ յանձնա ռեալ.
բայց անդրադարձ թզթէնչ ըզ գեալ:
Երանի այնմիկ ատա ցեալ.
որ հաճառայն յիս ոչ տե սեալ:
Քանզի զինէն դոյ ատա ցեալ.
մարդաբէխյըն մեկայ եալ:
'Ի տեսոցայ զիս անար դեալ.
և յանտեսից երկրպա գեալ:
Սա հրճըճիմ ես ցնծա ցեալ.
Թագաւորաւս իմ պանծա ցեալ:
Զի քան զթովմաս յառաջա ցեալ.
զերանութին մարդկան բե րեալ:
Բայց նախարարքն անդրէն դարձեալ.
և ըզնամակն առ նա տա րեալ:
Զառ հաճառչեայ յոյս խոստացեալ.
զաշակերտին զայն ատա ցեալ:
Իսկ տէրըն մեր զերբըն ըզ ցեալ.
և զհայրական կամս արա րեալ:
Յերրորդեցուցն չարչա րեալ.
և 'ի խաչին մահ իմ մե ռեալ:
'Ի գերեզման մինչու ի- ջեալ.
և ըզդըժոխս աւար ա- ռեալ:

Երե

Երեքօրեայ նա յարու ցեալ·
և ուստի էջ անդրէն ե- լեալ:
Եւ զաճեալս հօրն առ քեալ·
առաքելոցն հողմա ցեալ:
Որք ըզլծայն առ նա յը դեալ·
բառ որում' լնքն էր խոստա ցեալ:
Որք յուռհա քաղաքն ե- կեալ·
զաբգար յախտից ցաւոց բու ժեալ:
Եւ 'ի հաւատս հաստա տեալ·
յառաջադոյնըն դաւա նեալ:
Եզթադաւորըն միկրք տեալ·
զամենեսին լուսաւո րեալ:
'Ի յարևելս անդուստ ե- լեալ·
և անդանօր դոյ կատա րեալ:
Ըստ աղդարու նամակ դը րեալ·
և առ տէրեր կայսր առա քեալ:
Զ խաչահանուացն ամբաստանեալ·
և զհաւատայն իւր ծանու ցեալ:
Որև ըզնա իսկ հրաւէ րեալ·
խաչեցելոյն հաւատա ցեալ:
'Ի բարեխօս Թուղթ առա քեալ·
և առ ներսեհ ըզնոյն դը րեալ:

'Ի յա

'Ի յարտաշէս ըղձոյն յը   ղեալ·
որ էր պարսից թագաւո   րեալ:
Պատասխանի ոչ ընկա   լեալ·
օրհասականըն փութա   ցեալ:
Օ՛ր աշխարհիս ոչ յերկա   րեալ·
զի կանխագոյն յետս դար   ձեալ:
Այլ 'ի յաթոռ նորին նըս   տեալ·
իւր անուանն որդին ե   ղեալ:
Որ բարի հօրն ոչ հետե   եալ·
և բարբոք ժառանգ չե   ղեալ:
Այլ ըզտաճար դիցըն բա   ցեալ·
զհաճատացեալսըն չարչա   րեալ:
Սեմ բարկութի՛ ծըն հա   սեալ·
և չարաչար զնա սաստ   կեալ:
Եւ սանատրուկ թագաւո   րեալ·
քեռ աբգարու որդի ե   ղեալ:
Որ զառաքելայըն խողխո   ղեալ·
և զօրհորդն իւր ըսպա   նեալ:
Ըստ արժանոյն նա վըճա   րեալ·
լինի երուանդ արքայ նըս   տեալ:
Որ 'ի կնոջէ հերատու   սեալ·
յարշակունեաց զարմէ սե   րեալ:

Սկան

Նկան չորի ունակա ցեալ.
որ և զարձանըն պատա ռեալ:
Գործըս յօդուածըս կատա րեալ.
և ձեռակերտըս յօրի նեալ:
Յարտաշխեան գոլով սալա նեալ.
ուստի նորա թագաւո րեալ:
Սա՛ նախնական էր յօրի նեալ.
զարտաշատին շէն հաստա տեալ:
Նէ՛ զալանաց զօրըն հա րեալ.
զարքայ որդին ձերբակա լեալ:
Զչքընաղագեղըն կոյս ա‿ ռեալ.
ըզսաթինիկըն դիւցազ նեալ:
Իզհարագան խուր արձա կեալ.
և անկապուտ ուխտ հաստա տեալ:
Սա մյր բազում ձեռկատ մը դեալ.
և արհեստից գիւտից հա սեալ:
Նէ՛ ըստ բախտին փախձման առ եալ.
արտաճագուղայ փոխանա կեալ.
Ո՞րտ որում և նա սակաւ կեցեալ.
՚ի խորափիտ լինչ ընդմը դեալ:
Զոր յառասպելս ոմանց ա‿ ռեալ.
և այլանդակըս բարբա ռեալ:

Քաջաց տանէն ըղձա կա լեալ.
յաղատ մասեաց լերին տա րեալ:
Նէ շըղթայիւք պարաճան դեալ.
Միշտ հանապազ դոլով կըր ծեալ:
Օ՜ր և դարձնայց աճանդ տուեալ.
նաճատարդոջ ըզսալ հա րեալ:
Օ՜ի մի գկապանս անէն խր գեալ.
և աշխարհի փոխձան ա՝ ծեալ:
Ըզան տէրան փոխանոր դեալ.
որ իւր եղբայր հարազա տեալ:
Նէ զյաղթական գործ կատարեալ.
հանդարտութբ թագաճո րեալ:
Օ՜ կենցաղական կեանըս հա տեալ.
՚ի ձեան հիւսոյ փախձան ա՝ ռեալ:
Որոյ ըզթադն եղբայրն ա՝ ռեալ.
այն որ տէղրան վերջին ե՝ ղեալ:
Նըխութեց ոչ հետե եալ.
յէշատակի չարժանա ցեալ:
Սակայն ամաց յոդուոց կե ցեալ.
խաղաղական մահ ընկա լեալ:
Նէ ընդ սորա փաղաքշ նըս տեալ.
որ էր որդի իւր սիրե ցեալ:

Ըզ

Ըզգաստացեալն զօրսն հա րեալ․
և քաջալերս անդ վախճա նեալ։
Աստի խոսրով Թագաւո րեալ․
և ըզ վրէժ հօրն պահան ջեալ։
Զօրս բազումս գումա րեալ․
զՀիւսիսականսն նորա ձեալ։
Նաև պարսից յաղթող գը տեալ․
ամբառ ամէ ասպատա կեալ։
Նա՛ զարտաշիրն անձկացու ցեալ․
մինչ'ի հընդիկս փախու ցեալ։
Զարտաւանայ արիւն խընդ րեալ․
զոր սասանեանն էր բալա նեալ։
Որոյ տոհմ ոչ կարա ցեալ․
և նեղութեանն չհանդուր ժեալ։
Ըզնախարարսն իւր կոչե ցեալ․
զպարթևազունսն ժողո վեալ։
Յոլովակի ձիր խոստա ցեալ․
և վէհազգոյն դաշ տա ցեալ։
Զերկրորդականսն բարձ տր ճեալ․
նոյն լոկ անուամբ արքայա ցեալ։
Եթէ դաւել ոք մարթա ցեալ․
և նըս իրաց այնմ արա րեալ։

Իսկ

Իսկ անտանօր յառաջ կա ցեալ.
պարթեւազինն անակ կո չեալ:
Ընծենդական դահն ընկա լեալ.
և բզհրամանըն յանձն ա ռեալ:
'Ի հատուածի պատճառս ե ղեալ.
և առ խոսրով արքայ ե կեալ:
Որ ընդառաջ սիրով ե լեալ.
իբր ազգայինն ողջագու րեալ:
Փառօք մեծաւ պատուական բեալ.
յերկրորդական գահ նըստուցեալ.
Որպէս սըխրալի լինի եր գոր ծեալ.
'ի ձեռնապարհն աւք դի պեալ:
Յառաջեկայն չքեղ հա սեալ.
հուպ առ հանդիստ սիյն օ թեալ:
Ուստի գրիգորն անդ ընծայ եալ.
լուսաւորիչ հայոց փայ լեալ:
Որ և շնորհօք նորին լը ցեալ.
ող անդուստ գոլով ծը նեալ:
Ո՛չ ի զհակառակօրն ներգոր ծեալ.
'ի յաղթմանէ չարին ե ղեալ:
Որ 'ի բարեն դայն փոխար կեալ.
'ի խաւարէ մեղ լոյս ծա գեալ:

Ո՛ր

Զոր նախադեալըն կատա րեալ·
շուն ՚ի շեղջ է պառըն ծը նեալ։)
Արդ մինչ արքայն զըմայլմա ցեալ·
ընդ անակայ խորհուրդ ա ռեալ։
Նա՛ զօրս անթիւքս դուժա րեալ·
ըզ վրէժ արեանըն սպահան ջեալ։
Զպայման նենգօղ ուխտին յի շեալ·
և զթողածորըն խողխո ղեալ։
Նա՛ ինքն և իւրքն ամէն մե ռեալ·
պատանեկայ երկուց զըր ծեալ։
Գերեզմոխոս մի ամէն լեալ·
որ ՚ի կեսարըն եղև տա րեալ։
Ընծայաշտ առըն դի պեալ·
զոր քրիստոնեայ կրօնիւք վար ժնել։
Որդ ամաց ինչ անդ կա ցեալ·
ըստ աշխարհի ամուսնա ցեալ։
Նա՛ յետ երկուց որդւոց ծը նեալ·
և յերկոցունց կամաց մեկ նեալ։
Մաքսիմու զկրօնաւորըն ա ռեալ·
և յանապատըս հետև եալ։
Իսկ անդրանիկըն անդէն մնացեալ·
կենցաղական վարս ըստա ցեալ։

Բայց

Բայց գրեգորի յուղի ան կեալ.
և առ ալըրդատըն հետև եալ:
Ո՜ր արտաճապղ ոմն էր ա_ռեալ.
և՚ի կայսեր դուռըն հա սեալ:
Սա խոսրովու որդի և_ զեալ.
առ՚ի քաջաց քաջ երև եալ:
Ս՜ յաղթանդամ՝ հըսկայա ցեալ.
ուժեղ կարօղ անյաղթ գը տեալ:
Բըդ նըր անդրըր ժամն նեալ.
և զհայրական սպրտ վըձա րեալ:
Իմիտսին պանդըխտա ցեալ.
յօտարութեն նըժդեհա ցեալ:
Մինչև տըրդատըն զօրա ցեալ.
և նոր հերակլ անդ անուա նեալ:
Քանզի գըզըրուց երկուց կա լեալ.
մին ձեռամբ վիզ խըրս թափեալ:
Քան զհոօդայն մեծ երև եալ.
որ ըզ վըզէ և եթ կա լեալ:
Ս՜ քան զկըրասօսն արխա ցեալ.
որ ըզկըռձոկ եզին կոր զեալ:
Ի կըրկեսին մեծի զար ձեալ.
ձի ընթացիկ կառավա րեալ:

Իսկ

Իսկ ներհակին անդ հրմմա ցեալ.
և տրրդատայ յերկէր ան կեալ:
Արիաբար անդուստ վա զեալ.
ըզքաջընթաց կառքըն կա լեալ:
Ն՛ ըզ քառեկյն երիվա րաց.
զընթացս արգել յետ նահան ջեալ:
Այլ 'ի սպառապէն պատերազ մեալ.
և յիւրակոն զօրաց մե ռեալ:
Իսկ տրրդատայ ընդ դէմ կացեալ.
զ լեկեանեանս ապրեցու ցեալ:
Ընդ 'ի մեծի մարտին դար ձեալ.
որ եփրատայ յայնկոյս ե ղեալ:
Ընդ փախըստեայս չուձայա բեալ.
երիվարին վիրաւո րեալ:
Այլ զիւրականըն զէն ա ռեալ.
և ըզձիոյն կազմած ստանձ նեալ:
Ն՛ գանարին զայն գետ հա տեալ.
և ողջ անդամ յայսկոյս ան ցեալ:
Մինչ բարբարոս խուժանն եկեալ.
յաշխարհ յունացըն բընա կեալ:
Օ երկիրն ամէն ըզ բռամբ ածեալ.
և ըզ ընակիչսըն նըրճա ձեալ:

Իսկ

Իսկ զխոկզի հրաման տը   ճեալ.
հռոմայեցւոց զօրացն հա   սեալ։
Ընդ յողնական խըմբից զա   սուց.
առ որ արքդատն եղև ե   կեալ։
Բացեալ զդրանց ոչ ժամա   նեալ.
առ պարըսպօքն օթարայ   եալ։
Ինչ զի չըդոր դարման գը   ռեալ.
երկփարայն որ կերակ   րեալ։
Գէա ակն 'ի վեր նոյն կա   լեալ.
անսէն անդ խոտ յարաբար   դեալ։
Յորում արքդատըն եա   ցեալ.
'ի բարձրաբերձըն բարձրա   ցեալ։
Ե՛ զխաղէք ըզխոսն հո   սեալ.
զիշունան ըզկնի 'ի զօրսն տը   կեալ։
Իսկ բարբարոսքըն պանծա   ցեալ.
Մնամարտել զօրքըն յը   դեալ։
Օ՛ր նա յըճեալ և դարձու   րեալ.
բուպրաստակ արքայն ըն   կեալ։
Ե՛ զայս նորա հրատարա   կեալ.
յամենեցուն ունկըն հըն   չեալ։
Կայսերականքերպ առէ ապըն   նեալ.
որ ներհակքն զէմ մարտու   ցեալ։

Ե՛կեղանեօն այն մատու ցեալ.
առ որ աղրդատ պո՛նդրբատ ցեալ:
Ա՛նհոդանալ առբային լեալ.
՚Ի յայն՛ էրէ նմա տաս ցեալ:
Պ՛ետաղնական մանկանն դի պեալ.
յարշալունեայ զարմէ սն բեալ:
Օ՛գործդ այդ դեւրաւ՛ նա վեհարեալ.
որպէս հոգին զխորէն հո սեալ:
Օ՛երեկնօրեանըն գործ պատ մեալ.
զոր առ նոսա հրաշաղոր ծեալ:
Ես՛ բ գնախկինան արիս ցեալ.
զոր էւր յինձեան յառաւել սն սեալ:
Ըսա հրամանն նորին հա սեալ.
յարքայական զորդ պանձու ձնեալ:
Ըստաս զինու զ՚որն առ կեալ.
յարքունական ձիոյ հե ծեալ:
Ծանդէպ մեծանց առ ձիակս տեալ.
մարտի ՚ի կուշտ աշտանա կեալ:
Այսերուկերբըն զբա ցեալ.
բարբարոսաց պետին յաղ թեալ:
Օ՛որ քաջազէս ձերբակա լեալ.
և վերամբարձ բզնա ա ռեալ:

Ս՛առաջի կայսերն ա- ծեալ.
խոստայելումըն ժամա նեալ:
Եբրայական թագին պըճ նեալ.
հռոմայեցւոց զօրըս տը ճեալ:
Նորօք 'ի մեծըն հայք ե լեալ.
և ըզպարսիկըն հալա ծեալ:
Ե՛ն ինչ նորա աչա ե- կեալ.
ընծայաբեր բաղնեայն ե- զեալ:
Ենահատական դէպ մատու ցեալ.
ըզգաբնայինըն սաղար թեալ:
Յայսմ վայրի սկըզբնաւո րեալ.
որ վերջկութեն մեղ առիթ լեալ:
Քանզի գերեզոր յայս բատի պեալ.
դէպ ասկէմօրն սաս նըրէի բեալ:
Օ՛ր և յանձին պայս ոչ ա- ռեալ.
և հրամանայն ոչ հնազան դեալ:
Սուտի 'ի հարց փորձ մատու չեալ.
և տանջանաց սկիզըն արա րեալ:
ա
Գայլ 'ի բերանըն յայն ե- դեալ.
որով գյ՛ն խոստովա նեալ:
բ
Եղեայ արձան յողըն քար ձեալ.
այնու հանդերձ վեր ամբար ձեալ:

Նա

Նախատանաց ջրբոյլ տան ջեալ·
ընդ վայրարկուն փողով հո սեալ:
Ըզ գարշապարըն հեղու սեալ·
և ընդ երկիր յածեցու ցեալ:
Նոր 'ի կարթէյըն գել ած կեալ·
նաև ըղձունկըն յօշո տեալ:
Ո՜վ եղեգամբ զկողըն քե րեալ·
և արտասուաց անօթ բա խեալ:
Ընդ քացըր օդոյ աղխուն ծը ծեալ·
փոխան ջրոյ քացախ ար բեալ:
'Ի տատասկոյ վերայ պար զեալ·
որակութեամբ արեան ներ կեալ:
Գարշեալ զկապար եռացու ցեալ·
և ընդ հաղադն ըստոր ած կեալ:
Ո՜վ պտուքիւք ոչ շատա ցեալ·
այլ և զոտին միոյ կա խեալ:
Երկոտասան կըրիւք տան ջեալ·
ապա 'ի խոր վիրապն ած կեալ:
Օ՜ի չէ ասեն պարտ ըղմա կեալ·
մահապարտի որդի ե ղեալ:
Սաղմոսին երգ աստ կատա րեալ·
որ վասըն ո՛ն էր ասա ցեալ:

'Ի

'Ի դուր մահու զիս լծու ցեալ.
'ի խաւարի նըսեմա ցեալ:
Նորդ յայնմիկ տեղ նա տե եալ.
հընդեռասան ամ՝ համբե րեալ:
Յամժակին խնամոց պա հեալ.
զերծից քարերից դըլուխ կո խեալ:
Օ՛վ հրեշտակաց իւր պատուէրեալ.
բառնալ ձեռամբ վերամբար ձեալ:
Մինչեւ եղեւ լըրումն ե կեալ.
խաւար մեղացըն փարա տեալ:
Յարեւ մըտից լոյսըն ծա գեալ.
եւ զարեւելս լուսաւո րեալ:
Որերորդացըն հետե եալ.
փեսաւէրին թըկունս հա սեալ:
Հըռիփսիմէն գեղեցկա ցեալ.
որ Քի էր հարսնա ցեալ:
Զայն առ արքայն 'ի դուռ եկեալ.
սիրոյ տարփմամբ զայս ատա ցեալ:
Ըզպատերազմն առէ մա նեալ.
զիշխանն առիթ մահու ընկ ճեալ:
Օ՛երկիրըդ քո խոպանա ցեալ.
իմ՝ կուսական ձըղամբ հեր կեալ:

'Ի

Ի պետրոսեանց եւք տա քեալ.
քաղաքակցիդ փրկանս ե՛ ղեալ։
Որդ յանձանձանչ փայլեց ե՛ լեալ.
գլանքն լուսոյ ընդ քեզ ա՛ ռեալ։
Ի յանդաստան քո սերմա նեալ.
որ անապատ էր ծարա ւեալ։
Օ՛որ շուշանայ փարդեց բու սեալ.
ցողով արեամբ մեր սոս գեալ։
Յորում ընձոտ քո արա ծեալ.
անուշահոտ ծաղկօք բու րեալ։
Ի զալարուօք փայլէ ընա կեալ.
և առ կենացըն ջուր որ նեալ։
Որդ մինչ նոցա փոխձան ա՛ ռեալ.
յետ յաղթութեն մարտին ե՛ ղեալ։
Ի բարկութենց տրն հա րեալ.
տրդատ 'ի խոզ յեղափո խեալ։
Բաց բարեկայն արքայի լեալ.
անասնաբար խոյատառ կեալ։
Յեղեգնաշամբ փայլին եր թեալ.
ընդ համայեզան օթոցս եալ։
Նաև յոգունց դիմարս խեալ.
նախարարացըն յիմն րեալ։

Քաջամբք զանձինս կոչէր ձեալ.
և տատանմամբք պատառ ռեալ:
Ոսկի գըլթած հայրն ոչ առ եալ.
մինչ բարկութիւն ըզմեզ խրատեալ:
Ոչ յաւիտեան ոխըս պա հեալ.
և ոչ իսպառ նա բարկա ցեալ:
Նայլ արքայքն քեռ երև եալ.
խոստովանողական կայս անուա նեալ:
Ոլք աղէտից այնմ՝ սաս ցեալ.
զայն որ 'ի խոր վիրաւն ած կեալ:
Որոյ տեսլեամբքն զարհու րեալ.
և ընախարարքն սաս յը ղեալ:
Խնդրէին սրբոյն անձնայա րեալ.
'ի յօգնութիւն նոյա հա սեալ:
Նա մինչ գալուստ սրյն և ղեալ.
զան ընդ տառց գիճաբառ խեալ:
Թագաւորքն խոզա ցեալ.
և նախարարքն ընզդայ եալ:
Սրբոյն զաղէտն զայն տե սեալ.
և արտասուօք վտակ հե ղեալ:
Նա՛ 'ի յերկինս նայե ցեալ.
գալ 'ի յխնամս նոյին խընդ րեալ:

Նա՛

Ն՛է ՚ի հրճանս օթարայ եալ.
զմարմինն ոչ յն անդ ամփո փեալ։
Օ՛րանըն կենաց վարդապետ տեալ.
զկաթըն արդարոց ողւով ջամ՝ բեալ։
Ն՛որ և անսխալ ծծա րեալ.
եռես յերկնից լուսոյ ծա գեալ։
Օ՛ստապաղաքեցըն ծանու ցեալ.
և վնեբկայէս խմոտ ա_ ռեալ։
Բ՛ալ և զաւրայն անուանս ցեալ.
՚ի մարդկային բնութի փո խեալ։
Ն՛որ զանխէլ հրաշագոր ծեալ.
որ յառաւծուց գրէն ապ րեալ։
Խորհուրդ կենաց ՚ի կէր ար կեալ.
յածայնոցըն մեծա րեալ։
Օ՛ի հաստապետ հօտիցն օ_ ծեալ.
զայն որ հօտին փրկանք ե_ ղեալ։
Բ՛ալ նորաձև հօվուէն ա_ ռեալ.
զէւր նորակերտ հօտն և զմտաբեալ։
՚Դ՛յեփրատայն յաւէրն հա սեալ.
և զանարին զետ դարձու ցեալ։
Կարկաջահոս շրջան ա_ ռեալ.
լայնատարած դաշտ ծաւա լեալ։

Բ՛գ

Ըզնորագոյն հօտն անդր ա- ծեալ.
զօծման հոգւոյն իւղըն հե ղեալ:
Յերկնից լուսոյն սիւն երե ւեալ.
արեգական գերազան ցեալ:
՚Նոր յորդանան եփրատ ե- ղեալ.
ձայն հայրական սմա վկայ եալ:
Յորդէգրութեան վերակո չեալ.
զորդիս մարդկան յեդեմ դար ձեալ:
Զամենեսեան լուսազար դեալ.
կենաց հացիւըն կերակ րեալ:
Զմեհեանըս դիւըն կործա նեալ.
խորանս լուսոյ անթիւ կանգ նեալ:
Սեղան դաւինըն յօրի նեալ.
՚ի քահանութեն պատար գեալ:
Ըզկոստանդեայ դարձըն լը ճեալ.
որ էր հռոմայ թագաւո րեալ:
Յայն ձիւնապարհ զօրօք ե- լեալ.
եօթնանասուն հազար ընտ րեալ:
Յառաքելոյն աթոռ հա սեալ.
նը ոսկերացն երկրպա գեալ:
՚Ի յարքայէն պատուհաս րեալ.
հայրապետէն սըրով պատա ճեալ:

Զդրե

Զգրիգորիոս վկայ ե՝ զեալ.
խոստովանող մեր ընկա լեալ:
Նա՛ է զարդարեալ փառաւո րեալ.
Թէ՞ ով հրաշիւք փախակէր պեալ:
Քննական կրօնիւք խրա տեալ.
Եւ ՚ի հաճարս հաստա տեալ:
՚Դիւրախտ դաշանց միաբա նեալ.
Թագաւորացն երկուց է՝ դեալ:
Յոսկեխապատ կառս ամփոփ ձեալ.
սրբունատուր ձերքեւք ըն ցեալ:
՚Ի մեծըն հայք անդուստ է՝ կեալ.
ուրախալիր սրտիւ ընրկ րկալ:
՚Դնիկեան ժողով դար ձեալ.
գգրիգորիսին կոչե ցեալ:
Սրում երթալ ոչ անսա ցեալ.
մի ատամել դոխոլ պատո ճեալ:
Զարիատակէս փոխան յը զեալ.
որ իւր որդի համանմա նեալ:
Զբան հաճոյ անդուստ առ եալ.
անձըս հայոց պարգեւ ըն րեալ:
Յորդ հիման մեք հաստա տեալ.
անշարժապէս տրամադր րեալ:

Սրբ

Արեւոյ չեմք հաճա նեալ․
որ զմի բնութ՚ին յերկիս հա տեալ։
Եւ՛ սարեկի չեմք հնազան դեալ․
որ չարաչարըն ժողո վեալ։
Ոչ նեստորի յարկած մը տեալ․
որ մարդածին զկոյսն ասա ցեալ։
Ոչ եւտիքէս տեղի դը տեալ․
որ ոչ ստաց մարմին ա ռեալ։
Այլ մեք 'ի հայր հաւատա ցեալ․
եւ միածնին երկըրպա գեալ։
Եւ՛ ըզհոգին խոստովա նեալ․
յէութենէ հօրըն բըղ խեալ։
Յերկից անձանց մին խոնար հեալ․
եւ զադամեան մարմինս ա ռեալ։
Ընդ իւր ինքեան միացու ցեալ․
եւ 'ի կուսէն սըրբոյ ծը նեալ։
Նոյնին մարմնով կամաւ խա չեալ․
եւ վասըն մեր կամաւ մե ռեալ։
Երեքօրեայ նա յարու ցեալ․
եւ ուստի էջըն վերա ցեալ։
Գալ միւսանգամ է խոստա ցեալ․
եւ անվախճան թագաւո րեալ։

Բա

Բարեգործաց բարիս տը ճեալ·
չարաց տանջանըս հատու ցեալ։
Արդ յայսպիսի սեան խարըս խեալ·
գրիգորիոս զհօտն իւր թո ղեալ։
Զարխստակէս փոխան ե- դեալ·
ինքն 'ի մննեայ այրըն ծած կեալ։
Արեան տըրդատ յոյժ բաղձա ցեալ·
լուսաւորչին իւր հետև եալ։
Ըզծիրանիսըն մերկա ցեալ·
և գերեկրաճոր թաղն ընկե ցեալ։
Հովուապետին անյայտ ե- ղեալ·
լուսոյն մերոյ լոյս ամփո փեալ։
'Ի հովուական դասուց թա ղեալ·
Թափառական այր կարծե ցեալ։
Զի որբ փըրկչին սպասաւո րեալ·
Նորա զծառայն դիպալս տեալ։
Ըզ զմովխէս անքոյթ ե- ղեալ·
զի մի պաշտօն ըզնա ա- ռեալ։
Արիստակէս սուղ ինչ կա ցեալ·
և շաճղաց հօրըն հետև եալ։
'Ի յանըրարուց առնէ սպա նեալ·
'ի թէկնաճան իւրում թա ղեալ։

Վըը

Սրբութեանց փոխանա կեալ.
'ի հայրենեացն աթոռ նըս տեալ.
'Ի նոյն շաւիղ ուղեւո րեալ.
իւրում հօտին առաջնոր դեալ.
Որդ մերասէր ազին ե ղեալ.
զչարիսն սասեմ որ գործե ցեալ.
Ըզկնի որոյ թագաւո րեալ.
խոսրով որդի իւր անուա նեալ.
Հօրըն բարուց ոչ նըմա նեալ.
ամենայնիւ գոլով յետ նեալ.
Արքութենց ոչ հետեւ եալ.
եւ հաստատուն յոյժ յառա ջեալ.
Այս եւ յետին այնպէս կա ցեալ.
յետ սակաւուց ինչ վճռա բեալ.
Անուն բարի ոչ բառնա ցեալ.
այլ նախատինք նախնեացն եղեալ.
Բայց մինչ արդ ատրն փոխձա նեալ.
Նրճաձելոյն ապրուստամ բեալ.
Որպէս աղօտամքն արեւ լեալ.
ուր զրկեզորին առաջնոր դեալ.
Լուսոյ բանին ոչ հանդուր ժեալ.
չար բարբարոսքն խուռա բեալ.

Ո՜վ շիջուցին զջահըն մա ռեալ.
՚ի շամշական ձի ընթա գրեալ:
Ամենայնիւ հարց նըմա նեալ.
և կուսութըն առաւե լեալ:
՚Ի վըրդանոց որդի ծը նեալ.
հանդուռնատիկ քաջահայե տեալ:
Յետ խոսրովու տիրան և դեալ.
յաթոռըն հօր խուրց նըս տեալ:
Արիութեց ոչ հետե եալ.
այլ փառաւթըն համբա ճեալ:
Բայց վըրդանայ զերկիր ըն քեալ.
և յերկնային մերասխ խեալ:
՚Ի յիւրական աթոռն և գեալ.
զյուսիկ որդին իւր կոչե ցեալ:
Որ բարեոք վարուք կե ցեալ.
յանդիմանիչ չարաց գը տեալ:
՚Ի տիրանայ գանիւ մե ռեալ.
ընդ պատկերին զոր խորտա կեալ:
Սուրբ ծերունոյն գանիւ լի.
հեղձմամբ մահու վախճան առեալ:
Ինքն ՚ի յաչացըն խաւա րեալ.
ամենազարար յիւրմէ մե ռեալ:

Յետ այսր արշալոյս թագաւո րեալ·
'ի տիրանայ որդի ծը նեալ:
Որ 'ի սուրբն ամուրս և ղեալ·
Ներքեւս հովիւ հօտոյ նորա տեալ:
Լուսաւորչին շաւիղ ծա ղեալ·
առ 'ի նմանէ շնորհօք սե րեալ:
Սուրբքն որ հոգւով մաք րեալ·
և հանձնարով խնամաման ցեալ:
Նաւաբեկոց հաւատս րեալ·
մարգարէից շնորհօք լը ցեալ:
Յածայլն հոգւոյն օ ծեալ·
Իբր ազատնի հովանա ցեալ:
Որ ըղձաբեկացն արմատ եր լեալ·
և քարեաց կարգըս այն կեալ:
Օրթոդոքսութեան հաստա տեալ·
և զամբարութեան հայս ծեալ:
Ընդդէմ չարաց սուսեր որ րեալ·
և առ բարիսն հեզս ցեալ:
Ով զարշակն ամբարշտ տեալ·
սաստող բանիւքն կըշտամ բեալ:
Յարեան դնելոյ անապատս և ղել·
արշակաւան քաղաք շէ նեալ:

Օռ

Օդոյ զբնակիչս ախտացու ցեալ·
և աղօթիւքըն տապա լեալ:
Մինչ 'ի կրդեկն յայն սքա բեալ·
ամարար հրաշագոր ծեալ:
Զուկն 'ի յալեաց վերարե բեալ·
Ջուրն 'ի կրդեկն աղբերա ցեալ:
'Ի յարքայէն վերադար ձեալ·
որ թէոդոս մեծ կոչե ցեալ:
'Ինք ժողովն որ դումա բեալ·
յերից յիսնից մին սա ե ղեալ:
Բայց 'ի շապհոյ արշակ կա լեալ·
և խաւարի զինքն բաղա նեալ:
Սէ փոխանակ թագաւոր բեալ·
որդի նորա պապ անուա նեալ:
Որ ընդ շապուհ խաղմ՝ արա բեալ·
ընդ հօրն արեանըն զոր հե ղեալ:
Որդ յաշխարհըս մեր ե կեալ·
անթիւ զօրօքըն բանա կեալ:
Յորժամ՝ հանդէպ միմեանց կացեալ·
թագաւորացն բազմ՝ ե դեալ:
Սէն 'ի նորպա լերինն ե լեալ·
որպէս մովսէսըն պաղա տեալ:

Որ

Որքան ընձեռայն տարա ծնեալ.
հայոց զօրայրն զօրս ցեալ։
Եւ մինչ՚ի վայր կոյս խոնար հեալ.
պարսկականացն ընդդիմա ցեալ։
Նայց պատ զազիր վարուք կացեալ.
և՚ի սրբոյն յանդիմա նեալ։
Որում մահու դեղ արբու ցեալ.
և՚ի կենաց ասաի հա նեալ։
Ռմ նա հոգւոյն ակամբ յառեալ.
մինչ՚ի վախճանըն հուպ և գեալ։
Օտարադայիցն իւր հանդեր ձեալ.
Մերձակայիցըն ծանու ցեալ։
Յարշակունեաց զարմէ սե րեալ.
Թագըն փառաց սաէ բար ձեալ։
Եւ՚ի յաղգէս լուսաճո րեալ.
հակիճ բայց մի այլ ոչ նըս տեալ։
Հայք՚ի հիմանցըն տապա լեալ.
ազգաց բազմաց կոխան և գեալ։
Եկեղեցիքըն խաւա րեալ.
մանկունք նորա յազգըս գե րեալ։
Նուաստական ազգին ծը նեալ.
Հայոց ազատքըն ծառա յեալ։

Եւ

Եւ քանանու զարմ անի ծեալ.
որձնեալ զարմին Հայոց տի րեալ:
Իսկ 'ի նեռին սրբոյն մեր ձեալ.
աքիականն զօրայն ե- լեալ:
Իսմայէլի տոՀմին յաղ թեալ.
զերուսաղէմ քաղաքն ա- ռեալ:
Ո՛րք բազումքն մարտ ե- դեալ.
Հանդէպ միմեանց պատերազմեալ:
Ֆռանկեցւոցն նըճա գեալ.
'ի նետողայն յաղթահա րեալ:
Յետ այնորիկ յոժ զօրա ցեալ.
եւ զանՀաճառըն Հալա ծեալ:
Եկեղեցիք լուսաճո բեալ.
աշխարՀ ամէն խաղաղա ցեալ:
Մինչեւ լըռումն երկրի ե- կեալ.
դատաստանին օր մերձե ցեալ:
Ողբասանաց յերկիրէ բար ձեալ.
եւ արդարոց թագաւո րեալ.
Մինչ զայսպիսիս Հոգւով խօսեալ.
Հրամայականն երգ յօրի նեալ:
Ամենեցուն ողջոյն տը ճեալ.
'ի սրբութեանցն Հրամա րեալ:

Օ Հո

Զհողին մարմնոյ որ ածան դեալ.
'ի հրեշտակաց մեր ընկա լեալ:
Զոր յաւիտենականն ծանու ցեալ.
որք 'ի լերինս մայրս ցեալ:
Իսկ ըզմարմինն ողբովք ա_ ռեալ.
'ի Թխենաձևն ըզնա տա րեալ:
Յերգ հոգևոր պարածո րեալ.
ընդ նախնիս հարցն հանգու ցեալ:
Սակայն պայայց պարառածո րեալ.
մի այս չարեաց որ գործե ցեալ:
Թէ հոգւով ըզնա սպա նեալ.
ըզ վրէժ առեան նէյն խընդ րեալ:
Սատադաւայ փոխանա կեալ.
յարշակունիք զարմէ ցե դեալ:
'Ի քաջութեն գովաքա նեալ.
մինչ արդարայ համանմա նեալ:
Զի մինչ մանուկ յեղանդոյ լեալ.
ախեծս յոգունս կառո րեալ:
Րայլ և զհենդ այրբս քաջա ցեալ.
'ի յերկրաց վերայ սպա նեալ:
Եւ այլ բազումն արխա ցեալ.
ապա աշըրց հայոց նըս տեալ:

Որ ընդ Եփրատ անդրուքոյ լեալ․
և ղաճապակըն սատա կեալ։
ՙՆոր աքիւլլէս ատտ երև եալ․
ընդ սկանձնդրոս գեոյն փոքեալ։
Նէ գըխանեաւ գերագան ցեալ․
քրանն երկու կանգուն քոյ լեալ։
Բայց մանկութար անմիտա ցեալ․
Թէոդոսի բատաճա կեալ։
Ուստի ՚նչ զնա ըմբռ նեալ․
և 'ի մահու պատիժ ար կեալ։
Յորում երկուց Թագաւոր րեալ․
որք 'ի պապոյ որդիս ծր նեալ։
Մի ումն արշակ վերակս չեալ․
և փաղարշակ միւսն անուամ նեալ։
Սորա Թագին ոչ պերճա ցեալ․
և ոչ զորոք զորապե տեալ։
Մինըն յունաց հարկատր ճեալ․
միւսըն պարսից հըպատա կեալ։
Յայսմ վայրի եղե յայտ նեալ․
այն որ մեսրոպըն կոչե ցեալ։
Որ տեսակն ուսմանք վար ժեալ․
գործնականաւ գերագոյն ցեալ։

Որդնոտական վարս ընկա լեալ·
և յանապատըս հետև եալ:
Օրըստօրէ զմահ յանձն ա- ռեալ·
ընդ քեզ չարչարակ ցեալ:
Բարեաց պատճառ հայոց եղեալ·
զիմաստութեն գանձըն խընդ րեալ:
Զոր աղօթից մասամբ գը տեալ·
հոգւոյն մատամբ տըպաւո րեալ:
Բան մովսէսի արժանա ցեալ·
զծածկին տառս ընկա լեալ:
Երիւք տասամբք վեցիւք յանգեալ·
արեգական ելիւք չա փեալ:
Նայըմ շնորհի ստվաճ տը ճեալ·
որըն սահակ օծանըգա կեալ:
Որ ներսէսի որդի ծը նեալ·
համանըման նախնեաց է- ղեալ:
Նորդ երկրքին սուրբ ընտ րեալ·
եկեղեցւոյ առոյք լը ծեալ:
Զըմանի ախոյըն պատա ռեալ·
զիմաստութիւն սերմա նեալ:
Անկուսն ուշիմըս ժողո վեալ·
նոր դըպրութեան այնու վար ժեալ:

Որք

Որք թարգմանիչք հոգւոյն եղեալ.
ըստ պըտղոյ 'ի նոյն շար ժեալ:
Յաթենացւոց քաղաքն եր թեալ.
զիմաստութիւն ծաղկեա ա- ռեալ:
Որպէս մեղու թեւօք բար ձեալ.
յեկեղեցիս հոյոց բե րեալ:
Մայնէ մովսէս զանթիւ ե- ղեալ.
և մամբրէիւ այլք հետև եալ:
Նայերան շնորհօք վերին լը ցեալ.
մինչ ըն յանայ գերազան ցեալ:
Բայց մեսրոպայ շըրջագայ եալ.
զամենեայն լուսաւո րեալ:
Արայ՝ աշակերտին՝ դեռ բաւեղծեալ.
հոգւոյն շնորհօք առատա ցեալ:
Զեկեղեցւոյ կարգ յօրի նեալ.
և սքանչելեօք փախձան ա- ռեալ:
Նա 'ի յերկնից վերամա դեալ.
'ի ձև խաչի մարմնոյն խա չեալ:
Բայց 'ի սոյն անուրբս լեալ.
խոսրով անուն արքայ նըրս տեալ:
Զօրև պարսից ըմնա կա լեալ.
ըմբռամ շապուհ փոխան ե- ղեալ:

Եւ յետ սորա Հայոց տի րեալ ·
պարսիկ շապուհին կոչե ցեալ ։
Նորա վերջինըն վերջա ցեալ ·
որ արտաշէսն էր անուա նեալ ։
Ում՝ նախարարքըն ոչ հանդուրժեալ ·
՚ի յաղտեղի գործոյն ե- ղեալ ։
Թագաւորէն պարսից մատ նեալ ·
փոխան նորա պարսիկ ա- ռեալ ։
Եւ ըզգահակ ոչըն մեր ժեալ ·
որ այսմ՝ իրի ոչ հաղոր դեալ ։
Որում փոխան սուրմակ նըս տեալ ·
և բրքիշոյ զնա յաջոր դեալ ։
Նայլ նախարարքըն զըղջա ցեալ ·
առ հովուապետըն քաղցր ե- կեալ ։
Նըբրսակին բանիւ մաղ թեալ ·
ընդ տեսուչ նոյին դար ձեալ ։
Սահակն ոչ յանձն ա- ռեալ ·
այլ զհրաշալին տեսիլ պատ մեալ ։
Որք տրտմութեամբ մեծաւ լը ցեալ ·
զկորուստ անձանց իւրեանց լացեալ ։
Իսկ նա յաւուր յորում ծը նեալ ·
՚ի նոյն աւուր մահուամբ լուծեալ ։

Սահ

Մահկանացու յաշխարհ մի տեալ.
անձնահ յիշումն խորհեան թո ղեալ:
Տեսիլ սորին ատ կատա րեալ.
Թագ և ճոխլին հայոց բար ձեալ:
Զոր նախորդամբն եցոյց ծա ղեալ.
և դուռնան ոսկի կառանով ծածկեալ:
Սակայն սակաւ ամաց ան ցեալ.
Թագըն սորին յառաջս ցեալ:
Այն որ փառքն վերանձոց նեալ.
ածայլն հողով մը ցեալ:
Մամիկոնեան զարմն ու բեալ.
և սպարապետ հայոց է ղեալ:
Զեկեղեցւոյ սեան հաստա տեալ.
փառքն նորա նահատա կեալ:
Սրամ բազումք նիզակի ցեալ.
որ նախարարք հանդիսա ցեալ:
Որք փառագոյն արեամբ դը նեալ.
զուարթութիւն խառնա ցեալ:
Զոր թէ կամի ոք հաւա տեալ.
զեղիշէին տառ վերծա նեալ:
Որ յուշանէ զայս զործե ցեալ.
՚ի յաղթերաց անուրս է ղեալ:

Ըզգլուխն առիւք 'ի բայ բարձեալ.
զմեծըն փառումբք տարամեր ժեալ:
Զհօտըն հովանօք սըրբոյ որ ճեալ.
զգառինս զայլոցն յափշտա կեալ:
Զերկնատարրդըս խողխո ղեալ.
'ի մարց գըրկոյ որդւոյք զե րեալ:
Ոչ ըզկուսանն որ սըրդա ցեալ.
ծերք յաթոռոյ պատուոյ անկեալ:
Ըզքահանայսն 'ի սուր մաս նեալ.
զայրիս նոցա ոչ որք լա ցեալ:
Ոչ զեռոնդ այլօք ծաղ կեալ.
իմաստութի՛ պայծառա ցեալ:
Ձերդըն սահակ պատարա գեալ.
ոչխարդ փոխան զինքըն զե նեալ:
Մեծըն յոհնէմ հաղուոյ մաք րեալ.
և որք նոցին աշակեր տեալ:
Որ զերկնային լուսոյն տե սեալ.
և պըսակացն արժանա ցեալ:
Սանդխտաննոսի համանման նեալ.
որպէս և ձայնըն վըկայ եալ:
Զայս տեսութիւնս գուշա կեալ.
հարցըն մերոյ նախ տաս ցեալ:

Զի բարկութե՛ն անտի սէր սեաւ.
և մինչ առ մեզ ո՛չ կատա րեաւ:
Քանզի պարսից յայնժամ տէրեաւ.
տանըս Հայոց Թագաւո րեաւ:
Սակաւ իշխանք ինչ ամփս ցեաւ.
յամուր տեղիսըն բռնա ցեաւ:
Եկեղեցիք Հրաժիզ ե՛ գեաւ.
մանկունք նորա ողբովք ցրո ւեաւ:
Պայծառ զարդուցըն խորթնացեաւ.
կրօնա՛րըն Թուխ նըշանա կեաւ:
Իսկ յետ ամաց այն ինչ ան ցեաւ.
ժամանակայըն յերկա րեաւ:
Փոքր ինչ չարըն աղօտա ցեաւ.
Հայոց ազգի և շունչ ա՛ ռեաւ:
Բագրատունեաց Թագաւո րեաւ.
և մանաւոր Հայոց տէ րեաւ:
Եկեղեցիք լուսաւո րեաւ.
նախարարաց զահ նորո գեաւ:
Դարձեալ մեղաց մեր զարթուցեաւ.
զհարուածոյն ազգըն շար ժեաւ.
Որոց մահմետըն մոլո րեաւ:
կոյր և կուրաց առաջնոր դեաւ:

Նախ ը դղորմից աթոռն ա_ռեալ.
արեւելից տիրապե տեալ:
Ըստ եւ մեզ հայրն այն վա ռեալ.
եւ զմնղհանութեա ձայնս կեալ:
Ըյս 'ի վաթաուն թռչակաւն եղէլ.
ամք չորք յիսուն զերկիր մնան ընէլ:
Եւ յետ սոցա այլ ազգ ե_ լեալ.
յանապատէ լինչ հեռա ցեալ:
Արծնից նորին համատա ցեալ.
մալորելոյն ըղհետ ե_ ղեալ:
Զամայն ազգին թուրք անուանել.
'ի քաան եւ չորս ցեղ որս շեալ:
Որոց եւ չափն էր ոչ չա փեալ.
ընաւն թրքոյն էր ոչ յաղ թեալ:
Սրխնարուք գազանա ցեալ.
զադիր գործովք անասնա ցեալ:
Օ իշխանութեն տաճկաց ա_ ռեալ.
թէ եւ կրօնիւք համատա րեալ:
Ըմընդ աշխարհս տարա ծեալ.
ծովու յայսկոյս հանուրց տի րեալ:
Օսոկերս մեր ըզձրա ցեալ.
զոր էր նախկին ազգաց ծը ծեալ:

Վե

Միշտօրէն առոյգ կը լեալ·
և ախիծուց նըման մանն րեալ:
Զի 'ի համար թիւ ոչ ան կեալ·
անպարտ արիւանցըն զոր հե ղեալ:
Կամ ծառայիցն անդին դե րեալ·
և կամ յայտնելն որ փածա ռեալ:
Կամ ըղձալից յափըշտա կեալ·
որք ընդ ձեռամբ նոյին ան կեալ:
Որոց այն քան աղքատա ցեալ·
ող յերկաթ գոլով կա պեալ:
Թողէց ըղձարըն մեծա ցեալ·
դժոխոց կորուստըն գործե ցեալ:
'Ի համբառոյն ուրացու ցեալ·
և չար գործովք ապակա նեալ:
Բրդ այսպիսի սրբոց տան ջեալ·
փառըն մեղաց մեր զառնա ցեալ:
'Ի ասհակաց սրբոց սկըր սեալ·
և մինչ առ մեզ ոչ փըձա րեալ·
'Ի յաշխարհէ ծնընդեան և լեալ:
'Ի հայրենեաց տարամեր ժեալ:
Յերկիր օտար պանդըխտա ցեալ·
մինչ ըն ըղմերըն մնա ցեալ:

Զաւ

Զաշխարհըն մեր օտարք կե րեալ.
մեք առաջի աչաց տե սեալ։
Ոսկին ազգաւ զերծեցու ցեալ.
բայց ՚ի մեզաց ոչ ոք դար ձեալ։
Նախկին աթոռն յոր լոյս ծա գեալ.
այն ՚ի միջի կայ խաւա րեալ։
Աթոռակալքըն հեռա ցեալ.
տարաշխարհիկ շրջա գայ եալ։
Տոհմ որ թագին փառաւո րեալ.
անարժանից տարբե ե- ղեալ։
Որք աշխարհաց բազմաց տի րեալ.
՚ի բազմելոց հայ մնա ցեալ։
Սակայն բնութեն ազգին պա հեալ.
որ պայհանելիքըն կոչե ցեալ։
Թէ եւ թագուն բնն ամփո փեալ.
ռամիկ ազգաց միջի ծած կեալ։
Այլայն ինքեանց ներհուն ե- ղեալ.
որ յայնմ ազգէ գոլով սե րեալ։
Որդի ըղձայր փոխանա կեալ.
մինչեւ առ մերս հասու ցեալ։
՚ի նախնական հօրէ սեր սեալ.
՚ի պարթեւէն լուսաւո րեալ։

Ամէն

Մինչ 'ի վաստակ քաջին հա սեալ.
այն որ արեամբ նահատա կեալ.
Յորմէ գրեթէ որդի ծը նեալ.
մաքխառըրաս վերապատա ճեալ.
Աստուածային շնորհօք լը ցեալ.
խնամութեամբ պայծառա ցեալ.
Հօրըն մերոյ նա հայր ե ղեալ.
բառ մայրականըն մինոր դեալ.
'Ի յարքայէն յունաց պատա ճեալ.
և նահանգաց յազանց տէ րեալ.
Տեսականաւորըն ձեռն ցեալ.
և եկեղեցեաց դարդա րեալ.
Լաս հաւերձ տաղաչա փեալ.
բառ պատմոնի պերճանա նեալ.
Յունականին ներհուն ե ղեալ.
յարձնիմակտայն մաքս ցեալ.
Զանձաշուրջ տառ վերծա նեալ.
օրինաւորէ 'ի նոյն կըր թեալ.
Զեկեղեցիս վայելչա ցեալ.
'ի հայաստան աշխարհ չը նեալ.
Ըզ կրօնաւորս յորդա րեալ.
ըղձանակաւորս յանձան ձեալ.

Զար

Զարդիւնական անձն ընկա լեալ.
զխորհրդապետաց հոյլ ժողո վեալ:
Հայր ըստ յուրոյ որդւոյ ե֊ կեալ.
այրեաց ճարանց խրխամ ա֊ ծեալ:
Ըղնիւթական գանձն ըստ ցեալ.
մնանկաց յանձինս սերմա նեալ:
Զի մինչ դարուն հողւոյն հասեալ.
բազմաբերդուն պտղաբե րեալ:
Այս պտղոյն վարուք կա ցեալ.
ըստ աստուծոյ ուղեւո րեալ:
Քահանական կենց յառա ջեալ.
և առ նախնիքն յաճե լեալ:
Քառասնամ կենայ յետ կուր Թողեալ.
այս է զորդին բարեմա նեալ:
Պալհաւանունին յերկնէ ոն բեալ.
՚ի գրիգորեանց շառաւի ղեալ:
Որդւոյ Վահրամ անուանա դրեալ.
յառաջադիմին կոչե ցեալ:
Մինչ դեռ զօրաց իշխող ե֊ ղեալ.
՚ի հայրենին աթոռ նս տեալ:
Մինչ աշխարհի յօրէնս կա պեալ.
և ՚ի խառնիցն արտաք ցեալ:

Քան

Քանզի հոգւոյն էր նըմի   բեալ.
և 'ի նորա մասին հա   սեալ։
Իսկ զայսոսիկ յորժամ լու   ծեալ.
զաւ. 'ի սորբեւս արհամար   հեալ։
Ըստ ամենայն էր փոփո   խեալ.
մինչև անուանքն փոխա   դրեալ։
Որպէս սոցա փայլեմա   ցեալ.
ըզինի սօղոս ըմաստմա   ցեալ։
Այն և վահրամ՝ նախ ասա   ցեալ.
գրիգորիոս վերաձայ   նեալ։
Քանզի մինչ ի ւըրքըն կամե   ցեալ.
Թէ առ նովաւ զըրառմա   ցեալ։
Նա գլխաւորն բան յիշե   ցեալ.
և այնոքիւք զինքըն խրա   տեալ։
Թէ որ որ ոչ զանձն սան   ցեալ.
և զինքն իմ՝ խաչըն բար   ձեալ։
Նա աշակերտ իմ՝ ոչ ե   ղեալ.
ինձ առ փառացն ոչ հաղոր   դեալ։
Զայս ոչ բանիւ լոկ ասա   ցեալ.
կամ՝ 'ի սըրտին խորհըրդա   ծեալ։
Այլ և գործովք կատա   րեալ.
և յերկնային ուղին մի   սեալ։

Զաշխարհական ձև մերկա ցեալ.
զիշխանական կամօք լու ծեալ:
Ընչեղութերն կերպ ա ռեալ.
զխոնարհութե լուծն բառնաձ նեալ:
Դիւրայնոցն հրաժա րեալ.
և յանապատս հեռա եալ:
Համակրօնից հաճա րեալ.
առաքինի փութով կր թեալ:
Յօրէնս նա ՚ի մտէ խոր հեալ.
՚ի գիշերի ՚ի նոյն տք նեալ:
Ըղ փկայութի ոսն քըն նեալ.
և բոլորով սրտիւ խընդ րեալ:
Ընդ ճանապարհն ամբիծ գնա ցեալ.
երանութեանց արժանա ցեալ:
Յանապատի առանձնա ցեալ.
բառ յաղհանու պահօք սր նեալ:
Բայց չէր արժան լուսոյն թաքչեալ.
կամ՝ քաղաքին անտես ե գեալ:
Ըստ յաշտանակս բարձրա ցեալ.
և յընդհանուրս ծաւա լեալ:
Զի մինչ յաւուրքն յոյն հա սեալ.
հայոց հովուացն փոխան նեալ:

Տուն

Տուն պետրոսեան 'ի բաց բարձեալ·
որպէս հեղեալն այն ծերա ցեալ:
Որով յունայն ընդ մեզ դշա բեալ·
այլում լինել Թոյլ ոչ տր ճեալ:
Օ՜ի անտէրունչ սահն ե_ դեալ·
լեալն 'ի կրօնըս մեր զար ձեալ:
Յայնժամ արքայն մեր կոչե ցեալ·
զայլիկ անուն վերաձայ նեալ:
Այն որ ըզկարս 'ի յոյժս տր ճեալ·
և զծամքնդօ զըրկեակն ա_ ռեալ:
Զ՛անէծ մեծաւ զուն զործե ցեալ·
զինչըս բազումս անԹէծ ծա խեալ:
Նա և ըզկարս նախասա ցեալ·
այնըր խընդըրոյ փոխանա կեալ:
Օ՜ի հովուապետ հայոց զար ձեալ·
նըրացի յաԹոռն ունայնա ցեալ:
Որոյ ըղձիցն այսըր հա սեալ·
և մատանեաւ ոսկի կըն քեալ:
Մինչ ըզվեհէն հրաման ա_ ռեալ·
զհարըս հայոց անդ ժողո վեալ:
Նէ մարան խորհըրդա ծեալ·
զարժանաւոր խընդրոյն զը տեալ:

'Ի

'Ի վերնական խնամոց յայտ նեալ.
յաղարակի գանձըն ծած կեալ:
Այն որ զօղեալ և թաքու ցեալ.
յանապատի լոյսն անհե մեալ:
Ընդ որ հանուրց կամաց հա ճեալ.
առ 'ի խնդրելըն յորդո րեալ:
Օգրեգորէնս յառաջ ա ծեալ.
որ և վաճառմ նախաձոյ նեալ:
Ուստի նորա զայն ծանու ցեալ.
և 'ի պատուէոյն յետ նահան ջեալ:
Օքերըն անարժան պյնմասա ցեալ.
ընդ այ միջնորդ և դեալ:
Բայց յանմնից բըռնադա տեալ.
և յակամայ հարկաւո րեալ:
Օծմամբ հողւոյն ըղձա օ ծեալ.
յաթոռ նախնոյն վերանըս տեալ:
'Նոր աշարօն խոյրեն պըճ նեալ.
և սամուէլ որն ձայ նեալ:
Եկեղեցւոյ վեմ հիմն և գեալ.
վերուստ կոչմամբ անօթ ընտրեալ:
Որև սոցունց համեմա տեալ.
զեկեղեցիս լուսաւո րեալ:

Երկ

Երկրորդ մայրօք մեզ երև եալ.
զգիրքս բացումս թարգմա նեալ:
Եւ 'ի յունացն և յասո րոց·
ձայնքս սրբոց մերացե րեալ:
Տօն յիշատակ նոյին կար գեալ·
ընթերցուածովքըն զարդա րեալ:
Զորս ոչ միայն լոկ մերձա նեալ·
այլ և վարուցըն նախան ձեալ:
Ըստ որում անուն իսկ ընկալեալ·
մեկնայասէր մերաձայ նեալ:
Քաղանդութեն ոչ բառա ցեալ·
ոչ 'ի միում վայրի բնա կեալ:
Պանդխտաբար յերկիր շըր ջեալ·
զքաղցեալ հոգւոյն կերակ րեալ:
Յերուսաղէմ քաղաքն եր թեալ·
ուր փրկութիւն մեր ծա գեալ:
Ե՛ 'ի սրբոց գիրս հա սեալ·
յոր վայր նոցա նահատա կեալ:
Յարևմտականս ժամա նեալ·
ուր այդ հայոց բազում ի ջեալ:
Ընդ ըղձոսին լուսաւո րեալ·
և 'ի հանճարս հաստա տեալ:

Ըն

Ընդուստ ընդ ծովն մեծ անցեալ.
յերկրատականսն փափա խեալ:
Յայտնեցին մեծա րեալ.
և յաւէրայն նոյին պատո ճեալ:
Ընդ այս որ անդ շըրջագայ եալ.
առ կենդանեօքն և հանդու ցեալ:
Յորոց ծաղկիս հաւա քեալ.
քաղցր փարուցըն նխթ ա_ ռեալ:
Ընդ 'ի յաւէտ ուըն նը և_ դեալ.
զաւ 'ի քենէն որդի ծը նեալ:
Զգըեզորեա համանաւա նեալ.
զհօրըն մըսյ եղեալը և_ դեալ:
Զայն որ չնորհօք հոգւոյն լը ցեալ.
անբիծ փարուք սըրտիւ մաք րեալ:
Զայն որ լուսոյ հոգւոյն ծա գեալ.
պետոց նըմին առողա ցեալ:
Որ յախտեփոց մեծի նմա նեալ.
ըզհամազգիս ըզկնի ձը գեալ:
Զարի եղբարս իւր քաջա ցեալ.
ըստ յեսուայ զօրացի տեալ:
Որոյ վաճառ մերայնոյ նեալ.
միայն վասն անուանս գրեալ:

Որք վեհագոյն փառս ընկա լեալ.
և մեծարգի պատուոյ հա սեալ:
Ըզպատկերացմ՝ ազանց վա նեալ.
զհակառակաց հոյլս յաղ թեալ:
Վասն պսակի շքեղա ցեալ.
և աշխարհի նոցունց աւ րեալ:
Ըստ մեծի հալածին դար ձեալ.
զայլ յարեներս խորհե ցեալ:
Օխք սիրեցելոյն որդիս ցեալ.
և զհամանունն անդ հաստա տեալ:
Ծերն ՚ի նոյեան լաստին ե լեալ.
յերկիր ուղիղ առաջնոր դեալ:
Օթեւանօք զանց արա րեալ.
մինչ ՚ի տիւրոս լեառըն հա սեալ:
Անդ ուր սէգ բընակէք ե ղեալ.
և ՚ի մարմնի հրեշտակա ցեալ:
Աշխարհամուտն փառաւոր նեալ.
զերրորդութեն ամենօրհ նեալ:
՚Ի վայելուչ յայն վայր ե կեալ.
հաւատարմին ըզգօնա ցեալ:
՚Ի սեաւ մըթին լեառն անուանեալ.
ուր են հողքն լուսաճա րեալ:

Զյորդնաւորդալ կեանքս թողեալ.
զոր և երազէր ծանու ցեալ։
Յածայլն վարըս ձըգ նեալ.
և զանմարմնոյ կիրս ընկա լեալ։
Զքանի սիրօղացն հաճա քեալ.
և առ Լինքեան ընտելեցու ցեալ։
Զկիրըս հոգւոյն միշտ ընթերցեալ.
և ընդ նոսին յար խօսակ ցեալ։
Ի միջերկրեայս անդուստ փոխեալ.
զոր երփրաստայ մերձ առ կա ցեալ։
Քաղաք քեսան լինե անուա նեալ.
ուր հուպ է վանք կարմիր կոչեալ։
Ընդ յիշխանն սպասաւո րեալ.
ածաւէր անձն երե եալ։
Որոյ վախճն անուն ձայ նեալ.
նախ երուղոյ մաք անուա նեալ։
Զոր և յանուրն յոյն ոչ է զեալ.
նրանն նրան գոլարա նեալ։
Նորին հանգոյն գերազան ցեալ.
և անուանոյն բարեհմա նեալ։
Նոյա ըղձամբեն իւրեանց բերեալ.
ոն ըղձայր որ յանձան ձեալ։

Զոր

Զոր ըմբռնմամբ մերապատ ճեմալ.
յաշխատութեցըն հանդու ցեալ :
Փոքր ինչ նորա անդ յապա գեալ.
ընտաճօրականն ախտի շար ժեալ :
Թէ երկրայինն է ծանու ցեալ.
և ընդ քնութե՛ մահու կա պեալ :
Որով մարմնոյն կապից հա տեալ.
հոգին արագ յերկինս թռու ցեալ :
Եւ որոգայթ որսոյն փըշ րեալ.
ոմ ձրնձղուկ հոգին ապ րեալ :
Պատկերն յերկրի զնիւթն թողել.
առ սկզբնատիպն ինքեան փոխեալ :
Զգանձըն տաճարին 'ի մէնջ բարձել.
խեցին անօթ ունայնս ցեալ :
Զոր սաղմոսիւք օրհնութեան նեալ.
քահանայից դասուցն ա- ռեալ :
Եւ 'ի շիրիմ մահու ե- դեալ.
հուպ 'ի խորանն որ անդ չի նեալ :
Ուր 'ի նախնեաց գիրըս թա ղեալ.
այլ օտարաց պանդխտա ցեալ :
Նա 'ի յաթոռն իւր հաստատեալ.
զպատուիրն անճառնա գրեալ :

Երեմնատուն հարազատ տեալ ·
օծմամբ հոգւոյն նախ ձեռնադրեալ :
Յարեւելից կողմանցն եւ լեալ ·
յայլասեռուիցն հալա ծեալ :
Ընդհանրականն աթոռ թո ղեալ ·
'ի Շիրականն Անի շի նեալ :
Եւ ստատանօք եկաւն րեալ ·
առ իշխանին նախ տա ցեալ :
'Ի յանապատ խիլն բնա կեալ ·
'Ի մէջ լերանց շուղը անուշա նեալ :
Ուսոյց նախ քան զայս բարեգործեալ ·
որ հայրապետս այս յառա ջեալ :
Զոր չէ 'ի դէպ անտես առ նել ·
զեկեղեցւոյ փրկանքն ե դեալ :
Քանզի յորժամ արդ դառնա ցեալ ·
քրիստոնէից եղեն տի րեալ :
Չարայ ամենց տեղի գը տեալ ·
որ աթոռոյս հակառա կեալ :
Զեկեղեցի որ ապա տեալ ·
և միածնին արեամբ գը նեալ :
Ծառայ նորին զայն արա րեալ ·
կապալառու հարկածո րեալ :

Եւ

Եւ ըզպըտուղ ին ընծայ եալ.
զոր այդ էր նըւի րեալ:
Յանօրինաց մասին հա նեալ.
և պտըղընկաց վարձկանք որ ճեալ:
Արդ. զայսպիսի այգւոյ տե սեալ.
այն որ հողւոյն էր զօրա ցեալ:
Զերկնից մարդկան 'ի բաց մերժեալ.
առ վեհագոյն այլն եր թեալ:
Այնմ որ բոլոր ազգաց ան րեալ.
որք են ծովու յայսկոյս ընա կեալ:
Որ մեկնեցաւ անոճանս դրեալ.
բարեբարոյն գանձուս նեալ:
Զոր և սիրով խակ ընկա լեալ.
և մեծարել փառօք պատա ճեալ:
Զկամս սրբոյ նորին լը ցեալ.
և ըզքերթողերգն կատա րեալ:
Որ և հրամանն անդաստա ռեալ.
հրահանգօք այսպէս դար ձեալ:
Զհակառակաց հայրս հեր քեալ.
որք ըզհաւատոյս պառակ տեալ:
Զեկեղեցի նը ազա տեալ.
և վերջասին մատօ րեալ:

Թէ և յետոյ նորին դար ձեալ.
ըղձուր չարեացն այն բորբո քեալ:
Այլ ատամանօք վիպաստ նեալ.
գհարազատէն խիղճ ըստ րեալ:
Որ 'ի ստենէ զոլով հա տեալ.
առ համմնուն հօրըն մար ժեալ:
Իբրև նորա վախձան ա֊ ռեալ.
հօրն երկրորդի յաճանդ տը ճեալ:
Զոր սիրաբար յինքն ընկա լեալ.
յիմաստ տառից նրբակեր թեալ:
Իբրու այնու յառաջա ցեալ.
և հասակին մարմնոյ ա֊ ձեալ:
'Ի նոր կոչումն հրաւէ րեալ.
և քահանայ ըդնա օ֊ ծեալ:
Արդ մինչ կայրն զըճարձա ցեալ.
և առ մեծամեծս խորախա ցեալ:
Յածայրն վարըս բերկ րեալ.
և 'ի հողէն ուրախա ցեալ:
Լուր զառնութեն եղև հըն չեալ.
և ձայն դուժի հառանոյ հա սեալ:
'Ի յազգմանէն սրբասուր կեալ.
և աղչութըն զահի հա բեալ:

Քան

Քանզի գրքեամբ հայրըն խօսիլեալ.
մեր բան մարմնոյ զհայրըն բարձեալ:
Ըզդաշնաւուն ազգաւ ամ   բեալ.
որ հարազատ անբանից ե   ղեալ:
Ընծայքն շնորհին ըզ   ցեալ.
և երկնիզմերըն զարդա   րեալ:
Պեղապատմոյձ անձն երե   եալ.
իշխանութի՛ւ շքեղա   ցեալ:
Ըզնախնականն անուն ա   ռեալ.
որ ապիրատն էր յորջոր   ջեալ:
Թոռըն մեծի գրիգորի   լեալ.
որ մաղխարա մակ անուա   նեալ:
Օյս տունկ բարի արմատացեալ.
խանդէլեան հայրոյն խը   լեալ:
Որ բառ մեղաց մերոյ շար   ժեալ.
արմատախիլ զհոյժ արա   րեալ:
Յարևելեան կողմանն սփռ   եալ.
մինչ յարևմուտս ժամա   նեալ:
Որդ առ մեզ եկեալ հա   սեալ.
և զամբոխնըն պաշա   րեալ:
Աշհանաւորքը կուռ մա   ռեալ.
նիզակաւորքը պատրաս   տեալ:

Աւ

Մերձենայիւք պատնէշ կանգնեալ ·
բռնիմաքարս անդուստ հոսեալ :
Որում տանել ոչ կարացեալ ·
քաջազնէին անդ ընկնակեալ :
Այն որ և մերին հայր էր դեալ ·
զոր մերազգն նախ ստացեալ :
Բայց մինչ փախձման մարտին տանեալ ·
և թշնամեացն հալածեալ :
Ընդ չինական այլ պատահեալ ·
և չար յաղթումն գործեցեալ :
Յայլասեռից զօրմն հարեալ ·
և յաղթութեն բան բարբառեալ :
Զմեհն ՚ի հնդէն իւր առձայնեալ ·
որ վահանամն էր ոսկեփակեալ :
Զոր և նոյնլ խակ կամեցեալ ·
ընդհատակրն խրախուսեալ :
Նա թագաւորար անդ դարանեալ ·
հազարացի ոմն նոս տեսեալ :
Բռնայնակեձին յի քարշեալ ·
Թէ ևրբ նա ՚ի դխածին յառեալ :
Յորժամ եանեւ ունայնացեալ ·
՚ի վահանէն սրով ծածկեալ :

Ներք

Ներկրթեւեանն եռաթիւ   նեալ.
յանկարծակի ըղձա հա   բեալ:
Որ՚ի ծովքն յայն պատու   հեալ.
՚ի աւետարանն իւր ծախ   ցեալ:
Յաշտարակէն յոր վեր ե-   լեալ.
՚ի բախմանէ ստորակայ   եալ:
Ըղձին արձան մեծ թուա   լեալ.
և գյաղթանդամին ջախջա   խեալ:
Յորմէ պղինձք վեր ամբար   ձեալ.
՚ի պատուճակն դաշոյն ե-   դեալ:
Խոցմամբ միրայրն տագնա   պեալ.
և յետ փշրոց մերանի   խեալ:
Ընդ նաւհատակս համակար   դեալ.
և ընդ մեկայրն պլրա   կեալ:
Զի ընդ նորին զարկեն հե   ղեալ.
և ընդ նոսա դասուն   բեալ:
Զոր սաղմոնսիւք երգարա   նեալ.
և սրբասածօք զնա յուղար   կեալ:
Քահանայից ակումբ ա-   ռեալ.
մանկտւովք բարբառմամբ լա-   ցեալ:
Զօրէն կանոնին անդ կատա   րեալ.
և ՚ի շիրիմ հարցն ամփո   փեալ:

Եղիմ բարի այն անօրի նեալ .
զի բարեաց մահուամբն լու ծեալ ։
Բայց մտածելոցս չար և- գեալ .
գըլխոյն 'ի մէջ գըլխով բար ձեալ ։
Քանզի դժոխեճն քաղ հա բեալ .
դատախնամն դայլք յափշտա կեալ ։
'Ի հայրենեաց տարամեր ժեալ .
օտար սեռից տարւ կա ցեալ ։
Բայց մեր այնու ոչ շատա ցեալ .
զի բառ մարմնոյ հօրէն տու ժեալ ։
Ախոյ զրրկայ նորին մեր ժեալ .
և 'ի խնամոյն օտարս ցեալ ։
Ում յետ սակաւ ամաց ան ցեալ .
մինչ դեռ սակաւ տարաբե բեալ ։
'Ի միւս հօրէն հողւոց զըր կեալ .
բասխիխարն կոչե ցեալ ։
Զի բառ մեղաց մեր յանձա խեալ .
նըմին օրհասըն սպառա հեալ ։
Եւ մեք կըրկին թըշուառա ցեալ .
'ի փըրկութենց անյոյս և- գեալ ։
Զոր և ուխտին նախ սաս ցեալ .
զոր 'ի վերոյ յիշատա կեալ ։

Քահանայիւք օրհնաբա նեալ.
'ի շուքը անուներն հանգու ցեալ:
Բայց բարեգութ հայրըն գթացեալ.
և ոչ խապառ մեղ բարկա ցեալ:
Այլ յորմանոց բարեաց բըղխեալ.
մեղ գաւազան վերածաղ կեալ:
Օ հարապատէն խնամտա ցեալ.
որ կանխադոյն բանս յիշե ցեալ:
Ընուն գրեթոր վերաձայ նեալ.
բառ նախնական հաճուն ընտրեալ:
Օր առաջին հայրն բառա ցեալ.
և երկրորդին հօր աճան դեալ:
Նոյնք ուսմամբ էր նա կըրթեալ.
հոգւոյն խրատուք մանկամարժեալ:
Նա 'ի փախձման մահուն հա սեալ.
'ի նոյն աթոռն իւր հաստա տեալ:
Մարգարէին բանն լը ցեալ.
փոխանակ հարց որդւոց ե- ղեալ:
Հանրականաց հայաստա նեայց.
յեկեղեցւոջ իշխան նըս տեալ:
Ի կոչմանէ հոգւոյն ընտ րեալ.
բազմարեղուն շնորհիւ լը ցեալ:

Ընդ.

Ընդ մանկանց դյեսու որ ճեալ.
մեզ փրկութեան պատճառ եղեալ:
Յեղանակէ կերպին առեալ.
եղխաքոս հոգւոյ ցեալ:
Ըզինն փրկչին առ հայր ելեալ.
և զմեռանմն յերկրի թողեալ:
Յետ պօղոսի զընթացս առեալ.
զտիմօթէոս մեզ պարգևեալ:
Զօրաւորել երկրորդ և դեալ.
և ըզցըրւածեալսըն ժողովեալ:
Ըզմեզ որդւոցն խոստմամբ բերկրեալ.
յերուսաղէմ նոր մերածեալ:
Զիւրաքանչիւրս սրբոցն նեալ.
և բառ բանից կարգաւոր րեալ:
Զեղբարս ծնողեան հարազատեալ.
յիշխանականն գահ յառաջեալ:
Սակս անուն մեծ երևեալ.
և զօրաւոր համբարառ ճեալ:
Եւ մաքեամ՝ քոյր անուան նեալ.
որ յաշխարհի կարգըս մի տեալ:
Խաւ եւ կրտսեր նըճառատ ցեալ.
ներբողս անուն մեր տառ ցեալ:

Որ և նովիմբ յիմաստ կըր թեալ.
և յերկնայնոյն կոչէ ցեալ։
Թէպէտ իմ՛ ոչ վերաթե եալ.
և ըստ կոչմանըն բարձրա ցեալ։
Նա 'ի յերկրիր հակառ տեալ.
սիրով նորին վայրաբե րեալ։
Սակայն նորա ոչ նըմա ղեալ.
խնամոց բարեացն աւխ ե ղեալ։
Յետ սատայողին կրկին սաս ցեալ.
ընդ սածողին կրկին տա ծեալ։
Մինչև յորբունըս հասու ցեալ.
և քաղցանոյ ձեռամբ օ ծեալ։
Երկնաւորին հօր նըմի բեալ.
և մածնեին իւր ընծայ եալ։
Թէպէտ նըմէրս ոչ պատշա ճեալ.
բարեաց գործովք ոչ յառա ջեալ։
Նա հեղգութեա՛ն յոյժ բաղդատեալ.
և անպարտուղ սերմանըն ե ղեալ։
Ոչ 'ի սիրոյն սէր բորբո քեալ.
ոչ 'ի հրոյն ողջակէ զեալ։
Նա ներհակօքըն դաղջա ցեալ.
որպէս զամանց է սաս ցեալ։

Միայն 'ի յոյսն յուսա ցեալ·
'ի բարձրելոյն ա͞ծ զօրա ցեալ։
Զի յայցանեալ 'ի բաց տա րեալ·
զիս 'ի բարիսն փափա խեալ։
Իրդ յառաջին մարդոյն սկը սեալ·
ուստի բնութիս յառաջա ցեալ։
Զանցեալ նախնիս հայոց սերեալ·
ցուցար բանիւ հաստա տեալ։
Մինչև 'ի մերքս հասու ցեալ·
'ի մանկական տիս ժամա նեալ։
Հաստատեաց խրախճան տը ճեալ·
որք խնամոց են ցանկա ցեալ։
Յամենեցուն որք ընթեր ցեալ·
հայցմամբ սրբոց զօրս պաշտպանեալ։
Ցեխեալ յաղօթս արժանա ցեալ·
զանձն անարժան և տաժա նեալ։
Իմն յորմէ յառաջ ե կեալ·
'ի յանդորից գոյք էս ցեալ։
Բանին ընդ հօր յորմէ ծը նեալ·
հոգւոյն անդուստ յառաջ բղխեալ։
Երրորդութիւն կատա րեալ·
'ի թիւ երից անձնաւո րեալ։

Մի

Մխութեամբքն բաժա նեալ.
և բաժանմամբըն միա ցեալ:
Աղերարար բարութն հօ սեալ.
բարի սահղձումին գոյա ցեալ:
Ծնութեն իւրում օրհ նեալ.
օրհնաբանիչք նորին և գեալ:
Ուսոյ և մեր յայս յառա ջեալ.
բանին բղխան պտղաբե րեալ:
Յաճախ բանիս այսըր հա սեալ:
ըզպաճօղ բանիս փառաճո րեալ:
'ի հինգ հարիւր թիւ կատա րեալ.
եօթանասնից 'ի նոյն հան գեալ:
Կատարեցաւ բանքս չա փեալ.
'ի համբակէ նըճաստա ցեալ:

Նորին Տեառն Ներսէսի Շնորհալւոյ Երգ·
Գովեստաւ 'ի Տէրոյ Յիսուսի որդւոյ Աստու-
ծոյ սոյ 'ի սիրոյ եղաւ՝ եւ ի խոսէ Յէ-
շուան ասէլոյ։

Սորդեկյաս 'ի քէն յի սուս·
և 'ի մեղաց խաւարն լոյս։
Երբեմն քեզ հարմանայն լոյս·
և այժմ 'ի քէն այրայն լոյս։
Բարունակար ծաղեա՛ն ինձ լոյս·
և ա՛նէյա՛ գլարեայքն բոյս։
Աղել գփեայն իմղ հող ւոյս·
բար պարագրել տաւեց եր գոյս։
Երանաւհէց հարսին լու սոյգ·
յինել նրանն որ աղաւէ նոյս։
Արբել մաքուր բար նրմա նոյս·
'ի կրեց մեղաց ախտայն լոյս։
'Ի քեղ հալել ինձ մեւե լոյս·
և կեանս անհուլ տարաղըն լոյս։
Երևելի յայս կենցա ղոյս·
յիմանալիդ փոխել 'ի լոյս։

Բա

Բանիդ ընդ հօր էակա   նի·
և ճշմարիտ սողոմա   նի:
Աղերսական բան ընծայ   է·
մատուցանեմ քեզ փառա   լի:
՚Նոյն ըղձածուկ զիմ լսա   լի·
լըսող անյայտ հոգւոց ձայ   նի:
՚Նոր նորոգեա՛ ՚ի նոյն հո   գի·
լսել խրատու այսըր տա   ռի:
Նե՛ կատարել գործով բա   րի·
որով լինիմ երանե   լի:
Բէնական լոյսըդ ըղձա   լի·
և ճառագայթ խմնա   լի:
Սիրով քո հեղ յիմըս հո   գի·
ըղձէր բանին պատուէրա   նի:
Երևելով քան ըզմեղո   ճի·
՚ի քիմս իմ քաղցր և բաղձա   լի:
Սաստեա յօգունց որ յիս ան   տի·
և մըթութեանըն խաւա   րի:
Ինձ ողորմեա քում ծառա   յի·
տուր իս գըծող աւէր ներսէ   սի:
՚Նորոգ ծընունդ որ յերկեր   գաս·
և յերկարեալ կենօք մը   նաս:

ՆԹԷ

Եթէ 'ի խրատ բանիս որ	տաս.
յօժարութեն սրտի կե	նաս:
Բարունաբար իմաստնա	նաս.
և հանճարով փարթամա	նաս:
Սէր զանցաւոր մերժեա 'ի	բաց.
որով խրատիս բանիւքս որ	տաս,
Ի՛ն սիրոյ եթէ բաղ	ձաս.
և 'ի հրամանս նորա դու	կաս:
Սրտիւ ընդ նոյն լսկ միա	նաս.
և յետ աստեացս առ նա՛ գը	նաս,

Ցանկ Նշանաւորաց Բանից Յո որոց կոչե-
ցելոց Գերոյս։

Արդարու հաճատայն ՚ի Քն 349
Աբելի պատարագն 13
Աբրահամու պանդխտանալն 18
Ադամայ մահուանն մեր 9
Աղ անուանելն առաքելոց 74
Այրն՝ անսկիզբն առ է զնձ 279
Այրն առաջին գրել ուղղայ 287
Այրն՝ որ գրել մերձակայ 265
Այլ աստանօր վկայաբանեալ 402
Այսոց չարաց անդրէն դառնալն 105
Անակայ սպանանելն զխոսրով 357
Անառակ որդւոյ դարձն 115
Անմահ բնութեն ծնային 243
Աննայի աղօթից լսելն 41
Անուեւ է յոյսն ծնային 309
Աշակերտաց դնալն ՚ի գալիլեա 252
Աշտարակի շինութեանն 16
Ապիրատ՝ հայր հեղինակի գրքոյս 403
Ապրելն Նոյի ՚ի տապանէն 15

Ապօ

Ապօղինարի չար կարծիքն 204. 252
Առակ մոլորեալ ոչխարին 12. 113
Առաստելն սուրբ արտաճողդայ 353
Առաքելոց անուանց յիշումն 156
Առաքելոց 12 յաթոռ նստելն 177
Առաքելական գործոց յիշումն 178
Աստանօր սկզբնաւորեալ 338
Ած անեղ անհասանելի 294
Ածեղէն հաղուածն 'ի նմա 298
Արմանեակ` յորմէ արմենք 343
Արդելումն արատ հայելոյ 76
Արդելումն երդման 78. 216
Արեգական դադարումն 38
Արիոսի արարած ասելն զՔն 196
Արիստակէս փոխանակ հօրն 371
Արիստակէսի յղելն 'ի Նիկիա 369
Արշակ` յորմէ արշակունիք 345
Արշակայ մեծի թագաւորելն 346
Արտաշէս գտող արուեստից 353
Արտաշէսի նուաճելն զՏա 347
Աւանդումն հրեայ սէին ներքսին 378
Աքսորելն 'ի կղզին սէին ներ" 375

Բա

Բ

Բաբելոնի գերութեան յիշումն 58
Բաժանումն կարմիր ծովուն 31
Բան յիշելի առակացն սողոմոնի 298
Բասիլիոսի կեղծիսի երախտիքն 399
Բարեկամի համեմատելն հրեշտակին 103
Բարձումն քն գիտոյ խաչին 240
Բղխումն հոգւոյն 'ի հօրէ 280. 281
Բղխումն վտակաց 'ի կողէն քի 146
Բորոտին սրբեալ առնէն քի 87

Գ

Գալուստ հոգւոյն սբյ 155
Գանձի ծածկելն 'ի յագարակին 222
Գեդէոնի ընտրելն 'ի դնճորուն 40
Գլխատումն յովհաննու 215. 222
Գնալն յն 'ի յեգիպտոս 69. 208
Գողոնեաց խնդրելն 'ի գողոց 172
Գտանելն դրամն կորուսեալ 114
Գրիգորի իժան չարչարանքն 362
Գրիգորի հետեւելն առ տրդատ 358
Գրիգորի մագիստրոսի շնորհն 389

Գրի

Գրիգորիսի կատարումն 372
Գրիգորիսի կոչելն 'ի քննդրութեն 407
Գրիգորիսի վարժելն առ բրոդ 402
Գրիգորիսի մկրտասիրի շնորհն 394
Գրելն օրինացն ոչ 'ի տախտակին 32
Գօսացեալ ձեռաց հաստատելն 91
Գօտեմարտելն յակոբայ 23

Դ

Դադարումն արեգական 38
Դանիէլի մեկնելն զերազին 65
Դաշն ուխտի՝ որդւոյ եւ կոս" 369
Դատախազի չարախօսութիւն 109
Դատաւորին ոչ երկնչելն 'ի յմյ 125
Դատելն պղծատուի դքն 238
Դարձն անառակ որդւոյն 115
Դաւաճանելն յովսեփայ 25
Դաւթի հարկանելն զգողիաթ 43
Դաւթի օծանելն իւղով 42
Դիւաւանջից բնակիլն 'ի գերեզմանս 89

Ե

Եղեկիայ թագաւորի առողջանալն 49

Եղիազարու քնոյն նշանակութիւն 66
Եղիայ մարգարէի արարքն 53
Եղիսէոսի կոչելն յեղիայէ 55
Ենովքայ փոխելն 'ի դրախտն 14
Երեմիայի մարգարէի մաքրին 62
Երեք քառասունքն մովսիսի 32
Երեւումն քի աշակերտացն 150· 251
Երեք մանկունքն դանիէլի 64
Երուսաղէմայ դժնէ հայեաց գոյն 352
Երրորդի հարցումն քի զպետրոս 152
Եւս 'ի երկրան զգանձս առողին 5· 183
Եւանգելոյ ժամանակութիւն 204· 370
Եօթանասնից առաքումն 215
Եօթն նկանակաւ կերակրելն 225
Եօթն սարկաւագքն ընտրելն 38
(Եբեր՝ յորժամ երբայեցէք 342)

Օ

Օծման երեւումն լուելն քն 209
Օգնումն մանասէի 52
Օր յիշեսցուք զերանելին 26
Օրհնողաց կշիռք դնելն 172

Ըն՝

Է.

Էն՝ հայէս մեղ քարոզէ 280
Էջ աւետաւորն հրեշտակին 203

Ը.

Ընդ յորդանան անցանելն 37
Ընթեռնուլն քի գիրսն ես" 222
Ընծայումն յի՛ ՚ի տաճարն 68
Ընտրելն յեսուայ որդւոյ նաւեայ 37

Թ.

Թագաւորմին որդւոյ բժշկելն 71·215
Թադէի մկրտելն զաբգար 351
Թզենւոյն չորանալն խոկումն 232
Թորգոմայ ծնանելն զհայկ 343
Թովմայի թերահաւատութին 151·251
Թուղթայ ՚ի Ի եւ Դ ցեղ որոշելն 386

Ժ.

Ժամանակ կենացն մովսէսի 32
Ժամ խաչելութեան քի 142·242
Ժառուեթի յայրաս իշխանին 89

Ի

Իմ եղական գոլով բնութե͞ն 315
'Ի ներքինեայն երից բաժի͞ն 99
Ինն երանութե͞ց սանդղոյ համբ" 71
'Ի սահակայ պատարագէն 21
'Ի մեհադոյն բարձի նստիլ 110
'Ի մեջ ձ͞ հայոց թուական 185

Լ

Լեզուաց բաժանումն 17
Լեզուէի համերին արձակումն 90·220
Լոյս անուանիլն առաքելոց 74
Լուանալն քի զոտս աշակերտայն 233
Լուծելոյներառնալն զմհեանն 89·219
Լուսադար այսՀրի բժշկելն 97·228
Լուսաւորելն կուրայ, 90·220
Լուսէրչին ամփոփելն 'ի հովեաց 371
Լուսաւորչին 'ի հաւոմ դնալն 368
Լուսաւորչին մկրտելն զհօտ իւր 367

Խ

Խաչին երևումն 'ի կատարածի 168

Խաւարումն արեգական 241

Խմորոյն թաքուցելոյ աճելն 95

Խոստումն երկրին աւետեաց 34

Խոստովանիլ՝ ա͞ծ զհայր 195

Խորամու թագաւորին 355

Խորանին ոչ կայմութեն 33

Խորհուրդ զենման գառինն 31

Ծ

Ծանօթանայն ք͞ն կղէոպեանց 151

Ծառայելն երկուց տերանց 84

Ծնչի ակն ունելն գործի ա͞ծ 106

Ծնչի ապտակելն զերեսս ա͞ծ 237

Ծծմբածին հուրն սոդոմայ 20

Կ

Կայենի պատարագի խոտելն 13

Կարկամ՝ կնոջ կանգնումն 97·225

Կխտամանց լինելն 'ի յերկրպագել 102

Կնքելն ք͞ն մատանեաւ 148·247

Կոծումն հրէական ազգին 169

Կոչելն յ͞ն 'ի հարսանիս 71·213

Կոչումն 'ի յընթրիսն ա͞ծայինն 101

Կոչումն մշակաց 'ի յայգին 131
Կաստամնդելոյ դարձն 368
Կուսութիւն՝ վաթսնաւոր 221

Հ

Համբարձումն Քրիստոսի 154
Հայլ՝ յարմէ հոգւք 343
Հայրենեաց հանուրց ազգին 158
Հայր կոչելն մեզ ով՝ շնորհիւ 82.250
Հաշտելն հերովդի ընդ պիղ" 238
Հարանցելն ազգաց շարժելն 385
Հարեւրդոտի ծնցլի բժշկելն 87.217
Հարցումն Քի ընդ աշակերտսն 225
Հեղեայ մեռանելն բեկիմոնի ողին 41
Հինգ նկանակաց նշխարեկն 96.224
Հոգւոյ միանալն ընդ մարմնոս 167
Հուր արկանելն Քի յերկիր 108
Հովիւն կնոջ 'ի քաղաքս նն 90
Հուխուխմեայ բանքն առ դերկոր 364
Հրեղէն կառօք վերանալն եղ" 55

Ձ

Ձայն տէրունեան առէ եհաս 282

Չայնի քանանուհւոյն լսելն 96·225
Չերեքին զօրացելոյ հաստատելն 91
Չեռք՝ ընդ ձեռին տարածելոյ 241

Պ

Պատարու հնդչելն 'ի դողն արբ" 123
Պատարու յարութենն 128· 229
Պոլոսայ ազատելն 'ի սողօմոյ 20
Պէտրոնչնոց նշանակնեց յիշումն 384

Ռ

Ռգնաւորօքն անապատին 163
Ռընչելն պահօք զմարմին 83
Ռրազ դոլն ալն մարմնոյ 83

Ս

Սախայն արուսեկին ընդ մեզ 340
Սաձնկալի չհայելն 'ի յեսու 99
Սանանոյ իջանելն յերկնից 32
Սանանխոյ նմանելն արքայուն 94
Սանաւէի զղջումն 52
Սարգարէից յիշատակին 62
Սարգարտօրէն ծնունդ կուսին 94

Մարիամ՝ քոյր սրբոյն Ներսիսի 262
Մարտիրոսօքն անթիւս անձին 158
Մատթէոսի կոչիլն 'ի քհ 219
Մաքրութիւն հոգւոյ որ կուսին 67
Մելքիսեդեկի՝ օրինակին քհ 18
Մեծամտին յիմար մեծատան 104
Մեծատան ագանիլն զբեհեզս 121
Մեսրոպայ սրբոյ վախճանն 381
Մի բնութեան ասեմք առ քհ 205
Միշտ էին անել բնութեն 329
Մկրտելն քհ 'ի յորդանու 69
Մովսէսի՝ տծ կոչելն փարաւոնի 31
Մովսէսի երեք քառասունքն 32
Մովսէսի խորանակելն պատկերն 33
Մովսէսի սնանիլն 'ի տան փարա՛ 30

Յ

Յաւերժի վիճակ գոլն մեր 342
Յակոբ՝ փոխեալն յիսրայէլ 23
Յայտնելն քհ 'ի պարտիզին 149
Յայտնիլ սրբոյն Մեսրոպայ 379
Յայտնիլ փառացն քհ 'ի լերինն 97·226

Յոյսակ դատեր կանգնեալն 219
Յարութեն որդւոյ այրւոյն 91. 224
Յեսուայ ընտրելն յետ մովսիսի 37
Յետ միջօրեայ բաց մատթէին 226
Յիմարի ասեն չեկելն 'ի մէջ ուշս'' 87
Յիշատակարան նան ներսիսի 257
Յիսուն մար ձիթոյն 120
Յն որդի հօր միածին 7
Յորոց արդարոց փորձութեն 26
Յովսեփայ վաճառելն 25
Յորժամ՝ դրեալքն կատարեն 166
Յուդայի մատնելն զքն 233
Յուսիկ՝ փոխանակ հօրն 373

Ն

Նախանձելի մարդկան լինել 293
Նախ հաշուելն զծախսն 110
Նեստորի երկուելն զքն 204
Նեստորի մարդածին ասելն 370
Ներսէս՝ եղբայր գրիգորիսի 261
Ներսիսի մեծի հովիւ ընտրելն 374
Նէէմանայ ասորւոյ սրբելն 57

Նշանք

՚Նշանք ՚ի խաչելութեան քն 144
՚Նայէ աստղեն ՚ի տապանէն 342
՚Նորին ադամ՝ հնոյն ադամայ 331
՚Նորոգեալս ՚ի քէն յիսուս 412

Շ

Շարժիլն հարուածոյն աղտոյ 385
Շինութեն աշտարակին 16
Շիջանելն լապտերց յիմար կուսից 133
Շրջապատեալ լինելն աւանդի գնդերն 85
Շիւղ ձիթենւոյ բերելն աղաւնոյ 16
Շուն ՚ի շեղջի դառն ծնեալ 357

Ո

Ոչ ծնելն ՚ի ծեր յառնէ մարմին 168
Ոչ ոք ուժեղ և զօրաւոր 235
Որ զփրկական խորհուրդ խաչին 137
Որթու կազմելն ՚ի յանապատին 33
Որթուն երկրպագելն իսրայելացւոց 36
Որջ աղուեսուց առեալն սիմոնի 218
Ութօրեայ թլփատելն յի 68
Ուրացողաց ուրացեալ լինելն 176

Ջ

Ջարոյ և ատաշնրհց ծղեմն առ'' 86
Ջարէն յանելն գոռամն 221
Ջերմանեն 'ի խնդիր մարգարէն 93
Ջհոգայն դժոխէն 84
Ջշահէն ծայլ պատղանդն 134
Ջաւնէն զգդեստ հարսանեաց 132
Ջպահանջէն պանկարելն 100

Պ

Պաշտ՝ ուստի պաշտամունք 345
Պահանջէն զհարկս 'ի քէն 228
Պաղատանօք՝ ածածնեն 156
Պանդխտանայն արբահամու 18
Պատարագն աբէլի 13
Պատարագին իսահակայ 21
Պատէն քի կատօք 148. 246
Պարթևական ցեղն յաբրահամ: 345
Պարտական հօր է որդի 335
Պետրոսեան քանին հաստատեն 228
Պետրոսի երիցս հարցմանեն 253
Պետրոսի երիցս ուրանալն 237

Պետ

Պետրոսի կանգնեալն 'ի գլուր 139
Պղատոյն լայն և արձակ 86
Պոռնկին ընդ մանկան 34·36

Ջ

Ջան պատկեր արքային Մերոյ 393
Ջերմին գնէին զարմանքն ակնաւ 88·218
Ջուր խնդրեն 'ի սիրուհւոյն 88·214
Ջրհեղեղաւ տապանին Նոյ 15

Ռ

Ռամիկ ատէ զազգս մարդկան 284

Ս

Սարեկի չարաչար մահուանն 196·370
Սաչկայ օձ անդամէջն առ մերոյ 380
Սամարացի կոչին քեզ 102
Սա մարգարէ ննջարան 305
Սամուէլի պարգևին անձայն 41
Սամփսոնի ունելին զգխակս 40
Սանտարկոյ թագաւորեն 352
Սանդուղքն յակօբայ 23
Սեթ՝ փոխանակ աբէլի 14
Սեմ, քամ, յաբեթ՝ որդիք նոյի 342

Սի

Սիրահար դօլօլ 4
Սիրեցից աշակերտին բանն քն 153
Սնանկին դրկողի 'ի կեսարիա 357
Սողօմնեցւոց պատիժն 20
Սողոմոնի նամէին յաղթու հօրն 46
Սէ երջանիկ աներրդ ներքեւ 192
Սէ տղային ոչ լայց ձայն 311

Վ

Վահրամայ անուան փոխումն 390
Վաղարշակայ թգւորելն 'ի հայս 346
Վաճառելն յոխնեփոյ 25
Վաճառականք մնելն եսաւէայ 24
Վատակոյ քաջի յայտնելն 389
Վախ՝ եղբայր մեծին ներսեսի 262
Վատատելն քն 'ի ձեռնապորհէն 214
Վարդապետայ քաջութեն 378
Վարդանանց նշխարեաց յիշումն 383
Վարելն քն 'ի յանապատ 210
Վերերելն պետրոսի 'ի յամեց 89·225
Վիճելն յի ընդ հրեայսն 208
Վկայքն արեամբ՝ ձաւոր 221

Վա

Վտակաց ըղձումն ՚ի կողէն քո 246
Վրէժ անձս՝ փոխանակ եղջօրն 372

Տ

Տնկի յանխուռ փայտից գոյն 33
Տառանց բարաւոյ սրբին 229
Տան հարուածքն եղխպառոլ 31
Տեառնես կնոջ փրկին 219
Տեսիլ նահատակին յակոբայ 23
Տեսիլ սրբոյ լուսաւորչին 366
Տեսիլ սրբոյն ներսէսի 376
Տեսիլ սրբոյն իսահակայ 382
Տիգրանայ մեծնոյ թփերեն 348
Տնակս գոյն իւրաքանչիւրոյ 118
Տրդատայ թագաւորեն 361
Տրդատայ ՚ի խոզ յեղափոխելն 365
Տրդատայ քաջութեն գործքն 358

Ր

Րէն տառ չէ բանի սկսուած 276

Ց

Ցանկն թշնամւոյն զօրոմն 92

Իւնն

Ւ

Ւիւնն՝ յօդական միայն է տառ 277

Փ

Փարաւոնի ընկղմիլն 'ի ծովն 31
Փարիսեցւոյն հպարտանալն 127
Փոխումն անուանն յակոբայ 23
Փորձիլն մեր 'ի մեղս 22
Փոքր կոչելն պատուիրանալուծից 75
Փչելն Քի զշնորհաց հոգին 150·251

Ք

Քաղցրագունի այս մաղթանօք 301
Քանիցս թողուլն զյանցանս 98
Քաջ հովուեաց պարծելն 177
Քառասնօրեայ զալուստն Քի 208
Քառն քոռ. ցորենոյն 120
Քի երեւումն մոգդաղենացւոյն 249
Քի թլփատելն ըստ նախահարց 207
Քի համբարձումն 254
Քի մկրտելն 'ի յորդանան 210
Քի մատնելն 'ի տուն զորէի 129·230
Քի յայտնելն կղեոպեանց 251

433
Քի նստիլն 'ի դատել 170
Քի նստիլն 'ի յաջմանակ 130·231
Քի յաղթելն փորձողին 70·212
Քի յարութիւնն 149·248

Օ

Օծելն գրիգորի հօտիղտ հօտէց 367
Օծումն քնի 'ի պոռնիկ կնոջէն 91·224
Օտայ նախարարի յղելն 366
Օրիորդաց գալն 'ի յարեւելս 364
Օրինաւորն՝ երեմնաւոր 221

Յիշատակարան [illegible] հանդերձ [illegible]

[illegible]

Բաջ յօհաննէս՝ մրրաձայնել.
'ի յափշտակ՝ հայոց ասրեալ.
Նախնիք սուրբն՝ տառապըն ցեալ.
'ի նոր ջուղայ՝ բնակեցու ցեալ.
Բռամբ պարսից՝ կարե նա՞ ձեալ.
որ ըստ օրէ՝ անշրջեալ ցեալ.
Եմբա կրաղուամ՝ ընդ մէջ ան ցեալ.
ազնուութիւնն՝ անհետա ցեալ.
Բայց բարեգութ՝ ոտրն աղըմեալ.
Նախանձանօք՝ զանակ ատ ձեալ.

Որց

Որոյ շնորհիւ՝ ըն զարդա ցեալ.
'ի մանկական՝ տիս ժամա նեալ.
Բայց ամաւ՝ չու արա րեալ.
'ի ռուսաստան՝ վերայինա կեալ.
Տուր և առէց՝ ձեռնամբ խեալ.
որ և առևտուր՝ յաջողե ցեալ.
Եւ նախարարս՝ հաճոյա ցեալ.
և 'ի նոցունց՝ գթած րեալ.
Երգասաճոր՝ բարեօք լը ցեալ.
առհմին խորոյ՝ լոյս ծաղե ցեալ.
Այսնորուհւոյն՝ ազերս առ կեալ.
ոսկեխաւ առհմ՝ լինելն յայտ նեալ.
Իւր մեծհաւթին՝ 'ի դութ շարժեալ.
ողորմութեն՝ շնորհօք ցու ցեալ.
Զազնուէութի ըն հասուս տեալ.
ռուսաստաց ազնիւ և արա րեալ.
Մինչ դշխուոյ՝ պատուոյ հանեալ.
դհոզեարայ՝ բուռըն հա րեալ.
Զեկեղեցին՝ երկաւս կանգ նեալ.
պատուով բարերայ՝ մերընծոյ եալ.
Եւ մշտափառ՝ կանթեղ կա խեալ.
եղէ՞ զիրուս՝ տանըն օրհ նեալ.

Սա

Սա յիշատակ՝ բարի գը   տեալ.
անշարժ արձան՝ տոհմին կանգնեալ։
Մեծ գոլութեն՝ արժանա   ցեալ.
որ և 'ի մենջ՝ գովաբա   նեալ։
Բազումեն գործք՝ սորա բա   րի.
որք են առ մեզ՝ զարմանա   լի,
Զի քաջաջան՝ սոյն պանծա   լիս.
արար անուն՝ իւր յապառ   նիս,
Սիրեմ ըզսա՝ սիրով սըր   տի.
զի է ինձ յոյժ՝ հնազանդ որ   դի,
Կարգամ ես զաշ՝ իմ իշխա   նին.
և աղօթեմ՝ կենաց նո   րին,
Մանուկ մի սէգ՝ իւր երև   եալ.
որ յարութեն զնա անուա   նեալ։
'Ի զինուորին՝ որոյ հա   ճեալ.
Կայսերուհւոյն՝ զնա նուէր   բեալ։
Գոհանան ամենապահ՝ զնա ընկալեալ.
առաքինոք՝ մեծարե   ցեալ։
Նոր հրամայեալ՝ յարհեստ զինուց.
որպէս օրէն՝ է վարժե   լոց,
Հրահանգեալ՝ 'ի յիմաստ   նոց.
Լեզուօք բազմօք՝ ըս̃ կերպի գիտնոց։

'Ի

'Ի սէր մանկանն այս նաւել . ալ·
ան յիտուսին` զօրացն լալ:
Օ՚յն որդի՛ դէրքս ցանկա լէ·
տա տրտմաղբեայ` տարփանմբ ռտալ:
Արդ որք ընկէք` յաջաւմ դե տալ·
մի զուղարկէք` աղօթե լալ:
Եգկեանս երկար` ըս խնդրե լալ·
փառն ալնուէխ` մեր հայկադ նալ:
Եւ՛ կենակյին` բարեբա րալ·
կատարենեայ` համեստ անկ նալ:
Յաջողութե որդւոյն` սիրեցե լալ·
շնորհօք փրկչին` ծաղկեցե լալ:
Նաև եղբարցն` ընտրեցե լոց·
միով հոգւով` մտացե լոց:
Ազնիւ մինաս` զօրակա նին·
քաղցրաբարբառ` բարեօք տին:
Յովակիմայ` պերճաբա նին·
այնիւ խոհեմ` բանասի րին:
Եւ քեռ նոյին` բարեպաշ տի·
խաթունն անուամբ` հոգեսի րին:
Այլև ծնողացն` նոյա բա րի·
որք արդէն են` 'ի հանգըս տի:

Եղէ

Ընդէ՞ր զարու՝ օրհնեալ ձե   րէ.
և կենակցին՝ իւր անձնայ   է.
Խաչին որդւոյն՝ սգա լա   լէ.
որ չժամանեալ՝ ՙի ախս ա   լէ.
Աղաղթաւամ՝ մնջո՞ճամբ փո   խէ.
զիւրոյն Թագու՝ մորմքա   լէ.
Մաւրն բարեաց՝ նոցա տա   ցէ.
ՙի սուրբ արդեանցն՝ իմ յիսու   սէ.
Տրպեալ հայոց՝ Թուճակա   նէ.
քան և քաւ՝ յորելք   նէ:
Նրեան և չորք՝ Թիմ ուե   լէ.
յանդեալ եղև՝ բանս ՙի տը   պէ.

ՎԵՐՋ.